

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

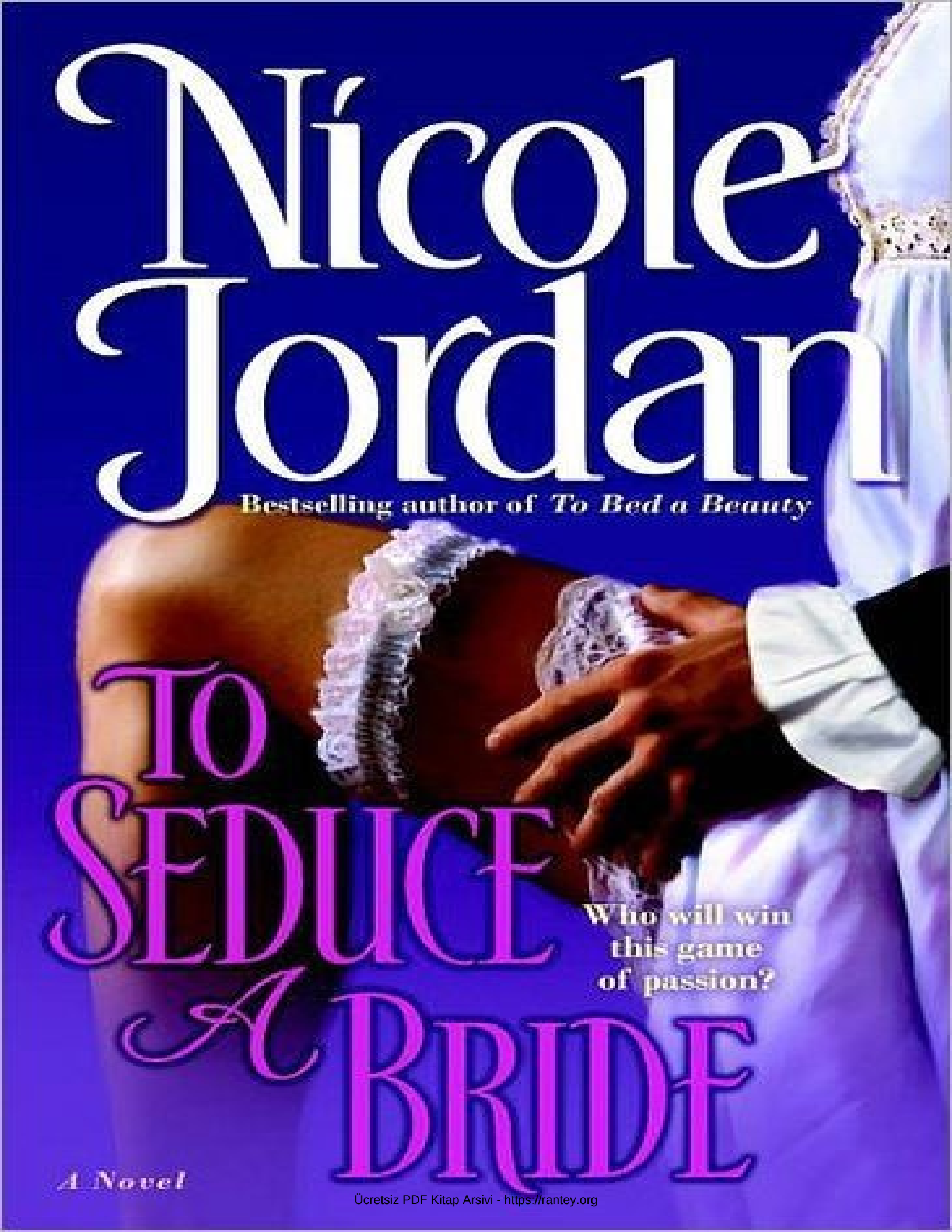
<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Nicole Jordan

Bestselling author of *To Bed a Beauty*

To SEDUCE A BRIDE

Who will win
this game
of passion?

A Novel

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

TO
SEDUCE
A BRIDE
A Novel

İnci
Şordan

İçindekiler

[itle Sayfa](#)

[düzenlem](#)

[esi](#)

[Birinci Bölüm](#)

[İkinci Bölüm](#)

[Bölüm Üçüncü](#)

[Bölüm Yedinci](#)

[Dördüncü](#)

[Beşinci Bölüm](#)

[Bölüm Bölüm](#)

[Bölüm Bölüm](#)

[Onuncu](#)

[BölümAltıncı](#)

[Sekizinci](#)

[Dokuzuncu](#)

[on birinci bölüm](#)

[on ikincion](#)

[üçüncü bölüm on](#)

[dördüncü bölüm](#)

[On Beşinci](#)

[Bölüm On Altıncı](#)

[Bölüm](#)

[on yedinci bölüm](#)

[on sekizinci bölüm](#)

[bölüm yirminci](#)

[bölüm on](#)

[dokuzuncu](#)

[pilogue](#)

[Büyüleyici üç romanı da kaçırmayın... Bir](#)

[Gelini Baştan Çıkarmak için alıntı](#)

[Ayrıca Nicole Jordan'ın](#)

[tefif hakkı](#)

Harika binici arkadaşlarıma:
Karen, Wyatt ve Kari'ye.

Tüm harika zamanlar için ve
"çocuklarıma" bu kadar iyi için
teşekkürler!

Birinci Bölüm

Leydi Freemantle'in çöpçatanlığı bir azizi bile çıldırtacak kadar can sıkıcı ve benim aziz olmadığımı biliyorsun.

-Bayan Lily Loring'den Fanny Irwin'e

Danvers Hall; Chiswick, İngiltere; Haziran 1817

Lilian Loring gri kediye, "Beni neden bu kadar sinirlendirdiğini anlayamıyorum," diye mırıldandı. "Daha önce hiçbir erkek beni bu şekilde tedirgin etmemişti."

Lily'nin şikâyetine aldığı tek yanıt yumuşak bir mırıltı oldu.

"Sadece yakışıklı olduğu için de değil. Yakışıklı asilzadeler beni pek cezbetmez." Aksine onlara karşı oldukça temkinliydi. "Ayrıca rütbesi ya da itibarı da umurumda değil."

Sersemlemiş bir halde iç geçiren Lily, kedinin tüylerini okşarken samanların üzerine uzandı. Claybourne Markisi Heath Griffin'in üzerinde yarattığı içler acısı etkiyi açıklamakta zorlanıyordu. Özellikle de onunla ilk kez bu sabah kız kardeşinin düğününde tanıştığı için.

"Sorun ki, o çok çekici." *Ve erkeksi. Ve hayati. Ve güçlü.*

Nitelikleri ne olursa olsun, bunlar onu saçma bir şekilde nefessiz bırakıyor ve tedirgin ediyordu.

"Şeytan alsın...."

Lily dudağını ısırđı ve sözlerinin ne kadar bulanık çıktığını fark edince sustu. Hiç şüphesiz üç kadeh şampanya içmesinin sonucuydu bu - ki her türlü içkinin doğrudan kafasına gittiği düşünülürse en az iki kadeh fazla gelmişti. Ama akşamki olaylar onu içki içmeye itecek kadar dehşet vericiydi.

Şu anda *tamamen* sarhoş değildi ama soluk gül ipeğinden yapılmış nefis bir balo elbisesi ve dans terlikleri giyerek ahırın çatı katına tırmanmaya kalkışması muhtemelen bir hataydı. Bir peçete dolusu çerez taşıırken o daracık eteklerle merdiveni tırmanmak her zamanki atletizmini zorlamıştı. Ama düşün kutlamalarından ayrılmadan önce Boots'a akşam yemeği getirmek istemişti.

Danvers Hall'un ahır kedisi Boots kısa süre önce bir yavru kedi dünyaya getirmişti. Şu anda kedigiller ailesi, Lily'nin anne kedi ve yeni yavrularını evin köpeklerinden korumak için çatı katına yerleştirdiği kutunun içinde mutlu bir şekilde kıvrılmıştı. Lily, yavruları korkutmamak için fenerini aşağıdaki bir askıya asmıştı ve neredeyse yaz olduğu için gecenin sıcaklığı gibi sessiz altın ışıltısı da çatı katının huzuruna katkıda bulunuyordu.

Üç yavru kedi küçük tüy yumaklarıydı, gözleri zar zor açılıyordu ama kendilerine özgü kişiliklerini göstermeye başlamışlardı - tıpkı Loring kardeşler gibi, diye düşündü Lily. Yavru kedilerin uykulu uykulu ona göz kırpması, Lily'nin göğsünde son derece şefkatli duygular uyandırdı, çünkü çaresiz ve daha az şanslı olanlara karşı yumuşak bir noktası vardı.

Ancak kendine karşı dürüst olsaydı, ahırın çatı katına Lord Claybourne'dan kaçmak için olduğu kadar, malikânenin kedisini beslemek ve kendine acımak için de sığındığını itiraf ederdi.

Boots kızarmış sülün göğsünü özenle kemirirken, Lily dikkatle kutunun içine uzandı ve sevimli yavru kedilerden birini aldı.

"Ne kadar değerli olduğunun farkında mısın?" diye mırıldanarak burnunu yumuşak abanoz kürküne bastırdı. Siyah kedi yavrusu, Lily'nin kendisi gibi ele avuca sığmayan bir yavruydu ve şakacı bir şekilde onun burnuna vurdu.

Lily kısık bir kahkaha attı ve bu kahkaha, uzak tutmaya çalıştığı dokunaklı anıların boğazında yarattığı sızıyı dindirmeye yardımcı oldu.

Bu sabah köy kilisesinde, en büyük kız kardeşi Arabella'nın yeni Danvers Kontu Marcus Pierce ile evlendiği güzel bir düğün olmuştu. Bunu Danvers Hall'da yaklaşık altı yüz davetlinin katıldığı muazzam bir düğün kahvaltısı ve balo izlemişti. Kutlamalar, büyük ölçüde ortanca kız kardeşi Roslyn'in yorulmak bilmeyen çabaları ve ev sahipliği becerileri sayesinde muhteşem geçmişti.

Balo en az bir iki saat daha, gece yarısını geçene kadar devam edecekti ama Lily ve Roslyn kısa bir süre önce Arabella'ya özel olarak veda etmiş, mutluluk ve hüznün gözyaşlarını paylaşmışlardı.

Arabella'yı evliliğe kaptırmak Lily için son derece zor bir durumdu ama bu akşam, nazik patronları Leydi Freemantle Winifred'in işgüzar çöpçatanlık çabaları yüzünden daha da zorlaşmıştı. Birkaç yıl önce, Loring kardeşler beş parasız ve kendi geçimlerini sağlamak için umutsuz bir ihtiyaç içindeyken, Winifred zengin tüccar sınıfının kızları için Genç Hanımlar Akademisi'ni başlatmak üzere fon sağlamıştı. Balo boyunca Winifred, Lily'yi Marcus'un yakın arkadaşı Claybourne Markisi'nin yoluna itmeye devam etmişti.

Sonunda, Winifred onu köşeye sıkıştırdı ve lord hazretlerini kendisiyle dans etmeye *zorladı*.

Orta yaşlı başhemşire, "Bayan Lilian gibi çok arzu edilen bir dans partnerine sahip olmaktan mutluluk duyacaksınız, lordum, hiç şüphemiz olmasın," diye onu temin etti.

Claybourne Lily' tembelce gülümseyerek, "Memnuniyet ve onur duydum," diye cevap verdi.

Yanaklarına renk geldiğini hissetti. Hain arkadaşı sinsi bir neşeyle gülümseyerek arkasını dönerken, Lily kızgın ve dili tutulmuş bir halde Claybourne'a baktı.

Marki uzun boylu ve güçlüydü, nefes kesici bir erkeklik havası vardı ve dikkatleri üzerine çekiyordu. Saçları alaca kahverengi, gözleri altın sarısı elaydı ve sayısız kadının kalbini çarptıran son derece erkeksi bir yüzü vardı.

Lily kendisinin de farklı olmadığını fark etti. Hızlanan nabzının ve artan duyularının acınası bir şekilde farkında olarak, Winifred'in entrikaları karşısında kendini garip hissederek ve öfkelenerek orada durdu. Çok zengin, çok seçkin markizin önünde panayırdaki bir düve gibi sergilenmek utanç vericiydi.

Lord Claybourne'un elini tutup kendisini balo salonuna götürmesine izin verirken sessiz kaldı. Orkestra bir valsini açılış notalarını çalmaya başladığında da isteksizce onun kollarına atıldı. Ona, onun sıcaklığına ve canlılığına bu kadar yakın olmaktan hoşlanmıyordu. Adamın vücudunun, doğal zarafetinin, onu müziğin ritmine göre yönlendirirkenki rahat duygusallığının bu kadar farkında olması da hoşuna gitmemişti. Daha önce bir erkek hakkında hiç böyle şeyler gözlemlememişti. Normalde bir erkeğin sadece vahşet potansiyelini, yumruklarının büyüklüğünü fark ederdi-

"Genel olarak dans etmekten hoşlanmaz mısınız, Bayan Loring?" Claybourne sonunda aralarındaki sessizliği bozmak için sordu. "Yoksa özellikle benimle dans etmekten mi hoşlanmıyorsunuz?"

Lily onun bu anlayışlı tavrı karşısında şaşkına döndü. "Neden itiraz ettiğimi düşündünüz lordum?" diye sordu.

"Belki de takındığınız o korkunç kaşlar yüzünden."

Yanaklarında yeni bir kızarıklık hissederek kibar bir gülümsemeye zorladı. "Özür dilerim. Dans etmek en sevdiğim eğlence değil."

O mücevherli gözler, kalın kaşların altından aşağıya doğru parlıyordu. "Bunu oldukça iyi yapıyorsun. İtiraf etmeliyim ki bu beni şaşırtıyor."

Bir kaşını kaldırdı. "Bu seni neden şaşırtsın ki?"

"Çünkü Marcus senin bir atılgan ve hoyrat olduğunu iddia ediyor. Anladığım kadarıyla bir balo salonunda ölüme yakalanmaktansa bir tarlada dörtnala koşmayı tercih ediyormuşsun."

Bu dürüst gözlem Lily'den isteksiz bir kahkaha aldı. "Kesinlikle ata binmeyi vals yapmaya tercih ederim lordum, ama 'ateş püskürmek' biraz sert oldu. Marcus benim öyle olduğumu düşünüyor çünkü Arabella'ya kur yaparken onunla sık sık tartışırdım. Ama ben oldukça dengeli biriyimdir. Bununla birlikte, Akademimizde öğretmenlik yaptığım ve iyi bir örnek teşkil etmem gerektiği zamanlar hariç, huysuz biri olduğumu rahatlıkla itiraf edebilirim. Ya da bunun gibi durumlarda, kız kardeşlerimin iyiliği için sosyal inceliklere katlanmam gerektiğinde. Doğrusu, tonun emirlerine karşı gelmekten belli bir zevk alıyorum."

"Bir asiye hayranlık duyabilirim," dedi, sesi eğlenerek çıkıyordu. "Kız kardeşlerinden çok farklısın, değil mi?"

Onun bu gözlemi Lily'nin sert bir bakış atmasına neden oldu. Claybourne'a şüpheyle baktı, onun aradaki farkı olumlu bulup bulmadığını anlayamıyordu.

Onun hakkındaki yargılarının olumsuz olması umurunda değildi. Kız kardeşleriyle kıyaslandığında her zaman yetersiz kalması da onu rahatsız etmiyordu. Hem Arabella hem de Roslyn sarı saçları, krem rengi tenleri ve uzun, zarif vücutlarıyla dikkat çekici güzelliktedirler.

Lily onların boyu ve aristokrat duruşuyla boy ölçüşemezdi; ayrıca koyu renk saçları, gözleri ve pembe rengi onu sarışın, mavi gözlü ailesinin içinde bir şekil değiştiren gibi gösteriyordu. Dahası, kız kardeşleri zarafet ve hanımefendi kibarlığının timsaliyken, kendi yüksek ruhları ve yönetici elitin saçma sapan kurallarına uyma konusundaki inatçı isteksizliği düzenli olarak başını belaya sokmasına neden oluyordu.

Ama Lily'nin yıkıcı eğilimleri için Lord hazretlerinden özür dilemeye hiç niyeti yoktu. Aslında, ona göre, onunla ne kadar az konuşursa o kadar iyiydi.

Ne var ki, Loring onun ipucunu dikkate alıp sessiz kalmaya niyetli görünmüyordu. "Bu sabahki düğün töreni hoşunuza gitti mi, Bayan Loring?"

Her ne kadar yüzünün buruştuğunu gizlemeyi başarsa da, bu konu onun için de son derece hassas bir noktaydı. "Arabella çok güzel bir gelin oldu," dedi dikkatle.

"Ama kız kardeşinin arkadaşım ile evlenmesini onaylamıyorsun."

Balo salonunda gelin çifti ararken Arabella ve Marcus'un vals yaparken birlikte güldüklerini gören Lily'nin kaşları yeniden çatıldı. "Bu kadar ani bir düğünle hata yapıyor olmasından korkuyorum. Birbirlerini ancak iki aydır tanıyorlar."

"Ve yine de delicesine aşık olduklarını iddia ediyorlar."

"Biliyorum," dedi Lily asık suratla. Belle ve Marcus'un dansa birlikte süzülürken paylaştıkları şefkatli bakışları izlerken, birbirlerine çok aşık göründüklerini kabul etmek zorunda kaldı. "Ama bunun uzun sürmeyeceğinden endişeleniyorum."

Claybourne gülümsedi. "Arkadaşım Arden'a çok benziyorsun."

Lily, Arden'in Marcus'un diğer yakın arkadaşı, Arden Dükü Drew Moncrief olduğunu biliyordu. Üç asilzade -Danvers, Arden ve

Claybourne hırsızlar kadar kalın kafalıydı. "Majesteleri de mi evlenmelerini istemedi?"

"Hayır ve aynı nedenlerden dolayı."

"Peki ya siz lordum? Onların birlikteliği hakkında ne düşünüyorsunuz?"

Claybourne'un gözleri eğlenceyle parlıyordu. "Şimdilik kararımı saklı tutuyorum, ama onaylama eğilimindeyim. Şu anda oldukça mutlu görünüyorlar, sizce de öyle değil mi?"

"Evet. Ve umarım devam eder. Arabella'nın zarar görmesini istemiyorum."

Bu onun dikkatini çekmiş gibiydi. "Ve sen Marcus'un kız kardeşine zarar vereceğini mi düşünüyorsun?"

"Asilzadeler böyle yapar," diye mırıldandı Lily içinden, ama Lord Hazretleri duymuştu belli ki.

Bakışları meraklı bir hal aldı. "Bütün soylular kötü değildir, Bayan Loring."

"Hayır... dürüst olmak gerekirse, değiller."

Onun kötü adamlardan bahsetmesi üzerine markizi dikkatle inceledi. Güçlü yapılı bir adamdı, geniş göğüslü ve kaslıydı. Başının tepesi zar zor omzuna geliyordu.

Normalde güçlü erkeklere karşı temkinli davranırdı. Onları kadınlara nasıl davrandıklarına göre ölçme eğilimindeydi, bu daha küçük bir kızken ona yerleşmiş bir alışkanlıktı. Yine de şaşırtıcı bir şekilde Lord Claybourne onu endişelendirmemişti. En azından her zamanki nedenlerden ötürü, çünkü ondan daha iri ve daha güçlüydü.

Çok güçlü görünüyordu, ancak gücünü daha zayıf birine karşı kullanacak türden bir adam gibi görünmüyordu.

Belki de kolay gülümsemesiydi. Ya da belki de onun hakkında duyduğu hikâyeler yüzündendi. Claybourne Markisi, kadınların ona hayranlık duymasıyla efsaneleşmişti.

Kadınlara sırayla taptığı söylenirdi, ancak sayısız fetihlerinden herhangi biriyle evlenecek kadar değil. Bu da arkadaşı Marcus'un beklenmedik evliliğine itiraz etmemesini şaşırtıcı kılıyordu.

Claybourne onun niyetli incelemesini yarıda keserek, "Umarım beni elden mahkûm etmek istemezsin," dedi. "En azından daha iyi tanışıncaya kadar."

Lily düşüncelerini bastırdı. "Daha yakından tanışmamıza gerek yok lordum," dedi hafifçe. "Aynı çevrelerde dolaşmıyoruz ve düğün kutlamaları biter bitmez, bir hoyden olmaya devam etmeyi ve ölüm acısı dışında başka bir balo salonuna adım atmamayı planlıyorum."

Kahkahası boğuk ve çekiciydi ve oldukça silahsızlandırıcıydı. "Marcus senin eşsiz olduğun konusunda beni uyarmıştı."

Lily bu zahmetsiz çekiciliğe karşı koymak için isyankâr bir arzu duyuyordu. Bakışlarını onun eğlenen bakışlarından ayırarak omzunun üstündeki uzak bir noktaya odaklandı.

Lord Claybourne'a duyduğu çekimi itiraf etmek *istemiyordu*. Kendisini narin, kırılğan ve kadınsı hissetmesine neden oluyordu ve bu hisler hiç de umurunda değildi. Gerçekten de ondaki güç ve canlılık duygusu çok baskındı.

Ama garip bir şekilde, çekiciliği yakışıklı yüz hatları ve erkeksi formundan daha fazlasına bağlıydı. Onda heyecanı ima eden bir aura vardı. Cesur bir maceracıya benziyordu. Bir gezgin, bir kaşif. Sanki bir geminin kaptanlığını yapıyor, yedi denizde yelken açıyor ya da bilinmeyen toprakların sırlarını araştıran cesur bir keşif gezisine liderlik ediyordu olmalıydı.

Lily onun bir gemisi olup olmadığını bilmiyordu ama bir sporcu olduğunu biliyordu. Claybourne'un sportif başarılarıyla ilgili hikâyeler bütün salonlarda tekrarlanıyordu. Winifred de bütün gün onu övüp durmuş, Lily'nin onu kocası olarak seçme isteğini uyandırmaya çalışmıştı.

Ancak ne markıyla ne de başka bir erkekle evlenmek gibi bir arzusu vardı. Claybourne'un tanıdığı en çekici adam olduğunu kabul etmek zorunda kalsa da - ki bu da ondan uzak durmak için ideal bir nedendi.

Vals biter bitmez Lily kendini onun sinir bozucu arkadaşlığından kurtarmıştı.

Geceyi Freemantle Akademisi'nde öğretmen olan yakın arkadaşı Tess Blanchard ile geçirmek için balodan erken ayrılmayı planlıyordu.

Arabella'ya veda ettikten ve peş peşe iki kadeh daha şampanya içtikten sonra - Lily'nin metanetini korumak ve üzüntü gözyaşlarını tutmak için bu içkiye ihtiyacı vardı - Boots'u beslemek ve yavrularını kontrol etmek için eskiden damızlıklar için kullanılan arka ahır kanatlarından birine gitti. Burası avlunun geri kalanından uzakta, son derece sessizdi.

Lord Claybourne'la ilgili güçlü anılarının yanı sıra, şampanyaya aşırı düşkünlüğü yüzünden başı hâlâ dönüyordu. Vals yaptıkları sırada onu hissetmek -nazik ve güçlü, kıvrak bir zarafet- onu alışılmadık bir şekilde telaşlandırmıştı.

"Ama bu gecedен sonra onu bir daha görmeyeceğime inanıyorum," diye mırıldandı Lily siyah yavru kediye kutusuna geri koyarken. "Ya da en azından bir daha asla Winifred'in aşağılayıcı çöpçatanlık planlarının kurbanı olmayacağım."

Tam o sırada Lily aşağıdan gelen, boğaz temizleme sesine benzeyen hafif bir ses duydu.

Ahıra kimin girdiğini merak ederek, çatı katının kenarından bakmak için pozisyonunu değiştirdi. Geniş omuzlu Claybourne Markisi'nin bir direğe yaslanmış, kollarını kavuşturmuş, başını bir yana eğmiş olduğunu gördüğünde kalbi hızla çarptı.

Başı aniden dönmeye başlayınca Lily telaşla geri çekildi. *Aman Tanrım*. Onun çok çekici olduğundan yakındığını mı duymuştu? Onun hakkında başka hangi suçlayıcı gözlemlerde bulunmuştu?

Bir elini şakağına götüren Lily yavaşça tekrar yan tarafa baktı. "Lordum, burada ne işiniz var?"

"Balodan ayrıldığınızı gördüm ve neden ahırları ziyaret ettiğinizi merak ettim."

"Beni takip mi ettin?" Lily boş boş sordu.

Claybourne yumuşak bir şekilde başını salladı. "."

Gözleri kısıldı. "Yani utanmadan kulak misafiri mi oluyordun?"

"Merak ettim. Hep kendi kendinize mi konuşursunuz, Bayan Loring?"

"Bazen. Ama bu durumda kediyle konuşuyorum... Aslında *Kediler*. Ahır kedisi Boots'un yakın zamanda yavruları oldu."

"Çatı katında ne yaptığınızı açıklamak ister misiniz?"

"Eğer bilmeniz gerekiyorsa... onu besliyorum."

"Buraya ahır kedisini beslemeye mi geldin?" Ses tonunda şaşkınlık ve biraz da güvensizlik vardı.

"Açlıktan ölmesine izin vermeli miydim?" Lily retorik bir şekilde sordu. "Boots mükemmel bir fare yiyicidir ama şu anda onu meşgul edecek daha önemli görevleri var, yani yavru kedilerine bakmak."

Yakışıklı ağzı buruştu. "Kedilerle birlikte orada kalmayı mı kastediyorsun?"

"Hayır. Kafam dağılır dağılmaz aşağı ineceğim. Sanırım... biraz fazla şampanya içtim." Ne yazık ki şu anda Lord Claybourne'un istenmeyen varlığından kaçmak için merdivenden güvenli bir şekilde inemeyecek kadar başı dönüyordu.

"O zaman size katılmamda bir sakınca yoktur," dedi ve koridor boyunca ilerleyerek bir ayağını en alttaki ahşap basamağa koydu.

Evet, umursuyordu! Lily aniden doğruldu ve onun kendisine eşlik etmesini nasıl engelleyebileceğini düşünmeye başladı. "Buraya tırmanamazsınız lordum!" diye bağırdı ama itirazının bir etkisi olmadığı belliydi, çünkü adamın başı kısa süre sonra çıkıntının üzerinde belirdi.

"Sanırım yapabilirim. Size eşlik etmeyi planlıyorum."

Gövdesi görüldüğünde, onu ilgiyle incelemek için durakladı.

"Ceketin tozlanacak," dedi Lily, o muhteşem omuzlara mükemmel bir şekilde oturan, bordo rengi süper ince -Weston olduğuna şüphe yok- zarif bir şekilde dikilmiş gece ceketine bakarak.

"Paltom hayatta kalacak." Adamın bakışları kadının kıyafetlerini taradı. "Peki ya sen? Balo elbisesi giyiyorsun."

"Bu farklı. Kıyafetler umurumda değil."

Adamın kaşları havaya kalktığında Lily verdiği cevabın iki anlamı olabileceğini fark etti. "*Çıplak* gezmeyi sevdiğimi kastetmiyorum..." diye kekeledi, yanaklarının kavrulduğunu hissediyordu. "Sadece *süslü kıyafetlere* önem vermediğimi kastetmiştim... balo elbiseleri falan."

"Ne kadar yeni." Son birkaç basamağı tırmanıp kalçasını çatı katının kenarına yerleştirirken sesi alaycı bir hal aldı. "Hayal gücünü zorluyor. Sen

süslü elbiselerle ilgilenmeyen ilk kadın olmalı."

"Ama görüyorsunuz, ben normal değilim lordum. Ben çok *anormalim*." "Öyle mi?" diye cevap verdi, onun yanına oturmak için yaklaştı.

Loş ışıktaki adamın el gözlerinin dans ettiğini görebiliyordu. Ona gülüyordu!

Omurgasını sertleştiren Lily itiraz etmek için ağzını açtı ama önce o konuştu. "Sende bu kadar anormal olan ne meleğim? Bana son derece normal görünüyorsun."

Lord'un bakışları tekrar vücudunun üzerinden aşağıya doğru kaydığı anda Lily ellerini alev alev yanan yanaklarına bastırdı ve sakinleşmek için kendini zorladı - Lord'un yakınlığı karşısında içinde oluşan telaşlı ve heyecanlı hisler düşünüldüğünde bu oldukça zordu.

Tam oturma yüksekliğine kadar uzanarak asil görünmeye çalıştı ve cevap verirken ses tonunu yumuşattı. "Bir *kadın* için normal olmadığımı *kastetmişim*."

"Bu konuda çok az şüphem var."

Ona bıkkın bir bakış fırlattı. "Asıl mesele şu ki, erkek olarak doğmalıydım. Çok daha mutlu olurdum."

"Oh, peki şimdi çok mu mutsuzsun?"

Biraz sarhoş için düşünceleri her zamankinden daha durgundu ve bir an için onun sorusunu düşünmek zorunda kaldı. "Şey...hayır. Hayatımdan oldukça memnunum. Ama kadınlar erkeklerin sahip olduğu özgürlüğün çok azına sahip."

"Hangi özgürlüğün tadını çıkarmak istersin, aşkım?"

Lily alt dudağını ısırđı, dilinin kendisinden nasıl kaçtđđını grnce utandı. Yine de kendine engel olamıyor gibiydi; şampanya dilini acınacak derecede gevşetmişti. "Boş ver. Beni dinlemeyin lordum. İkimi hiç iyi tutamıyorum."

"yle görünüyor. O zaman neden bu kadar çok içtin?" "Eğer bilmekte ısrar ediyorsan, üzüntülerimi boğuyordum." "Ne acısı?"

"Kız kardeşimi kaybettiğim için. Bir melankoli nöbeti geçiriyordum. Ama bunun ze/ olması gerekiyordu." Adam cevap vermeyince Lily, "Bu gitmeniz için üstü kapalı bir ima, lordum," diye ekledi.

atı katındaki merdivenden inmek yerine gülümsedi ve arkasına yaslandı, aęırlđđını avuçlarına verdi ve uzun, saten giysili bacaklarını önünde çaprazladı, sanki uzun süre kalmak için yerleşmiş gibi.

Lily hışımla nefes verdi. "İçinde bulunduğunuz tehlikeyi anladđđınızı sanmıyorum, Lord Claybourne. Benimle yalnız kalmanız çok büyük bir hata. Winifred bilseydi, kendinden geçerdi."

"Winifred?"

"Leydi Freemantle. Balodan erken ayrılmamın ana nedeni o. Onun entrikalarından kaçmak için. Beni seninle eşleştirmeye alışıyor. Fark etmiş olmalısın."

Kadının iddiası onu gerektiği kadar endişelendirmemiş gibiydi. "Belki, ama entrikaları her zamankinden daha kötü değil. Hevesli annelerin kızlarını başıma kakmasına alışkırım."

Lily hoşnutsuzlukla yüzünü buruşturdu. "Belki *siz* onun entrikalarını görmezden gelebilirsiniz ama ben . Ařırđ derecede utanç verici. Ben bir

ödüllü düve, uygun bir beyefendinin önünde sergilenecek ve kusurlarım ve niteliklerim açısından değerlendirilecek."

Gözleri yine dans ediyordu. "Sanmıyorum."

Onun bu kayıtsız cevabı karşısında Lily'nin öfkesi tüm gücüyle kabardı. "*Anlamıyor* musun? Winifred şapkamı sana doğrultmamı istiyor."

"Ama öyle bir niyetin yok."

"Kesinlikle olmaz! Evlilikle hiç ilgilenmiyorum."

"Bu genç bir bayan için oldukça eşsiz bir bakış açısı. Çoğu kadın hayattaki misyonunu bir koca bulmak olarak belirlemiştir."

"Doğru. Ama peşinizi bırakmamam konusunda endişelenmenize gerek yok, Lord Claybourne. Çok iyi bir av olduğunuzu biliyorum. İğrenç derecede zenginsiniz, övünülecek bir unvanınız var, görünüşünüz o kadar da perişan değil ve karşı konulmaz derecede çekici olduğunuz söyleniyor."

"Ama niteliklerimin bu hoş kataloğundan etkilenmediniz."

" de değil." Lily gözleminin sertliğini yumuşatmak için hafifçe gülümsedi. "Hiç şüphesiz bir sürü aşk tutkunu hayranın var ama ben asla onların arasına katılmayacağım. Tanıdığın diğer açığöz koca avcılar gibi davranmaya da hiç niyetim yok. Senin peşinden koşmayacağım."

"İçimi rahatlattınız, Bayan Loring. Takip edilmekten hoşlanmıyorum." Sesindeki kışkırtıcı kahkahaya bakılırsa, fazlasıyla eğleniyor gibiydi. "Ama evliliğe karşı neden bu kadar derin bir nefret beslediğinizi merak ediyorum."

Lily derin bir nefes aldı. Hoyden olsun ya da olmasın, normalde kişisel meselelerini tamamen yabancı biriyle tartışmayı aklından bile geçirmezdi. Ama bu durumda, ondan kurtulmaya hevesliydi, bu yüzden bol miktarda açık sözlülük ona iyi gelebilirdi.

"Deneyimlerime göre evlilik genellikle bir kadın için mutsuzluğa yol açıyor," dedi dürüstçe.

"Kişisel deneyimlerinize dayanarak mı konuşuyorsunuz?"

Lily yüzünü buruşturdu. "Ne yazık ki evet. Ailemin birlikteliği beni ömür boyu evlilikten nefret ettirecek kadar düşmancaydı."

Claybourne'un gözlerindeki parıltılı ışık onu incelerken soldu. Ne var ki, araştırmacı bakışları eğlencesinden daha tedirgin ediciydi.

"Bir kocaya ihtiyacım yok," diye eklemek için acele etti, "toplumun genç hanımlar için buyurduğunun aksine. Marcus'un bana yaptığı cömert anlaşma sayesinde artık maddi olarak bağımsızım. Yani evlenmek zorunda kalmadan tatmin edici bir hayat sürebilirim."

"Yine de daha fazla özgürlük istediğinizi ima ettiniz."

Kararsızca gülümsedi. "Doğru." Hayali her zaman özgür ve macera dolu bir hayata kaçmak olmuştu. "Fonları dünyayı gezmek ve yeni ve heyecan verici yerler keşfetmek için kullanmak istiyorum."

"Yalnız mı?"

Lily, maceraperest kontun kızı ve Genç William Pitt'in yeğeni olan, Orta Doğu'ya yelken açmış ve sonunda Arap kabilelerinden oluşan bir yerleşime katılmış olan Leydi Hester Stanhope'tan bahsederek, "Bunu Leydi Hester Stanhope yaptı," dedi.

". Ama senden çok daha yaşlıydı."

"Bir yirmi yaşındayım, kendi başımın çaresine bakabilecek yaşıyım."

"Yani... erkekler genellikle eşlerini mutsuz ettiği için evlenmeyeceksin," dedi Claybourne yavaşça, sanki aklındaki teoriyi test ediyormuş gibi.

"Evet. Önce bizi sağlıklı düşünemeyecek kadar aşık ediyorsun, bu yüzden tüm kontrolü sana veriyoruz, sonra da hayatımızı bir sefaletle çeviriyorsun." Lily farkında olmadan dişlerini sıktı. "Kocaların karılarına karşı kötü davranmaya *yasal olarak* hakları olmasını iğrenç buluyorum. Hiçbir erkeğe benim üzerimde böyle bir güç vermeyeceğim."

Claybourne onu şaşırtarak öne eğildi ve yanağına dokunmak için elini kaldırdı. "Seni kim incitti meleğim?" diye sordu sessizce.

Rahatsız olan Lily geri çekildi. "Kimse *beni* incitmedi. İncinen annemdi. Ve bu konuda en büyük kız kardeşim de."

Bir an sessiz kaldı. "Anladığım kadarıyla baban zamparalık şampiyonuymuş."

Lily kaçırdı, acı dolu anıları hatırlamak istemiyordu. "Gerçekten de öyleydi. Her fırsatta metreslerini annemin önünde teşhir ederdi. Bu onu çok incitti. Arabella'nın ilk nişanlısı da ona neredeyse aynı derecede ihanet etmişti. Belle onu *seviyordu* ama annemle babamın skandalı patlak verdiğinde, nişanlılıklarına son verdi."

Lily, Lord Claybourne'un dört yıl önce ailesinin başına gelen korkunç skandallar hakkında her şeyi bildiğinden emindi. Önce anneleri mutsuz evliliğine daha fazla katlanamadığı için bir sevgili edinmiş, sonra da öfkeli kocası tarafından Kıta'ya kaçmaya zorlanmıştı. İki hafta sonra çapkın babaları servetinin son parçasını da kumarda kaybetmiş ve metreslerinden biri yüzünden bir düelloda öldürülmüştü. Loring kardeşler beş parasız ve evsiz barksız kalmış, onları istemeye istemeye yanına alan huysuz üvey amcaları Danvers Kontu'nun merhametine kalmışlardı.

"Bu yüzden mi Marcus'un kız kardeşinle evlenmesini

istemedin?" "Büyük ölçüde."

"Soylulara karşı güçlü bir önyargınız var gibi görünüyor."

"Bunu inkar etmeyeceğim. Asilzadeler en kötü kocaları yapabilirler."

"O halde, nefretinizin kişisel olarak bana yönelik olmadığı gerçeğinden cesaret alabilirim."

Kaşları birbirine çatıldı. "Hayır, size karşı *kişisel* bir düşmanlığım yok lordum. Sizi tanımıyorum bile." Neyse ki, diye ekledi kendi kendine.

Claybourne bir düzine kalp atışı daha sessiz kaldıktan sonra kutunun içindekileri incelemek için pozisyonunu değiştirdi. "Sanırım bu Boots," diye mırıldandı ve anne kedinin bir kulağının arkasını kaşımak için uzandı. Şaşırtıcı bir şekilde Boots itiraz etmedi ama mırlamaya başladı ve başını parmaklarına sürttü.

Lily bakışlarını Lord Hazretleri'nin ipeksi gri kürkünü okşayan ellerine dikti. Böylesine cesur ve erkeksi bir adam için şaşırtıcı olan güçlü ve zarif elleri vardı.

"Sanırım önemli bir gerçeği unutuyorsunuz," dedi sonunda.

Lord Claybourne'un kendisiyle konuştuğunu hemen fark etmedi. "Ne gerçeği?"

"Bazı erkeklerin incitici olabileceği doğrudur, ancak kadınlara büyük zevk de verebilirler."

Yüzüne bir sıcaklık yayıldı. "Belki bazı erkekler yapabilir ama konumuz bu değil."

Tam o sırada siyah kedi yavrusu koluna atladı ve parmak eklemeni çiğnemeye başladı.

"Aç küçük dostum, değil mi?" diye mırıldandı gülümseyerek. Gri kedi yavrusu başparmağına saldırırken, "Ve sen de," diye ekledi.

Minik yaratıkları çıkardı ve kucağına yerleştirdi. Neredeyse aynı anda siyah kedi yavrusu göğsüne tırmandı ve pençelerini yeğinin altın rengi brokarına geçirdi.

"Özür dilerim lordum," dedi Lily .

"Önemli değıl." Siyah olan daha yükseğē sıçradığında Claybourne yumuşak bir kahkaha attı. Kısık, boğuk ses Lily'nin sinir uçlarını yadsınamaz bir güçle taradı.

"Dur, yardım edeyim..." demek için acele etti.

Öne doğru eğilerek yavru kediyi onun göğsünden koparmak için uzandı ama kıvrık pençeler kravatına yapıştı. Lily minik pençeleri ince kumaşa zarar vermeden çıkarmaya çalıştı ve bir şekilde markizi samanlığa geri itti.

Orada uzanmış, ona bakıyordu. Lily onun üzerine eğilerek yüzündeki ifadeyi görünce donakaldı. Kıpırdamadan duruyordu ama gözlerinde Lily'nin kalbinin daha hızlı atmasına neden olan yumuşak bir ateş vardı.

"Özür dilerim," diye tekrarladı, aniden nefesi

kesilmişti. "Ben değılim."

Parmakları minik siyah patilerin etrafında nazikçe kapanırken, kravatını kurtarmayı başardı ve yavru kediyi yanındaki samanlığa koydu. Kedi hemen kutuya doğru sıçradı ve gri yavru arkadaşının peşinden koşmaya başladı.

Yine de Lily gözlerini Lord Claybourne'dan ayıramadı. Lord Claybourne uzanıp parmaklarını Lily'nin ensesinde gezdirdiğinde Lily'nin nefes alış veriş i tamamen kesildi. Sonra şaşırtıcı bir şekilde, ağzını aşığı çekerek tų kadar hafif bir temasla kendi ağzıyla buluşturdu.

Beklenmedik okşama karşısında içinde oluşan his patlamasına hazırlıksızdı; adamın dudakları sıcak ve sertti ama

Aynı zamanda baştan çıkarıcı derecede yumuşaktı ve fazlasıyla cazipti.

Lily nefesini tutarak avuçlarını onun göğsüne bastırdı ve sarsılan başını kaldırdı. "Bunu neden yaptın?" diye sordu, sesi aniden boğuklaşmıştı.

"Dudaklarının göründükleri kadar davetkâr olup olmadıklarını görmek istedim." Adamın cevabı beklediği gibi değildi. "Öyle miydi peki?" "Daha çok."

Lily hareket edemeyerek ona baktı. Bakışları adamın yüzünde perçinlenmişti. Güçlü bir yüzdü bu, lamba ışığının sessiz parıltısında dikkat çekici ve güzeldi. Her ne kadar daha önce bunu fark etmemiş olsa da, ağzı da çok güzeldi. Dudakları yontulmuş ve cömertti ve şimdi onun bakışlarına karşılık verirken hafif bir gülümsemeye kıvrılıyorlardı.

"Sanırım ne kaçırdığın hakkında hiçbir fikrin yok, tatlım. Bir erkek ve bir kadın arasındaki tutku oldukça dikkat çekici olabilir."

Lily aniden kuruyan boğazını temizledi ve büyülenmiş sersemliğiyle savaştı. "Öyle bile olsa, tutkuyla ilgili hiçbir şey yapmak istemiyorum."

"Bu konuda ne biliyorsun ki? Hiç doğru düzgün öpüldün mü?"

Kaşları temkinli bir şekilde çatıldı. "'Düzgünce' derken neyi kastediyorsun?"

Sessiz kıkırdaması yumuşak ve boğuktu, yüzünü tekrar kendi yüzüne doğru çekerken. "Eğer sormak zorundaysan, cevabım hayır olmalı. Bence bu eksikliği bir an önce gidermeliyiz...."

Adamın nefesinin ılık buğusu ağzını okşarken, Lily kendini yeni bir şoka hazırladı ama adamın dudakları onunkilerin üzerinde enfes bir baskıyla oynamaya başladığında, direncinin eridiğini hissetti.

Öpücüğünün etkisi büyüleyiciydi. Öpücüğün uyandırdığı baş döndürücü his, tıpkı şampanyanın etkisi gibi onu sersemletmiş ve başını döndürmüştü.

Bu sefer bıraktığında, uzandı ve bir parmağıyla yanağını okşadı. "Bunu zevkli buldun mu, tatlım?"

İnkâr edemezdi çünkü bu yalan olurdu. Öpücüğü onu nefessiz ve sersem bırakmıştı ve kalçalarının arasında garip bir titreme, kadınsı merkezinin derinliklerinde huzursuz bir sızı hissetti. "Evet."

"Emin değil gibisin."

"Oldukça hoştu."

Ağzı alaycı bir şekilde kıvrıldı. "Sadece hoş mu? Sanırım hakarete uğramalıyım."

"Buna gerek olmadığını biliyorsun. Kadınlar arasında bir şeytan olduğun söyleniyor ve sayısız fetihlerin var-" Durakladı, temizlemek için boşuna bir çabayla başını salladı. "En azından şimdi neden herkesin kadınların sana taptığını söylediğini anlayabiliyorum."

"Kim öyle

diyor?" "Fanny."

"Fanny Irwin? Ah evet, kız kardeşiniz Arabella'nın Bayan Irwin ile çocukluk arkadaşı olduğunuzdan bahsettiğini hatırlıyorum."

Fanny Londra'da en çok aranan fahişelerden biriydi. Ama en yakın arkadaşlarından biri olarak, tonun yüksek titizlerinin dehşetine rağmen Arabella'nın bugünkü düğün kutlamalarına katılmıştı.

Lily umutsuzca Fanny'nin burada olup ona tavsiyelerde bulunmasını diledi. Kendini nasıl böyle bir duruma sokmuştu? Böyle bir yerde ne işi vardı?

Bu son derece baştan çıkarıcı yabancıyla gözlerden uzak bir çatı katında? Her nasılsa Lord Claybourne'un üzerine yayılmış, onun sert ve kaslı vücuduna bastırılmıştı. Adamın göğsünden yayılan sıcaklık, göğüslerini lezzetli bir ağırlıkla dolduruyordu.

Ve bu, bir parmağını boğazının çukuruna kaldırıp hafifçe okşamadan *önceydi*. "Sanırım göstermeliyim."

"Neyi göstermek?" diye sordu kararsızca.

Gözleri onunkilere gülümsedi. "Bir erkeğın bir kadına verebileceğı türden bir zevk."

Adam sözünü yerine getirdiğinde kalbi daha hızlı çarpmaya başladı. Eliyle başının arkasını kavrayarak onu tekrar kendine çekti... ama bu sefer öpücüğü daha da nefis bir baskıya sahipti. *Bu* öpücük yavaş, erotik ve son derece titizdi; dudaklarını ayırarak dilini ağızına soktu ve içinde sadece baş dönmesini artıran yoğun bir özlem yarattı.

Lily vücudundaki güçlü dürtülerle savaştı. Başı hâlâ şampanya yüzünden dönüyordu ama bu, karşı konulmaz arzu hislerini ya da baştan çıkarıcı markize duyduğu içler acısı çekimi açıklamıyordu.

Yine de devam etmesine izin vermeye dayanamadı. Ağızına böylesine boğazı kesen bir baygınlıkla saldırırken değıl... şekillendirirken, tadarken, alay ederken. Adamın dili onunkine karşı kışkırtıcı bir şekilde okşarken, şehvetli bir dansa karışırken tüm duyularının saldırıya uğradığını hissetti.

Lily iç çekmekle inlemek arasında bir sesle teslim oldu. Buna

karşılık öpücüğü daha da derinleşti.

Çaresizce elini adamın güneşten kavrulmuş, inanılmaz derecede gür ve ipeksi kahverengi saçlarına doğru kaldırdı. Kendi eli onu kucakladı

boğazına, sonra da gece elbisesinin kare dekoltesinin cömert miktarda çıplak teni ortaya çıkardığı yere doğru kaydı.

Parmak eklemleri göğüslerinin üst kabarıklıklarını sıyırdığında, Lily titrek bir nefes almaya çalıştı. Ama adam onu öpmeye devam etti, dilinin ipeksi vuruşlarıyla tahrik etti, yavaşça sürdü, lezzetli bir şekilde yağmaladı.

Adam altından kayarak geçtiğinde, adamın dizlerinden biri kadınınkinden ayrıldığı için acı verici bir şekilde farkındaydı. Eteklerinin arasından adamın sinirli kalçasının kadınlığına yaptığı baskıyı hissetti. Aynı anda adamın eli aşağıya inerek göğsünü hafifçe okşadı.

Lily bu duygusal okşayışın yarattığı ateşli zevk dalgası karşısında inledi. Duygulara boğulduğunu hissetti ve parmak uçları korsajının altındaki meme ucunu keşfettiğinde, vücudundan ateş fışkırdı ve damarlarını titreyen bir sıcaklıkla doldurdu.

Bu büyüleyici adamın duyularına yaptığı erotik saldırı gibi bir şeyi daha önce hiç hissetmemişti. Okşamalarıyla onu çılgına çeviriyor, tepkisini cesaretlendiriyor, onu ikna ediyor, kanında her zaman yaygara koparan vahşiliği harekete .

Yine de onu en çok hayrete düşüren şey onun şefkatiydi. Kendi gücünü biliyordu, onu nasıl kullanacağını biliyordu. Nazik ve şefkatli olabiliyordu, bu çok açıktı. Birkaç dakika önce iki yavru kedi onun üzerine üşüşmüş, miyavlayıp mırıldanarak uzun zaman önce, on altı yaşındayken öğrendiği ihtiyatı etkisiz hale getirmişti.

Lily bunun bir uyarı olması gerektiğini biliyordu. Bu küçük yaratıklar *onun* yanında hiçbir tehlike hissetmiyorlardı ve bu da onu.... *onun* için sonsuz derecede tehlikeli yapıyordu.

Aman Tanrım, ne *yapıyordu*? Kafasının içinde çaresiz bir ses buna bir son vermesi gerektiğini söylüyordu. Devam etmesine izin veremezdi.

Lily aniden onun göğsüne bastırarak ağzını büyülü dudaklarından ayırdı ve doğrulup oturdu. Nabızı çılgınca atarken nefesi hızlı patlamalar halinde geliyordu.

"Bu oldukça... bir gösteriydi, Lordum," diye mırıldandı titrek bir sesle, sesini hafifletmeye çalışarak. "Ama sanırım şampanyanın etkisi size yardımcı olmuştur." Bir elini şakağına götürdü. "Asla bu kadar çok içmemeliydim. Sana karşı kendimi savunmak zorunda kalbilmiyordum."

Adam onun şikâyetine hemen cevap vermedi. Bunun yerine bakışları ona sabitlenmişti, yavaşça bir dirseğinin üzerinde yükselirken ölçüyordu.

Lily onun delici bakışlarından gözlerini kaçırmak zorunda kaldı. Hâlâ sersemlemiş hissediyordu ve tutkulu öpüşmeleri onu daha fazlasını arzulamaya itmişti. Gitmek zorundaydı. Lord Claybourne'la daha fazla yalnız kalmak konusunda kendine güvenmiyordu.

Tam o sırada ahırın bahçesinde uzaktan gelen bir gürültü duydu; arabaların hazırlandığını fark etti. Düğün davetlilerinden bazıları yarım düzine mil ötedeki Londra'ya dönmek üzere balodan erken ayrılacaklardı.

"Gitmeliyim," dedi Lily hızla, kaçmak için bir bahanesi olduğu için rahatlamaştı.

Konuşmadan önce bir an geçti. "Merdivenden güvenli bir şekilde inebilecek misin?"

"Sanırım öyle. Artık neredeyse ayığım."

İki yavru kediyi yakaladı ve nazikçe anneleri ve kardeşlerinin yanına bıraktı. Onlar aç bir şekilde aşağıya inip yemeklerini ararken Lily merdivenin tepesine doğru ilerledi.

Ama görünüşe göre Lord Claybourne'un onunla işi bitmemişti.

"Bir dakika bekle. Saçında saman var. Baloya bir ahırda oynaşmış gibi dönemezsin."

Adam yaklaşırken Lily başını salladı. "Bunun bir önemi yok. Baloya geri dönmeyeceğim. Birazdan arkadaşım Bayan Tess Blanchard'la birlikte eve döneceğim. Kız kardeşim Roslyn ve ben yeni evlileri yalnız bırakmamak için geceyi onun evinde geçireceğiz."

"Ama Bayan Blanchard'ın beni öptüğünüzden şüphelenmesini istemezsiniz, değil mi?"

"Şey...hayır."

"O zaman ben hizmetçi kızı oynarken kıpırdamadan dur."

Lily tüm isteksizliğine rağmen, adamın saçındaki samanları koparmasına itaat etti. Adamın parmaklarını saçlarında yumuşak bir okşayış gibi hissedebiliyor, bakışlarının yüzünde gezindiğini hissedebiliyordu.

"Acele etsem iyi olacak," dedi adam işini bitirir bitirmez. "Tess beni bekliyor olacak."

Bir elini onun koluna koydu. "Düşüşünü engellemem gerekirse diye önce benim gitmeme izin ver. Kendini yaralamanı istemiyorum."

Buna da itiraz edemezdi, onu kızdıramazdı. "Teşekkür ederim lordum," diye mırıldandı Lily, onun yanından geçip gitmesine izin vererek.

Önce o indi, yarı yolda durup onu bekledi. Lily onu takip etti, ayaklarını merdivene indirdi ve geriye doğru inmek için dönerken sıkıca tuttu.

Birkaç basamak inmeyi başardı, ama sonra nasıl olduysa ayağı bir basamağı iskaladı. Claybourne'un onun altında olması büyük şanstı, çünkü ayağı kaydığında Claybourne'un eli yukarı uzandı ve onu sabitlemek için kalçasından tuttu. Ancak nefesi, düşme korkusundan çok Claybourne'un vücuduna dokunmasından kaynaklanıyordu.

"Sakin ol," diye mırıldanarak ayağını merdivene doğru geri götürdü.

Adamın ayak bileğini saran parmaklarının sıcak hissi onu daha da tedirgin etti. Bu yakınlık karşısında cesareti kırılan Lily dudağını ısırды ve son basamakları mümkün olduğunca çabuk indi.

Ahırın sert zeminine ulaştığında "Teşekkür ederim," diye tekrarladı.

Bir süre orada kaldı, biraz baş dönmesiyle sallanıyor ve soğukkanlılığını yeniden kazanmaya çalışıyordu. Adamın baştan çıkarıcı öpücükleriyle hâlâ sarsılmıştı ve aralarında hiçbir şey olmamış gibi davranmaya hevesliydi.

Lord Claybourne'un uzaklaşmasını bekliyordu, ama o arkasından yaklaşmış, elleri beline uzanmıştı. Vücudu sırtında sıcak ve sert bir his uyandırıyor, ona çekici okşamalarını hatırlatıyordu.

Adam daha da yaklaşıp kalçalarını kasıklarına yasladığında nefesi boğazında düğümlendi.

Lily ürperdi. Bu erkek sertliğinin ne anlama geldiğini biliyordu. Arsız samimiyetlerinden tahrik olmuştu.

İtiraf etmeliydi ki, o da hâlâ şiddetle tahrik oluyordu. Vücudunun her yeri karıncalanırken, kadınsı merkezindeki sıcak özlem zonklamaya devam ediyordu.

"Beni serbest bırakabilirsiniz lordum," diye fısıldadı kısık sesle. "Artık tamamen güvendeyim."

Alçak sesle, sert bir kıkırdama çıkardı. "Gerçekten güvende

olduğunu mu düşünüyorsun?" Boğazı kurumuştı. "Lütfen, Lord

Claybourne..."

"Lütfen ne, Lily?" Kulağına sokulmak için başını eğerken boğuk bir mırıltıyla onun adını söyledi.

Başı telaşla sarsıldı. "Beni bir daha öpemezsin!" diye haykırdı, sesi yüksek ve nefessizdi.

Nefes verışı bir iç çekiş gibiydi. "Biliyorum. Seninle birlikte tekrar oraya tırmanıp gecenin geri kalanını sana hayal bile zevkleri göstererek geçirmekten başka bir şey istemezdim. Ama bu zayıf halinle senden faydalanmak benim için onurlu bir davranış olmaz... ve bunu denersen Marcus kafamı tepsiye koyar."

Lily, Marcus'un onun koruyucusu rolüne bu kadar şiddetle yaklaşacağından emin değildi. Üç parasız Loring kardeşin sorumluluğunu hiçbir zaman üstlenmek istememişti ve Danvers'ın yeni Kontu olduğundan beri sadece birkaç aydır onların vasiliğini yapıyordu. Dahası, Arabella onunla girdiği bahsi kazandığında üç vasisine yasal ve mali özgürlüklerini verdiği için Marcus artık teknik vasilik görevini üstlenmiyordu. Yine de Lily, Lord Claybourne'a şüphelerini dile getirmemenin daha akıllıca olacağını düşündü.

"Demek öyle," diye düzensiz bir şekilde kabul etti.

Bir süre sonra Claybourne ondan uzaklaşarak ahır kapısına giden yolu açtı.

Özgür olduğu için minnettar olan Lily, tuttuğu nefesini bıraktı ve hızla ondan uzaklaştı. Ona bir daha bakmadan aceleyle kapıya yöneldi. Ama sonra onu ahıra sürükleyen şeyin ne olduğunu hatırlayınca aniden durdu.

Lily isteksizce üzerinden geriye baktı ve lord hazretlerinin karanlıkta parıldayan gözleriyle karşılaştı. "Seni öptüğümü Leydi Freemantle'a söylemeyeceğine dair bana söz vermelisin. Eğer bilseydi, düğünümüzü planlıyor olurdu."

İfadesi esrarengizdi, latern ışığının parlak parıltısında bile okunamıyordu. Ve cevap vermeden önce beklenenden çok daha uzun süre tereddüt etti. "Pekâlâ, ona söylemeyeceğim."

Lily belli belirsiz bir gülümsemeyle eteklerini toplayıp kaçtı ve Salon'a dönerken yol boyunca kendini azarladı. Lord Claybourne'un onu öpmesine asla izin vermemeliydi, bunu artık biliyordu. Hele de iradesi için bu kadar tehlikeliyken.

Ama şu andan itibaren Lily ondan uzak durmaya gayret edeceğine yemin etti.

Başka seçeneği yoktu. Hayatında ilk kez karşı konulmaz olduğunu kanıtlayabilecek bir adamla tanışmıştı. Şu anda yapabileceği en akıllıca şey, yakışıklı, çekici, baştan çıkarıcı Claybourne Markisi'nden çok ama çok uzak durmaktı.

İkinci Bölüm

Pansiyonuna sığınmama izin verirsen sonsuza dek minnettar kalırım, Fanny. Lord Claybourne'un beni bulmasını istemiyorum.

-Lily Loring'den Fanny Irwin'e

Onun ayrılmasından sonra Heath bir süre ahırda kaldı ve balo salonuna dönmeden önce kanının soğumasını bekledi. Saten gece pantolonu giymişken azgın bir halde dolaşmak, düğün davetlilerinin zarif duyarlılıklarını hiç kuşkusuz dehşete düşürecekti.

Heath'in ağzı bu görüntü karşısında alaycı bir eğlenceyle kıvrıldı, ancak gülümsemesi kısa sürede soldu.

Lilian Loring'le işlerin bu kadar ileri gitmesine izin vermek istememişti. Lilian onu durdurmadan önce, onu tehlikeye atma tehlikesiyle karşı karşıyaydı. Ama onun baştan çıkarıcı ateşi tarafından baştan çıkarılmıştı. Şimdi bu yasak düşkünlük onu ateşli ve acı verici bir şekilde sert bıraktıysa sadece kendini suçlayabilirdi.

Heath, Lily'yle daha bu sabah tanışmış olmasına rağmen onun ilgisini çekmesinin hiç de şaşırtıcı olmadığını düşündü. Birkaç aydır Loring'in en küçük kız kardeşiyle ilgili haberler ilgisini çekiyordu. Marcus'un anlattıklarına bakılırsa, Lily'nin tam cehennem ateşi ve cadalog olduğunu düşünmemişti. Tam tersine. Son zamanlarda her zamanki uğraşları ona o kadar sıkıcı gelmişti ki, nihayet hayat dolu, sıra dışı Lily'yle karşılaştığında ilgisi hemen alevlenmişti.

Marcus haklıydı; canlı bir güzelliği vardı. Kesinlikle eşsizdi. Ve Heath kendini beklenmedik bir şekilde büyülenmiş buldu.

Sonunda yeterince güvenli olduğunu düşünerek ahırdan çıktı, ancak avluyu geçip Danvers Hall malikânesine doğru ilerlerken düşünceleri hâlâ Lilian Loring'e odaklanmıştı.

Ablaları kadar büyüleyiciydi ama tamamen farklıydı. Cesur koyu renk gözleri ve zengin, koyu kestane rengi saçları, tay gibi zarafetine ek olarak Lily'ye onu canlı ve diri gösteren bir canlılık veriyordu.

Heath, balo salonunu çevreleyen arka terasa yönelirken, kadının gözleri harikaydı, diye düşündü. Parlak ve anlamlı gözlerdi bunlar; bir an sıcak ve güleç, bir an öfkeli ve meydan okuyan, uyandığında ise ağır ve uyuşuk.

Günah gibi bir ağız da vardı. Ve o son moda balo elbisesinin altında tatlı bir vücudu olduğunu biliyordu...

Heath, onun yumuşak ve sıcak tenini parmak uçlarıyla keşfettiğini anımsayınca yeni bir arzu dalgası hissetti.

Teras merdivenlerini çıkarken kendi kendine, "Lanet olsun, dostum," diye küfretti. "Onunla daha da uygunsuz bir şey yapmadan önce şehvetini dizginlesen iyi edersin."

Yine de Lily'yi istediğini inkar edemezdi.

Yine de itiraf etmeli ki, onun en çekici yanlarından biri kahkahalarıydı. Bunu ilk kez bu sabah Marcus ve Drew'la birlikte kilisede düğün ekibinin gelmesini beklerken duymuştu.

Kız kardeşleriyle birlikte açık arabada gelirken kahkahaları sıcak ve şefkatliydi. Daha sonra, düğün kahvaltısında, eşiyle hareketli sohbeti sırasında neşeli ve müzikaldi.

Fanny Irwin ve Bayan Tess Blanchard. Kısa bir süre önce de yavru kedilerle konuşurken boğuk ve keyifliydi.

Kahkaha onun için önemliydi. Annesi o on yaşındayken ölmeden önce çocukluğunun büyük bir parçasıydı - vazgeçilmez bir parçası, en iyi parçasıydı. Arkadaşları Marcus ve Drew o zamandan beri, Eton'a ve ardından Oxford'a birlikte gittikleri çocukluk yılları boyunca ve son on yıldır da yetişkinler olarak kahkahalarını eksik etmemişlerdi. Ama şimdi Marcus bir eş aldığı için, bu durum önemli ölçüde değişecekti-

Bu karanlık düşünceyi bir kenara bırakan Heath, terastan geçerken Lily Loring hakkında düşünmeye devam etti. Onun gülüşünden hoşlanması çok doğaldı. Ama onun açık sözlülüğünden de hoşlanıyordu.

Tecrübelerine göre bu tür bir dürüstlük, herhangi bir damga taşıyan kadınlarla uğraşırken alışılmadık bir şeydi. Yıllar boyunca kendini beğenmiş sosyete kızlarının nazlı flörtlerine maruz kaldıktan sonra, onun açık sözlülüğü son derece ferahlatıcıydı.

Ancak Lily'nin ona karşı direnmesi hiç beklenmedik bir şeydi. Kadınların ilgisizliğine hiç de alışık değildi. Cüretkâr baştan çıkarmalar ve amansız takipler olağan yöntemlerdi. Londra'nın en gözde aristokratlarından biri olan Heath, on yılı aşkın bir süredir sayısız entrikacı koca avcısının hedefi olmuştu.

Şaşırtıcı bir şekilde, evliliğe olan ilgisizliği kadınların ona aşık olmasını engellememişti. Aksine, büyük ölçüde arzularını nasıl tatmin edeceğini bildiği için ona akın ettiler....

Yarım saat önce çıktığı arka Fransız kapılardan birinden balo salonuna girdiğinde, Heath'in düşünceleri zorunlu olarak durdu. Neredeyse aynı anda kadınsı bir ses ona seslendi.

Fanny Irwin'in, sanki onun yeniden ortaya çıkmasını bekliyormuş gibi yaklaştığını görünce şaşırdı.

Yüz ifadesi hiç de mutlu görünmüyordu. Fanny alçak bir sesle, "Lord Claybourne," dedi. "Belki bana bir dakikanızı ayırma nezaketini gösterirsiniz?"

"Elbette, Bayan Irwin-" diye söze başladı, ama kadın onun sözünü kesti. "*Özel olarak*, lordum, sakıncası yoksa."

Heath onun bu isteği karşısında şaşırılmış olsa da, saksıdaki palmyelerin arkasından onu takip etmekte bir sakınca görmedi. Marcus'tan, Fanny'nin Loring kardeşlerin çocuklukları sırasında Hampshire'da yakın komşuları ve en yakın arkadaşları olduğunu biliyordu. Ayrıca Fanny'nin bir zamanlar saygın bir genç kız olduğunu ve on altı yaşında evini terk ederek Londra'nın en ünlü fahişelerinden biri haline geldiğini de biliyordu. Başarısı artık en gözde Cyprian olan Harriet Wilson'a bile rakipti. Heath, ikisinin de katıldığı çeşitli eğlencelerde onu görmüş olmasına rağmen Fanny'ye hiç patronluk taslamamıştı.

Kuzguni saçlı, gür vücutlu Fanny esprili, güzel, tahrik edici ve anlayışlıydı ve söylendiğine göre sevgililerini yatakta tatmin etme konusunda uzmandı. Kısacası, ideal bir metres.

Ancak şu anda, her zamanki boğucu sevecenliğinden eser yoktu. Bunun yerine, ciddi bir endişeyle onu inceliyordu.

"Lily'yi balo salonundan çıkarken takip ettiğinizi gördüm, Lordum. Bunu inkâr edemezsiniz."

Cevap olarak ne söylemesi gerektiğini düşünürken kaşları birbirine çatıldı. "Pekala, bunu inkar etmeyeceğim Bayan Irwin. Ama bu bir suç mu?"

"Eğer onu baştan çıkarırsan olur."

Heath bakışlarının savunmacı bir şekilde keskinleştiğini hissetti. "Bayan Loring'le karşılaşmam özel bir mesele, ama emin olabilirsiniz ki onu baştan çıkarmadım."

"Hayır mı?" Fanny sert bir sesle söyledi. "Belli ki her *zamanki* baştan çıkarıcı yöntemlerini *birileri* üzerinde kullanıyorsun. Sanki çiftlikteki bir sütçü kızla samanlıkta yuvarlanmanın tadını çıkarıyormuşsun gibi saçların dağılmış ve samanla kaplanmış."

Saçından bir tutam koparmak için uzandı. "Normalde fetihlerinize karışmayı aklımdan bile geçirmezdin, Lord Claybourne, ama ben Lily'nin arkadaşayım ve siz onu eğlenmeniz için sömürürken boş boş oturamam."

Heath sabırsızlığını kontrol ederek yavaş bir nefes aldı. "Arkadaşınız için duyduğunuz endişeyi takdir ediyorum Bayan Irwin, ama benim için endişelenmenizi gerektirecek bir şey yok."

"Güvencelerinize nasıl güvenebilirim?"

Fanny'nin onun sözünü sorgulaması canını sıkıyordu ama Heath, Fanny'nin gerçekten dertli olduğunu fark ederek, ona anlayış göstermeye karar verdi.

"Danvers'a önümüzdeki bir ay boyunca düğün gezisindeyken Bayan Loring'e göz kulak olması için söz verdiğimi söylesem ne derdin?"

Bu kadarı kesinlikle doğruydı, diye düşündü Heath. Kısa bir süre önce, Drew'la birlikte Marcus'a veda edip bekârlığının sonunun şerefine gönülsüzce kadeh kaldırdıklarında, Marcus onları kendisi yokken iki küçük kız kardeşe bakmaları için zorlamıştı.

Ama Fanny rahatlamış görünmüyordu. "Ona böyle mi göz kulak oluyorsun?" diye karşılık verdi, ses tonu biraz iğneleyiciydi. "Lily'yle ahırda mı yapıyorsunuz?"

"Teselli olacaksa, birlikte görülmedik."

"Ama birileri sizi keşfetmiş olabilir. Şöhretiniz yüzünden Lily ile yalnız kalmanız bile dedikodulara yol açabilir. Aileleri göz önüne alındığında

Tarihsel olarak, her zamanki kaliteli hanımefendiden daha savunmasızdır. O ve kız kardeşleri, Lord Danvers onları topluma yeniden kazandırmak için büyük bir çaba sarf ettiğinden, nihayet geçmiş skandalların ötesine geçiyorlar. Ama siz onu kolayca mahvedebilirsiniz."

"Kesinlikle onu mahvetmek niyetinde değilim."

"O halde Lily'ye karşı niyetiniz *nedir* lordum?"

Bu en azından küstahça bir soruydu. Ve Heath'in hemen bir cevabı yoktu, çünkü Lily'ye karşı niyetinin ne olduğundan kendisi de emin değildi. Bu geceden önce *olsa hiçbir şey* söylemezdi ama onu öptükten, ona sarıldıktan sonra...

İtiraf et dostum, ondan vazgeçmek istemiyorsun. Bu düşünce hiç beklenmedik bir anda aklına geldi ve Heath'in kaşlarını çatmasına neden oldu.

Adam sessiz kaldığında, bakışları avuç içlerine takılıp kaldığında, Fanny daha yumuşak ve yalvaran bir ses tonuyla devam etti. "Onu baştan çıkaramazsınız lordum. O zaman onun için hiçbir umut kalmaz. Eğer onunla uzlaşırsanız, bu utançtan kurtulmak için tek çaresi evlilik olur. Ve ben Lily'yi çok iyi tanırım. Sizinle ya da bir başkasıyla asla kabul etmez."

Yavaşça Fanny'ye baktı. "Ya niyetimin tamamen onurlu olduğunu söylersem?"

Fanny buna şaşırılmış görünüyor. "Şerefli mi? *Sen* mi? Siz İngiltere'deki en kötü kalp kırıcısı, Lord Claybourne. Evlilikle en ufak bir ilginiz yok... değil *mi*?"

Kızın yaşadığı bariz şok karşısında Heath'in ağzı alaycı bir mizahla buruştu. Kalp kırma konusunda bir ünü olduğu doğrudu, ancak kalbini bütün tutarken çok sayıda kadının ona aşık olmasının tek suçlusu o değildi. Her ne kadar genel olarak güzel kadınları sevse ve onların ilgisinden hoşlansa da, onu evcilleştirebilecek ve ona aşık olabilecek bir kadınla hiç karşılaşmamıştı.

çok sevdiği özgürlüğünden vazgeçip, sade bir evliliğe razı oldu.

Ama Lily gibi bir kadınla da hiç karşılaşmamıştı.

Heath yavaşça, "Bu akşam evlenme teklif edeyim demiyorum," dedi, "ama ona resmen kur yapıyor olsaydım, dedikodu ya da skandal çıkma riski çok az olurdu."

"Sanırım hayır. Ama gerçekten Lily ile evlenmeyi düşünüyor olamazsın."

"Beni iyi bir markiz yapabilir."

Fanny'nin gülüşü belirsizdi. "Doğuştan yetenekli ve soylu, doğru, ama çok önemli bir ayrıntıyı unutuyorsun. Lily'nin senin ona kur yapacak kadar yaklaşıma izin vermesi mümkün değil. Erkekler ve evlilik hakkındaki hararetli düşüncelerini göz önünde bulundurmazsak."

Heath, Lily'nin evlilikten hoşlanmadığı konusundaki kararlı açıklamasını hatırlayınca gülümsemekten kendini alamadı. "Düşünceleri oldukça dikenlidir. Bunu sadece kısa tanışıklığımızda fark ettim."

"Gerçekten." Fanny başını sertçe salladı. "Hayır, lordum. Bu saçma fikirden vazgeçmelisiniz." Bakışları onu ölçüyordu. "Ancak bu kaybın yasını tutacağınızdan şüpheliyim. Seçebileceğiniz sayısız aşık kadın var. Onlardan birini seçmelisiniz."

Ağzının kenarında bir gülümseme belirdi. "Ama ne yazık ki hiçbiriyle ilgilenmiyorum."

Fanny'nin bakışları daraldı. "Umarım sırf meydan okumaktan zevk aldığın için Lily'nin peşine düşmeyi planlamıyorsundur."

Bu meydan okumanın ona çok çekici geldiğini inkâr edemezdi. Heath, çocukluk arkadaşları arasında en maceraperest, en gözü pek ve tehlikeye atılmaya en istekli olanıydı. Heyecan duyma ihtiyacı ve

Heyecan üçünü de sayamayacağı kadar çok maceraya ve kavgaya sürüklemişti. Ama Lily'nin sunduğu meydan okuma onun en büyük cazibesi değildi.

Fanny'ye dürüstçe, "Bu sadece bir parçası," diye cevap verdi. "Ona olan ilgim daha çok onun eşsizliğinden kaynaklanıyor. Onun yeniliğini canlandırıcı buluyorum."

Fanny bir süre sonra, "Lily gibi alışılmadık birinin neden ilgini çektiğini anlayabiliyorum," dedi. "Toplumun kibar genç hanımların uygun davranışlarıyla ilgili katı kurallarına burun kıvırmaktan hiç çekinmiyor. Hatta çoğu zaman bir erkek gibi davranır; ata binmek, araba kullanmak ve okçuluk gibi her türlü fiziksel aktivitede çok başarılıdır. Kız kardeşleriyle karşılaştırıldığında Lily en tutkulu ve etkileyici olanıdır. Ancak..."-Fanny'nin sesi alçaldı ve ciddileşti-"...aynı zamanda en hassas olanı. Üçü arasında en derinden hisseden Lily'dir. Annesi, geleceklerini mahveden skandala aldırmadan, kalbinin sesini dinlemek için onları terk ettiğinde çok incinmişti. Ve Lily'nin erkeklere karşı acımasızlığı geçmişe, babasının annesine davranış biçimine dayanıyor."

Heath ondaki bu kırılganlığı sezdiğini fark etti ve yüreğinde garip bir kıpırtı hissetti. İçinde kıpırdanan duygu, genç kızlara karşı genellikle hissettiği bir duygu değildi. Tam olarak acıma değildi. Daha çok şefkatti. Çok uzun zamandır yaşamadığı inkar edilemez bir şehvetle birlikte.

Fanny tekrar düşüncelerine daldı. "Lily'nin tipik bir sosyete kızından çok daha fazla zevkinize uygun olduğunu tahmin ediyorum - muhtemelen kur yapmayı düşünecek kadar. Ama evlilik konusunda gerçekten ciddi misiniz lordum?"

"Böyle bir kadın beni evlenmeye teşvik edebilir," dedi yavaşça.

Fanny ona endişeyle baktı. "Belki de öyledir, ama sana yalvarıyorum... sonuna kadar gitme konusunda tamamen samimi değilsen onun peşinden gitmeyi aklından bile geçirme."

Heath kendinden emin bir ifadeyle, "Bu konuda sizi temin ederim," dedi.

Hâlâ kararsız görünen Fanny bir süre daha tereddüt etti. "Teşekkür ederim lordum," dedi sonunda. "Umarım istenmeyen müdahalem için beni bağışlarsınız ama Lily'ye çok değer veriyorum ve onun incindiğini görmek istemiyorum."

Heath ses tonunu yumuşatarak, "Endişenizi anlıyorum, Bayan Irwin," diye cevap verdi. "Ama benim kadınları incitmek gibi bir alışkanlığım yok."

Dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Kasıtlı olarak değil, biliyorum. Gerçekten de zevk verme konusundaki şöhretiniz dillere destan. Ama istemeden? Lütfen... ona iyi bakın lordum."

"Yapacağım, sizi temin ederim."

Bununla birlikte Fanny saygılı bir reverans yaptı ve yanından ayrıldı.

Palmiyelerin arkasından çıkan Heath balo salonunun kenarına dönerek dalgın dalgın dansçıları izledi. Danvers düğün balosu herhangi birinin standartlarına göre çok kalabalıktı. Parfüm kokulu bedenlerin oluşturduğu kalabalık, sayısız ışıltılı avizeden yayılan mum alevleriyle birlikte balo salonunun sıcaklığını bunaltıcı hale getiriyordu. Ama konukların eğlendikleri belliydi.

Ne var ki Heath çevresindeki şamataya ve gürültüye pek aldırmadı. Düşünceleri evlilik niyetiyle ilgili son konuşmasına odaklanmıştı.

Lily Loring'i takip etme konusunda gerçekten ciddi miydi?

Fanny'nin korkunç öngörüsü onu fazla endişelendirmiyordu, çünkü her zaman istediği kadına sahip olabilmişti. Ve Lily'yi kesinlikle istiyordu. Eğer onu kazanmayı kafasına koyarsa, ona sahip olabileceğinden emindi.

Ama onu kazanmak istiyor muydu?

Tek seçeneği evlilikti elbette. Onu baştan çıkarması söz konusu bile olamazdı. Kendi onuru buna izin vermezdi, Marcus'un anatomisinin diğer daha hassas kısımlarıyla birlikte karaciğerini de kesip atacağından bahsetmiyorum bile.

Marcus'un nişanına kadar evliliği ciddi olarak düşünmemişti. Aslında, sayısız çöpçatan annenin tuzaklarından ve kendisini bir av olarak gören genç sevgililerinden kaçarak bundan ciddiyetle kaçınmıştı.

Kadınlardan son derece hoşlanıyordu; sadece hiçbir zaman belirli bir kadına , ölüm onları ayırana kadar onun sonsuza dek yanında olmasını istememişti.

Ama Heath belki de evliliğe adım atmayı düşünmesinin zamanının geldiğini fark etti. Her halükârda, şanlı unvanını sürdürecektir varisler yetiştirmek için eninde sonunda bir yuva kurması gerekecekti. Tıpkı Marcus'un yaptığı gibi.

Beklenmedik bir şekilde, Marcus ilk adımı atan kişi olmuştu. Marcus, kontluğu devralmadan ve üç yoksul Loring kardeşin vasiliğini üstlenmeden önce, değerli bekârlığını sona erdirmek için kesinlikle hiçbir istek duymuyordu. Aslında, şiddetle karşı çıkmalarına rağmen, vasilik görevini yerine getirmeyi ve kız kardeşlerini saygın taliplerle evlendirmeyi planlıyordu. Ama en büyükleri olan güzel Arabella'ya duyduğu ilk çekim o kadar şiddetliydi ki, evlilik teklifini kabul etmesi için onu ikna edebileceğine dair bahse girmişti - Arabella'nın kaybetmeye kararlı olduğu bir bahis. Birkaç hafta süren ateşli bir mücadelelelden sonra, ikisi de birbirlerine derinden aşık olmuşlardı.

Heath arkadaşı adına içtenlikle sevindi. Bir asilzadenin aşkı ve mutluluğu evlilikte bulması olağan bir şey değildi. Normal düzende, aristokrasi en iyi servet ve soy birliğini için uygun evlilikler yapardı.

Kendi anne babası da, onlardan önceki tüm aile kuşakları da böyle yapmıştı.

Heath aynı şeyi yapmaya hazır değildi. Anne ve babasının birlikteliği kişilikleri ve ilgi alanları açısından öylesine kötü bir uyumsuzluk olmuştu ki, asla onların izinden gitmeyeceğine yemin etmişti.

Eğer evlenmek zorundaysa, kendisiyle en önemli konularda eşleşebilecek bir kadın istiyordu... ruh, tutku ve macera arzusunda.

Lily Loring bu tasarıya çok iyi uyabilir.

Heath, kızın inatçı bağımsızlık ihtiyacı bile ona çekici geliyor, diye düşündü. Bu ihtiyacı anlıyordu, çünkü kendisi de hissediyordu.

Ve itiraf etmek gerekirse, son zamanlarda Marcus'un yeni keşfettiği mutluluğu kıskanmaya başlamıştı. Kadınlarla olan tüm ilişkileri fiziksel zevk ve karşılıklı tatmin üzerine kuruluydu ama Marcus'un yeni geliniyle paylaştığı türden bir sevgi ve yakınlığa sahip olmaktan zevk alabilirdi. Saygı duyabileceği, zevk alabileceği ve değer verebileceği bir kadınla evlenmek.

Diğer birçok açıdan Lily Loring onun karısı olmak için uygun bir adaydı. Birincisi, doğumu ve soyu. Daha da önemlisi, onu nadiren sıkacak ve şüphesiz yatağında bir zevk olduğunu kanıtlayacaktı.

Koyu renk gözleri, yemyeşil ağzı, olgun göğüsleri, kızıl ve altın tonlarıyla parıldayan ipeksi saçlarıyla onu son derece çekici buluyordu. Onunla ilgili bir şey onu çağırıyordu... karmaşık ve çekici bir şey. Belki de hayat ve canlılıkla nabzının atış şekli. Kadının içinde bir ateş vardı, içindeki ateşi körükleyen bir ateş.

O da merhametliydi, diye düşündü Heath. Onun gibi seçkin bir mevkide olan kaç hanımefendi ahırdaki kedi ve yavrularının kaderiyle ilgilenirdi ki?

Ve onun hakkında her yeni şey öğrendiğinde kalbini sızlatan o inkar edilemez şefkat duygusu vardı.

Evet, Lily ona kur yapmayı düşünmesi için uygun ve yeterince ilgi çekiciydi. Yine de Lily'nin suskunluğunun üstesinden gelmek için sahip olduğu tüm cazibeyi ve beceriyi kullanması gerekecekti. Kendini herhangi bir erkeğe evlenmek üzere vermekten, incinmeyeceğine güvenmekten korkuyordu.

Yine de hiç de soğuk huylu değildi. Sadece uyanmaya ihtiyacı vardı. Heath bunu içten içe biliyor, onun masum ve şehvetli öpücüklerinde hissediyordu. Lily onun kucaklamasına sanki daha önce hiç istememiş, hiç ihtiyaç duymamış gibi karşılık vermişti.

Aralarındaki erotik ateş onu şok etmişti, bunu kızarmış yanaklarından ve şaşkın gözlerinden anlayabiliyordu. Kendisi de biraz sarsılmıştı.

Daha önce hiç kimseden bu kadar güçlü, bu kadar vahşice etkilendiğini hatırlamıyordu. Dengesi üzerinde derin bir etkisi olmuştu.

Hatırlayınca Heath alçak sesle bir yemin mırıldandı. Çatı katında Lily'yle yaşadığı tutkulu ilişkiyi hatırlamak onu yeniden uyandırmaya yetmişti, bu yüzden sonuçlarını gizlemek için balo salonundaki konuklara arkasını döndü.

Yine de Lily'nin onun üzerindeki etkisinden pişmanlık duymuyordu. Şu anda kanında dolaşan beklenti ve heyecanı hissetmeyeli çok uzun zaman olmuştu. Bir kadını daha yakından tanıma düşüncesiyle nabzının hızlanmasından bu yana daha da uzun bir zaman geçmişti.

Gece serinliğinin şehvetini yatıştırmasına yardımcı olması için Fransız kapılarından geçip terasa adımını attığında Heath kararını verdiğini biliyordu. Büyüleyici Lily'nin peşinden gidecek ve kur yapmanın onu nereye götüreceğini görecekti.

Ya sonuç evlilik olursa? Artık bu ihtimali o kadar da tedirgin edici ya da korkutucu bulmuyordu.

Gerçekten de - hayret verici bir şekilde - hiç de korkutucu değil.

Tess Blanchard ertesi sabah Danvers Hall'un ön girişinin önünde arabasını durdururken, "Belki de bir dakikalığına içeri girmeliyim," dedi.

"Hayır," diye cevap verdi Lily. "Randevunuza zaten fena halde geç kaldınız. Kız kardeşimin iyi olduğuna eminim."

Lily arkadaşına hafif bir gülümsemeyle bakarak yavaşça sahneden indi. Birkaç nedenden ötürü evde olmaktan son derece memnundu. Birincisi, önceki akşam baloda şampanyaya aşırı düşkünlüğü yüzünden başı zonkluyordu. İkincisi, vicdanı da aynı derecede acı verici bir şekilde zonkluyordu. Dün gece Tess'in evinde pek uyumamıştı; onun yerine Claybourne Markisi'nin kendisini akıl almaz bir şekilde öptüğünü ve kendisinin de onun büyüleyici öpücüklerine tam bir ahlaksız gibi karşılık verdiğini hatırlayarak dönüp durmakla ve zihinsel olarak kıvranmakla meşguldü.

Ve son olarak, bu sabah kız kardeşi Roslyn ve arkadaşı Winifred'in, Leydi Freemantle'ın balodan ayrıldıktan kısa bir süre sonra bir otoyol soygununun kurbanı olduklarına dair dehşet verici haberi öğrenmişlerdi.

Roslyn dün gece planlandığı gibi Tess'lere gelmemişti ama bu sabah yokluğunu açıklayan dehşet verici bir not göndermişti. Telaşlanan Lily ve Tess hemen Freemantle Park'a gitmiş, ancak Roslyn'in çoktan Danvers Hall'daki evine dönmüş olduğunu öğrenmişlerdi. Winifred şok edici olayları ayrıntılarıyla anlatmaya devam etti ve Roslyn'in hiçbir kalıcı etki yaşamadığını iddia etti ama Lily kız kardeşini bizzat görmek istiyordu.

Valizini boşaltmak için bagaja gitti, hiçbir uşağın ya da kahyanın ona yardım etmek için dışarı çıkmamasına aldırmadı. Ev halkı şüphesiz büyük düğün kutlamalarının ardından temizlik yapıyordu.

Lily, gelin çiftin şimdiye kadar düğün yolculuklarına çıkmış olmaları gerektiğini biliyordu. Kimse Arabella ve Marcus'a soygundan bahsetmeye niyetli değildi, çünkü muhtemelen yolculuklarını erteleyeceklerdi ve Roslyn, sorunlarının zor kazanılmış mutluluklarına müdahale etmemesi konusunda kararlıydı.

Lily başını kaldırarak Tess'e kısa bir gülümseme daha sundu. "Geceyi geçirmeme izin verdiğiniz ve beni eve getirdiğiniz için teşekkür ederim."

Tess dizginleri toplarken sıcak bir sesle, "Rica ederim," dedi. "Roslyn'i görmek için kısa süre sonra döneceğim. Winifred'in güvencelerine rağmen, bu deneyim onun için pek de hoş olmamıştır."

"Ona sizi öğle yemeğine beklemesini söyleyeceğim."

Tess tam atının dizginlerini çekecekti ki uzaktan bir arabanın sesi duyuldu. Arabanın ötesine bakan Lily, şık bir frak giymiş ve uzun kunduz şapkası takmış yalnız bir beyefendinin sürdüğü bir takım ve at arabasının çakıllı yolda gördü.

O görkemli omuzları fark ettiğinde kalbi aniden sarsıldı ve nefesinin altından bir yemin etti. "*Onun* burada ne işi var?"

"Bu Lord Claybourne, değil mi?" Tess sordu. "Ne yazık ki evet."

Lily orada dikilip şanssızlığına lanet okurken, Lord Hazretleri'nin görmek isteyeceği en son kişi olduğunu düşündü. Keşke eve beş dakika önce varmış olsaydı, uşağa evde olduğunu inkâr ettirebilirdi. Ama şimdi Lord Claybourne'la, onun öpücüklerinin hatırasıyla hâlâ telaşlıyken yüzleşmek zorunda kalacaktı. Ve bunu tek başına yapacak durumda değildi.

"Lütfen, Tess, bir dakika daha kal. Beni burada onunla bırakma."

Arkadaşı şaşkın görünüyordu. "Onu görmek istemiyor musun?"

Ancak Marki, ekibini Lily'nin yanına ustalıkla yönlendirip arabayı durma noktasına getirdiğinde cevap verecek zaman yoktu.

Lily onunla bakışlarını kilitlediğinde sakinleştirici bir nefes aldı. Bu sabah çok daha kendindeydi, mantıklı bir ruh hali içindeydi. Ya da en azından şimdi ayıktı. Başı dönmeden onun çekiciliğine dayanabilirdi.

Günün soğuk ışığında Lord Claybourne'un hâlâ dün geceki kadar yakışıklı olması dışında. Ve her ikisini de başıyla selamlarken yüzündeki yavaş gülümseme de aynı derecede kalp eriticiydi. "Günaydın, hanımlar."

Midesinin daraldığını fark eden Lily soğukkanlı bir gülümsemeyi başardı ama konuşurken sesinde nefes nefese kalmış bir ton vardı. "Sizi buraya getiren nedir lordum?"

"Ben sadece size bir sabah ziyareti yapıyorum."

Kızın kaşları kalktı. "Londra'dan onca yolu beni ziyaret etmek için mi geldin?"

Güçlü bir omzunu silkti. "Hızlı bir ekiple yarım saatten fazla sürmez. Ve bu güzeller" -önündeki iki griyi gösterdi- "yıldırım hızındalar."

Lily sessiz bir hayranlıkla, ekibinin gerçekten de muhteşem olduğunu fark etti. Açıkça görülüyor ki yüksek ruhlular ama efendilerinin emirlerini beklerken sabırla duracak kadar iyi eğitilmişler.

Ama bu Claybourne'un neden onu çağırmak zorunda olduğunu düşündüğünü açıklamıyordu. "Kendinizi sıkıntıya sokmamalıydınız, lordum."

"Hiç zahmet olmadı. Aşçımdan sana bir sepet getirdim." Kadın

ona boş boş baktı. "Aşcınız mı?"

"Boots için birkaç lezzet ve baş ağrınız için bir ilaç. Sanırım dün gecedен sonra kafatasınız sanki bir davulun içine yerleşmiş gibi hissediyor."

Lily onun bu düşünceliliğinden etkilenmeden edemiyordu ama bunu ona belli etmeyecekti.

"Sanırım tecrübelerinize dayanarak konuşuyorsunuz?"

dedi kuru bir sesle. "Elbette."

Ona dizlerinin bağına bir sırtıyla yaklaşarak sepeti uzattı. Lily'nin sepeti alabilmesi için valizini yere bırakması ve Lily bunu isteksizce yaptı.

"Çok naziksiniz," dedi zoraki bir nezaketle onun teklifini kabul ederken. "Boots hiç şüphesiz cömertliğinizi takdir edecektir. Ama gelmemeliydiniz lordum. Ve kesinlikle bana hediye getirmemeliydiniz."

"Neden olmasın, Bayan Loring?"

Lily bir öfkenin yükseldiğini hissetti. Lord Claybourne, Winifred'in çöpçatanlık entrikaları konusunda onu açıkça uyardığı için kasıtlı olarak anlayışsız davranıyordu. "Neden olmadığını çok iyi biliyorsun. Dün gece söylediklerimin tek kelimesini bile duymadın mı?"

"Evet, her kelimesini duydum."

Tess'in bakışları havayı titreştiren gerginlik akımlarına doğru kayınca Lily ses tonunu değiştirdi ve kayıtsızmış gibi davranmasının daha iyi olacağını fark etti.

"O zaman uyarımı dikkate almalıydın," dedi daha sakın bir sesle. "Spekülasyonlara yol açmadan bana hediye getiremezsin. Leydi Freemantle kendinden geçecek."

"Leydi Freemantle beni ilgilendirmiyor."

"Bana kur yaptığını düşünecek." "Yani?"

Bu sıradan soru karşısında Lily ona bakakaldı. "S-so..." Kelimeler kifayetsiz kaldığı için adamın imasını anladığında kekeleyerek durdu. "Bana kur yapmayı düşünüyor olamazsın."

" fikirde değilim."

Yüzündeki yumuşak ifadeden onunla dalga geçiyor gibi ama yine de ciddi olamazdı.

"Lord Claybourne... bu çok saçma. Siz benimle evlenmek istemiyorsunuz, ben de kesinlikle sizinle evlenmek istemiyorum."

Ela gözleri onu sabit bir şekilde süzdü. "Konuyu araştırmazsak nasıl bileceğiz? Bunun için de tanışıklığımızı ilerletme şansına sahip olmalıyız."

Adam şimdi onu huzursuz ediyor ve son derece sinirlendiriyordu. Lily bakışlarını ona dikti. "Ne tür bir oyun oynadığınızı bilmiyorum lordum ama bu hiç de umurumda değil."

"Bu bir oyun değil, meleğim."

Lily çenesini sıktı. "Kibarca verilecek yanıt size teşekkür etmek olurdu Lord Claybourne, ama-"

"Ama sen kibar bir tip değilsin," diye araya girdi, gözleri kışkırtıcı bir mizahla dans ediyordu.

"Hayır, değilim!"

Verdiği kısa cevap karşısında Tess'in kaşlarının çatıldığını görebiliyordu. Lily'nin sosyal nezaket kurallarına pek tahammülü yoktu ama asla açıkça *kaba davranmazdı*. Baştan çıkarıcı bir soylunun kendisine böylesine belirgin bir ilgi göstermesiyle nasıl başa çıkacağından da emin değildi.

Ona tembel bir gülümseme fırlattı. "Sebebini bildiğim için, sinirliliğinizi hoş görmeye hazırım Bayan Loring."

Testislerimin sebebi sensin, diye düşündü Lily hayal kırıklığı içinde. *Şampanyanın etkileri değil*.

Kışkırtıcı markizden kurtulmak istiyordu. Neyse ki ideal bir bahanesi vardı. Sakinleştirici bir nefes daha alan Lily, soğukkanlı bir gülümsemeye zorladı. "Sizi içeri davet edip bir şeyler ikram etmek isterdim lordum ama bu sabah sizi ağırlayacak vaktim yok. Kız kardeşim Roslyn'i bulmam ve iyi olduğundan emin olmam gerekiyor. Dün geceki soygundan sonra, muhtemelen yanında birilerini görmek istemeyecektir."

Lord Claybourne bunun üzerine kaşlarını çattı. "Ne soygunu?"

"Ah, duymadın mı?" Lily artık o kadar da savunmada olmadığına göre kendine biraz daha güveniyordu. "Dün gece Roslyn geç saate kadar kalıp balodan sonra salonun düzenlenmesi için hizmetkârları yönlendirdi. Daha sonra Leydi Freemantle onu Bayan Blanchard'ın evine götürürken arabaları buradan bir mil kadar uzakta bir haydut tarafından silah zoruyla soyulmuş."

Kaşları birbirine çarptı. "Onlardan biri yaralandı mı?" Lily onun ses tonundaki keskinliğin memnuniyet verici olduğunu düşündü.

"Neyse ki hayır. Ama ayak takımı muhtemelen yaralanmıştı. Arden Dükü soygunu engellemek ve kaçan haydutu vurmak için tam zamanında yetişti. Ve şimdi onu bulmak için büyük bir arama başlatıldı."

"Arden şimdi nerede?"

"Freemantle Park'ta. Leydi Freemantle ve kız kardeşimi rahatlatmak için geceyi orada geçirdi. Belki onunla kendiniz konuşmak istersiniz."

Hâlâ kaşlarını çatan Claybourne cevap vermedi ve Lily bakışlarının bir şekilde onun ağzına kaydığını fark etti. O şehvetli ağzın büyüünün kendi dudaklarını nasıl yaktığını hatırlayınca elmacık kemiklerinin ısındığını hissetti....

Asi düşüncelerini şimdiki zamana geri döndürerek, "Atlarınızı daha fazla ayakta tutmak istemediğinize eminim, Lord Claybourne," dedi.

Kaşlarını hafifçe çatarak ona bir kaşını kaldırdı. "Beni kovuyor musunuz, Bayan Loring?"

Lily onun kibirli ses tonuna gülümsemekten kendini alamadı. Şüphesiz onun rütbesinde ve öneminde bir asilzade nadiren azledilirdi. "Ne dersiniz deyin ama bana anlayıştan yoksun biri gibi gelmediniz."

Ağzı buruştu. "Belki de haklısın. Arden'la konuşmalı ve yardımcı olup olamayacağımı görmeliyim. Ama seni bu kadar kolay bırakmayacağım, tatlım. Daha uygun bir zamanda geri döneceğim, böylece birbirimizi daha iyi tanıyabiliriz."

Lily dehşet içinde ona baktı. "Asla uygun bir zaman olmayacak." "O zaman seni başka türlü ikna etmem gerekecek."

Son derece yıkıcı bir gülümsemesi vardı, diye düşündü, kendi tepkisine sinirlenerek. Ama şüphesiz çekiciliğinin, kadınlar için ne kadar karşı konulmaz olduğunun farkındaydı.

Dizginleri eline alıp grilerine ilerlemeleri için görev verdiğinde Lily nefesini tuttu ve ancak Lord Hazretleri

uzaklaştı. Adamın gidişıyla büyük ölçüde rahatlamış, ancak geri döneceğine dair verdiği sözle dehşete düşmüştü.

Tess'in sesi dikkati dağılmış düşüncelerini böldüğünde hâlâ onun geri çekilişini izliyordu.

"Bütün bunların ne hakkında olduğunu bana anlatmayı düşünüyor musun, Lily? Kabalığın için iyi bir nedenin olduğuna inanıyorum."

Lily irkilerek arkadaşına özür dileyen bir bakış attı, Tess'in orada olduğunu bile unutmuştu. "Aslında iyi bir nedenim vardı. Winifred'in bizi bir araya getirmek için elinden geleni yaptığı konusunda onu uyarmıştım ama uyarımı tamamen göz ardı etti."

"Dün gece ne oldu?"

"Şey..." Lily tereddüt etti. Markiyle ahırda yaptığı ahlaksızlığı itiraf etmek zorunda kalmak istemiyordu ama sevgili arkadaşından sır saklamaktan da hoşlanmıyordu. "Seninle balodan ayrılmadan hemen önce lord hazretleriyle karşılaştım. Arabella'yı kaybettiğim için üzgün olduğumdan üç kadeh şampanya içmiştim, bu yüzden korkarım beni bulduğunda oldukça şaşırmıştım."

Tess'in bakışları keskinleşti. "Senden faydalanmaya çalışmadı mı?"

"Hayır...tam olarak değil. Ama *ondan* faydalanmaya çalışmış olabilirim." Ağzı pişmanlıkla kıvrıldı. "O çok net düşünemiyordum. Korkarım biraz ahlaksızca davrandım ve Claybourne'a ahlaktan yoksun olduğum gibi yanlış bir izlenim verdim. Ve sonucu bu sabah gördünüz. Uzun fetih listesine beni de ekleyebileceğini sanmasını istemiyorum."

"Niyetinin bundan daha onurlu olduğunu tahmin ediyorum," diye cevap verdi Tess kuru bir eğlenceyle. "Bunca yolu size resmi bir sabah ziyareti yapmak için geldi. Bir centilmen aklında kötü bir amaç varsa bunu yapmaz."

"Aklında haince bir amaç var." Lily karşılık verdi. "Az önce onu duydun. Bana kur yapmaya niyetli!"

Tess bir gülümsemeyi geri çeker gibi dudaklarını büzdü. "Lily, seni daha yakından tanımak istemesinde suç teşkil edecek bir şey yok."

"Eğer yakınlaşmamızın bizi evliliğe götüreceğini düşünüyorsa var."

Tess bunun üzerine kahkahalarla gülünce Lily dişlerini gıcırdattı. "Bu hiç de komik değil, Tess!"

"Aslında öyle, canım. Claybourne'un bir eş arayışında olabileceğinden değil, *sizi* bu pozisyon için düşünmeye istekli göründüğünden. Evlilik konusundaki duygularını bilseydi-"

"Hislerimi biliyor. Dün gece ona bunu açıkça söyledim."

Tess'in ifadesi ağırlaştı. "Bir süreliğine onun teklifini düşünmek çok mu kötü olur? Evlilik olasılığını bile düşünmezseniz geleceğinizi önemli ölçüde kısıtlamış olursunuz."

Lily yüzünü buruşturdu. "Umutsuz bir romantik olduğun için böyle düşünüyorsun, ki ben öyle değilim."

"Son derece çekici görünüyor."

"O biri." *Ve fazlasıyla baştan çıkarıcı*, diye ekledi Lily kendi kendine. Yine de geleceği için evlilikten tamamen farklı bir planı vardı. Bir kocanın malı olmayı, kendini onun yasal kontrolü altına sokmayı içermeyen bir plan. Ayrıca, bir beyefendi görünüşte ne kadar çekici, baştan çıkarıcı ve yakışıklı olursa olsun, kendi babasının da kesin olarak kanıtladığı gibi, dış görünüş son derece aldatıcı olabilirdi.

Lily kararlı bir ifadeyle, "Lord Claybourne'un cazibesi tamamen konu dışı," dedi. "Hiçbir şey beni onunla evlenmeye ikna edemez, bu yüzden bana kur yapmaya çalışması için bile bir neden yok."

"Peki o zaman onun hakkında ne yapmayı düşünüyorsun? Claybourne gibi bir adamın kolayca pes edeceğinden şüpheliyim."

Bu soru Lily'yi şaşkına çevirdi. "Hiçbir fikrim yok." Kendisiyle gerçekten evlenmek isteyebilecek bir soyluyla uğraşmak zorunda kalmak gibi bir çıkmazla daha önce hiç karşılaşmamıştı.

"Şey," diye yorumladı Tess onun sessizliği üzerine, "şimdilik gitmeliyim, Lily. Dediğin gibi, randevuma çok geç kaldım. Ama söz veriyorum daha sonra döneceğim ve tüm bunları yardım edeceğim."

"Evet, gidin lütfen. Sizin toplantınız çok daha önemli."

Tess zamanının çoğunu hayır işleriyle geçiriyor, iki yıl önce Waterloo'da nişanlısını trajik bir şekilde savaşta kaybettiğinden beri çabalarını öncelikle Şehit Askerlerin Ailelerine odaklıyordu. Ve şu anda yerel eşrafı davasına katkıda bulunmaya ikna etmekle meşguldü.

Tess gittikten sonra Lily valizini ve Lord Hazretleri'nin hediye sepetini aldı ve malikânenin ön merdivenlerine yöneldi.

Arkadaşının Claybourne'un kendisine kur yapma ihtimaline verdiği eğlenceli yanıtı hatırlayan Lily şaşkınlıkla başını salladı. Eğer bu kadar endişe verici olmasaydı, bu düşünce gerçekten de komik olabilirdi.

Arabella ve Marcus bir ay sürecek düğün yolculuklarına çıkarken Danvers Malikânesi' kalırsa ona karşı çok savunmasız kalacağını biliyordu. Claybourne gibi bir soyluyla başa çıkmak onun deneyimlerinin ötesindeydi. Kolay gülümsemesi, yürek hoplatan cazibesi ve nefes kesen duygusallığıyla Claybourne daha önce tanıdığı hiçbir erkeğe tamamen ve tehlikeli bir şekilde benzemiyordu.

Yine de burada oturup onun istenmeyen kurunun kurbanı olmayı bekleyecek değildi. Harekete geçmek zorundaydı. Kendi kaderini kontrol eden, kendi başına bir kadın olduğunu kanıtlamaktan başka bir nedeni yoksa bile.

ama, kendine karşı dürüst ol, diye Lily'nin kafasının içindeki dırdırcı ses azarladı. Pervasız doğanın seni yoldan çıkarmasından korkuyorsun. Onun tartışılmaz cazibesine teslim olacağından korkuyorsun.

Ağzını acı dolu bir gülümseme kapladı. Lily istemeyerek de olsa asıl sorunun bu olduğunu kabul etti. Acı gerçek şuydu ki, Lord Claybourne kendisine talip olursa ona karşı koyabileceğine güvenmiyordu. O çok baştan çıkarıcı olurdu.

Belki de bir süreliğine evden ayrılrsa iyi olacaktı. Ama nereye gidecekti? Artık yeterli parası olduğuna göre, Hampshire'daki eski komşularını ve arkadaşlarını ziyaret edebilirdi ama onca yolu kat etmek ve bir kaçak gibi evinden uzakta kalmak zorunda kalmak için çok az isteği vardı.

Fanny ile kalmak için Londra'ya gitmeye ne dersiniz? Fanny'nin fahişelik yaptığı ana konutu değil elbette. Ama Londra'da bir pansiyonu vardı.... Tesadüfe bakın ki, bunu daha dün gece düğün balosunda konuşmuşlardı.

Lily ön giriş kapısından içeri girerken kaşlarını çattı. Fanny baloda her zamanki gibi neşeli değildi ve sıkıştırıldığında, maddi sıkıntılar yaşayan iki yakın arkadaşı için endişelendiğini itiraf etmişti.

Lily uykusuz geçen gecesi boyunca sorunlarını düşünmüş ama yaklaşık otuz bin pound kazanmak için parlak bir fikir bulamamıştı.

Belki Londra'ya giderek Fanny'nin arkadaşlarına yardım etmenin bir yolunu bulmasına yardım edebilir ve aynı zamanda Lord Claybourne'dan kaçma sorununu çözebilirdi.

Lily, valizini ve sepetini uşaağı teslim edip kız kardeşı Roslyn'i aramaya koyulurken, bunun kesinlikle ciddi bir değ erlendirmeyi hak ettiğıine karar verdi.

Roslyn'i sabah odasında, misafirlerin Danvers Kontu ve yeni kontesi Arabella'ya gönderdiği çok sayıda düğün hediyesini kataloglarken buldu. Neyse ki Roslyn yaşıadığı çileden sonra gayet iyi olduğunu itiraf etti.

Ancak verdiği güvenceye rağımen Lily dün gece kız kardeşine yardım etmek için orada *olabilmeyi* dilemişti, özellikle de silahlı bir haydutla yüzleşmek için muhtemelen daha yetenekli olduğı için. En azından bir tabancanın nasıl ateşleneceğini iyi biliyordu... Yine de Roslyn'in narin altın sarısı görünümünün aldatıcı olduğunun farkındaydı. Kız kardeşinin zarif aristokrat omurgasında ince bir  elik damarı vardı. Ve Winifred'e göre, Roslyn olağıan st  bir cesaretle davranmış, hanımefendisini özellikle değ rli bir mücevher parçasının  alınmasından kurtarmıştı.

Lily, Roslyn'in hik yenin kısaltılmış versiyonunu dinledikten sonra, "Kulağı çok cesurmuşsun gibi geliyor," dedi.

Roslyn kuru bir sesle, "Korkudan aklımı kaçırmıştım," diye cevap verdi. "Ama en azından kimse zarar görmedi."

"Haydut hariç. Anladığım kadarıyla Winifred'in m başıri yaralı bir adamı aramaya başlamış."

Roslyn başını salladı. "Evet, yine de onu bulma konusunda pek umutlu değiliz." Sırayla Lily'yi inceledi. "İyi olduğuna emin misin, Lily? Sanki bir şey seni üzmüş gibi görünüyorsun."

Lily, Lord Claybourne'la karşılaşmasından dolayı yanaklarının hâlâ kızardığını bildiğı halde, bunu neden yaptığını söylememeye karar verdi.

yüksek renk. Neredeyse vurulduktan sonra bir otoyol soygunundan kurtulan Roslyn'in yeterince endişesi vardı. Ayrıca Arabella'nın düğün kutlamalarını planlamak ve hazırlamak için haftalarca canını dişine takmıştı.

Ve itiraf etmek gerekirse, diye düşündü Lily bir parça suçluluk duygusuyla, dün gece yaptığı aptalca hatayı itiraf etmek istemiyordu. Seçkin asilzadelerle hiçbir şey yapmak istemediğine dair ettiği onca yeminden sonra, Lord Claybourne'un büyüleyici öpücüklerinden bu kadar zevk almış olması ikiye bölünmüş kokuyordu.

"Üzgün değilim," diye cevap verdi Lily. "Sadece biraz başım ağrıyor ve Tess'in beni arabasıyla eve bırakması da pek yardımcı olmadı."

Kız kardeşine şampanyayla kafayı bulduğunu anlattı ama sonrasında ahırda olduğu kısmını atladi.

Ama her zamanki gibi Roslyn'in sezgileri çok kuvvetliydi. "Bütün sorun bu mu Lily?"

Geçerli bir açıklama yapmak zorunda kalacağını bildiği için içini çekti. "Belki de *hepsi* değil. Winifred hala çıldırtıcı çöpçatanlık girişimleriyle dikkatimi dağıtmaya devam ediyor."

"Biliyorum," dedi Roslyn tüm kalbiyle. "Dün gece ve bu sabah yine onun hedefiydim. Beni Arden'la eşleştirmek istemesi konusunda haklıydın. Bu son derece utanç vericiydi."

"Burada kalıp Winifred'in talihsiz kurbanı olmaya niyetim yok," dedi Lily bir karara vararak. "Londra'ya gidip Fanny'nin kalmak istiyorum. Odaları var ve evi işleten iki arkadaşıyla anlaşmak için benden tavsiye istedi. Onlara yardım edebilir miyim bilmiyorum ama denemek isterim."

Roslyn şaşkınlıkla ona baktı. "Winifred'in çöpçatanlık planlarını atlatmak için Londra'da saklanmayı mı düşünüyorsun? Bu kadar sert önlemler gerçekten gerekli mi?"

Lily alaycı bir yüz ifadesiyle karşılık verdi. "Ben de öyle düşünmeye başlıyorum. Eğer , istenmeyen talipler için endişelenmeme gerek yok, değil mi? Burada, Chiswick'te kalamam tabii ki. Kimse beni Fanny'nin evinde aramayı düşünmez, Marcus da dahil. Onun skandal yaratan arkadaşlarıyla yakınlaşmamı onaylamayacağını biliyorsun."

Ve Lord Claybourne da beni orada asla bulamayacak. Bu düşünceyle rahatlayan Lily'nin aklına birden Markiz'in izini kaybettirmenin başka bir yolu geldi ve o anda kendini daha neşeli hissetti. "Buldum! Winifred'e ve soran herkese eski evimizdeki arkadaşlarımı ziyaret etmek için Hampshire'a gittiğimi söyleyebilirsin."

Roslyn'in kaşları şaşkınlıkla birbirine yaklaştı. "Neden onun düşünmesini istiyorsun-"

Markizi ne kadar karşı konulmaz bulduğunu itiraf etmek istemediği için kız kardeşinin sözünü kesti. "Lütfen Rose, bu seferlik bana ayak uydur."

Roslyn'in bakışları araştırmaya başladı. "Lily... bana söylemediğin başka şeyler de var mı?"

"Hiç de değil. Benim için endişelenme, canım. Üstesinden gelemeyeceğim bir şey değil." Lily güven verici bir ifadeyle gülümsedi ve ardından, "Benimle evlenmek şöyle dursun, hiçbir erkeğin bana kur yapmasına bile izin vermeye niyetim yok," diye ekledi.

Lily sonunda kız kardeşinden ayrılıp yatak odasına çıktığında, valizini açıp beklenmedik bir Londra ziyareti için yeniden toparlanmak üzere üst kata çıktığında, on altı yaşından beri bu kararlı görüşe sahip olduğunu düşündü.

Kendini asla bu kadar savunmasız bırakmayacağına yemin etmişti - çaresizce evliliğe hapsolmak, kocasının kaprislerinin merhametine kalmak, kaçamamak. Eğer bir kadın evlenirse, yasal olarak

Kocasına aitti; istediği gibi acımasızca davranabileceği bir maldı. Lily, hiçbir erkeğe kendisi üzerinde bu gücü *asla* vermeyeceğine yemin etti.

Annesinin ilk evliliğinde ve Arabella'nın kısa süren ilk nişanlılığında yaptığı gibi, kalbini acımasızca ezilmesi için asla vermeyecekti.

Neyse ki Arabella'nın artık Marcus'la aşk ve mutluluk için gerçek bir şansı var gibi görünüyordu, diye itiraf etti Lily kendi kendine, birbirlerine dokunduklarında ellerindeki yumuşaklığı, sevgi dolu bakışlarını paylaştıklarında gözlerindeki şefkatli bakışı hatırlayarak. Annesi de Fransız sevgilisi Henri Vachel ile yaptığı ikinci evliliğinde sonunda mutluluğu bulduğunu söylüyordu.

Ancak Lily'ye göre evlilik iğrenç bir kelimeydi. Erkeklerle olan güvensizliğinin üstesinden gelebileceğinden şüpheliydi.

Mutlu olmak için kız kardeşleri ve arkadaşları dışında kimseye ihtiyacı yoktu. Kendi hayatının sahibiydi ve sonsuza dek böyle kalmaktan memnundu. Geleceği için ne istediğini biliyordu ve bu, onu incitecek, ona ihanet edecek, gücünü ona karşı kullanacak ve babasının annesine yaptığı gibi her gece yastığına kapanıp ağlayacak kadar mutsuz edecek bir kocaya zincirlenmek *değildi*.

Ve artık kendi mütevazı servetine sahip olduğuna göre, diye hatırlattı Lily kendi kendine, uzun zamandır kurduğu hayallerin tadını çıkarabilirdi. Okumayı öğrendiği andan itibaren, kısmen ailesinin savaşlarından kaçmanın bir yolu olarak tarih kitaplarını, jeolojik haritaları ve keşif hesaplarını incelemişti. Hayatının kontrolünü eline alabileceği, dünyayı , bilinmeyen toprakları keşfetme ve yeni maceralar yaşama arzusunu gerçekleştirebileceği günün özlemini çekiyordu.

Bir gün sevip besleyeceği çocukları olmasını isteyebilirdi ama bunu Arabella'ya ve belki de Roslyn'e bırakacaktı. Lily kendisi için Freemantle'da öğretmenlik yapmaktan memnundu.

Genç Hanımlar Akademisi, kadınlığın eşiğindeki kızları, tüccar sınıfı kökenlerine rağmen kendi ayakları üzerinde durmaları için şekillendiriyor ve onlara ton balosunun mağrur dünyasında rekabet edebilecek beceriler kazandırıyordu.

Ancak yaz döneminde Akademi'de çok az görevi vardı, çünkü öğrencilerin çoğu evlerine, ailelerinin yanına dönmüştü. Dolayısıyla Londra'ya gitmek için ideal bir zamandı, hem de birden fazla açıdan.

Lord Claybourne'un istenmeyen ilgisinden kaçmaktan kesinlikle memnun olacaktı. Ve Fanny'nin Kıbrıslı arkadaşlarının mali sorunlarını çözmelerine yardım edebilirse bunu çok tatmin edici bulacaktı.

En az bunun kadar sevindirici olan şey ise Lily'nin hayatında yepyeni bir sayfa açacak olmasıydı. Düğün kutlamaları nihayet sona erdiğine göre, artık özgür ve macera dolu bir hayat için kendi rotasını çizmeye başlayabilirdi.

Tess gelip Lily'ye yatak odasında katıldığında, Fanny'ye bir not yazmış, onu kuryeyle Londra'ya göndermiş ve eşyalarını toplamayı neredeyse bitirmişti.

Tess yan sandalyeye oturarak, "Roslyn yaşadığı çileden zarar görmemiş gibi görünüyor, neyse ki," dedi. "Ama bana Londra'ya bir gezi planladığınızı söyledi."

"Evet," diye cevap verdi Lily, uzun süreli bir konaklama için ihtiyaç duyacağı son eşyaları almak üzere gardırobunu karıştırırken. "Bu öğleden sonra ayrılmak istiyorum."

"Lord Claybourne'un ilgisinden kaçmak için evden kaçmak biraz acelecilik olur."

"Hiç de değil. Ama aslında gitmek için çok iyi bir nedenim daha var. Fanny biraz maddi sıkıntı içinde." Tess

kaşlarını çatı. "Ne tür bir zorluk?"

"Fanny'nin olmasa da kumar borçlarıyla ilgili bir mesele. Geçtiğimiz ilkbaharda en eski iki fahişe arkadaşı Faro masalarında büyük meblağlar kaybetti ve kumar cehenneminin sahibi şimdi geri ödeme talep ediyor. Fanny arkadaşlarını borçlular hapisanesinden ya da daha kötüsünden uzak tutmaya çalışıyor."

"Fleur ve Chantel'den mi bahsediyorsunuz?"

"Evet. Sekiz yıl önce Londra'ya ilk geldiğinde Fanny'yi kanatları altına almışlardı, o yüzden onları terk edecek değil." Lily tekrar Tess'e baktı. "Roslyn'e onların sorunlarından bahsetmek istemedim, çünkü o zaman kendini bu işe karışmak zorunda hissedirdi ve tüm çabalarından sonra dinlenmeyi hak ediyor. Ama Fanny'ye kendim yardım etmeyi umuyorum."

Tess'in kaşları daha da çatıldı. "Ve Fanny'nin pansiyonunda kalmayı mı düşünüyorsun? Lily, orası iki ünlü Kıbrıslı tarafından işletilen bir ışık evinden biraz daha fazlası."

"Sanırım öyle."

Fleur Delee ve Chantel Amour zamanlarının en ünlü fahişeleriydi, ama uzun zaman önce en iyi dönemlerini geçirmişlerdi ve şimdi altıncı on yıllarındaydılar. Kariyerleri zayıflayıp geçim sıkıntısı çekmeye başladıklarında, Fanny onlara bir ev sağlamak için büyük bir malikane satın almıştı. Kendilerine yük olmak istemediklerinden, masraflarını pansiyoner olarak karşılıyorlardı, çoğunlukla da diğer demimonde üyeleri.

"Ama," diye açıkladı Lily, "tam da bu yüzden pansiyonları benim için ideal bir saklanma yeri olabilir. Claybourne'un beni orada bulması pek olası değil. Ve eğer nereye gittiğimi öğrenecek olursa"-Lily

Biraz gülümsedi: "Beni müstakbel markizi olarak görmek istemeyecek kadar ışıklı eteklerle yaşadığımı öğrenince skandala uğrayacağını sanıyorum."

Tess öfkeyle başını salladı. "Belanı arıyor olabilirsin."

Bu yorum Lily'yi güldürdü. "Hayatımı renklendirmek için biraz belaya aldırmam. Aslında planımın cazibesinin bir parçası da bu. Bunu bir macera olarak görmek ... umarım birçoğunun ilki olur."

"Fanny'nin kötü şöhretli arkadaşlarıyla takılmaktan başka bir macera bulamadın mı?"

Lily bir kaşını kaldırdı. "Sahip olmam gereken iffetli fikirler yüzünden onlardan uzak durmamı beklemiyorsun değil mi?"

"Sanırım," dedi Tess kuru bir sesle, "vücudunuzda iffetli bir kemik bile yok. Ama itibarınız konusunda en ufak bir endişeniz yok mu?"

"Fazla değil. Londra'da çok az insan tanıdığım için tanınacağımdan şüpheliyim. Ve mümkün olduğunca dikkat çekmemeye çalışıyorum."

"Umarım öyle olur. Orada bulunmanızın reklamını yapmak kız kardeşleriniz için de Akademi'deki kariyerinizin devamı için de iyi olmaz."

"Gerçekten de öyle. Bu yüzden yerimi gizli tutmalıyım. Oraya sığınacağım ve dünyaya Hampshire'daki eski evimi ziyarete gittiğimi söyleyeceğim. Gerçekte nerede olduğumu sadece sen ve Roslyn bileceksiniz. Winifred'in bilmesini kesinlikle istemiyorum."

"Onu kandırmaya mı niyetlisin?" Tess şaşkınlıkla sordu.

Lily'nin gülümsemesi hüzne dönüştü. "Korkarım başka seçeneğim yok. Aksi takdirde şüphesiz markize Londra'da olduğumu söyleyecek ve o da

Muhtemelen beni orada arayacak ve onunla uğraşmak istemiyorum. Bu yüzden Winifred'in onu yanlış yönlendirmesine ve izimi kaybettirmesine yardım etmelisin."

Tess sonunda güldü. "Çok iyi, madem ısrar ediyorsun. Ama unutma, seni uyarmıştım. Hazırlanmana yardımcı olmak için yapabileceğim bir şey var mı?"

"Hayır, teşekkür ederim. Ama sen ve Roslyn Akademi'deki birkaç dersimi halledebilirsiniz, sakıncası yoksa?"

"Tabii ki umurumda değil. Sen de benim için aynı şeyi defalarca yaptın."

Lily gülümsedi, yükümlülüklerinin yerine getirilecek olmasından memnundu. Yaşlı uşakları Simpkin'e de Boots ve yavru kedilere bakması için güvenebilirdi. Öğleden sonra Londra'ya doğru yola çıkmadan önce kediciklere veda edecekti.

Lily bu düşünceyle içinde bir beklenti kabarması hissetti. Fanny'nin Kıbrıslı arkadaşlarıyla birlikte yaşamak gerçekten de ilginç bir macera olacaktı.

Ve bu arada, yakışıklı, yıkıcı derecede çekici bir asilzade tarafından rahatsız edilmeyecek ya da istenmeyen, tamamen şaşırtıcı bir şekilde ona kur yapma arzusunu savuşturmak için endişelenmek zorunda kalmayacaktı.

Üçüncü Bölüm

*Lord Claybourne'un beni bulduğuna inanamıyorum.
-Hâlâ benimle flört etmek istiyor!*

-Lily'den Fanny'ye

Londra, iki gün sonra

Chantel Amour çayını yudumlarken, "Keşke o alçak caniyi Hades'e gönderebilseydik," diye mırıldandı.

Fanny kuru bir sesle, "O tam olarak kötü biri değil," diye cevap verdi. "O sadece hevesli bir işadamı. Ve seninle Fleur'ün onun oyun cehennemine olan borcunu ödemek istiyor."

Fleur Delee zarif bir şekilde burnunu çekti. "Mick O'Rourke'un iğrençlikten başka bir şey olduğuna inanamazsın, Fanny. Seni ödeme yapmaya zorlarken değil, yoksa bizi borçlular hapishanesine göndermek için aleyhimize suç duyurusunda bulunacak."

"Onun iğrenç olmadığını hiç söylemedim. Sadece sahip olmadığın bir serveti kumarda kaybettiğin için bu durumdayız."

Chantel, "Ama O'Rourke bize konyak içirdi ve Faro masasında derin oynamamız için bizi cesaretlendirdi," diye yakındı. "Bütün bu olayı senin için ayarladığından hiç şüphem yok, Fanny. Onun sevgilisi olmayı kabul etmeni istiyor."

Fanny dudaklarını birbirine bastırdı. "Mick'in ne istediğini *biliyorum* ama bunu elde edemeyecek. Ona borcumuzu ödemek için başka bir yol bulmamız gerekecek."

Lily üç arkadaş tartışırken onları izledi. İki gün önce beklenmedik bir şekilde Fanny'nin Londra'daki evinin kapısında belirdiğinde, Lord Claybourne'un istenmeyen ilgisinden kaçmak zorunda olduğunu açıkladığında fazla itiraz edilmeden karşılanmıştı. Bir saat sonra Fleur ve Chantel tarafından işletilen pansiyona yerleşmişti.

Lily'yi şaşırtan şey, malikânenin oldukça büyük ve beklenmedik derecede şık olmasıydı. Kendisine üçüncü katta bir yatak odası tahsis edilmiş ve alt kattaki ev sahiplerinin özel oturma odasının yanı sıra ortak salon ve ana kattaki iki küçük salonu da kullanması için davet edilmişti.

Bu öğleden sonra dördü Fleur ve Chantel'in özel oturma odasında bir araya gelerek borçlu oldukları devasa oyun borcunu ödemek için yeterli parayı kazanmanın olası yollarını tartıştılar.

Kadınları birlikte izleyen Lily, Fanny'nin yaşlı fahişelere duyduğu büyük sevgiyi görmekte zorlanmadı. Söylendiğine göre sekiz yıl önce mesleğe ilk adım attığında Fanny'ye bildikleri her şeyi onlar öğretmişti, bu yüzden şimdi onlara yardım etmeye kararlıydı.

Lily, eski Kıbrıslıların neden bir zamanlar Londra'nın gözdesi olarak görüldüklerini de anlayabiliyordu. Fleur'un kumral saçları artık kına boyasıyla doğal olmayan bir şekilde desteklenmiş olsa da ve Chantel'in sarı saçları grinin bol tellerini biraz gizlese de, solmuş güzelliklerine rağmen hala büyüleyici kadınlardı. Lily onları son derece sıcak ve çekici buluyordu, her ne kadar biraz hayalperest ve dağınık olsalar da. Ona öyle geliyordu ki, zamanlarının çoğunu kaybettikleri cazibelerine ağıt yakarak ve Londra demimonde'una hükmettikleri geçmişteki ihtişamlarını anarak geçiriyorlardı.

Lily son iki gün içinde, uzun zaman önceki fetihleriyle ilgili sayısız hikâye dinlemiş ve şimdi nasıl bu kadar zor durumda kaldıklarının ayrıntılarını öğrenmişti: Felaket bir gece geçirmişlerdi.

Mick O'Rourke'un oyun kulübünde Faro masaları ve yaklaşık *kırk bin pound* kaybetti.

Elbette Fanny imdatlarına yetişmiş ve borcun dörtte birini ödemişti -on bin pound, neredeyse biriktirdiği her kuruşu- ama hâlâ otuz bin pound gibi devasa bir borçları vardı. Ve O'Rourke onları hapse göndermekle tehdit ettiği için şimdi son derece endişeliydiler.

Fanny'nin metresi olarak özel hizmetleri karşılığında borcundan vazgeçmeyi teklif etmişti ama Fanny kabul etmeye yanaşmamıştı. Fanny'nin O'Rourke'la bir geçmişi vardı, çünkü fahişe olarak kariyerine başladığında ilk patronlarından biri oydu. Ama bir zamanlar sevgili olmalarına ve o zamandan beri sert, alt sınıf kökenlerinden sıyrılıp oyun kulübünde başarılı olarak büyük bir servet kazanmış olmasına rağmen, arkadaşlarına karşı hoşgörü göstermeyi reddetti.

Chantel'e göre bu affedilmez bir günahtı. O'Rourke'u her zaman kaba ve hödük olarak görmüştü ama şimdi düpedüz alçak olduğunu düşünüyordu.

"Chantel yüksek sesle, "Fon için şu anki koruyucularınızdan birine başvurabileceğinizi düşünmeliyim," dedi.

Fanny başını salladı. "Beylerimden biri böyle bir cömertliğe meyilli bile -ki bundan çok şüpheliyim- bu beni ona karşı rahatsız edici bir şekilde borçlu bırakırdı."

Lily Fanny'nin gerekçesini daha önce de duymuştu. Hiçbir müşterisine özel ayrıcalıklar tanımazdı, çünkü kimsenin onun üzerinde böyle bir güce sahip olmasını istemezdi; çünkü sevgilisi anlaşmalarını aniden bitirmeye karar verirse, tek kuruşsuz bırakabilir ve geçimini sağlamak için çırpınmak zorunda bırakabilirdi.

Lily arkadaşına sempati duyabiliyordu, çünkü kendisi de kendi kaderi üzerinde hiçbir erkeğe kontrol hakkı vermemek konusunda kararlıydı.

Fleur bisküvisini ısırırken, "Başka bir olasılık daha var, Fanny," dedi. "Anılarını satabilirsin."

"Hayır, bu mümkün *değil*."

"Ne anıları?" Lily merakla sordu.

Fanny elini umursamaz bir şekilde salladı. "Bunu tartışmak bile istemiyorum."

Fleur öne doğru eğildi ve Lily'ye komplocu bir ses tonuyla fısıldadı, "Bir yayıncı, ünlü müşterileriyle ilgili iç gıcıklayıcı hikâyeler paylaşması karşılığında Fanny'nin anıları için yüklü bir ödeme yapmayı teklif etti."

Fanny, "O kadar da çaresiz değiliz," diye karşılık verdi.

"Neden en azından bunu düşünmediğinizi anlayamıyorum," diye ekledi Chantel ağlamaklı bir sesle.

"Çünkü satış borcunuzun sadece bir kısmını karşılayacaktır. Daha da önemlisi, eski patronlarımı o tatsız şekilde ifşa etmek istesem bile - ki istemiyorum- anılarımı yazmam zaman alacak ve Mick bize sadece bir ay süre verdi, bu süreyi de benim çok yalvarmam üzerine gönülsüzce verdiğini eklemeliyim."

"Ama hiç düşündünüz mü," diye araya girdi Fleur, "sevgililerinizi ifşa *etmemeyi* tercih etmeniz ne kadar kârlı olabilir? Hatıralarınızın dışında kalmak için cömertçe para ödeyecek pek çok beyefendi olmalı."

Fanny'nin bakışları yaşlı fahişenin üzerinde yoğunlaştı. "Şantaj demek istiyorsun, değil mi Fleur? Böyle bir şey söz konusu bile olamaz. Sadece ilkesizlik olduğu için değil, Londra'nın elit kesimini düşman edinmek istemediğim için. Böyle bir şey yaparsam, işimi sürdürmekte zorlanabilirim."

Fleur omuzlarını zarıfçe silkti. "Eğer bu kadar erdemli olmakta ısrar edersen bu işi nasıl halledeceğimizi bilmiyorum. Dilenciler seçici olamaz, Fanny."

"Henüz dilenecek durumda değilim," dedi alaycı bir tavırla.

"Ne yazık ki pansiyonerlerimiz bize yardım edemiyor," diye yakındı Chantel derin bir iç çekerek.

Fleur'un alaycı sesi bir homurtuya çok benziyordu. "Gerçekten de öyle. Ama bizim bir zamanlar kazandığımıza kıyasla çok az kazanıyorlar."

Chantel, "Çünkü onlar bizim eski becerilerimize *ya da* eski güzelliğimize sahip değiller," dedi.

"Ya da bizim ," diye ekledi Fleur bilgece.

Chantel üzgün bir şekilde başını salladı.

Lily kibarlıktan yoksun olmakla ne demek istediklerini anladı. Malikânede bir düzineden fazla yatılı kadın kalıyordu, hepsi de alt sınıflardan geliyordu, bazıları muslin kumpanyasının üyeleri ya da Chantel'in fahişe ya da orospu yerine kullanmakta ısrar ettiği kibar terimle *demimondaine'ler* olarak yeni yeni yer edinmeye başlamışlardı. Burada kalan kızların çoğu opera dansçıları ve aktrislerdi ve yetersiz gelirlerini yarı zamanlı metreslik yaparak tamamlıyorlardı. Ancak birkaçı mallarını yakındaki tiyatro bölgesindeki çeşitli kulüplerde ve zevk evlerinde satıyordu.

Öte yandan Fleur ve Chantel -ve Fanny de- mesleklerinde üstün olmalarını ve çok daha üst sınıf bir müşteri kitlesine sahip olmalarını sağlayan üstün bir doğum ve terbiyeye sahip olduklarını iddia edebilirlerdi.

Umutsuz görünen yaşlı fahişeler, Fleur sonunda yüksek sesle düşünene kadar sessiz kaldılar. "İhtiyacımız olan şey bizi kurtarmaya gelecek çok zengin adamlar."

"Bunu söylemeye bile gerek yok," diye onayladı Chantel. "Ama böyle adamları nasıl elde edeceğiz? Sen ve ben zengin patronları cezbetme yeteneğimizi kaybettik."

"Ne yazık ki bu doğru. Ancak kiracılarımızdan birkaçı bizim yerimizi alabilecek kadar güzel. Bizden alacakları doğru rehberlikle, bizim yerimize geçebilecek şekilde yetiştirilebilirler."

"Ama ne anlamı var ki?" Chantel umursamaz bir tavırla sordu.

Fleur, "Bu kadar ağırdan alma canım," diye azarladı. "Pansiyonerlerimizden bazıları zengin koruyucular bulabilirse, O'Rourke'a olan borcumuzu ödememize yardımcı olabilirler."

"Ama zengin koruyucularla nasıl tanışacaklar ki?" Chantel ofladı. "Bu tür ödülleri ortalığa saçılıp kapılmayı beklemiyor, biliyorsunuz."

"Elbette hayır, ama yeterince ararsak bazılarını bulabiliriz. Bir düşün Chantel. Tıpkı eski günlerdeki gibi bir gece düzenleyebiliriz. Ve Fanny'nin tanıdığı herkesi davet edebiliriz. Tonlar arasında çok değerli bağlantıları var ve bizim de hâlâ birkaç tane var."

Fleur ve Chantel'in yirmi yılı aşkın bir süre boyunca şık suareler düzenledikleri ve Londra sosyetesinin sanatsal ve entelektüel kesimini ağırladıkları söyleniyordu, ancak artık hiç eğlenmiyorlardı.

"Şey... Sanırım bir suare düzenleyebiliriz," diye yanıtladı Chantel. "Ama pansiyonerlerimiz asla daha rafine hale gelmeyeceği için bu çaba boşuna olacaktır."

Fanny birdenbire ilgisini çekmiş gibi doğruldu. "Belki de doğru bir öğretmenle bu imkânsız değildir." Lily'ye bir bakış attı. "Yatılı öğrencilerimizden bazılarını sosyal nezaket eğitimi verebilir misin, Lily? Tıpkı senin Genç Hanımlar Akademisi'nde yaptığın gibi?"

Lily'nin kaşları çatıldı. "Neden sordunuz?"

Lily'ye bakarken Fleur'un yüz ifadesi de aydınlandı. "Çünkü sevgilim," diye açıkladı Fleur, "planımızın başarılı olması için pansiyonerlerimizin yetiştirilmesi gerekiyor. Alt tabakadan gelen demirepsler zengin asilzadeleri ya da beyefendileri kolayca cezbedemez. Kalitenin üyeleri kibarlık ister, müstehcen tavırlar ve kaba konuşmalar değil. Buradaki kızlar ağızlarını açtıkları anda eski davetlerimizden kovulurlardı."

"Evet," diye söze girdi Chantel. "Zekâ ve cazibe önemlidir ama düzgün diksiyon ve aksan da çok önemlidir. Bunlar ve tavırları daha zengin koruyucular edinmelerini engelleyen en büyük handikaplar." Sözünü kesen Chantel birden Lily'ye de baktı. "Kızlarımıza öğretebilir misin canım?"

Lily soruyu düşünürken kendini kaşlarını çatarken buldu. Genç kadınların kendilerini zengin erkeklere satmalarına yardım etme fikri onu biraz tedirgin ediyordu ama yine de bunu reddetmek istemiyordu. "Belki. Kız kardeşlerimle üç yıl önce başlattığımız akademiden çok da farklı olmamalı. Tüccar sınıfından kızlara nasıl daha zarif ve hanımefendi olacaklarını öğretiyoruz, böylece kibar toplumda kendilerine yer bulabiliyorlar."

"Tüm sorunlarımızı çözebilir," diye itiraf etti Fleur coşkuyla.

"Borcunu ödemene yardım etmelerinin başka bir yolu var mı?" Lily sözünü sakındı.

"O kadar da büyük bir değil."

Lily ona itiraz edemezdi. Hizmetçilik gibi saygın işler yılda belki on pound kazandırıyordu. Kadınlara açık olan en seçkin pozisyonlar bile - büyük mülklerin bekçiliği, zengin ailelerin mürebbiyeliği- nadiren elli pounddan fazla kazandırıyordu.

"Her zaman benim anlaşmam var," diye önerdi Lily. Üç kadın da ona boş boş bakınca, Lily açıkladı. "Lord Danvers'ın vesayetinden kurtulduğumda bana verdiği para. Yirmi bin pound tutuyor, Fanny. İstedüğün zaman alabilirsin."

Chantel küçük bir nefes alarak sevinçle ellerini çııptı. "Senin iyi biri olduğunu biliyordum, Lily sevgilim."

Ama Fanny kaşlarını çattı. "Senin paranı asla alamam, Lily."

"Neden?"

"Çünkü o fonlar için planlarınız var. Her halükarda, servetiniz borcun tamamını karşılamaya yetmez. Mick'e hala çok büyük bir borcumuz olacak ve sen yine yoksul kalacaksın."

"Roslyn'in kendi payını memnuniyetle paylaşacağından şüpheleniyorum."

"Belki, ama ona sormaya niyetim yok. Üç yıl önce ikiniz de neredeyse beş parasızdınız ama şimdi nihayet ait bağımsız bir hayat kurabiliyorsunuz. Bunu hiçbir koşul altında bozmayacağım."

Kaşlarını çatma sırası Lily'deydi. "Fanny, sırf hiç ummadığım bir serveti dünyanın dört bir yanında gezip tozmak için harcayabileyim diye kendini sevmediğın bir adama köle etmene izin vereceğimi sanıyorsan, tamamen aptallaşmışsın demektir. Nasıl bir arkadaş olabilirim ki?"

"Her zaman seyahat etmek istediğini biliyorsun."

"Evet, ama koşullar değışti. Sizin paraya benden çok daha fazla ihtiyacınız var."

Fanny belli belirsiz gülümsedi. "Teşekkür ederim, canım. Durum gerçekten vahim hale gelirse kabul etmeyi düşüneceğim ama o zamana kadar değıl. Cidden Lily, Fleur'un pansiyonerlerimizin zenginleşmesine yardım etme fikrine inanıyorum.

patronlar çok daha iyi hizmet edecektir. İstasyonlarını yükseltmenin bu kızlar için çok büyük avantajları var, eminim sağlayabileceğimiz olağanüstü eğitim karşılığında borcu ödememize yardımcı olmayı kabul edeceklerdir. Ne dersiniz? Onlara daha kibar konuşmayı ve davranmayı öğretebilir misiniz?"

Lily düşünceli düşünceli dudaklarını büzdü. Görgü kuralları ve davranışlar kesinlikle onun uzmanlık alanı *değildi*. Akademi'nin öğrencilerine binicilik ve okçuluk gibi sportif faaliyetlerde ve dans gibi fiziksel becerilerde koçluk yapmakta çok daha başarılıydı. Ama kızlar öğrenmeye istekliyse bunu başarabilirdi.

"Pansiyonerleriniz kendilerini göstermeye istekli olacaklar mı?" diye

sordu. "Yapacaklarından hiç şüphem yok."

Yine de suskunluğu devam etmiş olmalıydı ki Fanny mırıldandı, "Senden çok şey istiyorlar, biliyorum. Rahatsızsan yardım etmene gerek yok, Lily."

"Hayır, elbette yardım etmek istiyorum," dedi çabucak, fahişelik ticaretine bu kadar doğrudan katılmaktan duyduğu titizliği kontrol etmeye çalışarak. "Sadece pansiyonerlerinizin onlara yeni bulma planınıza uyup uymayacaklarını merak ediyorum."

Fleur araya girerek Lily'ye sempatik bir bakış attı. "Kızlarımız zengin erkeklerle birlikte olmaktan çok memnun olacaklar, sevgilim, sözüme güven. Ve sen de onlara iyi bir iyilik yapmış olacaksın. Eğer daha üst sınıf müşterileri kendilerine çekebilirlerse, çok daha iyi para kazanabilirler."

Lily başını salladı, kendi çelişkili duyguları yüzünden onun yardımını reddetmenin adil olmadığını biliyordu. "O halde hemen başlamalıyız."

Yaşlı fahişeler rahatlamış görünüyordu, Fanny ise teşekkür ederek gülümsedi. "Asıl soru, önümüzdeki bir ay içinde yeterli ilerleme kaydedebilecek miyiz?" diye sordu Lily.

"Günde birkaç saat derslere katılmayı kabul ederlerse bunu yapabileceğimize inanıyorum."

"Güzel, çünkü elimizde sadece bir ay var. Micki borcun yakında ödeneceğine ikna edebilirsek belki bir süre daha erteleyebiliriz ama Chantel ve Fleur'u hapse attırma tehdidini pekâlâ hayata geçirebilir. Peki ne yapacağız?"

Lily sorunu düşünürken kaşları birbirine yaklaştı. "Bence uygunsuz konuşmalarını düzeltmek için güzel konuşma ve dilbilgisi, görgülerini geliştirmek için de zarafet ve davranış dersleri vermeliyiz. Misafir odasını ana sınıfımız olarak kullanabiliriz ve dans eğitimi için yeterli alan sağlamak üzere salonlardan birini boşaltabiliriz.... Ama hızlı hareket etmek istiyorsak, hemen bir müfredat hazırlamaya başlamalıyım."

Başını kaldırıp Fanny'ye baktı. "Sorumlulukları bölüşürsek daha iyi olur. Ben pansiyonerlere birçok faydalı konu öğretebilirim, ama sen, Fleur ve Chantel onlara benim hiç bilmediğim konularda, örneğin müstakbel müşterilerle konuşmak gibi, tavsiyelerde bulunabilirsiniz."

"Evet," diye kabul etti Fanny, "bu akıllıca olur. Ayrıca ek iş yüküne yardımcı olmaları için hizmetçilerimden bazılarını buraya gönderebilirim ve kızların suarede giyecekleri uygun elbiseleri edinmelerine yardımcı olması için terzimi gönderebilirim."

"Tess Blanchard'ın da seve seve yardım edeceğini biliyorum," dedi Lily. "Bence Basil'den diksiyon dersi vermesini de istemeliyiz."

Fanny'nin yüz ifadesi anında gölgelendi. "Neden ona soralım ki?"

Lily arkadaşının sert cevabı karşısında kaşlarını kaldırdı. "Çünkü o bir Latince bilgini ve dört dil daha konuşabiliyor. Düzgün konuşmayı öğretebilecek biri varsa, o da odur. Üstelik burada yaşıyor."

Basil Eddowes az sayıdaki erkek kiracılarından biriydi; Fanny'nin yaşlarında, uzun boylu, hantal bir genç adamdı ve şehirdeki prestijli bir hukuk bürosunda kâtiplik ve Latince tercümanlık yapıyordu. Lily Basil'i dört yıldır görmemiş olsa da, küçük bir kızken Basil onun en yakın arkadaşıydı. Fanny de onu iyi tanıyordu, çünkü çocukluklarında Hampshire'da birlikte komşuluk yapmışlardı.

Sorun şuydu ki, Basil ve Fanny, Fanny skandallarla dolu yeni hayatına başladığından beri anlaşıyorlardı. Basil, Fanny'nin mesleğini kesinlikle onaylamıyordu, bu da onun bu kadar çok düşmüş kadınla birlikte burada kalmayı seçmesini ve Fanny'nin evi her ziyaret edişinde onu görmek zorunda kalmasını garip kılıyordu, ki bu sık sık oluyordu.

Fanny karanlık bir ses tonuyla, "Basil o kadar huysuz ki," dedi, "muhtemelen sırf inadına reddedecektir."

Lily, "Ona sorayım," diye teklif etti.

"Elbette deneyebilirsiniz. Talep sizden gelirse daha istekli olacaktır."

Fleur aniden ayağa kalktığında Fanny hâlâ konuşuyordu. "Her şey ayarlandı o zaman, yola koyulsak iyi olur. Chantel, benimle gel. Kızları bulacağız ve planımızı onlarla tartışacağız. Sonra da suareyi planlamaya başlamalıyız. Dört gözle bekleyeceğimiz bir eğlence olması büyük bir zevk olacak."

Chantel itaatkâr bir tavırla ayağa kalktı ve meslektaşını salonun kapısına kadar takip etti ama çıkmadan önce Lily'ye bir göz attı. "Geldiğin için çok mutluyuz, sevgilim. Şimdiden beklentilerimiz çok daha parlak görünüyor."

Lily kararsız bir gülümsemeyle karşılık verdi. "Umarım bu işi yürütebiliriz." "Olacak, bundan eminim."

İki yaşlı kadın gittikten sonra Fanny çay fincanının üzerinden Lily'ye baktı. "Sorunlarımıza bu kadar yakından dahil olmak istediğinden *gerçekten* emin misin?"

"Evet, elbette," dedi Lily hemen. "Bunu yapmaktan mutluluk duyarım."

Fanny ve arkadaşlarına yardım etmeye çok istekliydi. Daha da önemlisi, son iki gün boyunca tanıştığı genç kadınların hayattaki şanslarını artırmalarına yardımcı olmak istiyordu. Suarenin amacı konusunda tereddütleri olsa bile, onlara konuşma ve davranış konusunda ders vermek değerli bir amaçtı ve onlara başka türlü asla umut edemeyecekleri saygın işler için fırsatlar sağlayabilirdi.

"Benim için endişelenme, Fanny," diye güvence verdi Lily ona. "İstemesem kendimi bu işe bulaştırmazdım."

"Biliyorum." Fanny'nin gülümsemesi birden esprili bir hal aldı. "Ama Lord Claybourne'dan kaçmak için Londra'ya geldiğinizde, Kıbrıslılar için bir okul açmayı ve pansiyonerlerimize nasıl düzgün hanımefendiler gibi davranacaklarını öğretmeyi beklediğinizden şüpheliyim."

"Hayır," diye hafifçe onayladı Lily, Marki'den söz edilince yüzünün buruştuğunu gizleyerek. "Ama bu benim zamanımı çok iyi değerlendiriyor."

Ve mükemmel bir dikkat dağıtıcı da sağlayacaktır.

Çatı katındaki o tutkulu görüşmeden ve ertesi sabahki şaşırtıcı açıklamasından beri baştan çıkarıcı asilzadeyi çok sık düşünmüştü.

Lily bu anıyı hatırlayınca tedirginlikle kıpırdanarak kendi çay fincanını aldı. Lord Claybourne ve onun büyüleyici öpücükleri üzerinde düşünmeyi bırakması *gerekiyordu*. Düşüncelerinin neredeyse hiç tanımadığı bir adama odaklanması içler acısıydı. Özellikle de adamın ertesi gün onu tamamen unuttuğundan şüphelendiği için.

Lily, lord hazretlerinin şimdiye kadar daha istekli fetihlere yönelmiş olacağından emindi. Yine de, can sıkıcı bir şekilde, onun hakkında her şeyi unutması bir süre daha alacaktı.

Bir ay sonra.

Lily dört hafta sonra Lord Claybourne'u hâlâ unutmamıştı ama bir öğleden sonra yemek salonunda öğrencilerinin gümüş ve kristali doğru kullanma alıştırmalarını izlerken, "akademi"sinin başarısından memnun olduğunu hissetti. Gerçekten de derslerine talep çok fazlaydı, çünkü bu haber Londra sosyetesinde yayılmıştı.

Şu anda yirmi iki genç kadın kayıtlıydı ve ilk yıl gelirlerinin bir kısmını Fleur ve Chantel'in borç yardım fonuna bağışlayacaklarına dair bir senet imzalayanlar için ücretlerden feragat edildi.

Konuşma, görgü kuralları ve davranışlara ek olarak, kızlar düzgün giyinmeyi, masada yemek yemeyi, çay dökmeyi, kibarlarla sohbet etmeyi, dans etmeyi, opera ve tiyatroya gitmeyi... zengin, iyi doğmuş patronlar edinme olasılıklarını artırmak için gereken sayısız beceriyi öğrendiler.

Lily, öğrencilerinin hemen hepsinin gelecek hafta yapılacak olan suareye hazır olacağına inanıyordu ama yine de hızlı ilerlemeleri onu şaşırtmıştı. Yine de Fleur'un tahmin ettiği gibi, kızlar durumlarını önemli ölçüde iyileştirme şansı için sabırsızlanıyorlardı.

"Çünkü onları destekleyecek zengin adamlar bulmak," demişti Fleur birden fazla kez, "yoksulluktan kurtulmalarının tek yoludur. Dünyanın düzeni, Lily canım."

Fahişelerin bakış açısı zorunluluktan dolayı pragmatikti. Ve kabul etmek gerekir ki, burada onlarla birlikte pansiyonda yaşamak Lily'nin gözlerini tamamen farklı bir dünyaya açmıştı.

En azından maceraperestti. Kendisi ve kız kardeşleri aile skandalından sonra yoksulluk ve evsizlikle karşı karşıya kaldıkları için toplumdaki parasız kadınların durumunu anladığını sanıyordu. Ama buradaki genç kadınlardan bazıları onun hiç olmadığı kadar kötü durumdaydı.

Bununla birlikte, genel olarak, öğrencileri neşeli bir gruptu. Fanny ve yaşlı fahişeler sayesinde, ev diyebilecekleri güvenli ve kibar lojmanları vardı, bu da çoğu aktris ve opera dansçısının iddia edebileceğinden daha fazlaydı. Ve kızların çoğu gecenin hanımefendileri olarak fazladan çalışmaktan keyif alıyor gibiydi. Tıpkı Fanny, Fleur ve Chantel gibi onlar da bu hayatı *seçmişlerdi*. Yine de bazıları istemeyerek de olsa et ticaretine zorlanmıştı.

Lily'nin en çok yardım etmek istediği kişiler onlardı. Hor gördükleri bir mesleğe hapsolmuş o talihsiz incognitalar. Lily onlardan ikisini Danvers Malikânesi'ndeki Roslyn'e, malikâne personeline oda hizmetçisi olarak katılmaları için göndererek kaçmalarına yardım etmeyi başarmıştı bile. Evet, bu ağır bir işti ve kızların hafif etek olarak kazandıklarından daha az kazanıyorlardı ama soylu bir evde hizmet etmeyi, hayatlarını bir genelevde kazanmaktan çok daha iyi bir iş olarak görüyorlardı.

İki kıza yeni bir hayat sağlamak Lily'ye derin bir memnuniyet vermişti. Ve şimdi Tess'in özel hayır işleri için neden bu kadar çabaladığını anlıyordu.

Tess'i haftada iki kez eğitmen olarak işe almış, Basil Eddowes da her sabah erkenden işine gitmeden önce konuşma dersleri vermişti. Fleur ve Chantel kızlara akıl hocalığı yapmak için canla başla çalışmış, Fanny de erkeklerin gözünde çekici olmanın sırlarını paylaşarak onların hayranlığını kazanmıştı.

Kızlar Lily'nin çabaları için çok minnettar görünüyorlardı ve bu da onu memnun ediyordu. İlk dersin ilk anından itibaren, bu genç kadınların kendisine Freemantle Akademisi'nde ders verdiği zengin kızlardan çok daha fazla ihtiyaç duyduklarını anlamıştı.

Buna ek olarak, Lily kendi nispeten iyi talihi için alçakgönüllü bir minnettarlık hissetti. O ve kız kardeşleri kaderin insafına kalmanın ne demek olduğunu biliyorlardı. Üvey amcaları onları istemeyerek de olsa yanına almak zorunda hissetmeseydi, kendilerinin de fahişeliğe zorlanmış olabileceklerini düşünmek Lily'yi ürpertiyordu.

Mick O'Rourke'a gelince, anlaşılmaya varılan mühletin bitmesini bekleyerek zamanını bekliyor gibi görünüyordu.

Yine de Fanny para toplamak için başka bir çabayla meşguldü. Anılarını yazmak yerine, Roslyn'e yazdığı son mektuplardan yola çıkarak "Genç Hanımlara Koca Bulma Tavsiyeleri" başlıklı bir taslak kaleme almıştı. Yayıncı, kitap bu sonbaharın başlarında baskıya girdiğinde tonlarca genç kız arasında hızlı bir satış olacağını tahmin ediyordu.

Lily'nin şu anki tek pişmanlığı, Roslyn'in geçtiğimiz ay içinde Arden Dükü'ne umutsuzca aşık olması ve nişanlanmasıydı. Lily, Roslyn'i korumak için evde kalsaydı, belki de kız kardeşinin böyle büyük bir hata yapmasını engelleyebilirdi, diye hayıflanıyordu.

En azından Arabella ve Marcus hâlâ mutlu görünüyordu. Roslyn'e göre, bir ay süren düğün yolculuklarından Danvers Hall'a yeni dönmüşlerdi.

Lily kız kardeşlerini tekrar görmeyi arzuluyordu ama Claybourne Markisi'yle karşılaşmayı göze alacak kadar değil.

Roslyn'in dün kendisine gönderdiği, markizin ona olan ilgisini kaybetmemiş olabileceği uyarısında bulunan dehşet verici mektubu hatırlayınca bakışları karardı. Söylendiğine göre Claybourne onu aramak için Hampshire'a beklenmedik bir yolculuk yapmıştı.

Oraya, Lily'nin herkesin inanmasını istediği gibi eski mahallesindeki arkadaşlarını ziyaret etmediğini öğrenmekten son derece hoşnutsuz olan Winifred tarafından yönlendirilmişti.

Lily, Lord Hazretleri'nin ısrarı konusunda endişelenmeden edemiyordu. Ondandır kaçtığından emindi. Ama görünüşe göre "gözden ırak olmak" onun için "akıldan ırak olmak" anlamına gelmiyordu.

Şansı yaver giderse onu burada asla bulamaz, diye düşündü Lily zarif bir şekilde hazırlanmış bir masadan diğerine geçerken.

Yemek yiyen kadınlardan oluşan grup da en az masa düzeni kadar şık görünüyordu; saat öğleden sonra iki olmasına rağmen hepsi gece elbiseleri giymişti. Çorbayı höpürdetmeden içme sanatını uyguluyorlardı ve Lily'nin yapması gereken çok az düzeltme vardı.

İki hizmetçiye çorba tabaklarını kaldırmalarını ve bir sonraki yemeği getirmelerini işaret etmişti ki, kulağına fısıldayan bir oda hizmetçisi ona yaklaştı.

"Rahatsız ettiğim için özür dilerim Bayan Loring, ama sizinle konuşmak isteyen bir beyefendi var."

Lily kalbinin küt küt attığını hissetti. Tanıdığı hiçbir beyefendi onun burada olduğunu bilmiyordu bile...tabii.... Şüphesiz Lord Claybourne onu bulmamıştı. "Beyefendi bir isim verdi mi?"

"Hayır, hanımefendi, ama süslü bir lord gibi görünüyor ve öyle de davranıyor. Size 'sizden daha uzun yaşayacak kadar sabrı olduğunu' söylemiş, her ne demekse."

Ne yazık ki bunun tam olarak ne anlama geldiğini biliyordu. Lily düzensiz bir nefes aldı, markiyle tekrar yüzleşmek zorunda kalacağı düşüncesiyle telaşlanmıştı. "Onu Bayan Delee'nin oturma odasına mı koydun, Ellen?"

"Hayır, hanımefendi. Yatak odanıza götürülmek istedi."

"*Yatak odam* mı?" Sesinin tonu yükselmişti ama Lily birkaç meraklı çift gözün kendisine döndüğünü fark edince sesini alçalttı. "Yatak odam bir centilmen ziyaretçi için uygun bir yer değil, Ellen."

"Biliyorum Bayan Loring, ama hayır cevabını kabul etmedi."

Tıpkı Lord Claybourne gibi, diye düşündü Lily, öfke ve arasında gidip gelirken.

Ellen, "Öğrencileriniz varken yemek odasına gelmesindense orada özel bir görüşme yapmayı tercih edeceğinizi söyledi," diye ekleyince öfke galip geldi.

Bu imalı tehdit karşısında Lily sinirlenerek dudaklarını birbirine bastırdı. Belli ki onu yatak odasında kabul etmekten başka çaresi yoktu, çünkü seyircilerin önünde olay çıkarmasını istemiyordu.

"Onunla ilgilenmesi için Bayan Delee'yi çağırmamı ister misiniz?" diye sordu hizmetçi Lily'nin sessizliği üzerine endişeyle.

"Hayır, onu göreceğim, teşekkür Ellen."

Lily öğrencilerinden kibarca bir süreliğine izin aldıktan sonra yemek odasından çıktı ve arka merdivenleri kullandı. Karnında uçuşan kelebekleri kasıtlı olarak görmezden gelerek, iki kat tırmanıp kendi katına çıktı ve koridordan yatak odasına doğru yürüdü. Kapı kapalıydı ama iterek açtı ve Lord Claybourne'u görünce duraksadı.

Aslında yatağında uzanıyordu, sırtını yastıklara dayamıştı, bir çizme bacağını okuduğu kitabı desteklemek için rahatça yukarı çekmişti.

Onun kitabı, diye fark etti, adamın küstahlığı karşısında ağzı açık kalmıştı. Ama onu suskunlaştıran adamın kendisiydi. Onunla aynı odada bulunmanın bile ciğerlerindeki tüm havayı çekip alması şok ediciydi.

Sonra başını kaldırıp onunla bakışlarını kilitledi ve midesindeki çarpıntı aniden bir isyana dönüştü.

Lily bir elini göbeğine bastırdı ama bu savunma hareketi onun için için yanan farkındalığını yatıştırmak için hiçbir işe yaramadı. Claybourne ona o rahatsız edici şekilde bakarken olmazdı.

Ela gözlerindeki parıltı zafer, duygusallık, tembel eğlence ve daha fazlasının bir karışımını barındırıyordu: intikam vaadi.

"İçeri gel meleğim," dedi alçak ve zengin sesiyle. "Konuşacak çok şeyimiz var, öyle değil mi?"

Eğer Lily Loring'i tekrar gördüğünde ne hissedeceğini merak ediyorsa, Heath şimdi cevabını almıştı: İçini bir his kapladı, midesini sıkıştırdı ve belini sıktı.

Aralarında aynı ateş kıvılcımını hissettiğini biliyordu, parlak gözlerinin genişlediğini ve temkinli hale geldiğini izliyordu. Bu ona ilkel bir erkek tatmini veriyordu.

Lily'nin onun üzerindeki yadsınamaz fiziksel etkisine hayret ederek, bakışlarının sıcaklığının yavaşça aşağıya, Lily'nin yemyeşil ağzına doğru inmesine izin verdi. O esmer gül rengi dudakların tadını unutamıyordu. O muhteşem kara gözleri, kestane rengi saçlarını unutamıyordu.

Yine de gerçekte, anılarında olduğundan çok daha canlıydı. Ve ona verdiği içgüdüsel tepki daha da yoğundu.

Ancak bu sadece şehvet değildi. Onunla ilgili bir şey kalbini hızlandırmıştı. Bunu hayal etmemişti, artık bunu biliyordu.

Heath kendi kendine içten içe gülümsedi. Aralarındaki kıvılcımın hâlâ var olup olmadığı sorusu son dört haftayı bitmez tükenmez bir hale getirmişti. Lilian Loring'le tanıştığından beri hayatı tamamen düzleşmişti. Aradan geçen süre içinde ilgisini çeken tek bir kadın bile olmamıştı.

Yine de avını bir ışıkent toprağa gömmeyi beklemiyordu. Lily'nin ondan kaçmasını beklemiyordu. Ya da onu takip etme zahmetine katlanmasını. Daha önce hiçbir kadını takip etmek için kendini zorlamamıştı.

Kuşkusuz kızın kaçıışı onu heyecanlandırmış, ama kovalamacanın heyecanı da onu coşturmuştu. Bu da onu Fanny Irwin'e ait bir evde, bir çift kötü şöhretli yüksek uçucu ve bir dizi başka saman kızla birlikte yaşarken bulmaktan duyduğu çekinceye rağmen, sonunda onu yakalama zaferini daha da tatlı kılıyordu.

Heath, "İçeri gel meleğim," diye ısrar etti. "Ve yatak odanızdaki varlığımı duyurmak istemiyorsanız kapıyı kapatın."

Bu söz Lily'yi şaşkınlığından kurtarmışa benziyordu, çünkü güzel gözleri kısılmıştı. "Yatak odamda bulunmanız son derece sakıncalı lordum. Burada olmamanız gerektiğini siz de çok iyi biliyorsunuz."

"Seninle baş başa kalabileceğim bir yer istedim."

"Evde iki salon ve bir misafir odası var. Bunlardan herhangi biri bir beyefendi ziyaretçi için çok daha uygun olurdu."

"Ama benim amacıma uygun değil."

Gözleri tekrar temkinli bir hal aldı. "Amacınız *nedir* Lord Claybourne?"

"Koridorda aylak aylak dolaşmaya devam ettiğiniz sürece size bir şey söyleyemem."

Lily onu kırmadı, odaya girip kapıyı arkasından kapattı ama belli ki bundan pek memnun değildi, çünkü elleri kalçalarına gitti. "*Şimdi bu* hoş ziyaretinizin nedenini açıklamak için dua eder misiniz?"

Heath onun sert ses tonuna sırtıttı. "Evet, eğer skandallarla dolu bir eğlence evinde ne işiniz olduğunu açıklarsanız."

Kadın sertleşti. "Burası tam olarak bir eğlence evi değil. Pansiyonerler müşterilerini burada ağırlamıyor."

Heath şüpheli bir kaş kaldırdı. "Burada sevgilileriyle randevulaşmadıklarını mı söylüyorsun?"

"Şey... sık sık değil, her halükarda. Ev sahipleri bunu pek hoş karşılamıyor."

"Ve bu benim endişelerimi gidermeli mi?"

Dudakları birbirine yapıştı. "Endişelerinizi gidermek benim sorumluluğum değil lordum. Ama bilmeniz gerekiyorsa, Fanny Irwin ve arkadaşlarının oldukça büyük bir kumar borcunu ödemelerine yardım ediyorum."

"Anlıyorum. Yerinizi öğrendiğimden beri geçen üç gün içinde hakkınızda çok şey öğrendim. Belli ki çok çalışmışsınız."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Beni mi izliyordun?"

"Kısmen. Dün aradığımda, misafir odasında vals yapan bir grup güzelle meşguldünüz. En azından arkadaşınız Eddowes merakımı bir nebze de olsa gidermeye istekliydin."

"*Basil* sana çabalarımızdan bahsetti mi?" Kadın şaşırılmış görünüyordu. "Güvenime ihanet ettiğine inanamıyorum! Ya da senin onu ikna etmeyi başardığına."

Heath onun can sıkıntısına gülümsedi. "O kadar anlaşılmaz oldun ki, daha becerikli olmak zorunda kaldım. Eddowes senin iyiliğini düşünüyor, biliyorsun."

"Ona ne söyledin?"

"Ben de senin iyiliğini düşünüyorum. Aslında, endişelerini benimle paylaştığı için rahatladığını düşünüyorum. Senin burada olmanı pek onaylamıyor." Heath'in bakışları onun üzerinde daraldı. "Bahse girerim, Marcus bilseydi o da onaylamazdı."

Lily sert bir tavırla, "Burada olmak için Marcus'un iznine ihtiyacım yok," diye cevap verdi. "O artık benim vasım değil."

"Ama artık ailenizin reisi o. Ve Arden de yakında ona katılacak. O ve kız kardeşin Roslyn'in nişanlı olduğunu biliyor musun?"

"Biliyorum," dedi Lily, sesi kasvetliydi.

"Yani buradaki varlığınızın bilinmesinin kız kardeşleriniz için zararlı olacağını düşünmüyor musunuz?"

"Bunun bilinmesini istemiyorum. Basil Eddowes size akademimizden söz ettiyse, bunun değerli bir amaç için olduğunu anlamış olmalısınız. Bazı talihsiz genç kadınların konuşmalarını ve sosyal nezaketlerini geliştirmelerine yardımcı oluyoruz, böylece hayatlarını daha iyi hale getirebilirler. Günden güne ilerlemelerini görmek son derece tatmin edici. Önümüzdeki hafta bir suare düzenlemeyi planlıyoruz, böylece daha üst sınıf bir müşteri kitlesiyle tanışabilecekler. Umarım geçimlerini sağlamak zorunda oldukları içler acısı koşulları iyileştirebilirler."

Heath, Lily'nin anlamlı yüzünü izlerken, davasına olan tutkusunun çok açık olduğunu düşündü. Bu onu şaşırtmasa da, onun sınıfından kaç hanımın fahişelerin yaşam standartlarını yükseltmelerine yardım etmekle uğraşacağını merak ediyordu. Dar bir yatak ve yan sehpa, bir lavabo ve büro ile bir sandalye dışında hiçbir şey bulunmayan küçük odaya göz gezdirdi. Danvers Hall'daki yatak odasından çok farklı olduğunu tahmin ediyordu.

Heath yumuşak bir sesle, "Merhametiniz takdire şayan," dedi.

Kadın ona kuşkuyla baktı. "Beni kızartıyor musunuz, Lord Claybourne?"

"Hiç de değil. Hayranlığımda oldukça samimiyim. Burada neden öğretmenlik başladığınızı anlıyorum ama buraya neden geldiğinizi anlamıyorum."

Bu onu gülümsetti. "Neden, senden kaçıyordum tabii ki. Bana kur yapma saçma fikrinden vazgeçmeyeceğini açıkça belirttin."

"Ben de tahmin etmiştim."

Bakışları şaşkınlaştı. "İtiraf etmeliyim ki, davanızla ilgilenme konusundaki bariz isteksizliğime rağmen ısrar etmeniz beni şaşırttı. Hampshire'a gerçekten beni aramaya mı gittiniz?"

İki hafta önce yaptığı nafile yolculuğu düşününce ağzı burkuldu. "Yaptım. Dört yıldır oraya ayak basmadığınızı öğrendiğimde ne kadar şaşırdığımı bir düşünün. Bu hikâyeyi sadece Leydi Freemantle'ı ve dolayısıyla beni yanlış yönlendirmek için uydurdunuz."

"Görünüşe göre akıllıymışım," dedi Lily alaycı bir tavırla, "beni orada takip ettiğine göre. Ve burada da. Beni nasıl buldun, sorabilir miyim?"

"Kız kardeşin Arabella. O ve Marcus geçen gün düğün gezisinden eve döndüklerinde, yanlışlıkla senin Fanny ile Londra'da olduğunu ağzından kaçırdı. Genel konumu öğrendikten sonra Fanny'yi buraya kadar takip etmek çok kolay oldu."

Heath doğrulup bacaklarını yatağın kenarına doğru salladı. "Beni neşeli bir kovalamacaya sürükledin, tatlım," diye hafifçe azarladı. "Kadınların benden kaçmasına alışık değilim."

"Sanırım hayır," diye cevap verdi Lily, ses

tonu kuruydu. "Seni o kadar çok mu

korkuttum?"

Sanki soruyu ciddi bir şekilde düşünüyormuş gibi biraz kaşlarını çattı. "Huzursuz daha iyi bir kelime. Bu his hiç hoşuma gitmedi."

"Bu üzücü, çünkü hiçbir şekilde pes etmiyorum."

Lily bir an ona baktı, sonra yüz ifadesi sinirli bir hal aldı. "Bu hiç mantıklı değil, Lord Claybourne. Neden bana kur yapmak istiyorsun?"

"Aynı fikirde değilim aşkım, bu çok mantıklı. Bir gün evlenmek zorunda kalacağım ve senin benim için iyi bir eş olabileceğini düşünüyorum. Ama birlikte bir gelecek şansımız olup olmadığını anlamam gerekiyor. Senden güçlü bir şekilde etkilendiğimi zaten biliyorum. Sen de benden aynı şekilde etkileniyorsun. Bunu inkâr etmeye zahmet etme."

Ağzı itiraz etmek için açıldı ama neredeyse aynı hızla kapandı. "Belki öyle, ama bu seninle *evlenmek* istediğim anlamına gelmiyor. Ya da senin benimle evlenmek istediğin anlamına. Birbirimizi çok az tanıyoruz."

"Bunu hemen şimdi düzeltmeye niyetliyim."

"Lord Hazretleri!" diye bağırdı kadın, adam yataktan kalkarken. "Telaşlanmayın. Sadece bir deney yapmak istiyorum."

Heath onun bakışlarını tutarak küçük odayı geçip ona doğru ilerledi. Lily hemen geri çekilmeye çalıştı ama kaçabileceği hiçbir yer yoktu. Temkinli ve ihtiyatlı bir şekilde, ellerini önünde savunurcasına kaldırmış, ona bakıyordu.

Heath kendi elini kaldırarak, başını ona doğru eğmeden önce başparmağının kızın gür alt dudağında gezinmesine izin verdi.

"Lord Claybourne..." dedi nefes nefese. "Sus, sana göstereyim."

Sert bir nefes aldı ama Heath onu öperken donup kaldı. Dudakları Heath'inkilerin altında yumuşak ve olgun hissediyordu... ve çok tahrik ediciydi. İçini saf bir arzu kapladı.

Hayır, Lily konusunda yanılmamıştı, diye düşündü Lily'nin tadını çıkarırken bir zafer ve zevk duygusuyla. Onun içindeki ateşi tekrar hissetti, onu yakıyordu. Onun içindeki açlığı hissetti. Bilinçsiz, içgüdüsel ama yine de oradaydı, çatı katında ilk kez birlikte olduklarında aralarında tutuşan aynı yoğun sıcaklığı uyandırıyor.

Bu ateş ve onun verdiği karşılık Heath için meseleyi çözdü. Daha önce hiç Lily gibi tutkusunu harekete geçiren bir kadınla karşılaşmamıştı, hele de onun markizi olabilecek niteliklere sahip genç bir hanımla. Bu yüzden Lily'nin gitmesine izin vermeyecekti. Ta ki onun kendisi için doğru gelin olmadığını kanıtlayana kadar.

"İşte," dedi sonunda başını kaldırdığında usulca. "Sana olan ilgimin geçici bir heves olup olmadığını görmek istedim ve artık öyle olmadığını biliyorum. Sen de hissettin, inkâr etme."

Şaşkın bir ifadeyle ona baktı ve sonunda sesini bulmadan önce dudaklarını ıslattı. "*Bir şey hissettim ama hiç de hoş değildi.*"

Heath bir kaşını kaldırdı. "Senin yalan söylemeyi sevdiğini hiç düşünmezdim, sevgilim."

"Dürüst olacağım lordum. Sizi öpmekten hoşlanmadım. Bu beni çok... rahatsız etti. Çok telaşlandırdı."

"Kontrolden çıktığını ve bundan hoşlanmadın."

"Evet, kesinlikle! Anladığınız için memnun oldum."

"Ama anlamıyorum. Size en çılgın hayallerinizin ötesinde bir zevk sunuyorum ve siz beni elinizin tersiyle itiyorsunuz."

Onun alaycılığı karşısında çenesi yükseldi. "Zevkle en ufak bir ilgim yok."

"Fikrinizi değiştirebileceğimi umuyorum."

Lily isyan edercesine çenesini kilitledi. "Küstahlığınız hayret verici lordum."

Yüzündeki eğlence ifadesi kaybolan Heath ona ciddiyetle baktı. "Bunda küstahça bir şey yok, Lily. Bu sadece basit bir mantık. Seni istiyorum ama evlenmeden sana sahip olamam. Sadece skandalla bir ilişkiyle ilgilenmiyorum. Bu yüzden sana onurlu bir şekilde kur yapmak niyetindeyim."

"Benim rızam olmadan mı?" diye sordu, gözleri parlayarak.

"Senin rızanı kazanmayı umuyorum. Ve seni tekrar öperek başlamak istiyorum."

Telaşlanmış görünen Lily avuçlarını onun göğsüne bastırdı. "Bana tecavüz etmenize izin vermeyeceğim, Lord Claybourne!"

Bakışları Lily'nin yüzünden göğüslerine kaydı. Lily'yi iffetli yatağına çekip doyasıya ırzına geçmekten başka bir şey istemezdi ama onur kurallarına bağlıydı.

Heath gülümsedi. "Güpegündüz ve etrafınız bir ev dolusu insanla çevrili. Şimdilik ırzınıza geçilmesinden kurtulduğunuza inanıyorum. Ama bu elimdeki tüm ikna gücünü kullanmayacağım anlamına gelmiyor."

Adamın elleri kadının omuzlarına hafifçe masaj yapıyor ve bakışlarını onunkilere kilitliyordu. Sonra eğilerek, yavaş, yıkıcı, büyüleyici bir öpücükle kızın ağzını kendi ağzıyla kapattı ve aralarına yeniden yakıcı bir sıcaklık yayıldı.

Onun şehvetli saldırısı Lily'yi sersemletti. Başının döndüğünü ve sersemlediğini hissetti; nefes alamıyordu.

Adam haklıydı, diye düşündü çaresizliğe benzer bir duyguyla. Aralarındaki çekim geçici bir heves değildi. Bu kez sarhoşluğunu şampanyaya da bağlayamazdı. Kendinden geçmediği zamanlarda bile adamın öpücükleri hâlâ hislerini bastırıyordu.

Tatlı tepki şokları vücudunda dalgalanarak içgüdüsel olarak ona karşı yumuşamasına neden oldu. Adamın dudakları nefis bir baskıyla onunkilerin üzerinde gezinirken, kadın karşı koyma isteğiyle mücadele ederek adamın göğsünü daha da zorladı ama adam alt dudağını dişlerinin arasına aldı ve yumuşak ısırıklarla çekiştirdi.

Lily küçük bir iniltiyle karşılık verdiğinde, dili yavaşça, ısrarla ağzının içine girmeden önce hassas eti yatıştırdı.

Boğucu bir zevkle dolan kadın çaresiz bir inilti çıkardı. Duyularına vuran bu darbeye karşı koyamadı, onun sıcaklığına ve sertliğine karşı koyamadı. Ona karşı koymanın imkânsız olduğunu anlayınca küçük, ürpertici bir yenilgi iç çekişi yaptı ve çaresizce öpücüğüne karşılık verdi.

Adamın eli boğazını okşamak için hareket ettiğinde Lily şaşkınlıkla, ağzı büyüdü... dokunuşu da öyle, diye düşündü. Öpücükleri büyülerken, uzun parmakları boğazının derisini okşuyor, amansızca aşağıya, gece elbisesinin alçak, kare yakasına doğru kayıyordu.

Adam parmaklarının tersiyle göğüslerinin tepelerini okşarken bir kez daha inledi. Göğüs uçları narin ipek kumaşın altında anında sertleşirken, göğüsleri ağırlaşmış ve şişmiş hissetti.

Claybourne da onun uyarılmasını artırmak için elinden geleni yapıyordu; parmak uçları yavaşça tepelerin üzerinde kayıyor, Lily'nin içinden geçen kıvılcımlarla nefesini tutmasına neden oluyordu. Sonra cesurca iki elini de Lily'nin korsajına götürdü, göğüslerinin hatlarını şekillendirerek dizlerinin

zayıf düştü. Ellerinden yayılan ateş kalçalarının arasında çiçek açarak onu şoke etti.

Lily inkar edilemez zevke karşı gözlerini kapattı. Her bir arsız okşayışını uzatması çıldırtıcıydı ama yine de durmasını istemiyordu. Dokunuşu çok yumuşak, çok hınzırca... çok doğruydı. Bu hisler içini titretti ve vücudunun derinliklerinde ağır bir sızıya yol açtı....

Adamın kendisini öpmeyi bıraktığını fark etmesi için biraz zaman geçmesi gerekti, ancak adam hâlâ göğüslerinin olgun kabarıklıklarını avuçluyordu.

"Anlamıyor musun?" Heath sordu, sesi boğuk ve alçaktı. "Aramızdaki her neyse, araştırılmayı hak ediyor."

Lily sersemlemiş bir halde gözlerini açtı. Evet, gördü. İsimsiz bir özlemle yanıp tutuşuyordu... *onun için* yanıp tutuşuyordu. Bunu inkar edemezdi, saklayamazdı.

Ama içindeki duygusal karmaşa daha da güçlüydü. Onu istemek istemiyordu. Ne kadar lezzetli olacağını vaat ederse etsin, tutkunun kısacık bir tadı için kendini bir erkeğin egemenliğine teslim etme riskini göze alamazdı.

Lily hayal kırıklığına uğramış bir inilti çıkararak Lord Claybourne'un kucağından kaydı ve ondan uzaklaştı. Lord Claybourne ona doğru bir adım attığında, ellerini savunurcasına havaya kaldırdı ve küçük yatak odasının diğer ucuna doğru geri çekilerek aralarında mümkün olduğunca fazla mesafe bıraktı.

Claybourne o anda durdu ve dikkatle ona baktı.

Lily titreyen parmaklarıyla gevşek bir saç kulağının arkasına sıkıştırdı ve zorlukla yutkundu. Sonunda konuştuğunda sesi hâlâ boğuk bir törpü gibiydi. "Sırf muhteşem öpüşüyorsun diye uysalca teslim olacağımı sanıyorsan yanılıyorsun."

"Ben öyle bir şey düşünmüyorum," dedi alaycı bir ses tonuyla. "O güzel vücudunda tek bir uysal kemik bile yok, garanti ederim."

"Hayır, evlenme teklifini de asla kabul etmeyeceğim," dedi Lily kararlılıkla.

Ona verdiği gülümseme son derece güzel ve son derece çıldırtıcıydı. "Göreceğiz."

Lily cevap vermeye başladı ama yatak odasının kapısına sert bir çarpma sesi gelince irkildi. Sonra Fleur kapıyı iterek açıp odaya dalınca donakaldı.

Fahişe, Lily'nin kızarmış yüzüne ve tutkuyla morarmış dudaklarına bir kez baktı ve Marki'ye kötücül bir gözle bakmak için döndü. "Kendinizi açıklamak istediğinize inanıyorum lordum. Bayan Loring bizim korumamız altında ve onu baştan çıkarmanıza izin vermeyeceğiz!"

Dördüncü Bölüm

Ona kur yapmayı kabul ettiğim için deli olmalıyım ama pansiyonerlerimiz için potansiyel fayda benim için riskten daha ağır basıyor... ya da içtenlikle öyle umuyorum.

-Lily'den Fanny'ye

Lily bu kesinti için çok rahatlamıştı ama Lord Claybourne, Fleur'un öfkeli suçlamasından hiç de üzölmüş görünmüyordu.

Onun yerine fahişeye zarif bir selam verdi. "Sizi tekrar görmek ne , Bayan Delee. Sizi telaşlandırdığım için özürlerimi kabul edin ama buraya Bayan Loring'i baştan çıkarmaya gelmedim."

"Hayır mı?" Fleur biraz daha az hınçla sordu. "O halde sizi buraya getiren nedir lordum? Bayan Loring bu çatı altında yaşarken başına kötü bir şey gelmesine izin verirsem Fanny beni asla affetmez."

"Sizi temin ederim ki ona karşı niyetim tamamen onurludur. Ona kur yapmak istiyorum."

Fleur şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı. "Ona kur mu yapmak istiyorsun? Böylece *evlenebilirsin*. onu?"

Claybourne Lily'ye baktı, gözleri onu bilmiş bir neşeyle değerlendiriyordu. "Şey... evliliğe karşı olduğunu söylediğine göre belki de 'evlenmek' için erken, ama iyi bir eş olup olamayacağımızı anlama fırsatı bulacağımızı umuyorum."

Fleur şaşkınlık ve sevinç karışımı bir ifadeyle, "Aman Tanrım," dedi. "Bu işleri değiştirir, lordum."

"Olabilirceğini düşünmüştüm," diye mırıldandı nefesinin altında, o kadar alçak sesle ki onu sadece Lily duydu. Fleur'a yüksek sesle, "İzin verirsiniz yardımınızı rica etmek istiyorum. Bayan Loring onunla konuşma girişimlerimi bile atlatmakta ısrar ediyor, ama eğer çok nazik olursanız, onu en azından benim davam fikrini düşünmeye ikna edebilirsiniz."

Lily şaşkınlık içinde markize baktı. Ne cüretle arkadaşlarını ona karşı kullanırdı?

Fleur ise ona sevgiyle gülümsedi. "Evet, gerçekten Lord Claybourne. Yardım etmekten memnuniyet duyarım. Konuyu konuşmak için oturma odama geçelim mi?"

Yaşlı kadın yatak odasından çıkmak için döndüğünde Lily öfkeyle, "Fleur," dedi. "Tartışacak bir şey yok."

"Elbette var, sevgilim. Başka bir şey olmasa bile merakımı gidermek istiyorum."

Lily'nin devam eden itirazları kulak ardı edildi. Böylece marki Fleur'e odadan çıkıp koridora kadar eşlik ettiğinde, Lily onun arkasından neler söyleyebileceğine güvenemeyerek peşlerinden gitti.

Fleur onu merdivenlerden indirip Chantel'le birlikte kendilerine ait olduğunu iddia ettikleri ikinci kattaki zarif oturma odasına götürürken nezaketle sohbet etti. Chantel bir kanepeye uzanmış, bir şiir kitabı okuyordu ama ziyaretçilerini görünce canlandı. Bugünlerde nadiren ziyaretçi kabul ediyordu, özellikle de Lord Claybourne gibi yakışıklı ve seçkin bir soyluyu.

Fleur elinin üzerine eğilip parmaklarını hafifçe öptüğünde Chantel uygun bir şekilde kızardı ama Fleur ona kur yapma isteğiyle ilgili söylediklerini tekrarladığında mavi gözleri büyüdü.

"Sen sinsi bir kediciksin," diye Lily'yi azarladı Chantel. "Asil bir talibin olduğunu bize hiç söylemedin."

"Çünkü bu doğru değil," diye ısrar etti.

Claybourne yumuşak bir sesle, "Ama bunu umuyorum," dedi.

"Yani niyetiniz gerçekten onurlu mu lordum?" Fleur sordu.

"Tamamen."

"O zaman lütfen oturun ve bize Lily ile neden evlenmek isteyebileceğinizi anlatın."

Ancak Lily kararlı bir şekilde ayakta durmaya devam ettiği için kendisine teklif edilen koltuğa oturmadı. Ama motivasyonunun bir kısmını açıkladı.

"Öncelikle, Bayan Loring gibi biriyle daha önce hiç karşılaşmadım. en son tam bir ay önce gördüm ama unutamadım."

Lily üzüntüsünden kendini kızarıırken buldu. O da Lord Claybourne'u unutamamıştı ama sebebini açıklamayacağını umuyordu -çünkü Lord Claybourne onun ilk romantik buluşmasıydı.

Neyse ki o açıklama yapamadan Fleur konuştu. "Öyle bile olsa, evlilik ciddi bir adımdır lordum."

"Gerçekten de," diye mırıldandı, sesi alaycıydı. "İçimdeki açık bekâr titriyor. Ama iyi dostum Danvers kısa süre önce Bayan Loring'in en büyük kız evlendiği için, evlilik daha sıcak bakmaya hazırım. Ve elbette eninde sonunda varislere ihtiyacım olacak. Ama onunla ilgilenmemin asıl nedeni iyi bir eş olabileceğimizi düşünmem."

Lily yüzünü buruşturdu, sanki orada değilmiş gibi kendisinden bahsetmeleri umurunda bile değildi. Bu aptallığa bir son vermesinin zamanı gelmişti. "Belli ki muhakeme yeteneğiniz eksik, Lord Claybourne. Sizi hiç de uygun olmayan bir eş yapardım."

Bakışlarını ona doğru kaydırđı. "Nasıl yani?"

"Bunun pek çok nedeni var. Bir kere ben son derece bağımsız biriyim."

"Ama bu senin lehine bir nokta, çünkü ben akreplerden hoşlanmam. Sonsuza dek bana yapışacak bir eş istemiyorum."

Ona tatlı bir gülümseme verdi. "Tam tersi olacağımı söyleyebilirim. Kendime ait bir aklım ve iradem var. Ve hiç kimseye 'lord ve efendi' demeye niyetim yok."

"Senden de bunu beklemiyorum. Karım olarak istediğınızı yapmakta özgürsünüz."

Lily şüpheli bir kaşını kaldırdı. "*Bir şey ister* misiniz?"

Kendi yarım gülümsemesi yavaş ve dolaysızdı. "Makul olan her

şey." "Ama önemli olan *sizin* mantık tanımınız."

"Davranışlarınıza karşılıklı olarak üzerinde anlaştığımız sınırlar koyabileceğimizi düşünüyorum."

"Bundan şüpheliyim," diye karşılık verdi. "Toplum kurallarına pek uymuyorum."

"Bana öyle söylediniz."

Claybourne'un gözlerindeki alaycı parıltıya dikkat etmeden edemedi ve bu onu daha da sinirlendirdi. "Sana biraz mavi çoraplı olduğumu da söylemiş miydin? Ailemizin en bilgini kız kardeşim Roslyn'dir ama ben tarih ve coğrafya çalışmayı severim."

"İyi bilgilendirilmiş bir zekâyı takdir edebilirim," diye cevap verdi, rahatsız olmadan.

Claybourne böyle hoşgörölü davrandığı sürece bu tartışmayı kazanamayacağını anlayan Lily başını salladı. "Neye değer verdiğinizin pek önemi yok. Senin davanla ilgilenecek boş vaktim yok. Yatılı öğrencilerimize ders vermekle meşgulüm."

"Çabalarınıza engel olmayacağım."

"Hayır mı? Buna inanmakta zorlanıyorum."

"Dediğiniz gibi, bu değerli bir amaç için."

Gölümsemesi soğuklaştı. "O zaman neden senin eksantrik kaprislerini şımartacak vaktim olmadığını anlıyorsun."

Gözlerinde dans eden şeytanlar dışında son derece ciddi görünüyordu. "beyefendinin eş almaya karar vermesi hiç de tuhaf değil."

"Sizin durumunuzda öyle. Sen İngiltere'nin en büyük çapkınısın."

Marki sahte bir acıyla yüzünü buruşturdu. "Suçlamanız oldukça sert, tatlım. Ben çapkın değilim, kadınlardan çok hoşlansam da."

"*Benden* hoşlanmayacaksın."

"Böyle düşünüyorsanız büyük bir yanılğı

içindesiniz." "Her zamanki fetihlerinize hiç

benzemiyorum." "Çok doğru. Sen gülden çok

dikensin."

"Kesinlikle. Ve I am belirli sen olacak bulmak benim
tart dil rahatsız. Aklımdan geçeni söyleme
eğilimindeyim."

"Güzel. Yapmacık, boş kadınlara tahammül edemiyorum." Claybourne bir an durakladı ve bakışlarını onun üzerinde tuttu. "Ama dezavantajlarınızı sıralamaya hevesli olduğunuz için, Bayan Loring, gelinim olacak diğer tüm potansiyel adaylara göre sahip olduğunuz önemli bir avantajı unutuyorsunuz."

"Oh. Bu da ne?"

"Sana olan çekiciliğim. Seni sevimli ve büyüleyici buluyorum."

Lily bakışlarını tavana doğru kaldırdı ve yine de küçük bir kadınsı parçası bu iltifattan aptalca bir memnuniyet duydu.

Bu düşünce bile onu öfkelenendirirken, öfkeli bir şekilde nefes verdi. "Ne olursa olsun... tüm bu tartışma anlamsız lordum. Basit gerçek şu ki, sizinle evlenmek istemiyorum."

"Konuyu gerçek bir teste tabi tutmadan nasıl bilebilirsiniz?"

Chantel bu noktada konuşmalarını böldü. "Evet, Lily, sevgilim, bir düşün. Sen bir markiz olurdun!"

Lily iyi kalpli yaşlı kadına verdiği cevabı yumuşattı. "Biliyorum Chantel, ama unvanın benim için pek önemi yok. Lord Hazretleri'nin rütbesi ve itibarı umurumda değil."

Marki sert bir kıkırdamayla karşılık verdi. "Aslında bunu güven verici buluyorum. Eğer benimle evlenirseniz, bu beni istediğiniz için olacak, unvanım ya da servetim için değil."

O sırada Fleur tartışmaya girdi. "Lily, Lord Hazretleri senin için ideal bir koca olabilir."

Lily dehşet içinde ona baktı. "Yani onun tarafını mı tutacaksın?"

"Tam olarak değil. Ama birbirinize uygun olabileceğinize inanıyorum. Lord Claybourne tutkulu ve cesur bir adam, tıpkı senin gibi. Ve bence bir süreliğine ona kur yapmasına izin vermelisin."

"Evet," diye Chantel onu destekledi. "Leydi Claybourne olmanın muazzam avantajları var, Lily. Sen hayatının bu aşamasında bunu göremesen bile biz ."

"Ama Chantel, benim bir unvan arzum yok."

"Sadece unvan hakkında konuşmuyorum. Bir kadının kendisini koruyacak ve bakacak birine ihtiyacı vardır. Bizim yaşımıza geldiğinizde, bir kocanız ve aileniz olduğu için mutlu olacaksınız. Eminim ilerleyen yaşlarınızda bizim gibi fakir ve yalnız kalmak istemezsiniz."

Lily içgüdüsel tepkisini geri çekti. İki Kıbrıslının maddi güvence konusunda çok endişelendiklerini biliyordu ama yalnız olduklarına dair hiçbir fikri yoktu. Yine de onların koşulları kendisininkinden çok farklıydı. Yalnızlıktan korunmak için kız kardeşleri ve yakın arkadaşları vardı ve ne evlilikte ne de evlilik dışında hayatta kalmak için kendini satmak zorunda kalmayacağını garanti eden mütevazı bir serveti vardı.

"Lily," dedi Fleur ikna edici bir ses tonuyla, "Lord hazretleriyle şimdi evlenmek istemesen bile, ona bir şans vermelisin. Her gün bu kadar çekici bir talip bulamazsın." Marki'ye kirpiklerinin altından nazlı bir bakış gönderdi. "Çok yakışıklı. Çok çekici. Çok usta."

"Evet," dedi Chantel hülyalı bir sesle. "Böyle bir adam için ölebilirim."

"Böyle bir adam için adam öldürebilirim," dedi Fleur daha açık yüreklilikle. "İnan bana Lily, senin yerinde olmak için can atan sayısız kadın var. Ona bir baksana. Böylesine muhteşem bir saray mensubuna nasıl karşı koyabilirsin?"

Lily onların gözlemlerini tamamen sinir bozucu buluyordu ama yine de Lord Claybourne'a baktı. Lord Claybourne'un erkeksi, hayat dolu enerji aurasıyla daha da çekici hale gelen, hükmedici bir varlığı olduğunu inkâr edemezdi. Buna çarpıcı yakışıklılığı ve zahmetsiz cazibesi de eklenince, kadın kalplerine karşı ölümcül bir silaha dönüşüyordu.

Markinin neden her türden kadının gözdesi olduğunu ve hayranlarının neden akın akın ona geldiğini kolayca anlayabiliyordu. Ama bir aşık olarak efsanevi başarıları, Lord Claybourne'dan tamamen uzak durması için başlıca nedendi. Kesinlikle kalplerini ve bedenlerini ona teslim eden aşık kadınlar ordusunun arasında olmak istemiyordu.

Aslında, şimdiye kadar onun inkar edilemez çekiciliğine alışacak kadar bilge olmalıydı. Öyleyse neden adamın sadece yakınlığı bile onun soğukkanlılığını bozuyordu? Neden onun yavaş gülümsemesi nabzının hızlanmasına ve midesinin taklalar atmasına neden oluyordu? Lily gözleri karşı konulmaz bir şekilde tekrar onunkilere kayarken merak etti.

Ela gözlerinin derinliklerinde gördüğü eğlenmiş parıltı, onun kendisine karşı duyduğu içler acısı çekimi anladığını gösteriyordu.

Öfkelenen Lily sessiz bir yemin etti. *Bu*, ona kur yapma isteğini reddetmek için en kötü nedendi: Claybourne'un büyüleyici cazibesine kapılmaktan korkuyordu. Onun büyüleyici öpücüklerine karşı ne kadar duyarlı olduğunu çoktan kanıtlamıştı.

Kadın inatla sessiz kalmaya devam edince Fleur pişman bir iç çekişle markiye seslendi. "Üzgünüm lordum ama korkarım arayışınız umutsuz olabilir. Lily erkek cazibesine karşı tamamen bağışıklı, sizinkine bile."

"Henüz pes etmeye niyetim yok."

"Bu çıkmazı çözmenin bir yolu olabilir Fleur," dedi Chantel yavaşça. "Oyun."

Fleur hemen parladı. "Sence kabul eder mi?" "Onu ikna etmeye çalışabiliriz."

Lily'nin öfkesi yeniden kabardı. "Beni neye ikna edeceksin?"

Fleur ona ölçülü bir bakışla baktı. "İyiliklerimiz için yarışan çok sayıda beyefendinin olduğu günlerde, müstakbel müşterilerimizle sık sık bir oyun oynardık."

"Çok eğlenceliydi," diye söze karıştı Chantel. "Beyefendilerimiz belirli bir süre, genellikle iki hafta boyunca bize kur yapar, biz de onların yaratıcılıklarını ve saray erkeği olarak etkinliklerini değerlendirirdik. Daha sonra kazanan iki kişi bir sonraki çeyrek için özel hediyelerimizle ödüllendirilirdi."

Fleur güzel bir anıyı hatırlar gibi gülümsedi. "Yarışma sadece can sıkıntımızı gidermekle kalmıyor, beyefendilerin bizi yenmek için daha fazla çaba göstermesine neden oluyordu."

Lily kendini şaşkın hissetti. "Senin oyununun benimle ne ilgisi var?"

"Şu anki açmazınıza bir çözüm olabilir," diye cevap verdi Fleur. "Oyunu Lord Claybourne ile oynarsınız. Özünde, bu ikiniz arasında bir yarışma olur."

Chantel, "Ama tabii ki Lily sonunda onu sevgili olarak kabul edemedi," diye belirtti.

Fleur başını salladı. "Tabii ki hayır. Riskler farklı olmalı. Lord Claybourne'a ona kur yapması için iki hafta vermeli... ama neyin karşılığında?"

Tartışmalarının devam etmesine izin vermek istemeyen Lily başını salladı. "Onunla herhangi bir oyun oynamaya niyetim yok," dedi kararlılıkla. "Bu fikir bile çok saçma."

Claybourne, "Bunun ilgi çekici bir fikir olduğunu düşünüyorum," diye karşı çıktı. "Bizim durumumuzda nasıl işe yarayacak?"

"Şey," diye yanıtladı Fleur düşünceli bir şekilde, "her yarışmacıya puan vermeyi ve iki hafta sonra puanları saymayı adet edinmiştik. Aynı yöntemi şimdi de kullanabiliriz. Örneğin, lordum, siz

Lily'ye puan kazanmak için bir tür hediye getirin. Şiire son derece düşkün olduğu için soneler Chantel'in işine yaradı."

"Evet, soneler benim en sevdiğim hediyeydi," diye mırıldandı Chantel. "Mücevherlerden bile daha iyi."

Fleur kuru bir sesle, "İşte bu yüzden bunca yıldan sonra başarını gösterecek çok az şeyin kaldı," dedi. "Hiçbir zaman iş için bir kafan olmadı."

Chantel'in pürüzlü ağzı somurtarak aşağıya doğru döndü. "Ne yazık ki bu doğru. Beni daha çok yakışıklı bir yüz ve romantik bir adres etkiledi." "Ve her zaman favorileriniz vardı."

"Mmmm. Lord Poole, hatırlıyor musun Fleur? Muhteşem bir saray adamıydı. Sevgililerim arasında her zaman en çok puanı o kazanırdı."

"En iyisi," diye kabul etti Fleur.

"Yani oyunumuzu kazanmak için puan kazanmam mı gerekecek?" Claybourne sordu.

"Evet, aynen öyle. Lily'ye kur yapacak, etkinliğiniz ve yaratıcılığınız için ödüllendirilecektiniz." Fleur'un kaşları çatıldı. "Oyunun tarafsız olması için kuralları Chantel ve benim koymamı ve jüri olarak hareket etmemizi öneriyorum, çünkü Lily'nin çabalarınızdan herhangi birini ödüle layık görmesi pek olası değil. Bahislere gelince, önümüzdeki iki hafta içinde belli bir puan kazanırsanız -mesela on- o zaman Lily tam bir çeyrek boyunca resmi kur yapmanızı kabul etmeli. Kabul etmezse, davanızı sonsuza dek sonlandıracak ve ona kendi seçtiği bir ödülü vereceksiniz. Yarın başlayabiliriz. Kız kardeşi Roslyn'in düğünü iki hafta sonra. Lily'yi gerçekten gelinin olarak isteyip istemediğini görmek için yeterli bir zaman olmalı, değil mi?"

Gelin kelimesi Lily'nin yüzünü buruşturmasına yetmişti. "Hayır, kesinlikle olmaz," diye itiraz etti. "Uzun bir süre boyunca katılmayacağım. Lord Hazretleri'nin kur yapmasına bırakın iki haftayı, gün bile dayanmam."

"Ama avantajlarını görmüyor musun, sevgilim?" dedi Chantel. "Ondan ne istersen talep edebilirsin."

"Ama ben ondan hiçbir şey istemiyorum!"

"Hiçbir şey mi? Sadece bir an için düşünün. Eminim Lord Claybourne'un size sağlayabileceği arzu ettiğiniz bir şey vardır."

Bu soru Lily'yi aniden duraksattı. Ona sağlayabileceği değerli bir şey var mıydı? Belki kendisi için değil ama arkadaşları için?

Kız cevap vermeyince Claybourne cık *cık* diye bir ses çıkardı. "Daha cesur olmanızı beklerdim, Bayan Loring. Kazanacağımdan korkuyorsunuz."

Onun bu hafif sataşması karşısında Lily omurgasının sertleştiğini hissetti. Gerçekten de onun kazanmasından korkuyordu ama gururu yine de kuyruğunu kıstırıp zayıf bir çocuk gibi ondan kaçmasına izin vermeyecekti. Claybourne'un meydan okumasını da görmezden gelemezdi, onu kabul etmesi için kışkırtmaya çalıştığını bilse bile.

"Benim yeterince cesaretim var lordum," dedi sertçe. "Can sıkıcı bir haydutun bu kadar uzun süre ensemden soluk almasının bana ne kazandıracağına karar vermeye çalışıyordum."

Gülümsemesi gözlerinden okunuyordu. "Fiyatınızı söyleyin," dedi kolayca.

Şimdi düşününce, ondan istediği tek bir şey *vardı*. Son derece zengin bir markizden bile Fleur ve Chantel'in borcunu ödemek için otuz bin pound vermesini istemek elbette imkânsızdı. Böyle bir cömertlik sadece

Lily rahatsız edici bir şekilde ona borçluydu, onunla evlenme sözü dışında herhangi bir şeyin onu bu kadar büyük bir meblağı vermeye ikna edeceğinden şüpheliydi. Ayrıca, daha da muhtaç ruhlara fayda sağlayacak başka bir iyilik daha vardı.

Yine de ona kur yapmasına izin verme riskini göze alabilir miydi? Lily kendine sordu. Her rağmen korkacak neyi vardı ki? Lord Hazretleri'nin takibinin iki hafta boyunca süreceğine inanmıyordu. Eğer o da çoğu soylu gibiyse, çok fazla boş vakti vardı. Kuşkusuz onunla şu anki meşguliyeti sadece can sıkıntısını giderme yoluydu. O bir oyalanmaydı, başka bir şey değil. Ama belki de kız oyuna devam ederse ona olan ilgisini kaybedecekti.

"Lütfen Lily, sevgilim," diye yalvardı Chantel bir yandan tartışırken. "Hem benim hem de Fleur'un vicdanını rahatlatacaksın. Kendini bize yardım etmeye bu kadar adanmış için başarılı bir evlilik yapma şansına zarar verdiğimizizi düşünmeye dayanamayız."

Hâlâ sessiz olan Lily, kendi kendisiyle tartışırken alt dudağını dişlerinin arasına aldı. Kabul etmenin gerçekten de bazı avantajları vardı. En azından Claybourne oyunu belli kurallara göre oynamak zorunda kalacaktı. Ve bu fırsatı ona tam olarak neden kendisiyle evlenmek istemediğini göstermek için kullanabilirdi; onun için fazla bağımsız olduğunu kanıtlayabilirdi. En önemlisi, yaptığı fedakârlık çok iyi bir amaç için olacaktı.

Dahası, ondan başka türlü kurtulabileceğinden de ciddi şekilde şüpheliydi.

Düşündüğünde iki hafta çok da uzun bir süre sayılmazdı. Bu sürenin çoğunda dersleriyle meşgul olacaktı. Lily, ona karşı savunmasını iki hafta boyunca sürdürebileceğini düşündü. Bu kadar kısa bir süre içinde ona aşık olma tehlikesiyle karşı karşıya kalmazdı herhalde...

Ancak oyunu kazanmaması şarttı, çünkü kızın onun güçlü cazibesine üç ay daha resmi bir kur için dayanması pek mümkün değildi.

"Pekâlâ," dedi Lily derin bir nefes alarak. "Sizden istediğim bir şey var lordum. Gelecek hafta burada bir suare düzenliyoruz, böylece pansiyonerlerimiz zor kazandıkları becerilerini sergileyerek yeni müşterilerin ilgisini çekebilecekler. Zengin bekâr arkadaşlarınızdan bazılarının bu gösteriye katılmasını ayarlamanızı istiyorum. Ve uygun olmayan adayları önceden ayıklamalısınız - genç kadınlarımıza karşı zalim ya da otoriter davranacak herkesi. Biz sadece düşünceli ve nazik olanları istiyoruz. Eğer böyle bir düzine uygun beyefendiyi suareye getireceğinize söz verirsiniz, oyununuzu oynamayı kabul edeceğim."

Claybourne bir an tereddüt ettikten sonra ağzını eğlence bürüdü. "Zor bir pazarlık yapıyorsun, meleğim."

"O halde şartlarımı kabul

ediyorsun?" "Evet, elbette."

Chantel ellerini çırparken Fleur'un rahatlamış bir şekilde iç çektiğini duyabiliyordu.

Chantel hayranlıkla, "Bu çok zekice, Lily," dedi. "Lord Claybourne'un desteği suaremizin başarısını garantileyecektir."

"Umarım öyledir," diye mırıldandı Lily, bir elini aniden midesi bulanana karnının üzerine koyarak. Marki'nin kendisine kur yapmasına gerçekten de izin vermişti. Ne yapmıştı böyle?

Claybourne onun dehşetini hissetmiş olmalıydı ki, konuşurken ses tonunu yumuşak tuttu. "Eğer sadece iki haftam varsa, o zaman hemen başlamalıyım. Yarın sabah bana parkta bir gezintide eşlik etmek için müsait misiniz, Bayan Loring?"

Lily kaşlarını çatarak dudaklarını büzdü. Halka açık bir parkta bir gezinti yeterince zararsız görünüyordu. Ve onunla yalnız kalmaktan kaçındığı sürece güvende olmalıydı. "Saat kaçta? Derslerim dokuzda başlamadan önce yetişmeliyiz ve senin bu kadar erken kalkmak isteyeceğinden şüpheliyim."

"Saat yedi uygun mu?"

Onun programına uymak rahatını bozmaya istekli olması onu şaşırtmıştı. "Saat yedi yeterli olacaktır."

Chantel küçük bir inilti çıkardı. "Ben saat ondan önce kalkmam, ama geziniz hakkında daha sonra rapor verebilirsiniz."

Lord Claybourne başıyla onayladıktan sonra Lily'ye döndü. "Ben artık gideyim. Eğer sevgili dostlarınız" -her bir fahişeyi selamladı- "performansıma not vereceklerse, onları etkileyecek bir şeyler düşünsem iyi olur."

Fleur çapkın bir gülümsemeyle karşılık vererek, "Oh, bahse girerim oldukça iyi iş çıkaracaksınız lordum," dedi. "Gerçekten de, şimdi size iki puan vermemiz gerektiğine inanıyorum."

Lily'nin kaşları birbirine çatıldı. "İki puan mı? Bu pek adil görünmüyor."

"Oh, ama bu adil, sevgilim. Seni burada avladığı için en azından bir puanı hak ediyor, çünkü bu mükemmel bir beceriklilik gösteriyor. İkinci bir puanı da seni kendisine kur yapmaya ikna için bizden yardım istediği için hak ediyor. Bu çok akıllıcaydı."

"Ama o zaman sadece sekiz tane daha kazanması gerekecek ve ben dezavantajlı başlayacağım."

"Belki, ama hala kat etmesi gereken uzun bir yol var. Ve unutmayın, eğer uygun olduğuna karar verirse puan *kaybedebilir*. Ancak aynı şekilde Lily, ona puan kazanması için sportmence bir şans vermelisin," diye uyardı Fleur. "Ona her gün kıyafetini geliştirmesi için zaman tanımalısın."

"Yine de gerçekten Lily," diye ekledi Chantel oldukça ciddi bir şekilde, "eğleneceğinden eminim. Çiftleşme dansı dünyadaki en zevkli oyundur."

Lily'nin yüzünü buruşturması aynı fikirde olmadığını açıkça gösteriyordu.

"Şimdiden vazgeçmek mi istiyorsun?" Kız tereddüt edince Claybourne sordu, ses tonu kışkırtıcıydı.

Lily'nin içgüdüsel tepkisi *evet* oldu. "Hayır, sözümden dönmek istemiyorum," dedi yüksek sesle. Ama onun eğlenen bakışlarıyla karşılaşınca çenesini kaldırdı. "Yine de kendinize bu kadar güvenmemelisiniz lordum. Beni karınız olarak istemediğinizi çabucak öğreneceksiniz."

"Bundan çok şüpheliyim. Ama seni bir daha hafife almayacağım."

Ona doğru bir adım atarak elini tuttu ve parmak uçlarına iffetli bir öpücük kondurdu. Lily onun dudaklarının dokunuşuyla teninde oluşan sıcaklık karşısında keskin bir nefes aldı.

Belki de ciddi bir hata yapmıştır, diye düşündü endişe içinde.

Ama artık savaş hatları çizilmişti ve onun zafere ulaşmasına izin vermeye hiç niyeti yoktu.

Beşinci Bölüm

Lord hazretlerine, beni gelini olarak istemeyecek kadar bağımsız olduğumu göstermek niyetindeyim.

-Lily'den Fanny'ye

Arkadaşı Basil Eddowes'un ihanetinden hâlâ rahatsız olan Lily, ertesi sabah erkenden, diksiyon dersinden önce onun peşine düştü. Bir gece önce pansiyonerlerle yemek yemediği ya da daha sonra misafir odasında onlarla çay içmediği için Basil' kendisinden kasıtlı olarak kaçtığından şüpheleniyordu. Lily'nin kapıyı çalması Basil yatak odasının kapısını açtığı anda, yüzündeki suçlu ifade şüphelerini doğruladı.

"Şimdi bana kızma Lily," dedi ellerini savunurcasına havaya kaldırarak.

"Neden kızgın olayım ki?" diye sordu sahte bir tatlılıkla. "Sadece kişisel sırlarımı bir yabancıya açıklayarak hayatıma anlatılamayacak kadar zarar verdiğin için mi?"

Yüzünü buruşturarak bir tutam sarı saç gözlerinden uzaklaştırdı. Uzun boylu ve sırık gibi, her zamanki koyu renk frakını ve gözlüklerini takmış olan Basil, alına dökülen dağınık saçları oldukça sevimliydi ve zayıf, aç görünümünü yumuşatıyordu.

Basil'in keskin bir zekâsı vardı ama sosyal becerileri çok azdı ve Lily'nin şu anda sorun ettiği şey de bu eksiklikti. "Böyle bir hainlik yapabileceğini düşünmemiştim Basil."

"Sadece sana bir iyilik yapmayı
umuyordum." Gözleri kısıldı. "Ne
iyiliği?"

"Neden, sana şu anda sürdürdüğüñ hayata uygun bir alternatif
sunmak için. Fanny'nin skandal dolu ayak izlerini takip etmeni
istemiyorum."

"*Basil...*" dedi kızgınlık ve öfke karışımı bir sesle. Fanny'nin et
ticaretine katılma kararına duyduğu şiddetli öfke ve hayal kırıklığını
hiçbir zaman atlatamamıştı ama *onun* da aynı hayatı istediğini
düşünmemesi gerektiğini daha iyi biliyordu. "Cyprian olmak gibi bir
niyetim olmadığını biliyorsun."

"Ama burada, böyle bir yerde, sürekli olarak doğanın çirkin yüzüne
maruz kalarak yaşamamalısınız."

"Burada yaşamayı *sen* seçtin."

"Ama ben bir erkeğim, kibar bir genç bayan değil."

Kaşları daha da çatıldı. "Pansiyonerlerimize yardım etme çabalarımı
desteklediğini sanıyordum Basil."

"Biliyorum, ama Lord Claybourne size yapmak istediğini
söylediğinde, bu çok uygun göründü. Markiz olma şansın kadar
muhteşem. Sana ne olacağı *umurumda*, Lily."

Basil'in sesindeki gerçek endişeyi duyan Lily, alaycı bir karşılık vermek
üzereyken ısırdı. Adamın istenmeyen müdahalesine rağmen kızgınlığını
tutamadı. Çocukluklarından beri yakın arkadaşlardı.

Basil karakter olarak daha çok kız kardeşi Roslyn'e benziyordu, burnu
genellikle bir kitaba gömülüydü. Ama spor çalışmalarında Lily'nin sadık
yoldaşı olmuş, ağaçlara tırmanmış, kırlarda vahşi Türkler gibi dörtnala
koşmuş ve çiftlikteki hayvanların bakımını üstlenmişti.

Loring ailesinin malikanesi. Aynı zamanda gençliğindeki kaçamaklarının çoğunda onun isteksiz suç ortağı olmuştu.

"Bana değer verdiğinden hiç şüphem yok Basil," dedi daha nazikçe. "Ve bu duygunun karşılıklı olduğunu biliyorsun. Keşke sevgini göstermenin beni Lord Claybourne'a ispiyonlamaktan başka bir yolunu bulsaydın."

"Şey" - Basil'in ağzında mahcup bir sırıtma *belirdi* - "Lord Hazretleri çok ikna edici."

Lily kuru bir sesle, "Benim de bundan hiç şüphem

yok," dedi. "Yani ona kur yapmayı kabul ettin?"

"Baskı altında, evet," diye mırıldandı. "Çünkü pansiyonerlerimize yardım edeceğine söz verdi. Ama ona sadece önümüzdeki iki hafta boyunca katlanmak zorundayım. Birkaç dakika içinde onunla ata binmeye gideceğim."

Basil'in kahverengi gözleri onu onaylayarak süzdü. "En azından peçe takmayı düşünmenize sevindim. Burada kötü şöhretli bir evde yaşadığınız ortaya çıkarsa itibarınızın zedelenmesi kaçınılmaz olacaktır."

Lily kendi ata binme alışkanlığının yanı sıra, kimliğini belli etmemek için ödünç aldığı, peçeli bir şapka takıyordu. Marki'yle yaptığı yolculuk sırasında karşılaştığı herhangi biri tarafından kolayca tanınmak istemiyordu.

"Öğrencilerimize sağlayacağı olası faydalar," dedi, "itibarıma gelebilecek her türlü riske değer. Ama Basil, *lütfe*n bundan sonra bana çöpçatanlık yapmanı gerektirecek bir iyilik yapma."

Sırıttı. "Söz veriyorum. İyi yolculuklar."

"Oh, yapacağım. Lord hazretlerine ona son derece uygunsuz bir eş olacağımı göstermek istiyorum."

Lily arkasını dönerken Basil kaşlarını çattı. "Lily," diye seslendi arkasından, "hangi şeytani planı planlıyorsun?"

Koridorda ilerlemeye devam ederken hafifçe güldü. "Her zamankinden daha yaramaz bir şey değil. Dokuzdaki dersim için zamanında döneceğim."

"Claybourne gibi koyların erkeksi genç kızlardan hoşlanmadığını biliyorsun, Lily. Eğer onu geçmekte, onu alt etmekte ve ondan daha iyi düşünmekte ısrar edersen, onu uzaklaştırırsın."

"Benim niyetim de tam olarak bu!"

Basil'in mırıldanmalarına aldırmayan Lily, evin içinden ön girişe doğru ilerledi. Ama dışarı çıktığında Lord Claybourne'un, iki muhteşem doru atın dizginlerini tutan bir seyis eşliğinde sokakta kendisini beklediğini görünce aniden durdu.

"Aman Tanrım," diye mırıldandı kendi kendine. Onun böylesine muhteşem bir at etine karşı koyamayacağını nereden bilebilirdi ki? Her zaman, ama özellikle de Londra'da geçirdiği bir ay boyunca en sevdiği eğlenceden mahrum kaldığı şu anda, canlı bir ata binmekten mutluluk duyardı.

Omurgasını sertleştiren Lily soğukkanlılığını topladı ve merdivenlerden inmeye devam etti. Belli ki marki adil davranmayacaktı. Ama paniğe kapılmasına gerek yoktu. Aslında, onunla zaman geçirmek zorunda kalması anlamına gelse bile, bu saçma oyunun amacına yardımcı olacağına güveniyordu. Çünkü Lord Claybourne onu daha yakından tanırsa, gelini olarak onunla hiç de mutlu olmayacağını kısa sürede anlayacağına inanıyordu.

Heath, Lily'nin yaz sabahı kadar taze ve güzel göründüğünü görünce belinin büküldüğünü hissetti. Ancak Lily onu tamamen görmezden geldi ve onun yerine gözlerini sadece atlarına dikti.

Doğrudan iki koyundan daha küçük olan ve bir hanımefendinin eyerini taşıyan kısırağın yanına giderek onunla yumuşak bir şekilde konuştu, yüzünü okşadı ve karşılığında şefkatli bir çıtırtı aldı.

Lily sonunda *onu* fark etmeye tenezzül ettiğinde, canlı gözlerinde takdir ifadesi vardı. "Sizin için bir şey söylemeliyim, Lord Claybourne. At eti konusunda mükemmel bir zevkiniz var."

"Bu gerçekten bir iltifat mı, Bayan Loring?" Heath cevap verdi.

"Hakkını teslim ediyorum... ancak eminim ki siz sadece jürimize puan kazandırmaya çalışıyorsunuz."

"Ve seninle de. Ata binmeyi özlemiş olabileceğini düşündüm ve sana mükemmel bir at sağlayarak seni silahsızlandırmayı umdum."

"Başarılı olduğunuzu kabul ediyorum," dedi kızgın bir eğlenceyle. "Böylesine harika bir hayvana binme ayrıcalığına nadiren sahip olmuşumdur."

"Kısırağı bir hediye olarak düşünebilirsiniz. Ne de olsa benim yüzümden Londra'da bineksiz kaldınız."

Başını iki yana salladı. "Bu kadar pahalı bir hediyeyi kabul

edemem." "Ödünç al o zaman."

Lily kısırağın yüzünü bir kez daha . "Teşekkür ederim lordum. Bu güzelliğe binmeyi çok seveceğim. Yola çıkalım mı?"

Heath onun bu sabah kendisiyle birlikte olmak istemeyeceğini düşünmüştü, ama yine de gezintilerini zevkle bekliyormuş gibi görünüyordu. Ama o zaman, Heath'in bir kadınla uğraşmadığını gerektirdi.

herhangi bir yumuşak huylu bayanla. Lily, kur yapma oyunu da dahil olmak üzere karşısına çıkan her zorluğa kendini atardı.

Heath, Lily'nin ata binmesine yardım etmek için yaklaşıırken, "Heyecanlı bir atla başa çıkabileceğine güveniyorum," dedi.

Canlı gülümsemesi yanağında bir gamze bıraktı. "Bunun için endişelenmene gerek yok. *Beni* idare etmek konusunda daha çok endişelenmelisin."

Kızın ışıl ışıl parlayan kara gözleri onu büyülerken, güzelliği ve canlılığı da ona dokunmak istemesine neden oluyordu. Heath büyük bir zevkle ellerini Lily'nin beline koydu ve onu yan eyerin üzerine kaldırdı. Kısarak biraz sallansa da Lily onu kolayca kontrol altına aldı, sonra eteklerini düzeltti ve ne yazık ki ağzı dışında tüm yüzünü örten dantel örtüsünü indirdi. Sonra da onu beklemeden caddeye doğru yola koyuldu.

Heath hemen kendi eyerine atladı ve seysisine onu burada beklemesi için emir verdikten sonra atını onun peşinden koşturdu.

"Green Park'a gideriz diye düşünmüştüm," dedi ona yetiştiğinde. "Daha yakın ve Hyde Park kadar kalabalık olmaz."

"Bu iyi olur," dedi onaylayarak. "Dört nala koşabiliriz."

Green Park, Londra'nın kalabalık bir bölgesinde olmasına rağmen, Fanny'nin Gerrard Caddesi'ndeki pansiyonuna sadece yarım mil uzaklıktaydı. Oraya gitmek için kullandıkları yol, mal satan satıcılar ve her türden trafik tarafından tıkanmıştı; arabalar, spor araçları ve diğer biniciler. Heath gözünü Lily'den ayırmıyordu, ama Lily bu hırçın kısrağın üstesinden öyle ustalıkla geliyordu ki, Heath kısa sürede rahatlayıp Lily'nin arkadaşlığının tadını çıkarmaya başladı.

Heath bu tamamen yabancı duruma nasıl düştüğünü merak ederken ağzının alaycı bir eğlenceyle dolduğunu fark etti; gelini olmasını istediği ama onu istemediği belli olan bir kadına kur yapıyordu.

Daha önce hiç kimseye kur yapmamıştı. Kesinlikle bir kadının dikkatini çekmek için hiç bu kadar çaba sarf etmek zorunda kalmamıştı. Sahip olduğu servet ve güç sayesinde, bir kadının onun olması için sadece biraz ilgi göstermesi yeterliydi. Ve en çılgın rüyalarında bile Lily'ye, onun koruyucu fahişe arkadaşlarının kartal gözleri altında kur yapmak zorunda kalmayı beklemezdi.

Yine de yıllardır karşılaştığı en ilgi çekici mücadeleyi dört gözle bekliyordu.

Lily'nin kendisiyle evlenmek istememesi konusundaki fikrini eninde sonunda değiştirebileceğine inancı tamdı. İkna gücü dillere destandı; cazibesi ve ısrarı cephaneliğindeki başlıca silahlardı.

Heath, kazanmak ona her zaman kolay gelmiştir, diye düşündü ve kur yaptıkları bu ilişkide zafer kazanmaya niyetliydi.

Ama Lily çok sıradışı olduğu için, geleneksel yöntemlerin onun üzerinde etkisiz kalacağını biliyordu. Onun dengesini bozmak istiyorsa, yaratıcı ve girişimci olması gerekiyordu. Bu yüzden dün geç saatlerde onun için muhteşem bir Safkan kısırak satın almıştı.

İçgüdüleri ona Lily'nin kalbine giden yolun mücevherler ve diğer kadınsı takılardan geçmeyeceğini söylüyordu. Ve onun kısırağa verdiği memnuniyet dolu tepkiden, ilk çatışmalarını kazanmayı başardığını anladı.

Ancak Lily'nin ağzından çıkan ilk sözler, kendi kalbini kazanmaya hevesli genç bir hanımın sözleri değildi:

"Asla evlenmeyeceğimi söylediğimde bana inanmanızı dilerim, Lord Claybourne."

Heath bir kaşını kaldırdı. "Hayatın boyunca evde kalmış bir kız olarak mı kalacaksın? Bunu anlayamıyorum."

"Yapabilirim, hem de kolayca. Kız kurusu olmayı çok zevkli bulacağımı sanıyorum," diye itiraz etti Lily. "Ayrıca, bir ailede iki evli kadın fazlasıyla yeterli."

Kıkırdadı. "Kız kardeşlerini aşık oldukları için henüz affetmedin."

"Görmedim." Lily'nin yüzü büyük ölçüde örtülü olduğu için gözlerini göremiyordu ama tatlı ağzı yarım bir gülümsemeyle kıvrılmıştı. "Yine de kendi geleceklerini seçme hakları olduğunu düşünüyorum. Ve mutlu olmalarına çok sevindim. Bana gelince, Marcus unvanı rahmetli üvey amcamızdan devralmadan ve hayatımıza girmeden önce gayet memnundum."

"Sizin gibi skandalın lekesi altında yaşarken bile mi?"

Kadının gülümsemesi solduğunda Heath bu konuyu açtığı için üzüldü. "Senin ve kız kardeşlerinin, anne babanızın rezilliğinin yükünü taşımak zorunda kalmanız son derece üzücü."

Lily omuz silkti. "Bize acımanıza gerek yok lordum. Bu utancın iyi bir tarafı olduğunu hemen anladık. Artık mükemmel hanımefendiler gibi davranmamız beklenmiyordu."

"Ki bunu nadiren yapardınız."

Gülümsemesi geri döndü. "Gerçekten de öyle. Ama skandallar bizi bir şekilde özgürleştirdi." İç çekti. "Kibar genç hanımlar için uygun görülen kısıtlamalarla zincirlenmenin ne kadar sinir bozucu olduğunu bilemezsin. Açıkçası Fanny'nin sahip olduğu özgürlüğü kıskanıyorum."

"Ancak toplum evli hanımlara bekarlara kıyasla istedikleri gibi davranma konusunda daha fazla özgürlük tanıyor."

Güldü. "Muhtemelen, ama yine de bu beni seninle evlenmeye ikna etmeyecek."

Heath onun boğuk kahkahasından çok hoşlandı. "Benimle evlenmek için bağımsızlık arzunuzdan başka ne gibi bir itirazınız var?"

Lily cevap vermeden önce bineklerini işlek bir caddeden geçirmelerini bekledi. "Bir ününüz. Aşk dolu fetihlerinizle ve ben de onlardan biri olmak istemiyorum."

"Karım olarak, benim için bir fetih sayılmazsın, tatlım. Aslında, bazıları *senin* fetih yapacağını söyleyebilir."

"Oh, evet, biliyorum," dedi alaycı bir tavırla. "Sen büyük bir evlilik ödülüsün. Ama peşinde bir sürü hayranın var. Koyun taklidi yapmaktan hoşlanmadığım için, genel prensip olarak size direnmek istiyorum. Bu inatçıyımdır."

Heath eğlenerek, "Bunu anlayabiliyorum," dedi. "Ama inatçılığın tüm geleceğini belirlemesine gerçekten izin verir miydin?"

Hemen cevap vermedi ve cevap verdiğinde de ses tonu düşünceliydi. "Bir metresiniz var mı, Lord Claybourne?"

Sorunun cüretkârlığı onu şaşırttı ama dürüst bir cevap verdi. "Düzenli olarak değil, hayır."

"Ama sayısız sevgilin oldu."

Ağzı kıvrıldı. "Bana çok fazla kredi veriyorsun. Sayının haddi hesabı yok. Benim bile o kadar cesaretim yok."

"Yine de benim zevkime göre babama biraz fazla benziyorsunuz."

Heath bakışlarını Lily'nin üzerinde sabitleyerek onu dikkatle süzdü. "Evlendikten sonra da evlilik yeminimize sadık kalacağımı bilmeni isterim."

Duraksaması çok anlatıyordu. Peçe yüzünden kızın kemerli kaşlarını göremedi ama cevap verirken sesindeki alaycılığı duydu. "Buna inanmak bana çok zor geliyor."

Heath onunla tartışarak kuşkularının üstesinden gelemeyeceğini biliyordu, bu yüzden yumuşak bir yanıt vermekle yetindi. "Bana güvenmeni sağlamanın ilk hedefim olması gerektiğini görebiliyorum."

"Denemekte serbestsiniz," dedi pek de ikna edici olmadan.

"Asilzadeler hakkındaki düşük düşünceniz göz önüne alındığında bunun kolay olmayacağını farkındayım."

Lily ciddiyetle başını salladı. "Yakın zamanda sizin gibiler hakkında kötü düşünmek için iyi sebeplerim oldu lordum. Pansiyonerlerimizden ikisi soylu hanelere hizmet ediyordu ve efendileri tarafından baştan sonra sokaklara atıldılar ve hayatta kalmak için bedenlerini satmaya zorlandılar." Sesi karardı. "Katlandıkları şey dehşet verici. Böylesine korkunç bir deneyimle yüzleşmeyi hayal edebiliyor musunuz?"

Sorusu retorik gibi görüldüğü için Heath cevap vermedi, Lily de cevap vermesini beklemiyordu, çünkü hararetle devam etti. "Sonra da fuhuş günahı yüzünden toptan mahkûm edildiler! Bu hiç adil değil," dedi sesinde gerçek bir öfkeyle.

"Hayır, değil."

Sonunda tekrar ona baktı. "Beni etkilemek istediğin için mi bu kadar hoşgörülü davranıyorsun?"

Heath ciddiyetle, "Hayır," dedi. "Tutkunuza hayranım. Çok merhametli ve şefkatli bir kadın olduğunuz açık."

Lily biraz rahatlamış görünüyordu. "Arkadaşım Bayan Blanchard kadar şefkatli değil. O gerçekten çok iyi biri. Şimdiye kadar tanıdığım en nazik ruha sahip. Ben özellikle iyi ya da nazik değilim. Savunmasız ve çaresiz olanlar için üzülüyorum, özellikle de bedenlerini bir mal gibi kullanmak zorunda kalan talihsiz kadınlar için. Neyse ki ben

Marcus'un daha fazla hizmetçiye ihtiyacı olmamasına rağmen, bu iki kıza Danvers Hall'daki ev personeli arasında iş bulmayı başardı."

Heath bir kaşını kaldırdı. "İki yatılı öğrencinizi Marcus'a mı gönderdiniz?"

Lily tereddüt etti. "Aslında onları Roslyn'e ben gönderdim. O sırada Londra'da olduğumu bilmesini istemediğim için Marcus'tan onları kabul isteyemedim." Ses tonundan Lily'nin yanaklarının kızardığını anladı ama devam etmeden önce ona cevap verme fırsatı vermedi. "Yine de içinde bulundukları kötü durumu görmezden gelemedim. Onlar için ayağa kalkacak birine ihtiyaçları vardı. O korkunç hayattan kaçmalarına yardım edecek birine."

Onu düşünceli bir şekilde inceledi. "Yine de öğrencilerinizi suarede zengin müşterilerin ilgisini çekmek için aktif olarak hazırlıyorsunuz."

Lily yüzünü buruşturdu. "Biliyorum. Ama arkadaşlarım beni bunun en iyi olduğuna ikna ettiler. Pansiyonerlerimiz yeterince büyük bir gelire sahip olurlarsa, hayatları üzerinde daha fazla kontrol sahibi olacaklar, gelecekleri için daha fazla seçenekleri olacak. Şu anda oldukları kadar kapana kısılmış ve güçsüz olmayacaklar. Ancak yine de onlar için endişeleniyorum - bu yüzden sizden bekar arkadaşlarınız arasından uygun adaylar bulmanızı istedim. Pansiyonerlerimiz nazik ve kibar patronları hak ediyor. Belki de tutkudan çok arkadaşlığa ihtiyacı olan dullar. Ya da dostum Basil gibi cana yakın, hoşgörülü, hatta utangaç beyefendiler. Sırf cüzdan ipleri ellerinde olduğu için zalimce davranmayacak erkekler."

"Öğrencileriniz, onları bu kadar ciddiyetle savunduğunuz için çok şanslı."

Lily birkaç kalp atışı boyunca, sanki samimiyetini anlamaya çalışıyormuş gibi ona baktı. "Sanırım övgünün bir kısmını hak ediyorsunuz, Lord Claybourne."

"Kredi mi?"

"En başta Londra'ya gelmeme sebep olduğun için. Benimle flört etmek istemeseydin, yatılı misafirlerimizle asla girmezdim."

Heath alaycı bir ifadeyle, "İşte *bu* yeni bir fikir," diye mırıldandı.

Lily kaskatı kesildi. "Tamamen ciddiym lordum."

"Bunu görebiliyorum meleğim. Ve çabalarını takdir ediyorum. Kur yapmamın seni bu zorlamasının ironisine sadece gülüyordum."

"Bu oldukça ironik," dedi daha yumuşak bir sesle. Ağzı mizah yapmadan buruştu. "Aile skandallarımız patlak verdikten sonra kız kardeşlerim ve benim yaşadıklarımın dolaylı yaşadıkları zorlukları anlayabildiğime şüphe yok. Biz de kolaylıkla pansiyonerlerimizle aynı korkunç koşullara düşebilirdik."

Heath kaşlarını atarken buldu kendini. Lily'nin bu şekilde kaderin insafına kaldığını düşünmek hoşuna . Onu hayatta kalmak için fahişeliğe zorlanan, muhtaç bir genç kız olarak hayal etmekten nefret ediyordu.

"Ve *birilerinin* onlara yardım etmesi gerekiyor," diye ekledi Lily. "Sınıfımızın çoğu üyesinden çok az yardım alacaklar. Örneğin kendinizi ele alın. Siz boş vakit geçiren bir beyefendisiniz. Hayatı bir oyun olarak görüyorsunuz."

Heath belki de bunun doğru olduğunu kabul etti. Hayatının büyük bölümünde zevk ve heyecan peşinde koşmuştu.

"Kızlarımızla tanışmadan önce ben de sizin gibiydim," diye devam etti Lily. "Alt sınıflar hakkında pek endişelenmez ya da onların nasıl hayatta kalmayı başardıklarını düşünmezdim. Ve hayatın gerçeklerinden o kadar korunaklıydık ki, pansiyonerlerimiz gibi kadınların varlığından bile haberim yoktu. Fanny hariç tabii ki ve o da kesinlikle alt sınıfa özgü biri değildi. Ama şimdi sanki sonunda bir bulmuşum gibi hissediyorum."

Heath düşünceli düşünceli başını salladı. Düşmüş kadınların durumuna hiçbir zaman fazla önem vermemişti. Oh, hizmetkârlarına karşı her zaman onurlu davranmış ve onların refahını sağlamıştı. Ama bunun dışında onların hayatlarına nadiren karıştırdı.

Yeni keşfettiği tutkusu için Lily'ye hayranlık duyabilirdi. Asi ruhunu değerli bir amaç uğruna çabalamaya kanalize etmişti.

Ancak tam o sırada parkın girişine vardılar.

Lily ona bir kez daha bakmadan önce gözle görülür bir şekilde titredi. "Beni affedin lordum. Sizi gözyaşlarına boğdum."

"Beni zerre kadar sıkmadınız. Aslında, dürüstçe söyleyebilirim ki sen tanıdığım en az sıkıcı kadınsın."

Adam gülümsediğinde, kadın yüzünü buruşturdu. "Niyetim kesinlikle sizi eğlendirmek değildi. Belki de ata binmeliyiz?"

Parka girdiklerinde, atlarını karaağaçlar ve meşelerle çevrili geniş bir çakıl yola yönlendirdiler. Ancak daha on metre gitmişlerdi ki iki atlının yaklaştığını gördüler.

Her iki beyefendiyi de tanıyan Heath onları selamlamak için kibarca durakladı ama Lily kısrakını yanlarından geçirerek onu arkadaşlarıyla ilgilenmeye bıraktı.

Ve ona yetişir yetişmez, kolay bir dörtlü koşmaya başladı.

"Sizin ünlü çevrenizden biriyle neden tanışmak istemediğimi anladığınızdan eminim," diye açıkladı, adam onsuz yola devam ettiği için onu suçlamadan önce.

Heath, "Evet, ama bir dahaki sefere beni beklemeni tercih ederim," diye azarladı. "Londra'da bir yere giderken yanında bir eskort olmalı."

"Ne yazık ki seni memnun edemeyeceğim," dedi tatlı bir sesle ve atını daha hızlı şekilde mahmuzladı. "Gördüğünüz gibi, sizi toz duman içinde bırakmak istiyorum."

Heath onun bu kışkırtması karşısında sırtıtmaktan kendini alamadı. "Bu bir yarış meydan okuması mı Bayan Loring?"

"Kesinlikle," diye seslendi omzunun üzerinden.

Kısrağın boynuna eğilerek daha fazla hız istedi ve Heath, Lily'yi görüş alanında tutmak istiyorsa onun meydan okumasını kabul etmesi gerektiğini biliyordu.

Topuklarını bineğinin yanlarına gömdü ve çok geçmeden ikisi de halka açık bir parkta yarışmanın uygunsuzluğuna aldırmadan patika boyunca dörtnala koşmaya başladılar.

Aralarındaki mesafeyi biraz kapatmayı başardı ama Lily'nin ata binişini izlemenin verdiği basit zevk dikkatini dağıtmıştı. Eyer üzerinde tam bir cehennem zebanisiydi, bu çok açıktı. Sonra başını geriye attı ve coşkuyla güldü.

Onun neşeli kahkahasını duyan Heath, içinde katıksız bir şehvetin dalgalandığını hissetti.

Ancak odaklanmazsa yarışı asla kazanamayacağını fark ederek, tüm çabasını maça verdi. Buna rağmen, Lily yavaş yavaş ondan uzaklaştı. Sonunda parkın en ucundaki patikanın sonuna ulaştıklarında Lily neredeyse iki boy öndeydi.

Yanaştığında, coşkulu kısrağı heyecanla kışnıyor ve zıplıyordu ve Lily'nin kendisi de biraz nefessiz kalmıştı.

"Bu son derece keyifliydi!" diye haykırdı kısrağın boynunu okşayarak.

Heath, Marcus ve Drew'la birlikte çocukluklarından beri hiçbir at yarışında bu kadar kötü bir şekilde yenilmediğinin farkındaydı. Lily'yi seyrederken duyduğu heyecanın daha da farkındaydı. Heath onun son derece hoş olduğunu düşündü. Keyifli, canlı ve sarhoş edici bir canlılık.

O lanet peçe yüzünden yüzünün üst kısmını göremiyordu ama sadece olgun ağzı bile zihninde tahrik edici bir fantezi uyandırmaya yetiyordu: Lily ile sevişmek ve tüm o muhteşem tutkuyu özgür bırakmak. Onun yatağında nasıl olacağından hiç şüphesi yoktu. Ateşli, tutkulu, istekli, vahşi.

Bu düşünce onu hemen sertleştirdi, ne yazık ki bu da dana derisinden yapılmış binici pantolonunu acı verici bir şekilde sıktı. Bu nedenle, geldikleri yoldan geri dönüp terleyen atlarını serinletmek için yürümeye başladıklarında Heath daha yavaş ilerledikleri için memnundu.

Yeni bir yolun kavşağına varmışlardı ki, Heath yine tanıdıklarının kendisini selamladığını gördü. Bu kez gelenler gösterişli bir fayton süren iki bayandı.

"Bu sabah oldukça popülersiniz lordum," diye mırıldandı Lily, atını yan patikaya doğru çevirmeden önce ona muzip bir gülümseme gönderdi.

Heath hanımların övgü dolu selamlarına maruz kaldığında, Lily ortalıkta görünmüyordu. Sabırsızlıkla onun peşinden yola koyuldu, güvenliği için duyduğu endişe içini kemiriyordu. Her ne kadar kendi başının çaresine bakabilecek gibi görünse de, refakatsiz bir genç kız her türlü serserinin hedefi olabilirdi.

Lily'nin izlediği yolu takip etti, ara sıra bir çalılığın arkasına saklanmadığından ya da ağaçların arasına gizlenmediğinden emin olmak için yoldan uzaklaştı. Ama hiçbir yerde ondan bir iz yoktu. Ortadan kaybolmuştu.

Heath bütün parkı iki kez taradı ama bir sonuç alamadı. Yirmi dakika sonra nihayet parkın girişine döndü ve onu sabırla beklerken buldu.

Kızın büyüleyici gülümsemesi neredeyse öfkesini unutturacak olsa da, rahatlaması kızgınlığıyla yarıştı.

"Sizi tutan neydi Lord Claybourne? Yıllardır bekliyordum."

Ses tonu alaycı ve kışkırtıcıydı; Heath'in Lily'yi kırsrağından indirip kucağına oturtmak ve onu anlamsızca öpmek istemesine neden oldu. Ama hafifçe, "Elbette seni arıyordum," demekle yetindi. Tek başına ata binecek kadar akılsız olacağına ihtimal veremezdim. Bu senin için tehlikeli olabilir."

"Belki, ama devam etmek istediğim gibi başlamaya karar verdim. Taktiklerinize her zaman pasif bir şekilde boyun eğerek puan kazanmanızı kolaylaştırmayacağım lordum." Arsız gülümsemesi genişledi. "Avinızı kaybettiğinizi itiraf ettiğinizde jürimiz ne düşünecek? Eskortunuzdan nasıl kaçmayı başardığımı açıkladığınızı görmek eğlenceli olacak."

"Benim için pek eğlenceli olmayacak," dedi kuru bir sesle.

Kız onun bıkkınlığına güldü. Heath o boğuk, görkemli kahkahayı duyunca içinde bir sıcaklık dalgası hissetti.

Seni istiyorum, tatlı Lily, diye düşündü. , yanımda olmanı, canlı tutkunu benimle paylaşmanı istiyorum. Kahkahaların beni kuşatsın istiyorum.

"Bunu eğlenceli bulmayacağınızı umuyorum lordum," diye kabul etti Lily. "Ama sizi uyarmıştım, hatırladınız mı? Oyunumuza devam etmekte ısrar edersen başına bunlar gelebilir. Vazgeçmeye hazır mısınız?" diye tatlı tatlı sordu atını sokağa doğru çevirirken.

"Hayatın üzerine değil."

Heath sessizce, Şimdi ondan vazgeçmek üzere olmadığını düşündü. Canlılık saçan bu parlak gözlü ateşi istiyordu. Ve ona sahip olmanın tek onurlu yolu evlilikti.

Bu ihtimal her geçen an daha da cazip hale geliyordu. Lily'yi artık karısı olarak hayal edebiliyordu. Evlendiklerinde onunla isteyerek vakit geçirebileceğini bile hayal edebiliyordu.

Tutkuyla dolu uzun ve keyifli geceler. Kahkaha ve macera dolu keyifli günler.

Ama Heath, Lily'ye böyle bir gelecekte söz etmenin taktiksel bir hata olacağını biliyordu. Onun yerine, "Zorlukların beni sadece daha fazla teşvik ettiğini göreceksin," dedi.

"Onlar da benim için aynısını yapıyor," diye yanıtladı.

"Gördün mü, sana çok fazla ortak noktamız olduğunu söylemeye çalışıyordum."

Gülümsemesi geri döndü. "Bunu inkar etmiyorum ama meydan okumaya olan aşkım bir eşte çok rahatsız edici olabilir."

"Aslında bunun heyecan verici olacağını düşünüyorum. Ve bence sen tamamen büyüleyicisin."

Bu onun gülümsemesini azalttı. "Keşke bunu yapmasaydınız Lord Claybourne, beni boş iltifatlarla şımartmasaydınız."

"Boş değil, inan bana."

"istemiyorum."

", eğer sizi rahatsız ediyorsa, duracağım."

Lily ile tanıdığı diğer kadınlar arasındaki bir başka fark da buydu. Güzelliği konusunda çok mütevazıydı. Ve adamın onu ne kadar çekici bulduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

Ama onu son derece çekici buluyordu. Onun içinde bir ateş vardı ve yanmak istiyordu.

Heath, Lily gibi bir kadınla karşılaşmayı hiç beklemiyordu, diye düşündü. Her ne kadar onu çileden çıkarmış ve aralarındaki savaşı kazanmaya kararlı bırakmış olsa da, Lily onu sürekli şaşırtıyordu. Alingan, zeki, sivri dilli, cömert ve canlı bir macera anlayışına sahipti.

Annesinin de aynı yüksek ruh haline sahip olduğunu hatırlıyordu. Aslında Lily'de annesinin canlılığından bir şeyler görüyordu... tek annesinin oldukça neşeli ve uçarı olması, hep anı yaşamasıydı.

Camilla da her zaman gülüyordu. Çocukluğunda ona aşıladığı kahkahaları hâlâ özlüyordu. O on yaşındayken doğum sırasında ölmüş, Heath'e ağır bir darbe indirmişti.

Bu, şaşırtıcı bir şekilde babası için de bir darbe olmuştu. Camilla'nın ölümünden önce babası ağırbaşlı, sıkıcı, ölümcül derecede donuk bir adamdı. Sonrasında ise Simon daha çok bir ceset gibi olmuş, sanki içindeki hayat çekilip gitmişti. Kabuğuna daha da çekilmiş, kendini her türlü neşe ve zevke kapatmıştı.

Heath asla babası gibi olmamaya kararlıydı, bu yüzden onca yıl boyunca kendi zevklerinin peşinden koşmuştu; ünlü efendisinden tamamen farklı olduğunu kanıtlamak için.

Heyecan ve macera arzusu, Heath salata günlerindeyken aralarında başlıca tartışma kaynağı olmuştu. Babası sorumluluk ve göreve büyük önem verirdi, belki de hayatında onu tatmin edecek ya da memnun edecek çok az şey olduğu için.

Anne ve babasının kişilik ve mizaç olarak birbirlerine hiç uygun olmamaları, Heath'in geçmişte evliliğe direnmesinin başlıca nedenlerinden biriydi. Onun en büyük korkusu

sadece gerekli varisleri doğurmak için yavan, ruhsuz bir kibar kadınla evlenmek.

Ama Lily söz konusu olduğunda bundan korkmasına kesinlikle gerek yoktu. Lily, onu özgürlüğünden vazgeçmeye ikna edebilecek, tanıdığı ilk kadındı. Onunla evlenmek istediğine dair herhangi bir şüphesi varsa bile, yolculukları sırasında yok olmuştu.

Onu istiyordu. Ve ona sahip olmaya niyetliydi. Karısı olarak. Daha azı değil.

Bu, her zamanki düşüncesizliğiyle verdiği acele bir karar değildi. Onu gelin olarak seçmesinin birkaç pratik nedeni vardı. Doğum, soy ve uyumluluk açısından Lily ona ideal bir markiz olacaktı. Üstelik bu onu yakın gelecekte bir eş arama zahmetinden de kurtaracaktı.

Ama esasen kararı tamamen içgüdülerine dayanıyordu. Şimdi harekete geçmezse, değerli bir şeyin parmaklarının arasından kayıp gitmesine izin vermekten korkuyordu.

Ancak Lily'yi ikna etmek ona kalmıştı. Heath bunun büyük bir zorluk olduğunun farkındaydı.

Ama bununla savaşmanın ona bir faydası olmazdı.

"Sen oradaki! Kes şunu hemen!"

Kadının ani bağıırışı onu aniden daldığı hayalden uyandırdı.

Heath, Lily'nin geçmekte oldukları bir sokağa baktığını fark etti, kısırağını aniden döndürüp dar sokaktan aşağıya inerek onu yine toz içinde bırakmadan bir an önce.

Altıncı Bölüm

Belki oyunu oynamayı kabul etmem bir hataydı. Böyle giderse kazanabilir.

-Lily'den Fanny'ye

Heath nefesinin altında bir yemin mırıldandı, ama Lily bir kez daha bağırdığında, öfkesi bunun onu atlatmak ve oyunlarında puan kazanmasını zorlaştırmak için başka bir girişim olmadığını söyledi.

Kısrağının toynaklarını kaldırım taşlarına vurarak, sokağın sonundaki iri yarı gençlere doğru ilerledi. Heath'in onu bu kadar öfkeliendiren şeyin ne olduğunu anlaması bir dakika daha sürdü: Kabadayılar bir köpeğe kalın sopalar sallıyor, sırayla hayvanın can çekişen bedenini dövüyorlardı.

Heath daha canlı bir küfür savurarak atını döndürdü ve Lily'nin peşinden yola koyuldu. Lily dizginleri çekip kendini neredeyse eyerden aşağı attığında Heath tam onun peşindeydi.

Yüreği ağzına gelen adam, kadının kabadayılarının arasına , yumruklarını savurmasını, öfke çığlıklarının delikanlıları ürkütmesini izledi.

"O zavallı yaratığa eziyet etmeyi bırakın, sizi *hödükler*! Derhal durun!"

Lily sürpriz yapma avantajına sahip olduğu için, yarım düzine kabadayının her biri, aralarına inen Öfke karşısında açıkça sersemlemiş bir halde, savunmaya geçerek geri çekildi. Ama saldırganlarının sadece bir kadın, üstelik kibar bir hanımefendi olduğunu anladıklarında, ayaktakımı hep bir ağızdan Lily'ye döndü ve sopalarını tehditkâr bir şekilde salladı.

Heath atından atlayıp dövüŖe girdiği sırada, en yakınındakinin hakkından geldi, inciklerine vahŖice tekmeler savurdu. Korku ve öfke onu sardı, kaslı bir sersemin omzunu yakaladı, yumruğuyla cezalandırıcı bir darbe indirdi ve sersemi kaldırım taşlarına devirdi.

Bir başka iri yarı gencin Lily'ye vurmak için sopasını havaya kaldırdığını gören Heath, tahtayı onun elinden çekip aldı ve bir sopa gibi karnına doğru savurarak keskin bir acı çığlığı attıran güçlü bir darbe indirdi. Karnını tutan serseri geriye doğru savruldu ve sonra inleyerek kaçmaya başladı.

Heath'in amansız öfkesi karşısında diğer zorbalar hemen teslim oldular. Ve koşarak uzaklaştıklarında, düşen suç ortakları ayağa kalkmaya çalıştı ve peşlerinden topallayarak gitti.

"Evet, kaçın sizi değersiz mawworms!" Lily onların ardından bağırdı.

Heath onun dizlerinin üzerine çökmüş olduğunu gördü, titreyen köpeği kollarının arasına almış, vücuduyla onu zarar görmekten koruyordu. Arbede sırasında şapkasını ve peçesini kaybetmişti ve kara gözlerinden kıvılcımlar saçılıyordu.

Kendi öfkesi bir nebze olsun dinen Heath, titreyen hayvanın üzerine eğilip usulca mırıldanan Lily'ye katıldı.

"Oh, seni zavallı, korkmuş tatlım. Artık kimse sana zarar vermeyecek, söz veriyorum."

Heath köpeğin melez bir dişi olduğunu fark etti, uyuzdu, pire ısırılmıştı ve açıkça hırpalanmıştı. Kahverengi kürkü kanla keçeleşmişti ve bir gözünün üzerinde kötü bir yara vardı.

Lily yırtık pırtık başı nazikçe okşarken, Heath de ellerini itin vücudunda dikkatle gezdirdi. Paltosunun altından çıkan kaburgalarına ulaştığında, dokunuşuyla inledi ama bu, yaralarının en ciddisi gibi görünüyordu.

Heath muayenesini bitirirken, "Kaburgaları zedelenmiş ama muhtemelen kırık değil," dedi.

"Tanrıya şükür," diye nefes aldı Lily, bir yandan da ölümcül bir bakışla sokağa bakıyordu. "Ama o zavallılar bu zavallı yaratığa eziyet etmek için geri dönebilirler. Onu burada bırakamayız." Şefkatle köpeğe baktı. "Ve yaralarına bakılması gerekiyor."

"Zavallı yaratık" Lily'nin niyetini anlamış gibiydi, çünkü minnettarlıkla elini yaladı, kahverengi gözleri ona hayranlıkla bakıyordu.

"Seni eve götüreceğim," dedi Lily hayvana yumuşak bir gülümsemeyle.

"Pansiyona mı?" Heath kuşkuyla sordu. "Evet.

Benim odamda kalabilir."

Fleur ve Chantel'in bu pis melezi zarif evlerinde ağırladıklarını hayal bile edemiyordu. "Arkadaşların sana zor teşekkür edecek."

"Biliyorum, ama bu tatlı hayvanın yaşamak için güvenli bir yere ihtiyacı var. Ve yiyeceğe. Açlıktan ölüyormuş gibi görünüyor."

Heath kuru bir sesle, "Bir de banyo,"

diye mırıldandı. "Evet, elbette."

Lily ile tartışmanın bir anlamı olmadığını fark etti, çünkü o köpeği kurtarmayı kafasına koymuştu. Bu yüzden ayağa kalktı. Lily hayvanı dikkatle kucağına aldıktan sonra Heath onun kalkmasına yardım etti ve şaşırtıcı bir şekilde yakınlarda uysalca duran atlarını almaya gitti.

İki atı Lily'ye doğru götürürken köpeğe uzandı. "Onu ben alacağım."

Ama Lily başını salladı. "Hayır, bana güveniyor. Ben ata binerken onu tutabilirim."

Heath onun at sırtındaki becerisini gördükten sonra tartışma isteğini bastırdı ve onu yan eyerine kaldırdı, sonra da dizginleri tek eliyle tutarken titreyen köpeği kucağına alacak şekilde pozisyonunu ayarlamasına yardım etti. Ama eyerine asılıp ara sokağa geri dönerken ikisini de dikkatle izlemeye devam etti. Ve kadının hırçın kısırağı kontrol etmek için yardıma ihtiyaç duyması ihtimaline karşı yakınlarda kaldı.

Köpeğe güven veren Lily, kalabalık caddelerde ilerledikleri ilk birkaç dakika boyunca onunla yumuşak bir şekilde konuştu ve Heath'i tamamen görmezden geldi. Ancak hayvan sonunda rahatlamış gibi görüldüğünde, Lily hafif bir gülümsemeyle ona baktı.

"Size doğru dürüst teşekkür edemedim lordum. O zalimleri tek başıma asla alt edemezdim. Gerçekten muhteşemsiniz."

Lily'nin muhteşem gözleri ona minnettarlıkla baktığında Heath kalbinin çevresinde garip bir kıpırtı hissetti. Muhteşem olan oydu, kendi güvenliğini hiçe sayarak mücadeleye dalmıştı. Bu şimdiye kadar gördüğü en cesurca şeylerden biriydi.

Yine de bu, onun tehlikeye aceleyle atılmasına göz yumduğu anlamına gelmiyordu.

"Bana seni takip etmekten başka seçenek bırakmadın," diye cevap verdi Heath. "O ayaktakımına saldırdığını görünce hayatımdan bir yıl gitti. Çok cesurca bir hareketti ama aynı zamanda aptalcaydı. Ciddi şekilde yaralanabilirdin."

Lily omuz silkti. "Ama ben yaralanmadım çünkü sen bizi kurtarmak için oradaydın. Pek çok asilzade bir sokak köpeğine yardım etme zahmetine girmez."

"Pek çok hanımefendi de öyle," diye belirtti.

Lily'nin şefkatli doğasına bir kez daha göz atmıştı... ve onun tek düşünceli gayretine. Hatalarında bile tutkuluydu. Heath onun hâlâ kızarmış yanaklarını ve aşırı parlak gözlerini incelerken, içindeki ateşin yaptığı her şeyde kendini belli ettiğini düşündü. Ve bu onu daha da şiddetle istemesine neden oluyordu.

Yine de fahişelik yapan arkadaşlarının onun uyuz bir melezi kurtarma arzusunu paylaşacaklarına inanmıyordu. "Arkadaşlarının yeni köpek arkadaşını kabul etmeye tenezzül edeceğini gerçekten düşünüyor musun?" diye sordu.

Lily'nin gülümsemesi hüzünlüydü. "Onları ikna etmem gerekecek. Neyse ki temizlendiğinde ve yaraları tedavi edildiğinde çok daha şık olacak."

"Bunun önemli bir gelişme olacağından şüpheliyim."

"Belli ki o sizin gibi bir aristokrat değil." "Gerçekten de öyle."

Lily onun kuru ses tonuna gülümsedi. "Ama çok tatlı bir kız. Şu sevimli yüze bir bakın."

Heath kanlı yüz hatlarını incelerken, "Tam olarak 'sevgilim' diyemem," dedi.

"Belki de değil ama onu sokaklara geri gönderecek değilim. Buna rağmen...."

"Neye rağmen?" diye sordu onun duraksaması üzerine.

"Londra bir köpek için uygun bir yer değil." Lily düşünceli düşünceli kaşlarını çattı. "Taşrada yaşasa muhtemelen daha mutlu olurdu. Belki de onu Danvers Hall'a göndermeliyim... ama olmaz. Özel bakıma ihtiyacı var ve Roslyn düğün planları yapıyor, Arabella da ona yardım etmekle meşgul."

Heath yavaşça, "Sanırım köpeği senin elinden alabilirim," dedi.

Lily onu incelemek için döndüğünde şüpheli görünüyordu. "Siz mi lordum?"

Soyağacı olmayan bir sokak hayvanını ne yaparsınız?"

Lily'ye esprili bir sitem dolu bakış gönderdi. "Onu kişisel evcil hayvanım yapmayı teklif etmiyorum. Kent'teki aile çiftliğimde bir evi olabilir."

Lily hâlâ tereddüt ediyordu. "Sana bu kadar bağlı olmamayı tercih ederim."

"Herhangi bir erkekten kesin olarak bağımsız kalmak istediğinizi biliyorum. Ama zavallı köpeği düşün. Şehirde yaşamaktansa kırsalda yaşaması daha iyi olur, bunu kendiniz de söylediniz."

"Sanırım haklısınız. Ve şüphesiz ona bakabilecek bir hizmetçi ordunuz vardır."

"Evet. Orada ona iyi bakılacak."

Lily ona araştıran bir bakış attı. "Bunu onun için yapar mısınız?"

"Madem onun iyiliği için bu kadar endişeleniyorsun, ben de *senin* için yaparım."

"Nezaketiniz çok takdir edilecek," dedi Lily sonunda. "İkimiz tarafından da." Köpeğe sevgiyle baktı. "Senin için uygun bir isim bulmamız gerekecek, değil mi tatlım?"

"*Fortune*'a ne dersiniz - Fransızca'da şans anlamına gelen sözcük?" Heath önerdi.

Kaşları çatıldı. "Neden bu seçim? *Çok şanssız* görünüyor bana."

"Şimdiye kadar evet, ama onu kurtarmaya karar verdiğiniz için çok şanslı."

"Ve sen de öyle. Pekala, 'Fortune' o ."

Sıcak, sevimli gülümsemesine Heath'i de dahil etti ve Lily tüm dikkatini köpeğe verdiğinde bile köpeğin sorumluluğunu almak için yaptığı düşüncesizce tekliften pişmanlık duymadı.

Pansiyona geri döndüklerinde seyisleri usulca atlarının başına gitti.

Heath Lily'ye, "Fortune'u adamıma teslim edebilirsin," dedi. "Onu ahıra götüreceksin, böylece yıkanabilecek, sargılanabilecek ve beslenebilecek."

Ama Lily ona uymak yerine kollarını köpeğe doladı ve Heath'e yalvaran bir bakışla baktı. "Bir yabancından korkabilir. Onunla ilgilenmeyecek misiniz lordum? Yargıçlarımıza yüce gönüllülüğünüzü memnuniyetle anlatacağım. Düşünsenize, oyunumuzda bir ya da iki puan daha kazanabilirsiniz."

Heath onun yeni görevine olan bağlılığına kıkırdamaktan kendini alamadı ama Lily'nin ondan bir şey istemiş olması önemli bir adımdı.

Bu yüzden, hayvanı uşağına teslim etmeyi tercih etse de, Heath atını Lily'ninkine yaklaştırdı ve köpeğe doğru uzandı. "Buraya gel, küçük it. Görünüşe göre benimle eve geliyorsun."

Köpek parmaklarını bir kez yaladı, sonra kucağına tırmandı. Pençeleri beline battığında Heath irkildi ve sonunda kalçalarının üzerine düştüğünde rahatladığını hissetti.

Lily'nin gözleri dans etti. "Senden

hoşlanıyor." "Hayvanlar genellikle

hoşlanır. Kadınlar da öyle."

Lily'nin bu espriye karşılık vermek için gösterdiği çabayı görebiliyordu. Bunun yerine sadece içtenlikle, "Teşekkür ederim lordum. Sizde benim

derin şükranlarımı sunarım."

Kadının yumuşak, boğuk sesi sinir uçlarını taradı. Onunla bakışlarını kilitleyen Heath hareketsiz kaldı. Birkaç kalp atışı boyunca ona baktı, arzusu sıcak bir gelgit gibi içinden akıyordu.

Onu öpmek istedi. Saçlarını aşağı indirmek ve sevişmelerinden sonra nasıl karışık görüneceğini görmek istiyordu. Lily'nin tutkudan nefessiz kaldığını, teninin parladığını, gözlerinin şehvetle dolduğunu, olgun ağzının açıldığını hayal edebiliyordu.

Altındaki o tatlı ağzı arzuluyordu. Onun tatlı vücudunu altında arzuluyordu.

O anda Lily'yi alıp bir yere götürmek ve orada günlerini geçirerek ona, istemeyi şiddetle reddettiği tutkunun zevklerini öğretmek için can atıyordu.

Ama köpeğin iyiliğini düşünmesi gereken şu an kesinlikle bunun zamanı değildi.

O anın geleceğinden hiç şüphesi yoktu. Lily'yi karısı yapacak ve evlilik yatağının zevklerini çıkararak onunla uzun bir gelecek yaşayacaktı.

Yine de şehvetini bastırmak beklediğinden daha büyük bir mücadele gerektirdi ve konuştuğunda sesi beklenmedik bir şekilde boğuk çıktı. "Bu öğleden sonra döndüğümde beni ödüllendirmen için bir yol bulacağım. Ve hâlâ oyunumuzun bu raundunda sayı yapmamız gerekiyor, unuttun mu?"

Lily biraz temkinli görünse de başını salladı. "Bu öğleden sonra saat üçte ararsanız, yargıçlarımızın sizi karşılamak için orada olmalarını sağlayacağım."

"Saat üç o zaman."

Seyisinin onu yan eyerinden indirmesine izin veren Lily, Fortune'un başını bir kez daha hafifçe okşamak için uzandı. Sonra Heath'e bir kez daha büyüleyici bir gülümseme göndererek döndü ve ön merdivenlerden yukarı doğru hafifçe koştu.

Kadın evin içinde kaybolurken Heath kıpırdamadan öylece oturuyordu. O nefes kesici gülümsemenin etkisiyle ağzı kurumuş, beli bükülmüştü.

Elini yalayan ıslak bir dil aniden onu çevresine geri çağırdı.

"Ne kadar şanslı olduğunun farkındasındır umarım kızım," dedi köpeğe bakarak, "yeni sahibenden böylesine özel bir ilgi görüyorsun. Keşke ben de aynı şeyi söyleyebilseydim."

Aldığı yanıt bir yalama daha oldu.

Heath alaycı bir gülümsemeyi bastırarak, seyisi kısırağın dizginlerini tutup onu yönlendirirken bekledi ve at arabasına bindi.

Heath ancak o zaman atını evden uzaklaştırdı.

Lily ile sevişme arzusu hâlâ bedenini yakıyordu. Ama ona olan acil ihtiyacını gidermesinin uzun sürmeyeceğine dair kendine söz verdi.

Lily vahşi gençlerle karşılaştığı için görüldüğünden daha fazla üzgündü, çünkü bu karşılaşma onu daha da çirkin bir anıyı hatırlamaya zorlamıştı. Kalbine ve ruhuna kazınmış bir anıydı bu.

Ancak öfkesi geçtikten sonra bunu aklından çıkarmaya kararlıydı.

Yine de, düşüncesizce o sokağa daldığında Marki'nin de yanında olmasından son derece memnundu. O serserilerle kahramanca başa çıkmış, melez bir köpeği kurtarmasına yardım etmek için yaralanma ya da daha kötüsünü göze aldığını sorgulamamıştı. Ve onun yaralı hayvanın refahını sağlayacağına güveniyordu.

Lily, yatak odasının sakinleştirici mahremiyetine sığınırken, onun erkeksi cazibesine dayanma yeteneğine çok daha az güvendiğini itiraf etti.

Lord Hazretleri'nin arkadaşlığından fazlasıyla keyif aldığını fark etmişti. Onunla sohbet etmek çok keyifliydi, çekici, esprili ve ilginçti. Onu güldürüyor ve düşündürüyordu.

Dahası, onun yanında kendini tamamen rahat hissediyordu.

Bu çok saçmaydı. Nasıl olur da bir adam onu hem güvende hissettirip hem de bu kadar tedirgin edebilirdi?

Lord Claybourne'un kalbinin daha hızlı atması için ona bakması yeterliydi. Ve ona o büyüleyici şekilde gülümsediğinde... Gülümsemesinde ona kendini özel, takdir edilmiş, değerli hissettiren bir şey vardı.

Belki de adil seks konusundaki yıkıcı başarısının sırrı buydu. Kadınlara sadece arzu nesnesi olarak değil, kendi başlarına birer birey olarak davranıyordu.

Yine de onun sadece iyi bilenmiş aşk becerilerini kullandığını hatırlamak zorundaydı. Kendini onun cazibesine kaptırma tehlikesini aklından çıkarmaması gerekiyordu.

Ve ona direnmek için daha iyisini yapması gerekecekti. Lily şu ana kadar yarışmayı onun kazandığını kabul ediyordu. Ve sabahki olaylar hakkında jürilerine rapor verdiğinde, o daha da önde olacaktı.

Yargılama tahmin ettiği gibi geçti.

O ğleden sonra Lord Claybourne, Lily'nin Fleur ve Chantel'le kendisini beklediği fahişelerin özel oturma odasına girdiğinde, Lily parkta ve sokakta olanları dürüstçe anlatmıştı.

Arkadaşları da onu çok güzel karşıladılar.

"Kahramanı selamlayın," diye ilan etti Chantel, selamlamak için elini uzatan Marki'ye kirpiklerini kışkırtıcı bir şekilde kırpiştırarak.

"Gerçekten de," dedi Fleur aynı hararetle. "Lily'yi o cesur tavrınızla savunmanız muhteşemdi lordum."

"Bana çok fazla kredi veriyorsun," diye karşılık verdi hafifçe, Lily'ye bir bakış fırlatarak. "Cesur olan Bayan Loring'di."

Fleur alaycı bir tavırla, "Ve de gözü pek," diye ekledi. "Onu kendi pervasızlığından kurtarmak için orada olmasaydın kim bilir başına neler gelirdi?"

Lily onu tekrar görmekten duyduğu saçma zevki bastırarak, arkadaşlarına yaptığı gibi elini öpemesin diye kanatlı koltuğa oturmaya devam etti. "Fortune'a bakmakta zorlandınız mı Lord Claybourne?"

Konuyu hızla değiştirmesine gülümsedi ama ayakta kalmaya devam etti. "Köpeğiniz yıkandı ve ilaçlandı. Ve ben şahsen ona yarım koyun pırzolasını ısıruk büyüklüğünde parçalar halinde yedirdim. Diğer yarısı da bu akşam verilecek. Bu kadar zengin yemeklere alışık olduğundan şüphelendiğim için iyileşmesini yavaşlatmanın akıllıca olacağını düşündüm."

Lily içtenlikle, "Teşekkür ederim lordum," diye tekrarladı.

"Evet, hanımlar," dedi, kanepeye yerleşmiş olan iki fahişeye bakarak. "Sanırım ilk performansımı değerlendirmek istiyorsunuz?"

Fleur öne geçti. "Hepimiz aynı fikirdeyiz lordum, Lily bile. Ona binmesi için böyle güzel bir at getirdiğiniz için bir puan kazandınız. Ama Lily'nin parkta senin korumandan kaçmasına izin verdiğin için bir puan kaybettin. Ve köpeği kurtarmasına yardım ettiğin ve o zorbaları kaçırtdığın için sana *iki* puan veriyoruz."

"Ve hayvana bir yuva verecek kadar cömert olduğunuz için bir puan daha," diye ekledi Chantel.

"Evet," dedi Fleur sahte bir ürpertiyle. "O uyuz hayvanı evimizden uzak tuttuğun için sana fazladan bir bonus puan vermek istedim ama oyunun bu kadar başında bunun biraz fazla olacağına karar verdik. Her halükârda, on puanın geri kalanını kazanmak için önünde neredeyse iki hafta var."

Chantel gülümsedi. "Dün kazandığınız iki taneyi de sayarsak toplam beş oldu lordum."

"Ve sen de bu sayımı kabul ettin?" Claybourne Lily'ye sordu.

"Evet," diye cevap verdi, kazanmak için gereken puanın yarısını toplamış olması oldukça endişe verici olsa da, gerçekten hak ettiği şeyi ona çok göremeyeceğini biliyordu. "Bu sadece adil."

"Adaletten bahsetmişken..." Fleur araya girdi, "Lily'ye kur yapmanıza izin verme anlaşmasını hatırlattık lordum ve kuralları onun için netleştirdik. Karşı koyabilir ama ona kur yapma çabalarınızı kasten sabote edemez. Aksini tespit edersek, sizi haksız yere engellemesini telafi etmek için size ekstra puan verebiliriz."

Lily onun bu hoş açıklama karşısında gülümsediğini gördü. "O zaman ödülümü almaya hakkım var mı?"

"Ne ödülü?" Chantel merakla sordu.

"Evet," diye karşılık verdi Lily. "Ne ödülü?"

Dikkatini ona yöneltti. "Köpeğini benimle birlikte eve götürdüğün için bana söz verdiğin."

Bakışları temkinli bir hal aldı. "Nasıl bir ödül istersiniz lordum?"

"Basit bir öpücük, hepsi bu."

Yanaklarına renk hücum eden Lily, bu kadar küstah bir hileye izin verip vermeyeceklerini merak ederek arkadaşlarına kaçamak bir bakış attı. Ama ikisi de cevap vermedi.

Bakışlarını tekrar Claybourne'a çevirdi. "Beni öpmek mi istiyorsun?"

"Hem de çok," diye cevap verdi, gözleri hınzırca parlıyordu. "İlk karşılaşmamızdan beri öyleyim."

"Ama tam burada, seyircilerin önünde?"

"Böyle bir özgürlüğe başka bir şekilde izin verir

miydiniz?" "Şey, hayır."

"O zaman alabileceğimi alırım."

Lily arkadaşlarına endişeli bir bakış daha attı. "İtiraz etmeye niyetiniz yok mu?"

Fleur ikisi adına cevap verdi. "Biz sadece yargıcız, Lily sevgilim. Güvenliğiniz için gerekli olmadıkça oyununuza müdahale etmememiz gerekiyor."

"Lord hazretlerini ödüllendireceğinize söz verdiniz mi?" Chantel sordu. "Eğer öyleyse, sözünüze sadık kalmalısınız. Ama isterseniz odadan çıkabiliriz."

"Hayır!" Lily itiraz etti. Gitmeni istemiyorum."

Claybourne'u öpeceğine söz vermemişti ama bunun onun daha önceki cömertliğine karşılık yeterince zararsız bir ödeme olacağını düşündü. Ne de olsa tanıkları varken ona ne yapabilirdi ki?

"Pekâlâ lordum," diye mırıldandı Lily.

Adam ona doğru ilerlediği anda teslim olduğuna pişman oldu. Elini

tutarak, "Ayağa kalk tatlım," diye ısrar etti.

Kolunda bir sıcaklık yayıldığını hisseden Lily dengesizce ayağa kalktı. Claybourne sanki onun üzerinde nasıl bir etki bıraktığını tam olarak biliyormuş gibi yavaşça, şeytanca gülümsedi.

Sonra elini neredeyse dudaklarına kadar kaldırdı. Nefesi avucunun kenarını dalgalandırdı ama ağzı asla tenine değmedi. Onun yerine uzandı ve parmaklarını çenesinin altından geçirerek çenesini kavradı.

Adam ona kadının solunumu yavaşladı ve nabızı ağır, belirsiz bir ritimle atmaya başladı.

Bir düzine kalp atışı geçtikten sonra Lily'nin canına tak etmişti. "Lütfen acele edin ve bu işi bitirin lordum."

Cık cık diye bir ses çıkardı. "Ne sabırsızlık. Bir öpücüğün tadı çıkarılmalı, aceleye getirilmemeli."

"Evet, kesinlikle," diye onayladı Chantel, sesi hülyalı çıkıyordu.

Lily dişlerini sıkarak sakın kalmaya çalıştı. Öyle bile olsa, Claybourne'un ağzı sonunda onunkine indiğinde sinirleri alev alev yanıyordu.

Bu okşamaların en hafifiydi. Dudakları onunkilere karşı zar zor kıpırdadı ama etkisi yakıcıydı. Öpücüğü sıcak, şefkatli, büyüleyici... ve

oh çok yıkıcı, tam da beklediği gibi.

Adam sonunda bıraktığında Lily kendini sıcak, nefessiz ve hissetti.

Aklını başına toplamak için boşuna çabalarken, Chantel onun performansını zevkle alkışladı. "Bu öpücük çok güzeldi, Lord Claybourne."

"Ve oldukça romantik," dedi Fleur iç çekerek. "Bence çetelene bir puan daha eklemelisin."

"Fleur!" Lily itiraz etti. "Gerçekten de o kadar olağanüstü değildi."

"Claybourne eğlenerek, "Buna inandığını düşünseydim yaralanabilirdim, aşkım," dedi.

Onu en ufak bir şekilde bile kandırmadığını anlaması için, hınzır bir bilgiyle parıldayan o altın rengi gözlere bakması yeterliydi. Ondan gelen basit bir öpücüğün bile büyüleyici olduğunu çok iyi biliyordu.

"Kesinlikle tam puan almaya değmezdi," diye yakındı.

Marki ona düşünceli düşünceli baktı. "Bir uzlaşmaya varmaya ne dersiniz? Sizinle birkaç dakika baş başa kalabilmem karşılığında öpüşme becerilerim için puan vermekten vazgeçebilirim."

Lily bakışlarını ona dikti. "Neden mahremiyet istiyorsun?"

"Çünkü arkadaşlarınız ne kadar çekici ve sevimli olsalar da" - fahişeleri zarif bir şekilde selamladı - "onların varlığı benim kur yapmama engel oluyor."

"Seninle yalnız kalmak oyunumuzun bir parçası değildi." "

eğer bir puan daha kabul etmemi istiyorsan-" "Hayır!" Lily

haykırdı.

Fleur ayağa kalkarak bir karara varmış gibi başını salladı. "Bence Lily'yle biraz yalnız kalma hakkını kazandınız, Lordum. Onunla beş dakika görüşebilirsiniz, daha fazla değil."

"Ciddi olamazsın," diye itiraz etti Lily.

"Oh, ama yapabilirim," diye yanıtladı Fleur. "Bir miktar samimiyet seni için uzun bir yol kat edecektir, canım. Ve Lord Hazretleri tam da bunu yapacak adam. Onun cesaretine sahip çok az beyefendi bulabilirsin. Üstelik şimdi onu daha iyi tanırsan, evlenme konusunda karar vermek için daha bilgili olacaksın." Lily'yi düşünürken Fleur'un ağzı buruştu. "Onun direnmekle aptallık ettiğini düşünüyorum sevgilim, ama sonuçlarına katlanacak olan sensin."

Chantel de ayağa kalkarken, "Katılıyorum Lily," diye açıkladı. "Yirmi yaş daha genç olsaydım, onu senden çalmaya çalışabilirdim."

"Onu benim onayım ile alabilirsin," diye mırıldandı nefesinin altında.

İki kadın oturma odasından çıkıp kapıyı arkalarından kapattıklarında, Lily Marki'ye endişeyle baktı. "Ne yaptığınızı sanıyorsunuz?"

"Seni tekrar öpmek niyetindeyim. Bu kısa tat yeterli değildi. Sanırım benim için de senin için de."

"Benim için fazlasıyla yeterliydi."

Gülümsedi. "O zaman bunu, kararınızı dayandıracağınız daha fazla bilgi edinmek olarak görün."

Onun hakkında daha fazla bilgi sahibi olmak istemiyordu! Hele onun aklındaki gibi şehvetli bir eğitim hiç istemiyordu. Lily aralarına biraz mesafe koymaya kararlı bir şekilde Lord Claybourne'dan uzaklaştı ama Lord Claybourne uzanıp bileğini hafifçe kavradı.

"Hiç de adil davranmıyorsun," dedi boş yere elini kurtarmaya çalışarak.

"Belki de öyle, ama ne bilirsiniz... aşkta her şey mübahtır."

"Bunun *aşk*la hiçbir ilgisi yok! Sen sadece bu saçma oyunu kazanmak istiyorsun... ve belki de varislerin için bir kısrak elde etmek."

Başını iki yana salladı. "Ben bir eş istiyorum Lily ve senin üzerinde hak iddia ediyorum."

Öfkesi hüsrana dönüştü. "Bana savaş ganimeti gibi sahip çıkamazsınız."

"Bunu bir savaş haline getiren sensin. Sana kur yapmak için elimden geleni yapıyorum."

"Keşke beni bu şekilde rahatsız etmekten vazgeçseniz."

Claybourne onun elini bıraktı ama bakışlarını tuttu. "Bir öpücük ve sonra gideceğim."

Bu onu duraklattı. "Sadece bir tane mi?"

"Evet. Ve istediğin zaman buna son verebilirsin."

Lily onu tekrar öpmenin son derece tehlikeli olduğunu biliyordu. Onun öpücükleri hislerini alevlendiriyor ve başını döndürüyordu, öyle ki doğru düzgün düşünemiyordu bile. Yine de ondan kurtulmanın başka bir yolu olmadığını biliyordu.

Derin bir nefes aldı. "Pekâlâ," dedi isyan edercesine. "Madem bana başka seçenek bırakmadınız."

Kızın isteksizliğini görmezden gelerek, nazikçe omuzlarından tuttu ve onu kendisine yaklaştırdı.

Ancak onu hemen öpmeydi. Bunun yerine bir eliyle onu okşamak için uzandı. Parmakları boğazındaki düzensiz nabızı hafifçe ovuşturdu, sonra kulağının sıcak oyuklarını keşfetti.

Lily kaçmak, kaçmak istedi ama adamın altın bakışları onu esir aldı. Gözlerindeki o bakışla içinde sıcak ve erimiş bir şey açığa çıktı. Konuşamıyor, hareket edemiyordu. Sadece hissedebiliyordu.

Diğer eli arkasından kayarak omurgasını sıyırdı, sonra ensesini okşadı ve başının arkasını kavradı. Bir kalp atışı sonra nihayet eğildi ve ağzını onunkine kapattı.

Bu kez onu iyice öptü, sıcak, zeki dili yavaşça içeri girdi ve ağzının en derin girintilerini keşfetti. Nefesi kesilen Lily onun kucağında eridiğini hissetti. Adamın içinde uyandırdığı yakıcı sıcaklık karşısında aceleciliği alevlendi ve bu, adamın eli şok edici bir sahiplenmeyle göğsünü kavramadan önceydi.

Adamın küstah okşayışı vücudunu sıcaklık ve sıvı bir ağırlıkla doldurdu ve dudaklarına yükselen küçük zevk iniltisini kontrol etmeyi imkânsız buldu.

Adam onu belinden daha sıkı kavrayıp daha da yakına çektiğinde inlemesi derinleşti. Karnına bastırıldığı uyarılmışlığının sert uzunluğu karşısında şok olması gerekirken, her nasılsa bu bilgi onu sadece heyecanlandırdı.

Sonra dizleri eteklerine doğru hareket ederek Lily'nin dizlerini birbirinden ayırdı. Lily, adamın kalçasının kadınının tümseğine değmesiyle oluşan keskin ve erotik duyguya hazırlıksızdı.

Bacaklarının arasındaki nabız hızlandıkça inlemesi çaresiz bir sızlanmaya dönüştü. Onu daha da cesaretlendiren adam, avucunu aşağıya doğru hareket ettirerek kışını şekillendirdi ve onu öpmeye devam etti.

Yine de şimdi onun durmasını istemiyordu, yüce ağzının onunkini terk edeceği düşüncesine dayanamıyordu. Geniş omuzlarını tutuyordu,

Bu görkemli  ılgınlı a isteyerek teslim oldu.

Ancak bu çılgınlık sonunda sona erdi. Yıkıcı  p c   nıhayet sona erdiğinde ve dudakları kulağını ısırarak için hareket ettiğinde sert kalçası hâlâ onunkinin arasındaydı.

"Seni istiyorum Lily," diye mırıldandı, sesi bo uk bir t rp yd . "Seni yata ımda istiyorum. Güzel saçlarını yastı ımda, yumuşak nefesini tenimde, tatlı bedenini kıvrandırken istiyorum."

Onun bu itirafı karşısında heyecanlanmaması gerekirdi ama bu onu titretti ve özlemle sızlattı. Adam ona bakmak için geri çekildiğinde, kız orada öylece durmuş, gözleri fal ta ı gibi açılmış ve sersemlemiş bir halde ona bakıyordu.

"Aramızdaki ilişkinin ne kadar sıcak ve tatlı olacağını bir d   n, parlak gözlü."

Kalp atışları boğazında d   mlenen Lily sertçe yutkundu. Başka bir şey d   nebilece inden   pheliydi.

Gözleri  efkat doluydu, uzanıp onun yana ını ok adı. "Bu sana tekrar bulu ana kadar d   necek bir şeyler verecektir. Yarın sabah yola çıkalım mı?"

Titrek bir kahkaha attı; kendini tutamadı. Kendisi bu kadar çalkantı içindeyken o nasıl bu kadar sakin ve etkilenmemiş kalabiliyordu?

"Yarın sabah ata binemeyece im," dedi. "Yatılı öğrencilerimize erkenden ders vermem gerekiyor. Suareye bir haftadan az bir süre kaldı, bu yüzden sosyal nezaketlerini geliştirmek için her anı de erlendirmeliler."

"O zaman belki yarın öğleden sonra?"

" aya gelebilirsin." Böylece onunla yalnız kalmasını engelleyecek bir arkadaşı olacaktı.

"Nasıl ."

Claybourne bir kez daha şefkatli bir gülümsemeyle Lily'nin parmaklarını dudaklarına götürüp bir veda öpücüğü verdi, sonra da Lily'yi sersemlemiş, vücudu hâlâ titrerken ve dizlerinin bağı çözülmüş bir halde orada bırakarak çekip gitti.

Bir sandalyeye çökerek parmaklarını zonklayan dudaklarına götürdü. Claybourne'un büyüleyici kucaklaşmasının sürüp gitmesini istemişti. Yine de duygusal artçı şok fiziksel olandan bile daha güçlüydü. Sonunda bir erkekle tutkunun nasıl bir şey olabileceğini hayal etmekle kalmamış, ilk kez gerçekten de bunu arzularken bulmuştu kendini.

Bunun farkına varan Lily yarı güldü, yarı inledi ve alnını ellerinin üzerine indirdi. Fleur ve Chantel'e Lord Hazretleri'nin öpücüğünün kendisini nasıl etkilediğini kesinlikle söylemeyecekti. Muhtemelen hünerleri için ona daha da fazla puan vereceklerdi.

Ve onun kolay başarısı, oyunu oynamanın bilgeliğini tekrar sorgulamasına neden olsa da, oyunu bitirme kararlılığını yeniledi. Öğrencilerinin önümüzdeki Pazartesi günü düzenlenecek suareye potansiyel müşterileri çekebilmek için Lord Claybourne'un yardımına ihtiyaçları vardı.

Lily daha güçlü olması gerektiğine karar verdi ve kendi zayıflığına karşı başını salladı. Daha şimdiden kendini onun kollarına atma ve kaçırdığı enfes zevkleri ona öğretmesine izin verme arzusuyla mücadele ediyordu. Ama bu karşı konulmaz adamın onu pervasız davranışlara sürüklemesine izin verecek değildi. Adam onun aklını kaybetmesine neden *olmayacaktı*.

Yine de, onun için doğru gelin olmadığına onu ne kadar çabuk ikna ederse, onun baştan çıkarıcı cazibesinden o kadar çabuk kurtulabilirdi.

Yedinci Bölüm

Bugünkü olay bana neden asla evlenmeyi düşünmediğimi canlı bir şekilde hatırlattı.

-Lily'den Fanny'ye

Lily gülümseyerek, en sevdiği üç öğrencisinin Fanny ile ince flört sanatını uygulamalarını izledi. Lily yatılı birkaçını oldukça iyi tanıyordu ve özellikle bu üçü -Ada Shaw, Peg Wallace ve Sally Nead- derslerine o kadar özenle çalışmışlardı ki, ekstra rehberliği hak etmişlerdi.

Ada, Fanny'nin yumuşatmaya çalıştığı, açık saçıklığa eğilimi olan bir aktristi. Peg ise son derece utangaç bir balerindi ve bir beyefendiyle en ufak bir şakalaşma girişiminde bulunması için bile ikna edilmesi gerekiyordu. Ve Sally, o da bir oyuncuydu, hoş bir fingirdekti; görünüşü biraz sadeydi ama dikkat çekecek kadar canlı ve zekiydi.

Fanny, Sally'nin Pazartesi günü suarede zengin bir patron bulma şansının en yüksek olduğuna inanıyordu.

Lily hararetle hepsinin durumlarını önemli ölçüde iyileştirebileceklerini umuyordu. Onların iyiliği için, yaklaşan gecenin başarılı olmasını istiyordu. Ve onların hayatlarının ne kadar zor olduğunu bilmek, kendi sıkıntılarını daha iyi anlamasını sağlıyordu. Lily kendi kendine, onlar sayesinde inatçı Lord Claybourne'a ve onun sinir bozucu kurlarına katlanmaya razı olduğunu hatırlattı.

Küçük sınıf tam o sırada dağıldı, Ada ve Sally salondan çıkmak için ayağa kalktıklarında heyecanla konuşuyorlardı.

Ancak Peg, Lily'ye utangaç bir tavırla, "Elbiselerimizi aldığınız için tekrar teşekkür ederim, Bayan Loring. Hiç bu kadar güzel bir şeye sahip olmamıştım."

Lily kızın basit minnettarlığı karşısında kalbinin kabardığını hissetti. Kendisi ne giydiğiyle pek ilgilenmiyordu ama Fanny'nin modacısının Peg için hazırladığı mavi dantelli elbise onun sarışın narinliğini mükemmel bir şekilde vurguluyordu.

"Her zaman çok hoş görünüyorsunuz Bayan Wallace, ama yeni kostümünüzün içinde mükemmel görünüyorsunuz."

Peg iltifat karşısında kızardı ve diğer öğrencileri odadan çıkarken takip etmeden önce reverans yaptı.

Lily onun gidişini izlerken bir iç çekişi bastırdı. Birbirlerine soyadlarıyla hitap ederek kızların özsaygılarını artırmaya çalışıyorlardı ki buna şiddetle ihtiyaç vardı. Peg, Kraliyet Operası'nda dans kariyerine başlamadan önce bir hanımefendinin hizmetçisiydi ve eski itaatkârlık alışkanlıklarını kırmakta zorlanıyordu. Ve güzelliği gerçekten olağanüstü olsa da, şık bir elbise çekici bir Cyprian imajı sunma yolunda uzun bir yol kat edecektir.

Lily, akademideki yirmi iki öğrencinin hepsine uygun gece elbiseleri giydirmek için kendi parasını harcamıştı. Fanny'nin modacısı da Pazartesi gününe kadar kostümleri hazır hale getirmek için durmaksızın çalışıyordu. Ancak kızlar bu sabah son bir provaya katıldıkları için, sosyal sohbet konusunda çok ihtiyaç duydukları pratik yapma süreleri azalmıştı. Bu nedenle Fanny ve Lily ile özel seanslar düzenlediler.

Fanny, Lily'nin düşüncelerini okumuş gibi, yalnız kaldıklarında başını iki yana salladı. "Sally'nin Pazartesi'ye kadar hazır olacağından eminim, ama diğerlerine kefil olamam."

"Biliyorum," diye onayladı Lily. "Ama birkaç hafta önce bulundukları yerin okyanuslar ötesindeler."

"Doğru. Olağanüstü bir iş çıkardın, Lily."

"Övgünün çoğu sana ve Tess'e de gidiyor. Basil de diksiyonlarının gelişmesinde muazzam bir etken oldu."

Fanny, Basil Eddowes'dan söz edilince hemen yüzünü buruşturdu. "Sanırım öyle, ama devamıza son derece zayıf bir zarafetle katkıda bulundu."

Lily arkadaşının şikâyeti karşısında gülümsemekten kendini alamadı. "Siz ikiniz sürekli kavga ettiğiniz için böyle düşünüyorsunuz."

"Bu benim hatam sayılmaz," dedi Fanny karanlık bir sesle. "Basil, sürdürdüğüm 'günahkâr' hayat yüzünden her çabamı eleştiriyor. Bu can sıkıcı olmanın da ötesinde." Alaycı bir ses çıkardı. "Sırf o onaylamıyor diye geçim kaynağımdan vazgeçmeli miyim? O ne bilir ki? Tanrı aşkına, o aşağılık bir hukuk katibi. Benim iyiliklerim için savaşılan asilzadelerim var. *Onun* onayına ihtiyacım yok."

Fanny'nin ses tonundaki hoşnutsuz kızgınlığı duyan Lily teselli edici sözler söylemeye çalıştı. "Basil sana tapıyor, her zaman taptı."

"Bunu göstermek için iyi bir yolu var. Daha bu sabah beni güzelliğe çok fazla önem vermekle suçladı. Kendisi de bir korkuluk kadar uzun ve çelimsiz. Eğer onun kadar çirkin görünseydim, açlıktan öldürdüm."

Lily düşünceli bir ifadeyle, "Belki de patronlarınızı kıskanıyordur," dedi.

Fanny ona baktı. "Buna inanmıyorum," dedi bir ifadeyle. Sonra daha az güçlü bir şekilde: "Basil'i asla müşteri olarak kabul , beni tutmaya gücü yetse bile, ki yetmiyor. Beni güldüren erkeklerden hoşlanırım,

Basil ise kesinlikle öyle değil. Lord Claybourne'un cazibesinin bir gramı onda olsaydı, onunla daha iyi başa çıkabilirdim."

Baştaki yorum karşısında Lily'nin kaşları çatıldı. "Ne demek istiyorsun, Fanny?"

"Sadece Claybourne'un evlilik teklifini en azından düşünmen gerektiğini düşünüyorum."

Yüzünü buruşturma sırası Lily'deydi. "Fleur ve Chantel beni zorlaman için sana baskı mı yaptı?"

"Hayır, hiç de değil. Ama onlara katıldığımı söylemeliyim. Claybourne'un Markizi olmanızın önemli avantajları var."

Öfkesi artan Lily gözlerini hain arkadaşına dikti. "Onların tarafını tutman beni şaşırtıyor. *Sen* asla evlenmek istemedin."

"Hayır..." Fanny yavaşça cevap verdi. "Hampshire'daki çocukluğumuz o kadar sıkıcıydı ki tek düşünebildiğim kaçmaktı. Vahşi ve neşeli olmak, hayatımı heyecan ve zevkle doldurmak istedim, şişman bir beyefendinin damızlık kısırağı olarak değil. Ama bazen doğru kararı verip vermediğimi merak ediyorum. Zaman zaman yalnızlık çekiyorum Lily, neşeme rağmen. Bir kocaya ve aileye sahip olmak bunalımlarımın panzehiri olabilir. En azından ben yaşlandıkça evlilik giderek daha cazip görünüyor."

Lily onun tamamen ciddi olduğunu hayretle fark etti. Yine de Fanny'nin evlilik konusundaki olası fikir değişikliğinin *onunla* hiçbir ilgisi yoktu.

Lily başını salladı. "Yalnız olmak, annemin onca yıllık evliliği boyunca çektiği acıyı çekmekten iyidir."

"Doğru kocayla mutlu olabilirsin."

"Bunu riske atmaya niyetim yok. Şimdi, *lütfen* konuyu değiştirebilir miyiz?"

Gülümseyerek, Fanny mecbur kaldı. "Pekâlâ. Cumartesi günü Leydi Freemantle'ın bahçe partisine katılacak mısınız?"

"Evet... Lord Claybourne büyük ihtimalle orada olacak ve Winifred bizi bir araya getirecek olsa da. Kız kardeşlerimi görmek istiyorum. Onları görmeyeli bir aydan fazla oldu. Ve artık lord hazretleri yerimi bildiğine göre, evden durmam için hiçbir neden yok."

"Leydi Freemantle beni nazikçe davet etti," diye açıkladı Fanny. "Peki benimle arabama binmek ister misin?"

"Evet, ," diye yanıtladı Lily, "Londra'da kendime ait bir ulaşım aracım olmadığı için-"

Tam o sırada hizmetçi Ellen telaş içinde ellerini önlüğüne sıkıştırarak salona girdi. "Affedersiniz Bayan Irwin... Bayan Loring... ama bence hemen gelmelisiniz. Bayan Delee'nin oturma odasında gitmeyen bir bey var. Adı Bay O'Rourke."

Yüzü solan Fanny ayağa fırlayıp kapıya yöneldi ve Lily de hemen onu takip etti. Mick O'Rourke, Fleur ve Chantel'in otuz bin sterlin borçlu olduğu oyun cehenneminin sahibiydi. Büyük olasılıkla parasının iadesini talep etmek ve onları borçlular hapishanesine gönderme tehdidini yenilemek için gelmişti.

"Ona ne söyleyeceksin?" Giriş holndeki merdivene hızla tırmanırlarken Lily sordu.

"Bilmiyorum," dedi Fanny endişeyle. "Bize biraz daha zaman tanınması için yalvarmam gerekecek, çünkü henüz ona ödeme yapacak paramız yok. Ve suare için planlarımızı aıkladığımda, belki de uygun olacaktır. Mick her zaman zeki bir işadamı olmuştur."

Merdivenlerin tepesine vardıklarında koridorda hızla ilerlediler. Oturma odasına vardıklarında Lily, Fanny'nin hemen arkasındaydı. Ama içeri girdiklerinde gördüğü şey kanını dondurdu.

Chantel kanepenin bir köşesine sinerken, sert yapılı, siyah saçlı bir adam tehditkâr bir şekilde Fleur'un yanında durmuş, kolunu tutmuş ve ona doğru hırlıyordu. "Şimdiye kadar hoşgörölü davrandım, kadın! Sana fazladan zaman verdim, tam bir ay. Ama sabrımın sonuna geldim. Paramı hemen istiyorum, yoksa Fanny bana hesap verecek."

Ancak Fleur, O'Rourke'a dik dik bakmak için sadece çenesini kaldırdı. "Seni terbiyesiz sersem, sana gün yüzü göstermem! Bu kaba sürdürdüğün sürece tek bir yarım peni bile alamayacaksın. Derhal gitmeni talep ediyorum!"

Yüzü öfkeyle lekelenmişti. "*Bana* terbiyesiz demeye nasıl cüret edersin?" "Evet, seni vahşil!"

Onun bu iftirasına karşılık olarak Fleur'u kavrayışı sıkılaştı ve kolunu arkasından onu ağlatacak kadar sert bir şekilde büktü.

"Mick, lütfen! Bırak onu!" Fanny telaşla haykırdı.

Ama Lily yalvarmak ya da düşünmek için bile durmadı. Arkadaşının acısını gördükçe içinde kabaran öfkeyle üç adımda odanın öbür ucuna fırladı ve yumruklarıyla O'Rourke'un sırtını yumruklamaya başladı. O'Rourke aniden Fleur'un kolunu bırakıp irkilerek Lily'ye döndüğünde, Fleur onun çenesine bir darbe indirerek geriye doğru sendelemesine neden olacak kadar güçlü bir darbe indirdi.

"Ne oluyor lan...?" diye haykırdı, yüzünü korumak için kollarını kaldırdı.

"Sakın ona zarar vereyim deme!" Lily , hâlâ yumruklarını sallayarak saldırdığını söyledi.

Ancak O'Rourke rakibinin cüssesini görünce geri çekilmeyi bıraktı ve onun darbelerini kolayca engelleyerek yerinde durdu.

Cüsse ve güç bakımından dezavantajlı olduğunu fark eden Lily aceleyle etrafına bakınarak bir silah aradı ve bakışları yakındaki bir masanın üzerinde duran çıplak Afrodit'in ince bronz heykeline takıldı.

Silahı alıp O'Rourke'a doğru salladı. "Çık dışarı! Derhal bu evden çık!"

Adam ona doğru tehditkâr bir adım atıp gözlerini tehlikeli bir şekilde ona diktiğinde, Lily heykeli adamın omzuna doğru savurdu ve tam eklem yerine isabet ettirmeyi başardı.

O'Rourke şok edici bir acı çığlığı attı ve omzunu tutarak tekrar geriye düştü.

"Defol diyorum!" diye tekrarladı şiddetli bir tıslamayla.

İki elini de savunurcasına havaya kaldırdı ama ses tonu kavgacı olmaya devam etti. "Kimse Mick O'Rourke'a ne yapacağını söyleyemez, Missy."

"Şimdi! Ciddiyim!" Lily heykeli tekrar sallamak için kaldırarak tekrar talep etti.

O'Rourke neredeyse dişlerini gıcırdatarak kadının yanından geçti ve odadan çıktı.

Fanny teselli etmek için hemen Fleur'un yanına gitti, Lily ise O'Rourke'un evi tamamen terk ettiğinden emin olmak için onu takip etti.

Koridorda tepinerek ilerledi, öfkesi her halinden belliydi ama merdivenlerden inmeye başladığında omzunun üzerinden seslendi, "Benden sonuncusunu duymadınız! Hapishane endişelerinin en küçüğü olacak, sana söz veriyorum."

Ses tonundaki öfke Lily'nin karşılık verişinde de titreşti ve Lily hâlâ heykelini elinde tutarak merdivenin başına doğru ilerledi. "Paranı bir şekilde bulacağız! Ama burada hoş karşılanmıyorsun!"

"Gidiyorum, seni lanet olası deli kadın," diye kabardı, "ama buna pişman olacaksın, hiç şüpheden olmasın."

Lord Claybourne'un da aynı anda merdivenlerden çıkmakta olduğunu ve kargaşadan etkilenerek yarı yolda durakladığını fark etti. Ama gözleri sadece O'Rourke'u görüyordu.

Lily orada durmuş, onun alt basamaklardan hızla ön kapıyı açışını, sonra da arabasının güvenliğine doğru kaçışını izliyordu.

O'Rourke nihayet gittiğinde, bakışları körü körüne Claybourne'a kaydı. Claybourne onun O'Rourke'u evden kovduğunu gördüğü için şaşırılmış görünüyordu ama o kadar öfkeliydi ki ona odaklanması zordu, titriyordu.

Sonra aynı anda öfkesi onu terk etti ve dizlerinin bağı çözüldü. Uzanarak, düşmemek için boştaki eliyle korkuluğu kavradı.

Marki üç adımda kalan merdivenleri fırlatarak çıktı ve onu belinden yakalayıp sabitledi.

"Otur," diye ısrar etti ve onu en üst basamağa oturması için aşağıya doğru yönlendirdi.

Hiç gücü kalmadığı için itaat etti, her ne kadar adam yanına yerleştiğinde itiraz etmek istese de. Ama sesini kaybetmiş gibiydi. Vücudu hâlâ titrerken nefesi kısa soluklarla geliyordu.

Heykeli onun elinden alıp halının üzerine koymasına rağmen, kadın soğukkanlılığını toplamaya çalışırken bekledi.

O sırada aşığıda birkaç kişi toplanmıştı -gemidekiler ve hizmetçiler- ve Claybourne hepsine umursamaz bir bakış , "İşinize bakabilirsiniz," dedi.

Emri anında giriş holünü boşalttı ve Lilyyi onunla yalnız bıraktı.

"Ne oldu?" diye sordu nazikçe.

"Fleur'un canını yakıyordu," diye

mırıldandı Lily.

Sanki O'Rourke'un peşinden kendisi gitmek istiyormuş gibi, nefesinin altında keskin bir küfür mırıldanarak ön giriş kapısına sertçe baktı. Ama tek söylediği, "Ve sen onu kurtarmaya geldin," oldu.

"Evet." Bir an önce Fleur'ün savunmasına atlamıştı, tıpkı yıllar önce annesine yaptığı gibi. Ancak o zaman zalimce davranan babası olmuş, daha büyük olan erkek gücünü daha küçük, daha zayıf bir kadına karşı acımasızca kullanmıştı.

Hala titreyen Lily, o korkunç anı aklına geldikçe kollarını kendine doladı. Kuşkusuz bu kez bu kadar sert tepki vermesinin nedeni buydu - çünkü daha önce de benzer fiziksel şiddetle karşılaşmıştı.

Kadın sessiz kalınca Claybourne tekrar konuştu. "Sanırım bu O'Rourke'du, ona olan oyun borcunu tahsil etmek için buradaydı."

Kısa, esprisiz bir kahkaha attı. "Sanırım öyle. Sormak için zaman ayırmadım. Onu Fleur'u tehdit ederken bulduğumda tek düşünebildiğim onu durdurmaktı."

Çenesi sertleşirken Claybourne onun yüzünü inceledi. "Sizin için O'Rourke'la ilgilenmekten çok mutlu olacağım."

Adamın onu korumak için devreye girmeye bu kadar hazır olması onu çok etkilemişti, diye düşündü Lily, adamın anlayışlı gözleri onu dikkatle süzerken. Orada

ela derinliklerinde öfkeyle birlikte endişe de vardı. Kendi adına olduğunu bildiği bir öfke.

Kendi öfkesi şimdiye kadar büyük ölçüde dağılmıştı ama daha karanlık bir duygu göğsünü sıkıştırıyor, içinde boğucu bir güçle kabarıyordu. On altı yaşındayken ailesinin en kötü savaşına müdahale ettiği o yaz gününün acımasız anılarından kurtulamıyordu.

Lily çocukluğunun büyük bölümünde, ne zaman kavga etseler ahıra sığınmıştı ama o gün beklenmedik bir şekilde eve dönmüştü. Çığlıkları duyunca salona koşmuş ve babasını şiddetli bir öfkeyle annesine vururken, vücudunu yumruklarken bulmuştu... göğüslerini, kaburgalarını, karnını.

Lily dehşet dolu bir an boyunca nefes alamadan, kalbi hızla çarpan bir korkuyla donup kaldı. Sonra annesinin bir başka çaresiz çığlığını duyarak körlemesine ileri atıldı ve elindeki tek silaha, tüy kalemli kesmek için kullanılan bıçağa uzandı. Karnı zil çalarak bıçağı havaya kaldırdı ve babasına doğru tehditkâr bir şekilde sallayarak, annesini rahat bırakmazsa onu bıçaklayacağına yemin etti.

Tanrı'ya şükür onu dinlemişti.

Sör Charles yaşadığı şok ve öfkeye rağmen Lily'nin uyarısına inanmış görünüyordu. Topuklarının üzerinde dönerek odadan çıktı ve Lily'yi hıçkırı hıçkırı ağlayan annesini teselli etmekle baş başa bıraktı.

Bildiği kadarıyla babası bir daha asla annesine el kaldırmamıştı ama Lily o anda hiçbir erkeğin onu bu şekilde incitmesine izin vermeyeceğine yemin etmişti.

Gözlerini kapatarak, içinde hâlâ yanmakta olan çiğ hatıralar karşısında ürperdi. Hissettiği dehşeti hâlâ hatırlıyordu. İçini burkan çaresizliği. Tiksinti. Korku. O vardı

O birkaç dakika içinde babasından nefret etmişti. Ve gaddarlığı için onu asla affetmemiştir.

Lily, Claybourne'un delici bakışlarını üzerinde hissedebiliyordu, o daha sessiz bir sesle tekrar konuşmadan önce bile. "Ne oldu, tatlım? Seni üzen bir şey var ve bunun sadece evden bir kabadayıyı kovalamak zorunda kalman olduğunu sanmıyorum."

Belki de açıklamalı.... Ama hayır. En mahrem korkularını markıyla paylaşmaya hiç niyeti yoktu. Zaten ona karşı kendini çok savunmasız hissediyordu.

Öz babasını öldürmekle tehdit ettiği o korkunç olayı kız kardeşlerine bile anlatmamıştı; annesi onların bilmesini istememiştir. Çirkin gerçeği öğrenen tek kişi Basil'di ve bunun nedeni de kısa bir süre sonra, Lily'nin iğrenç ayrıntıları anlatmaktan kendini alıkoyamayacak kadar üzgün olduğu bir anda ona rastlamış olmasıydı.

Gerçekten de yıllarca onları hafızasından silmeye çalışmıştı. Ancak bir kadının kendisinden daha iri ve güçlü bir erkekten fiziksel şiddet görmeye karşı duyduğu doğal korku hep içinde kalmıştı.

Bu yüzden Claybourne yanağına dokunmak için elini kaldırdığında Lily irkildi ve sertçe geri çekildi.

Kadının içgüdüsel olarak korkuyla verdiği tepki karşısında adam durdu ve elini indirdi. "Yardım etmeme izin vermelisin," dedi sessizce.

Aşırı tepki verdiğini bildiğinden, onun kibarlığı kendisini daha da kötü hissetmesine neden .

Lily dudağını ısırarak derin bir nefes aldı. "Teşekkür ederim ama sanırım O'Rourke'la kendimiz başa çıkabiliriz."

"En azından burayı bir daha aramayacağından emin olabilirim."

Belki de öyledir, diye düşündü Lily, *ama sana karşı bu kadar borçlu olmak istemiyorum.* "Bence Fanny'nin O'Rourke'la ilgilenmesi daha iyi olur. Bir zamanlar sevgiliydiler, bu yüzden bize daha fazla zaman tanınması için onu ikna edebilir. Senin müdahalene sıcak bakmayacağından şüpheleniyorum, özellikle de az önce ona yaptıklarına tanık olduktan sonra."

Claybourne tereddüt etti. "Öyle bile olsa, arkadaşlarınızın bir koruyucusu olduğunu bilmesi gerekiyor."

Lily'nin ağzı kıvrıldı. "Korkarım bu pek yardımcı olmayacak. O'Rourke'a hâlâ çok büyük bir miktar borçlular."

"Ah, evet, otuz bin pound."

Bu seferki duraklaması daha uzundu ve duraklaması sona erdiğinde ses tonu düşünceliydi. "Sana bir teklifim var. Eğer benimle evlenmeyi kabul edersen borçlarını ödeyeceğim."

Bakışları tekrar ona döndü, gözleri kısıldı. "Ciddi olamazsın."

Kendi gözlerinde bir parça alaycı bir eğlence parıldadı. "Neden bana inanmayı hep reddediyorsun, aşkım? Ben kendi aklımı biliyorum. Seninle evlenmek için otuz bin pound. Bazıları bunun çok adil bir pazarlık olduğunu düşünebilir."

Lily çenesini kilitledi, adamın onu kolayca karısı olarak satın alabileceğini düşünmesine sinirlendi. Arkadaşlarına yardım etmek için sabırsızlanıyordu ama yine de bu kadar büyük bir fedakârlık yapmak, büyük borçlarından kurtulmak için mantık evliliği yapmak istemiyordu. Yine de buna gerek kalmayacağını umuyordu.

"Sizden böyle bir cömertlik istemiyoruz lordum," diye cevap verdi sonunda. "Şansımız yaver giderse, birkaç hafta içinde olacak. Suare için planlarımızı biliyorsunuz. Pansiyonerlerimiz kısa süre içinde O'Rourke'a olan borcumuzu ödememize yardımcı olabilirler."

"Ya parasını şimdi almakta ısrar ederse?" Claybourne sordu. "Arkadaşlarının hapse girmesini istemezsin."

Lily dudaklarını birbirine bastırdı. "Bunun olmasına izin vermeyeceğim. Marcus üzerime yirmi bin sterlin bıraktı. Gerekirse bunu alabilirler."

Bir kaşını kaldırdı, belli ki şaşırmıştı. "Onları kurtarmak için tüm servetini mi bağışlayacaksın?"

"Alternatifinden çok daha iyi."

"Borçlu oldukları diğer on bin ne olacak?"

"Marcus ya da Leydi Freemantle'ı bana borç para vermeleri için ikna edeceğim. İkisi de züppe kadar zengin. Ve Fanny gelecek ay yayınlanacak bir kitap yazdı. Yayıncı, konunun -koca arayan genç hanımlara tavsiyeler- büyük talep görecektir ve öyle olursa, geliri O'Rourke'a borcunu ödemesine yardımcı olacaktır."

"Ama şimdi tüm borcu finanse edebilirim."

Israrı Lily'nin kısa bir süreliğine de olsa gülümsemesine neden oldu. "Son derece cömertsiniz lordum ama teklifinizi reddetmek zorundayım. Bir noktada bunu düşünecek kadar çaresiz kalabilirim ama henüz değil."

O kadar çaresiz kalacağından hiç şüphesi yoktu, diye ekledi kendi kendine. Birkaç dakika önce O'Rourke'la yaşadığı arbede ona tam da neden kaderinin kontrolünü bir kocaya devretmek istemediğini hatırlatmıştı. Hiçbir erkeğe onunla evlenecek ve ona kendisi üzerinde böyle bir güç verecek kadar güvenemezdi, güvenmezdi.

Lord Claybourne bir kadına vuracak türden biri olmayabilirdi ama bu, kadın ona yasal olarak bağlıysa ve kaçamıyorsa, ona aynı şekilde zarar veremeyeceği anlamına gelmiyordu. Tıpkı annesinin babasının malı olduğu gibi, onun da istediği gibi davranabileceği bir birlikteliğe hapsolmuş olsaydı.

Claybourne'un araştıran bakışlarından rahatsız olan Lily konuyu değiştirdi. "Suareden bahsetmişken... söz verdiğiniz gibi bazı tanıdıklarınızı davet ettiniz mi?"

"Davetiye çıkarmaya başladım, evet."

"Peki benim türden beyefendiler bulabildiniz mi? Kibar, nazik ve pansiyonerlerimize iyi bir yaşam sağlayacak kadar varlıklı bekârlar?"

"Standartlarınızı karşılamak kolay değil ama ilerleme kaydediyorum. Bir düzineye yakın uygun aday getirmeyi umuyorum."

"Güzel." İçini ekti. Titremeleri durmuş olsa da göğsü hâlâ ağırdı ve O'Rourke'la nasıl başa çıkılacağı hâlâ özölmesi gereken ciddi bir sorundu.

"Gitmeliyim," dedi Lily. "Fleur'un yaşadığı çileden sonra nasıl olduğunu görmem ve Fanny'nin O'Rourke hakkında ne yapılması gerektiğine karar vermesine yardım etmem gerekiyor."

Ayağa kalktı, ama Claybourne da ayağa kalkınca tereddüt etti. "Affet beni, unuttum. Size ay sözü vermiştim. İsterseniz kalabilirsiniz ya da yarın ortalık daha sakinleştiğinde dönmeyi tercih edebilirsiniz."

Gölümsemesi alaycıydı. "şimdi kalacağım, teşekkür . Seninle birlikte olmak için gelen bir daveti geri eviremem. Oyunumuzu kazanmak için sadece iki haftam var, unuttun mu?"

Hafif tonu Lily'yi biraz rahatlattı; oyunlarına geri dönmek, onun şefkatiyle uğraşmaktan çok daha rahat hissetti. "Fleur ve Chantel'e borçlarını ödemeleri için yaptığınız cömert tekliften bahsedeceğim. Muhtemelen size bir puan daha verecekler."

"Puanlar beni O'Rourke'un misilleme yapmaya kararlı olup olmayacağını bilmek kadar ilgilendirmiyor. Tamamen haklı olsanız bile, ona gününü gösterdiğiniz için size teşekkür etmeyecektir."

Lily burnunu kırıştırdı. "Biliyorum. Sanırım ona bir özür mektubu yazmalı ve borcunu ödemeyi planladığımızı belirtmeliyim... yine de ilk eğilimim muhtemelen en iyisi. Onunla Fanny'nin ilgilenmesine izin vermeliyiz. O bir erkeğin yaralı gururunu nasıl yatıştıracığını benden çok daha iyi bilir."

Koridorda ilerlemeye başladığında Claybourne da ona eşlik etti. "Doğru. Ama senden çok daha iri adamlara saldırmaya devam edersen, nasıl dövüşüleceğini öğrenmelisin."

Bakışları dikkatini çekince, boş boş sohbet edip etmediğini merak ederek ona baktı. "Bana yumruk yumruğa dövüşmeyi öğretmeyi mi teklif ediyorsunuz lordum?"

Alçak sesle ve eğlenerek kıkırdadı. "Bu düşünce bana çarpıntı veriyor. Yel değirmenlerine saldırmaktan ve kendini bu kadar sık tehlikeye atmaktan vazgeçmeni tercih ederdim... ama sanırım bunu istemek çok fazla."

"Gerçekten de öyle," dedi Lily tatlı bir sesle. "Ama her zaman çit yapmayı öğrenmek istemişimdir. Ben annem buna izin vermezdi. Neredeyse ahırda yaşamam onun için yeterince kötüydü. Anladığım kadarıyla Marcus, sen ve arkadaşın Arden kılıç kullanmakta ustasınız."

"Yeterince iyiyiz," diye onayladı. "Düzenli olarak pratik yapıyoruz... ya da Marcus ve Arden kalplerini kız kardeşlerinize kaptırmadan önce yapıyorduk."

Lily ona düşünceli düşünceli baktı. "Bana eskrim dersleri verirsen kendimi nasıl daha iyi savunabileceğimi öğrenebilirim. Nasıl ateş edileceğini biliyorum ama nasıl kılıç kullanılacağını bilmiyorum."

Claybourne buna kahkahalarla güldü. "Sana talimat verdiğim için puan kazanacak mıyım?"

Ona puanını artırması için bu kadar kolay bir şans vermeye değip değmeyeceğini tartışırken cevabı yavaş geliyordu. Yine de on altı yaşındayken nasıl kılıç kullanılacağını biliyor olmayı diledi.

Ve Şimdi Mick O'Rourke ve sokakta karŐılaŐtıkları, çaresiz bir köpeği döven o zorbalarla nasıl başa çıkılacağını öğrenmeyi çok istiyordu. "Madem ısrar ediyorsun."

"Pekâla o zaman. Yoğun programınızda zaman ayırabilerseniz yarın başlayabiliriz."

"ğleden sonra iki gibi bir saat ayırabileceğime eminim, lordum."

"Bir saat daha ayırabilir misiniz? Evde eskrim maçları için özel olarak tasarlanmış bir salonum var."

Lily başını salladı. Lord Claybourne'la bu kadar uzun süre yalnız kalmak istemiyordu, hele de onun bölgesinde. "Dersimi burada yapamaz mıyız? Dans öğretmek için kullandığımız salon yeterince büyük olmalı."

Başını salladı. "Sanırım bu benim salonumdan daha iyi hizmet edecektir. Bir bekârın evinde, bir erkek sporuyla uğraşırken görülmek itibarınıza zarar verebilir."

O sırada oturma odasının kapısına varmışlardı, bu yüzden Lily hemen dışarıda durdu. "Őöhretim pek umurumda değil, biliyorsun."

"Ama var, tatlım. Aradığım da pratik folyolarımı da yanımda getireceğim. Yalnız... sana öğretmem için bir var."

"Bu nasıl bir durum?"

"Bana 'lordum' yerine kendi adıyla hitap etmeniz. Benim adım Heath."

Heath onun, ilk isimleri kullanmanın tanıdıklığının kılıç kullanma sanatını öğrenme arzusuna değip değmeyeceğine karar vermeye çalışmasını izledi.

"Pekâlâ," dedi sonunda. "Sana Heath diyeceğim. Ama derslerin çok iyi olmalı, yoksa 'lordum' demeye devam edersin."

Lily oturma odasına girmek için döndüğünde sırtı ve küçük bir savaşı kazandığı için kendini kutladı. Oysa Lily onu sağduyusunu bir kenara bırakıp kendisine eskrim öğretmeye ikna ederek kendi savaşlarından birini kazanmıştı.

Yine de pazarlığın en iyisini elde etmişti. Sadece onunla vakit geçirmekten zevk almakla kalmayacak, aynı zamanda ona kur yapma kampanyasını yoğunlaştırma şansı da bulacaktı. Aklında ona eskrimin inceliklerini öğretmekten çok daha ilginç bir ders vardı.

Bir elini saçlarının arasında gezdiren Heath, Lily'ye karşı ne kadar hesapçı ve çıkarıcı olduğunu fark edince kendi kendine hafifçe güldü. Yıllar boyunca durmaksızın peşinden koşan pek çok sosyete kızından daha iyi değildi.

Ama kadın ona çok az seçenek bırakmıştı, diye düşündü, onu oturma odasına kadar takip ederken.

Ancak, onları kucaklamak için doğrudan arkadaşlarının yanına gittiğinde, Heath birlikte biraz zaman geçirmelerine izin vermek için geride durdu. Fleur, O'Rourke'la yüzleşmesinden sonra iyi dayanıyor gibi görünüyordu, ama Chantel titriyor ve ipek yelpazesıyla zayıf, çırpınan hareketler yapıyordu. Fanny ise belli ki öfkesini kontrol etmek için büyük çaba sarf ediyordu.

Dört kadın birden konuşmaya başlayınca Heath bakışlarını Lily'nin üzerinde sabit tuttu. Lily büyüleyici bir çelişkiler labirentiydi, insanı çileden çıkaracak kadar dik başlı ve inatçıydı ama inanılmaz derecede cömert, şefkatli ve sadıktı. Kur yapma oyunlarında bir santim bile vermiyordu ama eğer ihtiyaçları olursa servetini arkadaşlarına vermeye hazırdı.

Lily de son derece yeni ve ilgi çekiciydi. Cesur ve gözü kara denecek kadar inatçıydı. Heath onu hatırladı

O'Rourke'u bronz heykelle kovaladığı zamanki alınganlığı. O'Rourke gibi bir adamın intikam almak için neler yapabileceğinden korkmasaydı, bu komik olabilirdi.

Yine de Lily'yi zayıfları savunma tutkusu yüzünden tamamen suçlayamazdı. Onda en çok hayranlık duyduğu şeylerden biri de buydu.

Yine de Heath onun da bir zayıflığı olduğunu fark etmeye başlamıştı. O ateşli tavrının altında ilk kez bir zayıflık sezmiyordu. Oyunbozanla girdiği çatışmayı kazandıktan sonra yüz hatlarında beliren acı dolu ifadeyi görmüştü. Gözlerinin arkasında yaralı bir şey parlamıştı, Heath'in onu kucaklamak, rahatlatmak istemesine neden olan perili bir parıltı.

Bu güçlü his onu terk etmeyecekti. Lily'nin herhangi bir erkeğin korumasını kabul etmeden önce tırnaklarını yutacağını bilmesine rağmen, vücudu kadar koruyucu içgüdülerini de uyandırdı.

Ama bundan önce birinin onu incittiğinden emindi. Belki de şu anda bu kadar ulaşılmaz olmasının nedeni buydu.

Heath, kimsenin onu tekrar incitmesine izin vermeyeceğine yemin etti. Kendisine ait olanı korurdu ve Lily de artık onun olmuştu. Bunu henüz kabul etmemiş olsa bile.

Lily'nin arkadaşlarını teselli edişini izlerken içinde geri dönülmez bir güçle şefkat akıyordu. Lily'neden bu kadar korumacı, bu kadar savunmacı olduğunu keşfetmeye niyetliydi. Ve onu kazanmayı başarmak için her zamankinden daha kararlıydı.

Lily erkeklere ihtiyacı *olmadığını*, *ona* ihtiyacı olmadığını düşünüyordu ama *ona* ne kadar yanıldığını gösterecekti.

Sekizinci Bölüm

Lord Claybourne kesinlikle adil oynamıyor!

-Lily'den Fanny'ye

Heath, ertesi gün öğleden sonra Lily ön merdivenden hafifçe sekerek kendisine doğru gelirken ona baktı. Lily onu bir kez daha şaşırtmayı başarmıştı, çünkü bu kez düzgün vücudu erkek pantolonu, çizme ve kambrik gömlek giymişti. Uzun ve kurdeleyle bağlanmış saçlarıyla tam bir hoyrat gibi görünüyordu ve yüzündeki kibirli ifadeye bakılırsa bunun farkındaydı.

"İyi günler Heath," dedi ona ulaştığında umursamazca selamlayarak.

Kadının meydan okuyan gülümsemesi Heath'i kıyafet seçimine itiraz etmeye cesaretlendirdiği için Heath tepkisini yumuşak tuttu. "Peki bu alışılmadık kostümün amacı ne, tatlım?"

"Etek giyerek çit çekmeyi zor öğreniyorum, değil mi? Pantolon bana rahatlık ve hareket özgürlüğü sağlar. Üstelik erkekmişim gibi davranmanızı da kolaylaştırır."

Kaşları havaya kalktı. "Neden senin bir erkek olduğunu düşünmek isteyeyim ki?"

"Yani bana sadece bir dişi gibi davranmayacak ve zayıf bir çocuk gibi şımartmayacaksınız."

Bir an için bile olsa onu bir erkek olarak düşünebileceğini sanıyorsa büyük bir yanılgı içindeydi. Pantolon sadece kalçalarının ve bacaklarının kıvrak, kadınsı kıvrımlarına dikkat çekerken, gömleği göğüslerinin olgun kabarıklıklarını ortaya çıkarıyordu.

"Beni uzaklaştırmak için çirkin giyinmiyorsun değil mi?"

Gülüştü alçak ve keyifliydi. "İtiraf etmeliyim ki bu düşünce aklımdan geçti. Böyle skandal kıyafetler giyen bir markiz istemezsiniz."

Heath başını salladı. Lily'nin skandal yaratan kıyafetleri onu zerre kadar korkutmamıştı. Doğrusu, kendisinden daha atılgan ve asi bir kadın bulmak hoşuna gidiyordu. "Oldukça geniş görüşlü olduğumu fark edeceksiniz. Evlendiğimizde kıyafetlerinizi dikte etmeyi planlamıyorum."

"Ama toplum beni önemseyecek ve bir Jezebel olarak kınayacaktır."

"Şart değil. Zengin soylular, toplumun diğer sakinlerinden farklı standartlara tabi tutulur. Eğer benim markizim gibi pantolon giyerseniz, büyük ihtimalle eksantrik olarak adlandırılacaksınız."

Onun bu gözlemi Lily'nin yüzünü düşünceli bir ifadeye büründürdü ve Heath sözünü sürdürdü. "Ayrıca, karım olarak, şu anda evli olmayan genç bir bayana tanınandan çok daha fazla özgürlüğün tadını çıkaracaksın. Ve seni temin ederim, benimle hayatın asla sıkıcı olmayacak. İstersen her gün eskrim müsabakaları yapabiliriz."

Kızın burnu kırıştı. "Bu güzel ihtimal bile beni baştan çıkaramaz lordum."

"Bana Heath diyeceksin, unuttun mu?"

"Oh, evet, o zaman... Heath. Onlar rapier mi?" diye sordu, taşıdığı uzun deri çantayı göstererek.

"Evet, alıştırma folyolarım. Bıçaklar köretiliyor ve uçları deri emniyet uçlarıyla ilikleniyor."

"Güzel." Ona parlak bir gülümseme fırlattı. "Yanlışlıkla seni şişlemek istemem."

Gülümsemesiyle onu hâlâ hazırlıksız yakalayabilir, diye düşündü Heath, bu göz kamaştırıcı manzara karşısında donup kalmıştı. Gerçekten de onun ışıltısı ve canlılığı onu daha önce tanıştığı hiçbir kadın gibi etkilememişti.

Yine de Lily onun sıra dışı cazibesinden tamamen habersiz görünüyordu. "Gelin," dedi, "derme çatma salon bu tarafta."

Giriş holünden evin arka tarafına doğru onu takip etti ve kadının kıcının hafifçe sallanışına hayran kaldı. Onu götürdüğü salon oldukça geniş bir odaydı. Zemin dans adımlarını uygulamak için temizlenmiş, sandalyeler ve masalar duvarlara yaslanmış, halı rulo haline getirilerek parlak ahşap yüzey ortaya çıkarılmıştı.

"Dersim için bu yeterli olacak mı?" Lily sordu.

"Çok iyi olacak."

Kapıyı arkasından kapatan Heath anahtarı sessizce kilide soktu. Bu Lily'yle yalnız kalmak için ender bir fırsattı ve rahatsız edilmek istemiyordu.

Yine de ona sadece eskrimden çok daha güçlü bir ders vermek niyetindeydi. Tüm tutkulu doğasına rağmen cinsel açıdan masumdu ve uyanmaya çok ihtiyacı vardı. Ona fiziksel zevki öğretmenin savunmasını yumuşatacağını ve kendisiyle evlenmeye daha istekli hale getireceğini tahmin ediyordu.

Heath beklentiyle kendi kendine gülümseyerek kılıç çantasını masanın üzerine koydu, sonra da ceketini, yeleşini ve kravatını çıkardı.

"Peki nereden başlıyoruz?" O çantayı açarken Lily yüksek sesle merak etti.

"Temel bilgilerle. Önce duruş ve el çalışması. Sonra hareket ve vuruşun temelleri. Ve son olarak basit saldırılar ve savunma. Gelecekteki bir derste, rakibinizi yenmek için taktik ve stratejileri ele alacağız, ancak bugün için bunu temel tutacağız."

Uzun, ince bir folyo çıkararak, keskin çelik ucun ölümcül olmasını engelleyen düğmeyi incelemesine izin verdi. Sonra ona vücudu için uygun pozisyonu gösterdi - sağ kol uzatılmış, folyo kaldırılmış, sol kol yukarı doğru bükülmüş. Daha sonra temel unsurları gösterdi - itme ve savuşturma, çalım, karşı hamle, toparlanma, karşı hamle, hamle - ve her bir tekniği uygulamasını istedi.

Heath ona sık sık dokunabilmekten hoşlanıyordu ve Lily'nin çevikliği ve doğal atletizmi sayesinde bu işi çabucak kapmış olmasına hayranlık duyuyordu.

Son olarak, onun karşısında durdu ve ona nasıl ilerleyeceğini ve geri çekileceğini öğretti.

"Eskrim bizim oyunumuza pek benzemiyor," diye yorumladı Heath, pistte yavaşça ileri geri hareket ederlerken. "Savunmanızı korurken bir yandan da vuruş yapmaya çalışırsınız."

Lily biraz soluk soluğa, "Bunu görebiliyorum," diye cevap verdi. Bir süre sonra dinlenmesine izin verdiğinde, "Yeteneğin inanılmaz," dedi.

"Biraz daha pratik yaparsan beni hazır olacaksın."

Düpedüz güldü. "Senin için yeterince iyi bir eş olabilmem için bir ömür boyu pratik yapmam gerekecek."

Heath onunla aynı fikirde değildi. Lily şimdiden onunla boy ölçüşebilecek durumdaydı. Folyolarla değil tabii ki. Ama onun yaşama sevinci, onun

Kendiliğindenliği, sevimli neşesi onu ruhunun derinliklerine kadar memnun ediyordu.

Bu kadar kısa bir tanışıklığın ardından onunla hissettiği bağ dikkat çekiciydi. Marcus'un küçük kız kardeşi Eleanor onda bu tür duygular uyandıran diğer tek kadındı. Ve doğrusu Lily de ona Eleanor gibi davranıyordu, sanki ağabeyiymiş gibi, dostça ve platonik bir tavırla.

Heath bunu çok kısa bir süre içinde değiştirmeye niyetliydi ama bu duygudan zevk alıyordu, çünkü bu ona en yakın arkadaşlarını hatırlatıyordu. Hala yaşayan uzak akrabaları vardı ama yakın akrabaları yoktu, yine de Marcus ve Drew'u kardeşleri olarak görüyordu. Yıllar boyunca onlarla paylaştığı bağı değer . Sevinçleri ve üzüntüleri, yoldaşlıkları, dostlukları.

Her ikisi de gelinlerini bulduktan sonra bu yakınlığı çok özleyecekti. Ama onların mutluluğunu görmek, Lily ile neler yaşayabileceğini merak etmesine neden oldu.

Eğer karısı olsaydı, onunla düzenli olarak tartışabilir, onunla gülebilir, onu kızdırabilir, kışkırtabilir ve şimdi yaptığı gibi ona meydan okuyabilirdi. Ve onu yatağına alabilirdi. Her sabah yanında onunla uyandığını, onunla yavaşça ve derinlemesine seviştiğini hayal etmek son derece zevkliydi....

Heath onun gülen gözlerine bakarak, onu hemen şimdi almak istiyorum, diye düşündü. O kadar çekici bir kızdı ki, ellerini onun parlak saçlarına gömüp duvara yaslamak ve ona nefis bir ziyafet çekmek istiyordu.

Ama kendine izin vermeyecekti. Aceleyle getirilmiş bir ilişki istemiyordu; Lily'yi karısı olarak istiyordu. Daha da önemlisi, dikkatsiz bir baştan çıkarma, vücudunun acı veren ihtiyaçlarını ne kadar yatıştırırsa yatıştırırsın, onu kesinlikle yaralayacaktır. Bir de kadının itibarını düşünmek gerekiyordu. Lily yıllardır bir skandal bulutu altında yaşıyordu ve onun için bunu daha da kötüleştirmek istemiyordu.

Hayır, gelini olana kadar onu bakire bırakmaya niyetliydi. Ama bu onu evliliğe ikna etmek için tutkuyu kullanamayacağı anlamına gelmiyordu. Yine de onun teslim olmasından daha fazlasını istiyordu. Onun bir erkek ve bir kadın arasında var olabilecek mutluluk verici zevki tatmasını istiyordu....

Heath, Lily şaşkınlıkla ona bakana kadar hareketsiz kaldığını fark etmemişti. "Bir sorun mu var?"

"Hiç de değil. Ama bir sonraki dersin zamanı geldi."

"Ne dersi?" diye sordu, yüz ifadesi aniden biraz temkinli bir hal almıştı.

Heath hemen cevap vermedi, ona doğru bir adım attı ve folyosunu elinden aldı, sonra iki meçli tüfeği de yan masanın üzerine koydu. Kızın önünde durmak için geri döndüğünde, kollarını onunla doldurma ihtiyacı neredeyse karşı konulmazdı.

Lily'yi kendine doğru çekerken, "Sana uyarılmayı öğretmek istiyorum," dedi.

Soluğu kesildi, ellerini adamın omuzlarına bastırmak için kaldırdı ama Heath onu bırakmayı reddetti.

"Sizi o pantolonla görünce hayal gücümün çıldırdığını söylemiş miydiniz? Korkarım sizin amaçladığınızın tam tersi bir etki yarattı."

"Nasıl bir etkisi oldu?" diye sordu, sesi gergin ve düzensizdi.

"Beni oldukça acı verici bir şekilde tahrik ettin," dedi bakışları onunkilere kilitlenerek.

"Kesinlikle bir niyetim yok."

"Ve seni tahrik ettiğimi inkar edemezsin."

Lily'nin ağızı tam da bunu yapacakmış gibi açıldı ama sonra tekrar kapandı. "Tabii ki beni tahrik ediyorsun. Sen etek giyen her şeyi baştan çıkarabilen ünlü bir aşıksın. Ama verdiğim tepkinin hiçbir anlamı yok. Bu tamamen istemsiz bir fiziksel tepki."

"Hakkında çok az şey bildiğiniz fiziksel hazzı kolayca göz ardı ediyorsunuz."

Heath ellerini Lily'nin beline götürerek onu kendine doğru çekti ve vücudundaki ince titremenin tadını çıkardı. "Sen çok tutkulu bir kadınsın, Lily. Hayatının geri kalanını evde kalmış bir kız olarak yaşayamayacak kadar tutkulu. Çok sıcak kanlı ve yoğunsun. Ve ben bunu sana kanıtlamak istiyorum."

Çenesi inatla kalktı. "Tutkunun çok abartıldığını düşünüyorum."

"Öyle olduğunu biliyorum. Ama bugünden sonra yapmayacaksın."

Ellerini Lily'nin kalçalarına indirerek bir dizini onunkilerin arasına soktu ve bacaklarını ayırdı. Lily yumuşak bir nefesle geri çekilmeye çalıştı ama adamın sıkışan tutuşu Lily'nin karnını adamın beline bastırdı.

Bu temas Heath'in içinde tamamen erkeksi, ilkel ve acil bir arzu dalgası yarattı, ama yine de kendi dürtülerini şiddetle bastırdı. Bu an Lily içindi, onun için değil.

Kalçasını kasıtlı olarak kadının tümseğine sürttü, onu hafifçe kaldırarak kendisine doğru kaymasını sağladı. Başını eğip dudaklarını yakalamadan hemen önce kadının nefes nefese kalışı bir iniltiye dönüştü.

Lily onun cesur saldırısı karşısında kaskatı kesildi, ama Heath alay etmeye, kandırmaya, oynamaya, keşfetmeye devam etti... ona ağzını kıyaslanamayacak kadar özel bulduğunu gösterdi.

Uzun bir tereddüt anından sonra, kız sanki kendini tutamıyormuş gibi ateşli bir şekilde karşılık vermeye başladığında ödüllendirildi. Sürükleyici tatlılık onu hazırlıksız yakaladı ve sevinçten havalara uçurdu.

içinden geçti. Kanını kabartan bir coşku ve açlıkla öptü, ağzı istekli ve vahşi, neredeyse terk edilmişti.

Heath onun hevesine kendini kaptırdı ve öpücüğün etkilerini sanki ilk öpücüğüymüş gibi hissetti. Zorla geri çekildiğinde kendisi de nefessiz kalmıştı.

Lily ona baktı, şaşkın ve güzel görünüyordu, saçları dağılmış, yanakları kızarmış, gözleri parlıyordu. Bu manzara onu daha önce hiç yaşamadığı türden ilkel bir vahşilikle arzulamasına neden oldu. Ama kendini yavaş hareket etmeye zorladı.

Onu da yanına çekerek duvardaki sandalyelere doğru ilerledi ve birine oturdu. Sonra Lily'yi dizlerinin üzerine oturttu.

Adam göğsünü açmak için gömleğini açtığında ya da bileklerinden tutup avuçlarını sıcak etine dayadığında gözleri büyüdü ama itiraz etmedi.

Ama adamın elleri omuzlarında ve kollarında tembel, genişleyen daireler çizerek dönmeye başladığında, sonunda onun adını mırıldandı. "Heath..."

"Ne, aşkım?"

"Bunu durdurmalısın."

"Ne kadar eğlenceli bir fikir. Daha yeni başladık."

Bakışları kadının göğüslerine kayınca, kambrik gömleğinin önünü araladı. Altına keten bir kaşkorse giymişti ve meme uçları ince kumaşın altından bariz bir şekilde belli oluyordu.

Gç çamaşırının kenarını ağı çekerek, güzel tümsekleri incelemesi için serbest bıraktı. Sonra Heath ellerini yavaşça yukarı doğru kaldırdı, ta ki parmak uçları kadının göğüslerine değene kadar. Gül rengi

Renkli tomurcuklar, dikkatini çekmek için yalvarırcasına kıvrılmış ve gerilmişti, ancak onları görmezden geldi, bunun yerine onları çevreleyen ipeksi fildişi derisini izledi.

Lily titredi, kasları gerildi ve adam onun dolgunluğunu avuçlarının arasına alıp ağırlığını kavradığında, Lily titreyen bir nefes aldı.

Onun sıcak yumuşaklığı şehvetli bir zevkti. Onu dokunarak öğrenmek isteyerek nazikçe yoğurmaya, şekillendirmeye başladı. Onu hissetmekten, kadınsı sertlik ve yumuşaklığın büyüleyici kontrastından - hem olgun göğüslerinden hem de bacağına sert etini saran kalçalarından- zevk alıyordu.

Başparmaklarıyla tepe noktalarının etrafında döndüğünde kadının nefesi kesilmişti. Parmaklarını hafifçe vurmak için kaldırdığında, meme uçlarının oldukça hassaslaşmış olduğundan şüphelendi. Dolgun tepelerde oyalandı, onu duyarlarla tanıştırdı, sonra gergin tomurcukları kopardı, okşadı, alay etti.

Lily keskin bir nefes alırken, derinleşen kızarıklığı onu başarıyla tahrik ettiğini söylüyordu. Ve bu, diliyle bir meme ucunu yalamak için eğilmesinden önceydi. Sert ve sıkıydı ve yavaş erotik dairelerle daha da sertleşmesi için dürttü, şefkatle yaladı.

"Haftalardır bunu yapmayı hayal ediyordum," diye mırıldandı, sonunda ağzını diğer meme ucuna götürdü. "Seni tatmak, seni emmek..."

Dudaklarını Lily'nin yumuşak etine dayadı, dişledi, kışkırttı ve şehvetli saldırısıyla Lily'den ürpertici bir soluk çıkardı. Dudaklarının ucunu ağzının derinliklerine çektiğinde Lily inledi ve adamın omuzlarına yapıştı.

Heath uzun, ateşli dakikalar boyunca onun tadını çıkardı, ta Lily kısık sesle ona yalvarana kadar. "Heath... durmalısın."

"Bana yalvarana kadar olmaz," diye cevap verdi.

Böyle bir şey yapmayacağını çok iyi biliyordu, çünkü açıkça onun durmasını istemiyordu. Adam da onun gitmesine izin vermiyordu. Kıvrak, esnek vücudu onun dokunuşu için olgunlaşmıştı, hatta istekliydi. Sıcak hissediyordu ve

Kollarında yoğun bir canlılık vardı ve teninin ellerinin ve ağzının altında ısındığını hissetmek onu çıldırtmaya yetiyordu. Daha şimdiden ereksiyonu zonkluyor, sertleşiyor ve ihtiyaçtan şişiyordu.

Ve onun zevkine göre, Lily onun erotik emişiyle ısınıyor ve huzursuz oluyordu. Belli ki daha fazlasını istiyordu, parmaklarını onun saçlarına doladı ve ağzını daha da yaklaştırmaya çalışarak çekti.

Ancak, sonunda lezzetli ziyafetini sona erdirdi. Meme uçlarına son bir öpücük konduran Heath, onun bakışlarıyla buluşmak için geri çekildi.

Lily onun sert kalçasına otururken dehşet içinde ona baktı, gözleri kararmış ve büyümüştü. Nabızı boğazında atıyordu, bunu görebiliyordu.

"Dersin bu kadar mı?" diye sordu nefes nefese, ses tonunda hayal kırıklığı vardı.

Heath gülümsedi. "Hayır, çok daha fazlası var." Uzanıp kızın saçındaki kurdeleyi çekti ve kestane rengindeki görkemli kütlenin omuzlarına dökülmesine izin verdi. "Ama ihtiyatlı olmalıyız. Pantolonunun içinde nefis görünüyorsun ve onu senden çıkarma düşüncesi oldukça yıkıcı, ama ne yazık ki tamamen giyinik sevişmek zorundayız."

"Bu mümkün mü?" Kadının ifadesi kuşkulu bir hal

aldı. "Evet. Size göstereceğim."

Ellerini kalçalarına götürdü ve hafifçe altından kayarak onu yukarı kaldırdı ve dizini kaldırarak ona doğru kaymasını sağladı.

Lily sürtünmeden dolayı titreyen kocaman bir nefes çekerken, kalçaları içgüdüsel olarak ona doğru sallandı.

"Aynen öyle, aşkım... bin bana."

Adamın kendisinden ne istediğini anladığında şaşkınlıktan ağzı açık kaldı ama adam onu daha da yaklaştırıp çıplak göğüslerinin sıcak ve nemli bir şekilde adamın çıplak göğsüne sürtünmesini itiraz etmedi.

Elleriyle ona rehberlik ederek, alt bedenini yavaş ve kasıtlı bir ritimle hareket ettirdi. Çabucak kavradı ve kendi isteğiyle sallanmaya başladı, ancak uyarılması arttıkça gözlerini kapattı.

"Hayır, bana bak meleğim. O güzel gözlerindeki zevki görmek istiyorum."

Kadın itaat ettiğinde karanlık derinliklerde gerçekten de zevk görebiliyordu. Zevk ve sersemlemiş uyarılma, sanki ona ne olduğunu tam olarak bilmiyormuş gibi.

Kız, Heath'in kalçalarını daha sıkı kavramasına neden olan kollarına doğru eğilerek onun kalçasının sert etine karşı kıvrandı.

Kadının hırıltılı nefesleri kulağında yankılanırken arzu ateş gibi içinden akıyordu. Kendini onun içine sokmak, sert ve derin bir şekilde dalmak istiyordu. Kaygan, şişmiş ve inanılmaz derecede ateşli olacaktı....

Aleti acı içinde zonklarken, göğsü bu görüntü karşısında gerildi.

Kolları onu sarmak için yer değiştirdi, tekrar dudaklarını buldu, itici dili kabaca onunkine karıştı. Kadının yanıtı acil ve muhtaçtı. Ona tamamen açıldı, adam onu daha hızlı sallarken, kadının yarığını ona karşı gıcırdatırken, ağzının tadını çıkarmasına izin verdi.

Lily sanki vücudu alev almış gibi hissediyordu. Adamın kalçası güçlü bir şekilde ağrıyan göbeğine doğru hareket ederken, kalçaları isimsiz bir rahatlama arayışıyla öne doğru fırladı. Nefes nefese kalmış, kızarmış ve içinde kopan fırtınayla ateşi yükselmişti. İlkel içgüdüleri kontrolü ele almıştı ama

sonuç onu hâlâ şok ediyordu: Ani, yoğun his patlaması eziciydi.

Dünya onun etrafında dönerken o kasıldı ve tırnaklarını Heath'in omuzlarına geçirdi. Duygu dalgası kabardı ve boğazının derinliklerinden vahşi bir terk edilme çığlığı çıkararak ona çarptı.

Son ürperti de içinden geçtiğinde Lily, yüzünü adamın omzunun kıvrımına gömmüş bir şekilde adamın üzerine yığıldı. Vücudunun az önce yaşadığı tensel patlamayı anlamlandırmaya çalışırken göğüsleri adamın çıplak göğsüne doğru inip kalktı.

Bu zevk onu şaşırtmıştı. Sersemlemişti. Tüm varlığı muhteşem bir şekilde sıcak ve durgun hissediyordu.

Heath'in de bunu bildiğinden emindi. Heath onu kollarının arasına almış, bir eliyle şefkatle saçlarını okşuyordu. Sonunda sesini bulduğunda, zayıf bir törpüyle çıktı. "İstediğim ders bu değildi lordum."

Dudaklarının saçlarına doğru kıvrıldığını hissetti. "Hayır, ama ihtiyacın olan ders buydu. Artık erkeklere ve evliliğe tövbe ederek neler kaçırdığını görebilirsin."

"Gördüğüm kadarıyla," diye karşılık verdi Lily güçsüzce, "bu öğleden sonra pantolon giymekle hata etmişim. Bir hanımefendi gibi giyinmiş olsaydım bu kadar küstahlaşmazdınız."

Onun boğuk kahkahasını duydu. "Sana karşı ne kadar nefret etsem de sevgilim, ne giydiğin umurumda değil. Çul ve küller içinde olsan bile seni arzulardım." Adamın ağzı kızın şakağına bir öpücük kondurdu. "Şu anda hayatımda hiç olmadığım kadar acı verici bir şekilde tahrik olmuş durumdayım."

Birdenbire giysilerinin arasından şişmiş erkekliğinin sert çıkıntısının farkına varan Lily uzaklaşmaya çalıştı ama adamın kolları onu sıkıca sardı.

Onu bırakmayı reddederek. "Peki tutkunun ilk tadı hakkında ne düşünüyorsun?" diye mırıldanarak kulağını ısırdı.

Lily'nin yüzü utançla ısındı. "Bunu... ilginç buldum." "Sadece ilginç mi?" diye tekrarladı kuşkuyla.

"Çok iyi... belki de inanılmazdı."

Bu kez kahkahasında memnuniyet vardı. "Memnun oldum. Sevgilisine zevk verdiğini bilmek bir erkeği gururlandırır."

Onun pürüzsüz çıplak tenine karşı kaşlarını çattı. "Biz sevgili değiliz." "Bunu çok yakında düzeltmeyi planlıyorum."

Lily doğrulup ona dikkatle baktı. "Sanırım bu konuda biraz söz hakkım var."

"Elbette . Ama sanırım bundan sonra evlilik teklifimi reddetme konusunda o kadar inatçı olmayacaksınız."

"İnatçılığım hiç değişmedi lordum." "Bana Heath de."

Böylesine ünlü bir soyluyu bu kadar tanıdık terimlerle düşünmek zordu, ama eskrim öğretmenliğinin koşulu olarak ona kendi adıyla hitap etmeyi kabul etmişti. "Pekâlâ, ama seni uyarmalıyım Heath. Beni baştan çıkarman oyunumuzu kazanmanı kolaylaştırmayacak."

Tembelce gülümsedi. "Kazanmak kolay olsaydı, bundan bu kadar zevk almazdım ve sen de almazdın."

Bu ne yazık ki doğruydı, diye hayıflandı Lily. Onunla zekâ yarışına girmeyi heyecan verici buluyordu. Şu anda olduğu gibi sık sık kaybeden taraf olsa bile.

Eskrim dersini nasıl bu kadar çabuk kendi lehine evirebilmişti? Lily tiksintiyle merak etti. Hiç şüphesiz onun karşısında tam bir zayıf olduğu içindi. Adamın her türlü şehvetli teklifine karşı koymaya niyetliydi ama adamın öpücüklerinin yakıcı sıcaklığı karşısında direnci anında eriyip gitmişti.

Heath şimdi öne doğru eğilerek Lily'nin dudaklarına yavaş ve kalıcı bir öpücük kondurdu ve onu gafil avladı. Hınzır bir ağzı vardı, onu kızdırmak için sürekli kullanıyordu, diye düşündü Lily, duyuları yeniden ısınırken dalgın dalgın.

Ne kadar kolay teslim olduğunu fark edince, zorla ondan ayrıldı, ancak üzerinden inmeye çalıştığında Heath bir kez daha onu engelledi.

"Bu işin bu kadar ileri gitmesine izin verdiğime inanamıyorum," diye mırıldandı.

"Kur yapma sürecimizdeki bir sonraki mantıklı adımdı. İkimiz de bunun olacağını biliyorduk. Bunun olmasını senin istediğini söyleyecek kadar ileri gideceğim."

Bu suçlamada da bir ölçüde doğruluk payı olduğunu inkâr edemezdi. Cinsel zevkin nasıl bir şey olduğunu öğrenmek istemişti ve bunu en çılgın hayallerinin ötesinde keşfetmişti.

Lily sessiz kalınca Heath ona baktı. "Sevgili olacağız, Lily, bundan hiç kuşkum yok. Ama seviştiğimiz zaman, bu beni kocan olarak istediğin için olacak."

Ellerini adamın kaslı göğsüne dayadı ve onun beyanını kabul etmeyi reddetti. "Fantezilere dalıyorsun."

"Eğer yleyse, bunlar son derece mutluluk verici fanteziler. Seni yatağımda düşünmek daha da mutluluk verici. Evlendiğimizde, sana zevk ve tutku hakkında her şeyi öğretmekten zevk duyacağım."

Verdiği söz Lily'nin zihninde vahşi ve pervasız imgeler uyandırdı ama Lily bunların cazibesine karşı koydu. "*Ne zaman* biz evleneceğiz?" "Senin

küstahlık hayret verici."

Kadının alaycı ses tonu karşısında adamın ela gözlerinde meydana okuma parıltısı. "Evlilik yatağımızdan keyif alacağınıza söz verebilirim. Sevişme konusunda oldukça yetenekli olduğumu söylemek abartı olmaz." Bunu kanıtlamak istercesine eğilip sol meme ucunu alaycı bir şekilde öptü.

Lily'nin içinden geçen arzu cızırtısı onu kamburlaştırdı ve ürpertti. Telaşa kapılarak bu kez daha kararlı bir şekilde Heath'in göğsünü itti.

Sonunda onu bıraktığında, kucağından fırladı ve yüzsüzce açıkta kalan göğüslerini örten kaşkorse ve gömleğini düzeltmek için kararsızca arkasını döndü. Heath'in muhteşem bir aşık olacağından hiç şüphesi yoktu.

"Sanırım Fleur'a aramızda geçenleri anlatmak istiyorsun," dedi Lily kızgınlıkla, "böylece sana daha fazla puan verecek."

Göz ucuyla gördüğü kadarıyla, adam sakın bir şekilde kendi kıyafetlerini düzeltiyordu. "Kesinlikle hayır. Bir centilmen asla aşk başarılarını tartışmaz. Bu sadece bizim meselemiz olarak kalacak."

Cevap vermeden kapıya gitti ve kilidi açtı.

"Bu, bugünkü eskrim dersimizin bittiği anlamına mı geliyor?" Heath arkasından çekıştirdi.

Lily omzunun üzerinden ona bir bakış fırlattı. "Evet, aynen öyle. Artık senden herhangi bir ders almak istemiyorum. Sana güvenmiyorum."

Bir kaşını kaldırdı. "*Bana* güvenmiyor musun? Yoksa benimle yalnız kaldığında kendine güvenemiyor musun?"

Lily onun acınacak derecede anlayışlı sorusuna cevap vermedi. Ama kapıyı hızla açıp odadan çıkarken, Lily'nin

Her Şeye rağmen o baştan çıkarıcı, ıldırııcı haydutla tutku yaşamak
istediğinin Şok edici bir Şekilde farkına varması.

Dokuzuncu Bölüm

Markizin kadınları neden kendinden geçirdiğini şimdi anlayabiliyorum, ama ona -ya da başka bir erkeğe- aşık olmak benim için anathem.

-Lily'den kız kardeşlerine

Lily yakın gelecekte Heath'le daha tehlikeli bir karşılaşma yaşamamayı umuyorduysa da, o akşam Fleur öğrencilerinin yeni keşfettikleri sosyal becerilerini uygulayabilecekleri gerçek bir beyefendiye ihtiyaçları olduğunu söyleyince arzusu suya düşmüş oldu.

Lily, Heath onu rahatsız ettiği sürece, istenmeyen talibini iyi bir şekilde kullanabileceğine karar verdi. Böylece endişesini bastırdı ve Heath'e Londra'daki evinden bir mesaj göndererek ertesi sabah saat ondaki ders için yardımını istedi.

Lily kendini diğer pansiyonerlerle çevreleyerek ve onunla yalnız kalmaktan kaçınarak ona karşı koyma şansının daha yüksek olduğuna ikna etti.

Hırsının hüsnükuruntu olduğunu fark etmeliydi. Heath'le yaşadığı baş döndürücü cinsel deneyimden hemen sonra onu görmek, zihnine ve bedenine bir dizi şehvetli anının akmasına neden olmuştu. Ve onu selamladığında kararlı bir şekilde ilgisizmiş gibi davranmasına rağmen, çünkü erotik görüşmenin tek bir hissini bile unutamıyordu: Dalgalandıran göğüs kaslarının avuçlarına değmesi. Adamın sert ve güçlü bedenini altında hissetmek. Meme uçlarını emerken ağzının sıcaklığı. İçinde başlattığı baş döndürücü ateş fırtınası...

Şimdi kadınların neden onun yatağına atladığını ve onun iyiliği için savaştığını ilk elden anlıyordu.

Neyse ki Fleur ve Chantel sınıflarının liderliğini üstlenmek, Lord Claybourne'u kızlara tanıtmak ve yaklaşan suare için ortamı hazırlamak için oradaydılar.

Ancak Lily onun etkisinin bu kadar dikkat çekici olmasını beklemiyordu. Heath'in tüm kadın topluluğunu zahmetsizce büyülemesini, onları rahatlatmasını ve güldürmesini izledi. Seansın sonunda, neredeyse ona bayılacaklardı. Yine de Ada Shaw'ın küstah tekliflerini ustalıkla savuşturdu ve Sally Nead'ın flörtünü iyi huylu bir şekilde savuşturdu.

Kuşları ağaçlarından indirebilir, diye düşündü Lily .

Ancak Lily'nin kalbini ısıtan, utangaç Peg Wallace'a karşı gösterdiği çabaydı. Peg'in çekingenliği onun nazik ilgisiyle eridi ve Lily ders bittiğinde ona nezaketi için teşekkür etmek zorunda hissetti.

Heath'i biraz kenara çekerek bunu yaptı. "Bugün öğrencilerimize yardım ettiğin için Fleur'un sana bir puan daha vermesini uygun buluyorum," diye ekledi isteksizce.

"Bu kadar cömert olmak istediğine emin misin?" diye sordu, şehvetli dudakları eğilerek yukarı kalktı. "Dünkü eskrim dersin için bana verdikleri puanla birlikte toplam puanım yediye yükselecek. Böyle giderse oyunumuzu pekâlâ kazanabilirim."

Lily yüzünü buruşturdu. Onun kur yapma süresini üç sonsuz ay daha uzatma hakkını kazanmasını kesinlikle istemiyordu. Ama adil olması gerektiğini de hissediyordu. "Bu durumda ödüllendirilmeyi hak ediyorsun."

"Bu akşam Drury Lane'deki bir oyunda bana eşlik edersen bazı puanları takas etmeye hazırım."

Adamın ısrarı karşısında gülümsemekten kendini alamadı. Tiyatroya davetinin onu daha da samimi bir ortamda yalnız bırakmak için bir oyun olduğundan hiç şüphesi yoktu. "Maalesef reddetmek zorundayım. Seninle toplum içinde görünmek istemiyorum, unuttun mu? Ayrıca, bugün bana ayırdığınız zamanı çoktan tükettiniz."

Ona kalp durduran bir çekicilikte bir gülümseme verdi. "Denemek zorundaydım. O zaman yarın Leydi Freemantle'ın bahçe partisinde görüşürüz? Size eşlik etmeyi teklif ederdim ama sanırım arabamda benimle gelmenizi istemek çok fazla olur."

"Teşekkür ederim, ama ben Fanny'yle gidiyorum," dedi Lily memnuniyetle. Chiswick, Londra'nın Mayfair bölgesinden yaklaşık yarım düzine mil uzaktaydı ve hiçbir koşulda Heath'le bu kadar uzun süre yalnız kalmak istemiyordu. Bir oda dolusu insanın içinde ona bu kadar yakın durmak bile yeterince tedirgin ediciydi.

Ve elini dudaklarına götürüp parmaklarını hafifçe öptüğünde midesini yeni bir gerilim doldurdu.

Lily sakın kalmak için kendini zorladı, onun üzerinde bu kadar büyük bir güce sahip olduğunu bilmenin tatminini ona vermek istemiyordu. Ama adam gittiğinde, dudaklarının değdiği parmaklarında sıcak bir karıncalanma hissederek, acınacak kadar uzun bir süre orada durdu.

Cumartesi günü serin ve bulutlu bir gün olduğunda Lily, Winifred'in bahçe partisi için yağmurun dinmesini . Akademi için sabah derslerini yönettikten sonra, soluk yeşil dallı muslin kumaştan şık bir elbise giymiş ve buna uygun bir bone takmıştı.

Lily, araba onu almaya geldiğinde Fanny'nin daha da şık giyindiğini gördü, hiç şüphesiz orada bulunacak olan kibirli soylularla yüzleşmek için.

Ama Fanny'nin asıl derdi konuklar değildi; onun yerine Mick O'Rourke'du.

Yola çıkar çıkmaz Fanny Lily'ye, "Ona borcumuzu ödeme planımızı açıklayan uzun bir mektup yazdım," dedi, "ama hiç cevap alamadım. Bunun beni endişelendirdiğini kabul ediyorum."

"Geçen gün yaptığım şey için misilleme yapmasını mı bekliyorsun?" Lily kaşlarını çatarak sordu.

"Bilemiyorum. Muhtemelen benim ona diz çöküp yalvarmamı bekliyor."

"Onun önünde secde etmek zorunda kalmamalısın," dedi Lily militanca. "Özellikle de borç senin bile değilken."

"Biliyorum. Ama parasını hemen isterse başka seçeneğim kalmayabilir."

Lily'nin kaşları daha da çatıldı. "İstersen bu öğleden sonra Winifred'i arayıp fonlara hemen katkıda bulunmak isteyip istemediğini sorabilirim."

"Onun istekliliğini anlamak için bundan bahsedebilirsin," diye cevap verdi Fanny. "Ama umarım Pazartesi günkü suareden sonra onun mali desteğine ihtiyacımız olmaz."

Daha sonra suare hazırlıkları hakkında konuştular ve son dakika ayrıntılarını tartıştılar. Fanny, kızlara elbiseleri ve saçları konusunda yardım etmesi için pansiyona terzisini göndermeyi planlıyordu ve Lily de yeni müşteriler bulma şanslarını artırmak için üç gözdesine özel ilgi gösterilmesini istiyordu.

Fanny ile birlikte Freemantle Park'a vardıklarında Lily kız kardeşlerini çoktan orada, muhteşem bahçelere bakan terasta buldu. Onu görür görmez Arabella ve Roslyn toplantıdan ayrılıp onu sıcak bir şekilde kucakladılar. Sevgi dolu bir konuşmadan sonra

Fanny ile yeniden bir araya geldiklerinde, Lily'yi içeri, biraz yalnız kalabilmeleri için sessiz bir salona .

Lily kız kardeşlerini gördüğüne ne kadar sevindiğini fark edince oldukça şaşırdı. Arabella'nın bu yana geçen haftalarda birbirlerine sık sık mektup yazmışlardı ama bu, yüz yüze konuşup gülmekle aynı şey değildi. Üstelik o zamandan beri pek çok şey olmuştu. Özellikle de Roslyn'in Arden Dükü ile nişanlanması.

Arabella her zamanki gibi güzel ve sofistike görünüyordu, diye düşündü Lily, ama Roslyn'in solgun altın rengi güzelliği daha da enfesti, çünkü Roslyn adeta parlıyordu.

"Arden'la evlenmekle doğru seçimi yaptığından emin misin Rose?" Lily temel ayrıntıları anlattıktan sonra sordu. "Fikrini değiştirmek için hâlâ vaktin var. Düğüne on gün daha var, o zaman kararın geri alınamaz hale gelecek."

Arabella gülerken Roslyn alaycı bir şekilde gülümsedi.

Arabella, "Senden tam da böyle bir tavır bekliyorduk, sevgili Lily," dedi. "Evlilik fikrini ne kadar küçümsediğini biliyoruz. Ama Roslyn bu fikre her zaman senden ya da benden daha açık olmuştur."

Lily kendi kendine, Roslyn *onun* gibi babalarının fiziksel vahşetine tanık olmadığı için, diye düşündü. Roslyn, Arabella'nın ilk nişanlılığı sırasında gibi, onu sevdiğini söyleyen bir nişanlı tarafından terk edilmemişti.

"Mutlu *göründüğünü* söylemeliyim Rose," diye itiraf etti Lily.

Roslyn'in gülümsemesi yumuşadı. "Mest edici bir şekilde. Peki ya sen Lily? Londra'da Fanny'nin arkadaşları ve pansiyonerlerle yaşamaktan mutlu musun?"

"Evet, gerçekten," diye dürüstçe cevap verdi. "Bu kadınlara bir şeyler öğretebilmek ve özgüvenlerini geliştirebilmek son derece tatmin edici. Onların günden güne geliştiğini görebiliyorum. Öğrenmeye Freemantle Akademisi'ndeki öğrencilerimizden çok daha hevesliler. Muhtemelen hayatın ne kadar zor olabileceğini bildikleri için, zenginlik ve konfor içinde doğmak yerine kendi hayatlarını kazanmak zorundalar."

"Peki ya Lord Claybourne?" Arabella bilmek istiyordu. "Ne olmuş ona?" diye geçiştirdi.

"Kur yapma süreciniz nasıl ilerliyor? Onun romantik ilgisini hoş karşıladığınızdan şüpheliyim."

"Tabii ki hayır. Sadece Pazartesi akşamki suareye uygun beyefendiler getirsin diye ona katlanıyorum."

"Ama Claybourne son derece çekici bir adam," diye belirtti Roslyn. "Zeki, kıvrak zekâlı ve karizmatik. Onun sunduğu meydan okumayı en azından biraz heyecan verici bulacağınızı düşünmüştüm."

Lily Heath'in dinamik ve heyecan verici olduğunu inkâr edemezdi. Onun yanındayken kendini neşeli hissediyor, akli ve duyuları canlı ve tetikte oluyordu. Ve Heath onu takip etmeye başladığından beri hayatı her zamankinden çok daha canlıydı.

Onu bu kadar tehlikeli yapan da buydu. Bir haftadan kısa bir süre sonra ona karşı böyle hissediyorsa, oyunlarını gerçekten kazanırsa ona karşı duyduğu acınası çekimle nasıl savaşılabirdi?

"Belki, ama onun teklifini kabul etmeyi düşünmüyorum bile. Ben halimden gayet memnunum. Özellikle de geleceğimi yeniden düşünmeye başladığım şu günlerde. Pansiyonerlerimiz gibi kadınlara yardım etmenin bir yolunu bulmak istiyorum. Daha iyi hayatlar aramalarına yardım etmek istiyorum."

"Bu kesinlikle takdire şayan bir amaç," dedi Roslyn, "ama yoksul kadınlara yardım etmek ve bir kocaya sahip olmak birbiriyle

özel."

Lily artan bir sabırsızlıkla kız kardeşlerine baktı. "Eğer Lord Claybourne hakkında beni bu kadar acımasızca sorguya çekecekseniz, sanırım gideceğim."

"Saçmalama," dedi Arabella dostça. "Sadece ikimiz de ideal eşlerimize aşık olduk ve senin de aynı mutluluk şansına sahip olmanı istiyoruz. En azından Claybourne'un flörtüne bir şans vermelisin."

Lily kararlılıkla başını salladı. Asla aşık olmak istememişti ve asla evlenmek de istememişti. Hiçbir erkeğin kendisi üzerinde böylesine geri dönülmez bir güce sahip olmasına izin vermeyeceğine yemin etmişti ve sırf biri neredeyse karşı konulmaz bir cazibeye sahip diye uzun süredir sahip olduğu inançlarını değiştirmeyecekti.

Lily basitçe, "Ona yeterince güvenemiyorum," dedi.

"Babamıza hiç benzemiyor olabilir. Marcus kesinlikle değil."

Roslyn, "Drew de öyle," diye araya girdi. "Lord Claybourne babama hiç benzemiyor, Lily."

Hayır, Heath çok farklı görünüyordu, diye kabul etti Lily. Ondaki nezaketi, kibarlığı ve espriyi görebiliyordu. Ve babalarının annelerine acımasızca yaptığı gibi onu kontrol etmeye ya da ona emir vermeye çalışmamıştı. Onu fiziksel olarak da tehdit etmemişti. Bunun yerine onu korumuş ve savunmuştu-

Arabella düşünceli bir ifadeyle, "Ondan *korktuğunu* hayal bile edemiyorum, Lily," dedi.

Hayır, onu korkutan ona verdiği tepkiydi. Onun kendisine hissettirdiği arzudan korkuyordu. Bir erkekle bu tür bir yakınlık kurmayı hiç istememişti ama şimdi kendini sürekli bunu düşünürken buluyordu.

İroni neredeyse komikti. Sadece birkaç ay önce Arabella'yı Marcus'un erkeksi cazibesine teslim olmaması konusunda uyarmıştı. Ama şimdi kız kardeşinin karşı karşıya olduğu güçlü cazibeyi anlıyordu.

"Sırf babamın yaptıklarından dolayı bütün erkekleri kınamamalısın."- Arabella acıyla gülümsedi-"Marcus'a aşık olmadan önce ben de aynen böyle hissetmeme rağmen. Pek çok asilzadenin bencil ve umursamaz olarak yetiştirildiğini ve bu tür erkeklerin aşık olma yeteneğine bile sahip olmadıklarını biliyorum, ama Claybourne bir başka istisna olabilir."

Lily'nin Heath'in aşık olup olamayacağı konusunda hiçbir fikri yoktu. Son birkaç gün içinde onun yüce gönüllülüğüne dair bir şeyler görmüştü ama bunun nedeni sadece oyunu kazanmaya çalışması da olabilirdi.

Ama kalbinin durumunun kendisi için zerre kadar önemi yoktu, diye hatırlattı kendine, omurgasını sertleştirerek. "Belle, bu konuyu daha fazla tartışmak istemiyorum."

En büyük kız kardeşi tartışmak ister gibi dudaklarını birbirine bastırdı ama sonra ifadesi yumuşadı. "Haklısın, elbette. Aşk kendi başına keşfetmelisin, Lily. Bu yüzden seni daha fazla zorlamayacağız. Ama Winifred'in hâlâ çöpçatanlık yapmaya kararlı olduğunun farkında mısın? Claybourne'un sana kur yaptığını biliyor."

Lily'nin kaşları çatıldı. "Nasıl öğrendi?" "Hiçbir

fikrim yok. Belki de ona söylemiştir."

Lily öfkeyle, Winifred'i bir müttefik olarak güvence altına almak tam da onun yapacağı bir şey, diye düşündü.

"Winifred'in niyeti ne olursa olsun," diye araya girdi Roslyn, "onun partisine katılmalıyız. Henüz Constance, Lily ya da çocuklarla tanışmadın. Çocukları seveceğine eminim."

Roslyn'in mektuplarından, Winifred'in ölen kocasının metresini ve üç gayrimeşru çocuğunu nasıl yanına aldığına dair olağanüstü hikâyeyi dinlemişti. Aslında bahçe partisi Constance Baines onuruna, onu yerel eşrafla tanıştırmak için düzenleniyordu. Söylendiğine göre Constance, neredeyse canını alacak olan ağır hastalıktan neredeyse tamamen kurtulmuştu.

Lily iki kız kardeşiyle kollarını birleştirerek, "Onlarla tanışmayı çok istiyorum," dedi. "Ve çocuklara hediyeler getirdim Rose, böylece onları önerdiğin gibi şımartabilirim."

Roslyn'in kahkahası yumuşak ve şefkatliydi. "Umutsuzca biraz şımartılmaya ihtiyaçları var, hayatlarında çok az şımartıldılar."

Lily bu öğleden sonra tüm dikkatini Constance ve çocukları tanımaya odaklamaktan çok mutluydu, çünkü bu ona özellikle çekici bir asilzadeden kaçınmak için bir bahane verecekti. Ama terasa adımını atar atmaz Heath'i iki yakın arkadaşı Danvers Kontu ve Arden Dükü ile birlikte gördü.

Heath gibi onlar da hevesli sporcuların erkeksi görünümüne sahip, çarpıcı derecede yakışıklı aristokratlardı. Dük koyu sarışındı ve uzun boyuyla kıvrak bir zarafete sahipti; Marcus ise abanoz saçlara ve Arden'dan daha güçlü bir fiziğe sahipti. Ama her ikisinin de gözü sadece hanımlarındaydı; Arabella ve Roslyn'i çok sevdikleri açıktı.

Lily, Heath'in gözlerinde bir ilgi parıltısıyla ona baktığını fark etti. Ne yazık ki, onun bakışlarıyla karşılaştığında kalbi sevinçle çarptı ve hızla arkasını dönerek küçük bir grup gençle konuşup gülüşen arkadaşı Tess'e doğru ilerledi.

Öğleden sonrayı sağ salim atlatmak istiyorsa çok daha iyisini yapması gerekecek, diye kendi kendini azarladı Lily.

Constance ve üç çocuğuyla tanışmak gerçekten de hoşuna gitmişti.

Constance güzel bir kadındı, her ne kadar hâlâ bir hastaya özgü solgunluğa sahip olsa da. İki genç kızı Sarah ve Daisy de günün birinde onlar kadar güzel olacaklarının işaretlerini veriyorlardı.

On altı yaşındaki oğlu Benjamin, son dört yılın çoğunda gündelik işlerde çalışmış bir çocuğun güçlü, sıırım gibi yapısıyla daha az kibardı.

Ben böylesine ünlü bir toplulukta bulunmaktan dolayı umursamaz davranıyordu ama küçük kızlar ilk partilerine katılmanın heyecanıyla dans ediyor ve kendilerine vaat edilen ikramları bekliyorlardı. Winifred onlara ilk kez dondurma tattıracak, çeşitli eğlenceler ve oyunlar düzenleyecekti. Daha sonra, yetişkin gözetiminde süs gölünde kayıkla gezintiye çıkacaklardı.

Baines'in yavrularına eşlik etmeleri için birkaç çocuk daha davet edilmişti ve Lily, Tess'e bebek birliğinin komutasını üstlenmesinde yardımcı olmak için gönüllü oldu.

Böylece, ilk bir saat boyunca Heath'le arasına mesafe koymayı başarmış, Sarah ve Daisy'yle yan çimenlikte Pall Mall oynamış, onlara tahta topa tokmakla vurma sanatını göstermişti.

Saklambaç oynamak için bahçeye geri döndüklerinde Heath'i fark etmeden edemedi. Yüzden fazla konuktan oluşan kibar bir kalabalık vardı ve Lord Claybourne'un çekici tavırları ve rahat gülümsemesiyle aralarında en sevilen kişi olduğu belliydi.

O zaman, yaşlılarını bırakıp ona ve çocuklara katılması Lily'yi çok şaşırtmıştı.

"Leydi Freemantle tekne turunu organize etmem için beni görevlendirdi," diye bilgi verdi.

Lily, Heath'in sıradan sözlerine cevap vermeden önce arkadaşına bahçede dar gözlerle bir bakış attı. "Bu bizi bir araya getirmek için yapılmış apaçık bir oyun."

"Doğal olarak. Geldiğinizden beri benden kaçtığınızı çok iyi biliyor."

"Böyle bir fedakârlık yapmanıza gerek yok. Herhalde çocukları tekne gezintisine çıkarmak gibi bir merakınız olamaz."

"Oh, ama yapabilirim. Özellikle de büyüleyici arkadaşlığınızı paylaşmama izin verecekse."

Lily gözlerini devirdi ama Heath çocukları eğlendirme arzusunda tamamen ciddi görünüyordu. Benjamin Baines'i baş asistanı olarak görevlendirdi ve diğerlerini de onu bahçeler boyunca ve zarif çimlerden geçerek göle kadar takip etmeleri için topladı.

Yetişkinlerden birkaçı da eğlenceye katıldı ve böylece kısa süre içinde beş tekne, birkaç Freemantle uşağının yardımıyla dolduruldu. Lily kıyıda durarak yolcuların yerlerine yerleşmelerine yardım etti ve ardından suya açılanların kahkahalarını ve neşelerini izledi.

Heath'i çocuklarla birlikte gözlemlemek onu şaşırtmıştı. Heath gençlere karşı da akademi öğrencilerine kadar cana yakın ve sevimliydi. Özellikle Sarah ve Daisy, onları gölde ileri geri kürek çekerken ve sabırla kürekleri nasıl kullanacaklarını gösterirken Heath'in varlığından büyülenmişlerdi.

Winifred tam o sırada Lily'nin yanına geldi ve onu azarlamak için geri çekilmeden önce sevgiyle kucakladı. "Seninle ciddi bir sorunum var kızım. Keyifli Markiz seni bulamasın diye Londra'ya kaçmakla ne demek istiyorsun? Bizi bu şekilde kandırman çok kötü oldu."

Lily sevgiyle gülümsedi. "Beni buna senin entrikalarının sürüklediğini biliyorsun, Winifred."

"Pah," diye karşılık verdi tombul, matronly hanımefendi. "Ben sadece senin iyiliğini düşündüm ve hâlâ da düşünüyorum. Claybourne'u boşa kürek çekmeye sürükledin. telafi etmeni bekliyorum."

"Ne demek istiyorsun?" Lily ihtiyatla sordu.

"Çocukların işi bittikten sonra seni tekneyle gezdirmesine izin vermelisin, sadece ikiniz. Oldukça romantik olacak" -güzel manzarayı işaret etti- "bu pastoral ortamda."

"Winifred-"

"Israr

ediyorum."

Lily kaşlarını çatınca Winifred elini kaldırdı. "Pekâlâ, sana ısrar etmemem gerektiğini biliyorum. Ama bunu istemenin çok fazla olduğunu sanmıyorum." Leydi dudak bükerek gibi yaptı. "Lütfen canım, bu seferlik yaşlı bir kadının kaprislerini hoş gör."

Lily ofladı. "de yaşlı değilsin."

Winifred, "Ben senin annen olacak yaştayım," diye karşılık verdi. "Dahası, senden daha fazla deneyimim var. İnan bana, yaşlılığında benim gibi yalnız, seilmeyen ve istenmeyen biri olmak istemezsin."

Lily daha fazla tartışmaya girmeden, isteksizce pes etti ve Lord Claybourne ile bir tekne gezintisi kabul etti.

Şirketteki yetişkinler gölde kısa gezintiler yapmaktan memnundu ama çocukların kayıkla gezintiye doyması ve Heath'in son grup genç yolcusuyla kıyıya dönmesi neredeyse bir saati bulmuştu. Lily, Heath'in çocuklarla ilgilenmekten vazgeçmiş olabileceğini umuyordu.

Ama çocuklar gemiden indikten ve Tess tarafından götürüldükten sonra beklenti içinde ona döndü. "Nihayet senin sıran geldi."

Lily kayığa binmek için adım atmaya başladı ama Heath elini uzattı. "Bir kez olsun centilmen olmama izin ver," dedi, altın sarısı gözlerinde kahkahalar gizleniyordu.

Temasın kendisini nasıl etkileyeceğini bildiğinden, onun kendisine dokunmasını gerçekten istemiyordu. Ama ona elini uzatmaktan ve kendisini desteklemesine izin vermekten başka çaresi yoktu. Yine de onun karşısındaki banka yerleşir yerleşmez elini geri çekti.

"Leydi Freemantle'ı bu işe sen bulaştırdın, değil mi?" Heath kürekleri alıp kulaç atmaya başlayınca Lily sordu.

"Cesaretlendirilmeye pek ihtiyacı yoktu. Birlikte olma fırsatına sahip olmamızı istiyor. Bu yüzden sadece iyi bir mizah ve sevgiyle rahatlayın ve eğleniyormuş gibi davranın."

Lily ağzının alaycı bir şekilde kıvrıldığını hissetti. Kendisinin bu kadar ustaca yönlendirilmesine izin vermesi oldukça komikti.

"Kendi başıma kürek çekebilecek kadar yetenekliyim, biliyorsun," diye açıkladı, kolay pes etmek istemiyordu. "Bana çaresiz bir çiçekmişim gibi davranmanıza gerek yok."

"İnanın bana, böyle bir yanlış anlama içinde değilim. Sen daha çok devedikenine benziyorsun." Kız yüzünü buruşturunca Heath hafifçe kıkırdadı. "kürekleri sen çekebilirsin, ama şimdilik arkana yaslan ve bu romantik aranın tadını çıkar."

Bir kaşını kaldırdı. "Elbette seninle flört etmemi beklemiyorsun, değil mi?"

"Ne tuhaf bir düşünce. Herhangi bir kadınsı kurnazlığa sahip olamayacak kadar açık sözlüsünüz."

Lily bakışlarını onun kazanan gülümsemesinden ayırdı ve onun yerine manzaraya odaklandı. Keyif aldığını itiraf etmek zorundaydı. Bu büyüleyici haydutun arkadaşlığına katlanmak zorunda kalmasına rağmen suda olmak hoştu... ya da belki de bu yüzden. Güneş bulutların arkasından çıkmıştı ve esinti belirgin bir şekilde artmış olsa da güzel bir yaz öğleden sonrasına dönüşüyordu.

Gölün ortasına yaklaştıklarında, Heath bir küreği bırakıp uzanarak kaputunun kurdelelerini çekiştirinceye kadar, içini bir hoşnutluğun kapladığını hissetti.

Lily şaşkınlıkla irkilerek elini tutmak için bileğini kavradı. "Ne halt ediyorsun sen?"

Kurdeleleri tamamen gevşetip başındaki boneyi çıkarırken kışkırtıcı bir tavırla, "Çok asil ve düzgün görünüyorsun," dedi. "Rüzgârı saçlarında hissetmeye ihtiyacın var."

Kıyıya baktı ama kimse onun can sıkıcı yaramazlıklarına aldırmıyordu gibiydi. Lily öne doğru eğilerek bonesini geri aldı ve ait olduğu yere, başına yerleştirdi. Ancak daha kurdeleleri tekrar bağlamak için bulamadan keskin bir rüzgâr çıktı ve geniş siperliği yakaladı. Bone anında havalandı ve teknenin yan tarafına doğru uçtu.

Lily'nin yaptığı tamamen refleks bir hareketti: Suyun peşinden yana doğru hamle yaptı. Dehşete kapılmakla kalmadı, sol kolu omuz hizasında suya battı.

Ani soğuktan nefesi kesildi ve boştaki eliyle teknenin kenarını çılginca kavradı, dengesi tehlikedeydi. Bir kalp atışı boyunca orada asılı kaldı. Arkasında, Heath'in onu tamamen denize düşmekten korumak için eteklerini tuttuğunu hissetti. Ama Heath'in o tarafa verdiği ağırlık küçük kayığı yana yatırdı, böylece Lily zayıf tutuşunu kaybetti ve baş aşağı göle yuvarlandı.

Su üzerine kapanmadan bir saniye önce Heath'in şiddetli bir şekilde küfrettiğini duydu. Soğuğun şoku Lily'nin ağzını açmasına, sonra da bir ağız dolusu nefes almasına neden oldu.

Paniğe kapılmak üzereyken boğulmaya, çırpınmaya ve nefes nefese kalmaya başladı. Ama neredeyse anında, çırpınırken güçlü bir kolun beline dolandığını hissetti.

Heath ısrarla onun adını söylediğinde sesinde korku vardı, ama kısa süre sonra sesi yumuşadı. "Sakin ol, sana sahibim," diye mırıldandı yatıştırıcı bir sesle, onu tutarken suya doğru ilerliyordu.

Lily çaresiz bir öksürük nöbetine katlanırken, onu kurtarmak için peşinden dalmış olduğunu fark etti.

Sonunda hırıltılı nefesini yakalamayı başardığında, onu kendine daha da yaklaştırdı. "İyi misin?" diye sordu, gözlerinde endişeyle.

Yüzü onunkine çok yakındı ve Lily onun omuzlarına tutunuyordu. Bırakmak istememesine rağmen Lily kendini ölümcül tutuşunu gevşetmeye zorladı.

"Evet," diye boğuk bir sesle konuştu.

"Ben iyiyim." Adamın ağzı kıvrıldı. "İyi görünmüyorsun." "Nefes alabildiğimde iyi olacağım."

Sanki söylediklerini yalanlarcasına, bir öksürük nöbeti daha tuttu onu. Heath sesini yeniden bulana kadar ona destek olmaya devam etti.

"Teşekkür ," dedi Lily sonunda. "Yine de ıslanmana gerek yoktu. Kendimi kurtarabilirdim."

"Boğulabileceğini düşündüm."

"Yüzmeyi biliyorum. Basil Eddowes bana çocukken öğretmişti. Sadece düşmenin şoku beni bir anlığına felç etti." Durakladı, aniden adamın vücudunun kendi vücuduna baskı yaptığıının farkına vardı. "Artık beni bırakabilirsin. Kendi başıma idare edebilirim."

"Uzun etekler ve kombinezonlarla yüzmek sana zor gelebilir."

"İdare edebilirim," diye tekrarladı Lily.

Adam hâlâ onu serbest bırakmaya isteksiz görünüyordu, bu yüzden Lily onu itti. Adam haklıydı, Lily çabucak öğrendi. Bir şekilde yüzebiliyordu ama pek de yüzer gibi değildi. Etekleri onu aşağı çeken bir gemi çapası gibi hissediyordu. Ve yüzmek için bacaklarını tekmelemeye çalıştığında, onların muslin parçalarına dolandığını fark etti.

Zor oldu ama birkaç metre ötedeki sandala ulaşmayı başardı. Yukarı uzanarak kenarı kavradı ve tutundu.

Tırmanmaya çalışmadan önce gücünü toplamak için kısa bir süre bekledi ama sonra bunun imkânsız olduğunu anladı; sırlıslık elbisesinin ağırlığı onu aşağı çekti ve kendini yukarı çekmeye çalıştığı her seferinde sandalı suya yatırdı.

"Yardıma ihtiyacın var mı, tatlım?" Kız bıkkınlıkla bir yemin mırıldandığında Heath hafifçe sordu.

Lily gözlerinden süzülen bir tutam saç iterek ona baktı. Onun bu ikileminden hoşlandığı belliydi. Ve onun yenilgiyi kabul etmesini istiyordu. Ama Lily ondan yardım isteyerek onu tatmin edecek değildi.

O sırada kıyıda bir grup insan toplanmıştı ve endişe içinde ona sesleniyor, iyi olup olmadığını öğrenmek istiyorlardı.

"Evet, merak etme," diye karşılık verdi Lily. "Ben de geliyorum."

Küçük tekneye tutunmayı bırakarak solundaki en yakın kıyıya doğru ilerledi, etekleri birbirine dolandığı için yavaş yüzüyordu.

Ses tonuna bakılırsa, Heath onun kararını onaylamıyor gibiydi. "Ne yaptığını sanıyorsun, Lily?"

Sadece ilerlemenin verdiği hayal kırıklığına rağmen küçük vuruşlar yapmaya devam etti. "Ben kendimi kurtarıyorum. Beni kurtardığın için puan kazanmanı istemiyorum. kazanmak için sadece üç puana daha ihtiyacın var."

"Ya bu sefer puanlar üzerindeki hak iddiamdan vazgeçersem? Tekneye dönüp sana yardım etmeme izin verir misin?"

"Teşekkür ederim lordum, ama bu egzersizi teşvik edici buluyorum." "Lily..." dedi, eğlence ile kızgınlık birbirine karışmıştı.

Kız vazgeçmeyince, Heath ona yetişti ve kulaçlarını onun çok daha kısa olan kulaçlarına uydurarak onunla birlikte yüzdü. "Kimse size ne kadar inatçı olduğunuzu söyledi mi, Bayan Loring?"

"Evet, oldukça sık. Sen de öyle. Ama seni bu konuda uyarmıştım, hatırladın mı?"

Karadaki birkaç kişi onun ne yaptığını fark etti ve onu karşılamak için gölün etrafında koşuşturmaya başladı. En önde Benjamin vardı, onu hızla üç uşak takip ediyordu. Winifred ise onların peşinden nefes nefese geliyordu, iri cüssesi aynı hızı korumasına engel oluyordu.

Lily'nin kolları ve bacakları yorulmaya başlamıştı ama neyse ki kısa sürede ayaklarının dibe değebileceği daha sığ sulara ulaştı. Ancak dik durmak boşuna bir çabaydı. Her iki terliğini de kaybetmişti ve çoraplı ayakları kumlu çamurda tutunacak yer bulmakta zorlanıyordu. Sonunda ayağını basacak bir yer bulmayı başardığında bile, gölden çıkmak arkasından zincirleri sürüklemek gibiydi.

Bir keresinde neredeyse düşüyordu ve su beline kadar derinleştğinde, ayak parmaklarını kesen keskin bir çakıl parçasına bastı. Acı dolu bir çığlık attığında, Heath tiksintiyle nefesini verdi.

"Yeter ," dedi ve aradaki mesafeyi kapattı.

İzin vermesini beklemeden Lily'yi kollarına alıp yolun geri kalanını taşımaya başladı.

Bir itiraz çığlığı attı ama adam suyun içinden geçip eğimli kıyıdan kıyıya çıkarken boynuna yapışmak zorunda kaldı.

Su diz hizasına geldiğinde "İndir beni!" diye ısrar etti.

"Memnuniyetle," diye cevap verdi. "Karaya vurmuş bir balina kadar ağırsın."

Daha konuşur konuşmaz tökezledi ve tek dizinin üzerine çöktü. Adam kadını kolayca tutarken kadın adamın boynuna daha sıkı sarılmış olsa da aynı anda aynı yemini ettiler.

İşin esprisi Lily ve Heath'e aynı çarptı. Birbirlerinin gözlerine baktıklarında her ikisinden de kahkahalar yankılandı.

Sonunda onu güvenle tutarak ayağa kalktığında, kahkahaları ortak bir soluksuz gülümsemeye dönüştü.

"Seninle kahramanı oynamak çok zor, tatlım."

Lily'nin ağzı neşeyle kıvrıldı. "Ne kahramansın sen öyle. Eğer başlığımı gevşetmemiş olsaydın, bu duruma düşmezdik."

Karaya ulaştıklarında küçük bir seyirci grubu da onlara katılmıştı.

Winifred nefes nefese kalmıştı ama önce o konuştu. "Ne kadar harikasınız lordum. Onun hayatını kurtardınız."

"Bana çok fazla kredi veriyorsunuz leydim," diye cevap verdi, sesi kurudu.

"Evet," diye ekledi Lily alaycı bir ifadeyle. "Sanırım kurtuluşumla benim de bir ilgim var."

Winifred başını sallarken ona sırtıttı. "Ama yine de oldukça romantikti," diye ısrar etti.

Lily arkadaşının sözlerini duymazdan gelerek Heath'e döndü. "Lütfen beni indirin lordum. Bir gün için yeterince centilmence davrandınız."

Adam onu çoraplı ayaklarının üzerine , Lily sert zeminin hassas tabanlarına değdiğini hissederek irkildi.

Onun acısını gören Winifred kaşlarını çattı. "Lily, ayakkabıların olmadan eve kadar yürüyemezsin."

"Evine dönmeyi planlamıyorum, Winifred. Onun yerine Danvers Hall'daki evime gideceğim, böylece bu sırlısklam elbiseyi değiştirebilirim."

Hanımefendinin gözlerinde aniden bir spekülasyon ışığı belirdi. "Evet, elbette evde üstünüzü değiştirmelisiniz. Size uyacak hiç elbisem yok. Ve siz de ona eşlik etmelisiniz, Lord Claybourne. Kuru giysilere ihtiyacınız var ve Lord Danvers'ın gardırobunda bolca seçenek olmalı."

Lily tartışmak istiyordu ama ikisi de sırlısklamdı ve Lily üşümeye başlamıştı.

Ne olursa olsun, Heath kararı ondan aldı. "Arabam bizi salona götürecektir, Leydi Freemantle. Doğrudan ahırlara gideceğiz, böylece konuklarınızı rahatsız etmemize gerek kalmayacak."

Winifred mutlulukla başını sallasa da Lily'nin perişan haline ölçülü bir bakış attı. "Sanırım onu alması için bir uşak göndermeliyim."

senin için biraz battaniye...."

Heath, "Arabamda halılar var," diye güvence verdi ona. "Bu kadar aceleyle ayrıldığımız için lütfen özürlerimizi kabul edin leydim."

Ev sahibine kısa bir selam verdikten sonra, Lily'nin keskin soluk alıp vermesine aldırmadan onu tekrar kucağına aldı ve ahıra doğru ilerledi.

Lily karşı çıkmanın nafi olduğunu biliyordu ama yine de kulak misafiri olmadıklarında onu azarladı. "Winifred'in entrikalarından utanmazca faydalanıyorsun."

"Belki ama geleneksel kur yapma yöntemleri senin üzerinde işe yaramayacak, bu yüzden fırsatım varken harekete geçmeliyim."

Çıkardığı ses bir alay ile eğlenen *bir mırıltı* arasındaydı. "Bu saçma komediyi onun gibi romantik buluyor olamazsınız."

"Hayır, hiç romantik değil. Boğulmuş bir fareye benziyorsun."

Lily'nin gözleri alaycı bir hakaretle büyüdü. "Vay, vay. Önce bir balina, şimdi de bir sıçan. Ne kadar da güzel iltifat ediyorsun."

Ona sıırttı. "İltifatlara verecek türden bir kadın değilsiniz, bunu sizinle tanıştığım ilk anlarda öğrendim."

Onu cesaretlendirmemesi gerektiğini bildiği halde, Lily kendini gülümserken buldu. Heath'in güçlü kollarına sarılmanın, onun sıcak ve güçlü bedenine yaslanmanın verdiği hazzı da inkâr edemiyordu. Güneş bulutların ardında kaybolmuştu ve ıslak giysileri tüylerini diken diken ediyordu.

Ama bakışlarını ayırdı ve adamın uzun adımları mesafeyi tüketirken omzunun üzerinden bir noktaya baktı.

Ahıra vardıklarında onu doğrudan arabasına taşıdı. Hizmetkârları onun emrini yerine getirmek için koşturdular ve Lily'yi içeri sokabilmesi için kapıyı açtılar.

Sırılsıklam olmuş eteklerini düzenlemeye çalışırken deri koltuğa yerleşti ve nemli, soğuk kumaş bacaklarına ve sırtına yapıştığında ürperdiğini hissetti.

Heath arabacısına emirler verdikten sonra, ağır bir yün araba battaniyesi taşıyarak onun yanına oturmak için arabaya tırmandı. Heath battaniyeyi kucağına ve omuzlarına örttüğünde Lily minnettar oldu. Ama Heath kolunu ona dolayıp yaklaştırdıca Lily kaskatı kesildi. "Lord Claybourne-" diye söze başladı.

"Sus ve seni ısıtmama izin ver. Aksi takdirde salona ulaştığımızda donmuş olacaksın."

İsteksizce, onun kendisini vücudunun kıvrımlarına yaslamasına izin verdi. Heath'in kendisini bu savunmasız duruma sokmasına izin verdiğine inanamıyordu ama yine de onun inisiyatifine, kur yapmasını engellemek için yaptığı her hamleye karşı koymasına hayranlık duymaktan kendini alamıyordu. Başını sallayarak ona ve kendine usulca güldü.

Heath bir parmağını kızın çenesine koyup başını kendisine çevirdi. "Gülüşünü seviyorum." Bakışları onu şefkatle değerlendirdi. "Gülüşünün gözlerini nasıl parlattığını seviyorum."

Lily birden nefessiz kaldığını hissetti.

Araba tam o sırada hareket etmeye başladı ve Lily'yi ona doğru itti. Rahatsızca kıpırdanan Lily gözlerini kaçırdı. Ancak onu görmezden gelemedi, çünkü adamın başparmağı boynunun yan tarafına kayarak onu okşadı. Karıncalanma hissi sinir uçlarına sıçradı ve tekrar titremesine neden oldu.

"Bu kadarı yeterli lordum."

"Aynı fikirde değilim meleğim. Senin ısınmaya ihtiyacın var ve ben bunu seni öperek yapmak niyetindeyim."

Dudaklarını kızın ensesine bastırıp göğsünde ve midesinde heyecanlı bir kıpırtı yarattığında Lily sertçe ona baktı. "Boğulmuş bir fareyi öpmek isteyemezsin."

Sırıtişı yavaş, güçlü ve iflah olmaz bir şekilde bulaşıcıydı. "Sana kaç kere söylemeliyim, nasıl görüldüğün umurunda değil? Her son derece çekicisin."

Gölde ıslandığı için daha az çekici görünmüyordu, diye düşündü Lily, yakışıklı yüzüne bakarak. Islak saçları biraz koyulaşmış ve kıvrılmıştı, bu da Lily'nin uzanıp parmaklarını saçlarının arasından geçirme isteği uyandırdı. Böylesine günahkâr ve şehvetli bir gülümsemeye nasıl karşı koyabilirdi ki?

Heath başını eğdiğinde geri çekilmemesinin nedeni kuşkusuz buydu. Onu usulca öptü, söz verdiği gibi ağzını ve içindeki daha da hassas olan diğer kısımları ısıttı. Kanının utanç verici bir şekilde yoğunlaşmasından utanan Lily, kalçalarının arasında nemli bir sıcaklık birikirken küçük bir iç çekti. Onu durdurması gerektiğini biliyordu ama onun hınzır ağzı bir kadının sağduyusunu kaçırabilirdi....

Sonra ellerinden biri battaniyeyi kenara itti ve Lily'nin göğsünün üzerine gelip sahiplenici bir şekilde kapandı. Lily dağılan aklını toparlamaya çalışarak kararlılıkla uzaklaştı.

"Benimle güpegündüz bir arabada sevişmeyi düşünüyor olamazsın," diye haykırdı nefes nefese. "Sen bile bu kadar rezil olamazsın."

"Gerçekten de bunu düşünüyor

olabilirim." "Salon'a neredeyse bir

mil var."

"Arabacıma göle düştüğünüzde yaşadığınız şoku göz önünde bulundurarak yavaş gitmesini söyledim. Güven bana, aklımdaki şey için zamanımız var." Bir parmağını kızın boğazına götürdü ve elbisesinin yakasına kadar etti. "Ama söz veriyorum, bu sefer seni doruğa çıkarmayacağım. Zevk çılgınlıklarının hizmetçilerim tarafından duyulmasını istemiyorum."

Heath'in dün yaptığı gibi onu zevkten ağlatacağını düşünen Lily boğazının kuruduğunu hissetti. Adamın başparmağı çıldırtıcı bir şekilde tenini hafifçe okşarken Lily orada öylece oturuyordu. Adamın vücudu güçlü bir sıcaklık yayıyor, Lily'nin onu arzulamasına neden oluyor ve şehvetli farkındalık tüm sinir uçlarına yayılıyordu. Onun kendisiyle sevişmesini ne kadar çok istediğine inanamıyordu.

Lily gözlerini sıkıca kapattı. Heath onun için çok kötüydü. Lily'nin kontrol etmeye çalıştığı pervasızlığı harekete geçirmişti.

Kendinden iğrenir gibi bir ses çıkararak adamın elinden kurtuldu ve karşı koltuğa geçerek yüzünü ona döndü, aceleyle battaniyeyi beline kadar indirdi. "Sen bir şeytansın, bana tüm edep duygularımı unutturmaya çalışıyorsun."

"Ki zaten hiçbir zaman çok iyi bir başlangıç olmadı."

Bu kadarı doğrudu. her zaman vahşi bir damar vardı ve şimdi Heath onu cesaretlendiriyor, tıpkı özlemini çektiği gibi düşüncesizce davranmaya teşvik ediyordu. Ama Lily bu kez özelemlerine boyun eğmeyeceğine yemin etti.

Yine de bakışlarının yavaşça onun üzerinde gezinmesi yardımcı olmadı.

"*Lütfen* bana öyle bakmayı keser misin?" diye öfkeyle sordu.

"Ne şekilde?"

"Sanki beni soymak istiyormuşsun gibi."

"Ama seni soymak istiyorum, sevgilim." Glmsemesi çapkınca ve şehvetliydi. "Seni arzulamama engel olabilir miyim? O muslin elbisen şu anda cazibenden çok azını saklıyor."

Kendine baktı ve göğüs uçlarının elbisesinin ve i amaşının ıslak bedeninden bile göründüğünü fark etti. Yanaklarının ısındığını hisseden Lily, arabanın battaniyesini göğsünü örtecek şekilde yukarı çekerek göğüslerini onun hevesli bakışlarından korudu.

Heath acı dolu bir i çekti. "Eğē beni memnun etmeyeceksen, sanırım hayal kurmakla yetinebilirim."

Lily ona şüpheyle baktı, bir sonraki adımda ne yapacağını merak ediyordu.
Onun gözlerinde dans eden şeytanlara güvenmiyordu.

Ona güvenmemekte haklı olduğunu hemen sonra fark etti, çünkü adam uzanıp pantolonunun n düğmelerini açtı. Adam ekmecelerini açıp da kudurmuş erkeklik organını onun şaşkın bakışları önünde serbest bıraktığında Lily'nin nefesi tamamen kesildi.

"Konuşma gücünü m elinden aldım? Hayret bir şey." Lily
yutkundu. "Sen tamamen ktsn," dedi kısık sesle.

"Olabilirim. Çok fiziksel bir adam olduğumu göreceksin."

Adam sert şaftı avucunun içinde tutarken gözleri fal taşı gibi açıldı. şaftın kalın, uzun ve şişmiş bir şekilde dışarı fırlamasına bakılırsa çok tahrik olmuştu.

Daha önce mermer heykeller dışında hiçbir erkeğın çıplak belini görmemişti. Heath ise herhangi bir heykelden çok daha iri ve erkeksiydi. Büyülenmiş, bakışları perçinlenmiş olan Lily, Heath'in kabarıklığını hafifçe okşamasına baktı.

"Bunu bana yapmanı tercih ederim."

Kız suskun kalınca, adam eğildi ve kızın irkilmesine neden olacak şekilde battaniyenin altından uzanarak sol ayak bileğini tuttu ve çorabını çıkardı. Ayağını kucağına kaldırarak tabanına hafifçe masaj yaptı, ve sonra çıplak tenine temas etmesi için yaklaştırdı.

Kadın büyülenmiş gibi oturuyor, gözlerini başka tarafa çeviremiyordu. Adamın erkekliğinin sıcak, granit kalınlığı çıplak ayağına garip bir şekilde erotik geliyordu.

"Lily," diye seslendi usulca. "Gel ve otur."

Bakışlarını onunkilere kaldırdı, içgüdüsel olarak ondan ne istediğini anladı. "Seni... okşamamı mı istiyorsun?"

"Hem de çok." Gülümsemesi kışkırtıyor, gözleri baştan çıkarıyordu. "Seni tahrik ettiğimde ne kadar zevkli olduğunu biliyorsun, o yüzden beni tahrik ettiğinde benim için ne kadar zevkli olabileceğini hayal edebilirsin."

Kalbi çarpmaya başladı ama adamın skandal isteğini reddedecek iradeye sahip değildi. Adamın çekici ela gözlerindeki hınzır parıltının cazibesine kapılarak ayağa kalktı ve onun yanındaki koltuğuna oturdu; battaniye vagonun zeminine kayarken tamamen unutulmuştu.

Heath hiç beklemeden avucunu onun çıplak beline götürdü. Parmakları onun sertliğinin etrafını sararken Lily keskin bir nefes aldı, dokunuşuyla onun hayatının nabzının attığını ve sıçradığını hissetti.

Kadının içinde bir gerginlik vardı, ama Heath sadece rahatça koltuğuna yaslandı. Elini hafifçe kavrayarak onu okşamayı için ikna etti, uyarılmışlığının altındaki ağır keseleri avuçlamasına, kör, kadifemsi başını izlemesine izin verdi, sonunda elini kabarık uzunluğunun etrafında kıvrana kadar. Ona nasıl zevk vereceğini göstererek, elini yavaşça aşağı yukarı hareket ettirmeye ve okşamaya başladı.

Lily'nin içinden utanç verici bir heyecan geçti, duyularını tutuşturdu, içinde akışkan bir ısı artışını ateşledi. Onu hissetmek, onun gözlerinde parlayan tembel tutku Lily'yi alevlendirmişti.

"Daha sert, aşkım. Bana zarar vermeyeceksin." Vuruşlarının hızını artırırken sesi biraz nefessiz geliyordu.

Kısa süre içinde yüzü gerildi, teni kızardı ve gözleri sıcak, ilkel bir arzu pusuyla parıldadı.

Parmakları daha sert yoğrulurken çenesi kilitlendi, kısa, sert hareketlerle yukarı ve aşağı süpürdü. Artık nefesi sert ve düzensizdi, parmakları onunkilerin etrafında kenetlenmişti. Ama doruğa ulaşmadan bir an önce onun elini bıraktı ve kendi elini aletin başının etrafında kavradı.

Dişlerini sıkarak, zonklayan tohumu avucunun içine fışkırırken gözlerini kapattı. Ortaya çıkan patlama kalçalarını sarsıcı bir şekilde kavislendirdi.

Lily, Heath'in titreyip kıpırdamadan gözlerini dört açarak izledi.

Sonunda gözlerini açarak ona gülümsedi. "Özel buluşmalarımız hayatımın zevki haline gelebilir," dedi boğuk bir sesle.

Cevap veremedi, öylece oturdu, dudakları aralandı, nefesi kesildi, suskun, titreyen bir pudinge dönüştü.

Kadın sessiz kalınca ceketinin cebinden bir mendil çıkarıp elini sildi, sonra sakince giysilerini yeniden düzenleyerek üstünü örttü ve pantolonunun düğmelerini yeniden ilikledi.

Lily kuru dudaklarını ıslattı. "Tüm yapmak istediğin

bu mu?" "Daha fazlasını mı bekliyordun?"

"Şey...evet." Onun en azından kendisini baştan çıkarmaya çalışmasını bekliyordu. Bunun yerine onu sıcak ve acı içinde bırakmıştı, duyuları alev alev yanıyordu.

"Ne yazık ki zamanımız yok. Kısa süre içinde Danvers Hall'a ulaşmış olmalıyız."

Lily neşeli ses tonuna kaşlarını çatarak baktı ve birden niyetini anladı. "Bunu bilerek yaptın, değil mi?"

"Evet, aşkım. Tutkuyla ilgili başka bir dersti. Artık tatmin olma umudu olmadan acı verici bir şekilde uyarılmanın nasıl bir his olduğunu biliyorsun... beni sürekli olarak içinde bıraktığın durum bu."

Onu kasıtlı olarak gıdıklamış, heyecanlandırmış ve tahrik etmişti, sadece onu hayal kırıklığına uğratmak, aç bırakmak ve daha fazlasını arzularını sağlamak için.

"Bu hiç adil değil," diye mırıldandı Lily. "Aslında oldukça el altından."

Yarım gülümsemesi büyüleyiciydi. "Kaderini değiştirme gücüne sahipsin. Tek yapman gereken benimle evleneceğini söylemek ve ben de istediğin zaman cinsel arzularını tatmin etmekten büyük mutluluk duyacağım. O zamana kadar, namusun benimle güvende."

Gözlerinde kahkaha vardı ama bir meydan okuma da vardı. Lily'nin kabul etmeye hiç niyeti olmadığı bir meydan okuma.

Can sıkıcı, baştan çıkarıcı Lord Claybourne'a ilk kez sessiz bir yemin etmemiştir; bu kez onu evlenmeye ikna etmek için inanılmaz bir cinsel hazzın cazibesini kullanmıştı.

"Sanırım acı çekmek zorunda kalacağım," dedi Lily, battaniyeyi ve atılmış çorabını almak için eğilmeden önce öfke nöbetiyle ondan tekrar uzaklaşarak. "Ama bir şey söyleyeceğim: Bu saçma oyun benim için yeterince çabuk bitemez!"

Onuncu Bölüm

Şefkatli bir sevgiliye sahip olmanın inanılmaz cazibesini şimdi anlıyorum.

-Lily'nin kendi kendine düşünceleri

Ertesi gün öğleden sonra Fleur, Lily'nin gölde beklenmedik yüzüşünün hikâyesini dinledikten sonra, "Sanırım buna berabere diyebiliriz," diye açıkladı. "Sen ne düşünüyorsun, Chantel?"

Lily, Chantel'in Lord Claybourne'a özür dileyen bir gülümseme verdiğini gördü. Performansını değerlendirmek için cariyelerin oturma odasında toplanmışlardı ama Chantel o kadar yufka yürekliydi ki kimseyi, özellikle de yakışıklı asilzadeleri hayal kırıklığına uğratmaktan hoşlanmazdı.

Chantel, "Ne yazık ki aynı fikirdeyim lordum," diye mırıldandı. "Bu durumda size ne puan verilmeli ne de puanınız silinmeli. Lily'yi teknenize çekmeyi başardınız ama o sizin gözetiminiz altındayken denize düştü. Ve kendini kurtarmak için sizin yardımınıza ihtiyacı yoktu. Dahası, elbisesini değiştirebilmesi için ona Danvers Hall'a kadar eşlik ettiniz, ancak kuru giysileriniz olduğu için bundan siz de faydalandınız. Gerçekleri doğru özetleyebildik mi?"

Heath yumuşak bir sesle, "Ben buna adil bir değerlendirme derdim," dedi - Lily'nin içi rahatlamıştı. Neredeyse onun arabasındaki aşk maceralarından söz etmesini bekliyordu. Onun bakışlarıyla karşılaştığında, o skandal olayı hatırladığını anladı ve dilini tutmasına çok sevindi.

Doğrusu, çünkü maçın sonucunu etkileyebilecek başka bir şey de yoktu. Maçın geri kalanında

Öğleden sonra Heath'in davranışları tamamen sıra dışı ve ihtiyatlıydı. Salonda kıyafetlerini değiştirmişler ve bahçe partisine katılmak üzere Freemantle Parkına dönmüşlerdi.

Elbette Winifred, Lily'ye kur yapma konusunda daha uyumlu olması için özel olarak baskı yaptığında, ilginç ayrıntıları öğrenmeye hevesliydi. Ama sadece ölüm acısı altında tutkulu buluşmalarını itiraf edebilirdi.

Winifred'in hâlâ her fırsatta onu markizin yoluna itmeye çalışması yeterince kötüydü. Lily zengin dula Fanny'ye arkadaşlarının borcu konusunda yardım edebileceğini söylediğinde, Winifred yine bariz bir çöpçatanlık girişiminde bulunarak hemen reddetmiş, Lily'nin para için Lord Claybourne'a başvurması gerektiğini söylemişti - ki Lily bunu kesinlikle yapmak istemiyordu.

"Evet, Lordum," dedi Fleur, yargılamayı sona erdirerek. "Sanırım bugüne kadarki toplam puanınız yedi. Hâlâ üç puan daha kazanmanız gerekiyor."

Heath yanında getirdiği paketi almak için yan masaya uzanırken, "Belki bu puanımı artırır," dedi.

Adam paketi kanepede yanında oturan Lily'ye uzattığında, Lily temkinli bir şekilde aldı. Pahalı yaldızlı bir kâğıda sarılmış ve kurdeleyle bağlanmıştı.

"Oh, bir hediye!" Chantel sevinçle söyledi. "Bir tür kitaba benziyor. Aç onu, Lily."

Lily, deri ciltli bir kitabı ortaya çıkarmak için kurdeleyi ve ambalajı çıkardı.

"Ne oldu?" Chantel sordu. "Sonelerden oluşan bir cilt mi?"

"Hayır," diye cevapladı Lily başlığı okurken. "George Wilkins'in *Güney Denizi Adalarında Seyahatleri*."

Heath, "Bunu sonelere tercih edeceğinizi düşünmüştüm," diye yorum yaptı. "Wilkins, Kraliyet Cemiyeti'nin bir üyesi ve Sir Joseph Banks'in çırağı. Pasifik'teki yerli kültürlerle ilgili anıları çok ilgi çekici."

Chantel şaşkın görünüyordu. "Lily yabancı bir denizdeki dinsizlerin durumuyla neden ilgilensin ki?"

Heath'in eğlenen bakışları Lily'ninkilerle yeniden buluştu. "Çünkü özünde bir maceracı olduğunu iddia ediyor," diye cevap verdi.

"Bu doğru mu, Lily?" Chantel dehşet ifade eden bir ses tonuyla sordu.

Lily gülümsedi. Bu ses tonu, annesinin kızının maceraya olan açlığından yakınrken düzenli olarak kullandığı ses tonuyla aynıydı. "Korkarım öyle, Chantel. Ama endişelenmene gerek yok; bulaşıcı değil. Bu kitaba nasıl rastladınız lordum?"

"Wilkins benim meslektaşımıdır. Ben de Sir Joseph'e arkadaşım demekten onur duyuyorum."

Arkadaşları bunun önemini anlamasa da Lily etkilenmekten kendini alamadı.

"Sir Joseph kim?" Fleur bilmek istiyordu.

Lily ona doğru baktı. "O Kraliyet Cemiyeti'nin başkanı, Fleur." Kraliyet Cemiyeti doğa bilimlerini teşvik eden bir kuruluştı ve son birkaç on yıldır dünya çapında çeşitli bilimsel keşif gezileri düzenlemişti. "Sir Joseph de bir keresinde Kaptan James Cook'la birlikte Pasifik'i ve Avustralya kıyılarını keşfetmek için *Endeavour*'la denize açılmıştı."

"Peki siz böyle şeylerle ilgileniyor musunuz?"

"Şey, evet. Ama Lord Claybourne'un öyle olmasına şaşırdığımı itiraf etmeliyim."

Heath onun yanında, koltuğunda arkasına yaslandı. "Arkadaşım Arden Cemiyet'in hevesli bir üyesidir ve ben de onun ısrarıyla dahil oldum. Başlıca ilgi alanım keşif. Wilkins'in bu son seferi de dahil olmak üzere şimdiye kadar araştırma gemilerinin üç seferinin finanse edilmesine yardımcı oldum."

Lily ona hayranlıkla baktı ve Heath hakkındaki ilk izleniminin cesur bir maceracı ve kaşif olduğunu hatırladı. "Keşifle ilgilendiğini fark etmemiştim."

"Benim hakkımda bilmediğin çok şey var."

Fleur bir kez daha araya girdi. "Bu hediye'nin kesinlikle bir puan değerinde olduğunu söyleyebilirim Lord Claybourne, çünkü oldukça düşünceli ve yaratıcı. Sıradan bir saray mensubu Lily'ye şiir getirirdi. Bu, onun gerçek arzularını anladığınızı gösteriyor."

Heath sadece Lily'nin duyabileceği kadar alçak sesle, "Onun gerçek arzularını kesinlikle aklımda tutuyorum," diye mırıldandı.

Onun kasıtlı olarak kışkırtıcı bir şekilde söylediği söz üzerine, ona sakinleştirici bir bakış gönderdi ve oyunu kazanmak için sadece iki puana daha ihtiyacı olduğu gerçeğinin üzerinde durmak istemeyerek konuyu değiştirmeye karar verdi. "Kitap için teşekkür ederim lordum. Okumaktan memnuniyet duyacağım. Şimdi yarın akşamki suare'miz için katılımcı bulma çabalarınız hakkında rapor vermek ister misiniz?"

"Ortaya çıkmaya söz veren on üç kişi saydım."

Chantel sevinçle ellerini birbirine vurdu. "Bu çok önemli, lordum! Sizin ve Fanny'nin adaylarıyla birlikte yaklaşık otuz seçkin konuğumuz olacak."

Heath'in gülümsemesi mütevazıydı. "Adaylardan biri sizin eski bir tanıdığınız olduğunu iddia ediyor, Bayan Amour. Vikont Poole."

"Aman Tanrım! Poole'u bir eşek yaşımdan beri görmedim. Karısı onun... şey... benimle olan ilişkisine karşı çıktı, o da benden vazgeçti."

Heath ona, "O artık dul," diye bilgi verdi.

"Evet, bunu duymuştum." Chantel sanki renkli geçmişini hatırlıyormuş gibi şaşkın bir iç geçirdi. "Lord Poole her zaman en sevdiğim saray mensuplarından biri olmuştur. En orijinal aşık değildi ama neşeli bir tipti ve açık ara en iyi şairdi. Düzenli olarak benim için soneler besteleyerek iyilik yarışmalarımı kazanırdı, hatırlıyor musun Fleur?"

"Hatırlıyorum." Fleur'un gözlerinde spekülatif bir bakış belirdi. "Belki de yarın akşamki katılımını avantaja çevirebilir ve onunla eski birlikteliğinizi yenileyebilirsiniz."

"Kesinlikle deneyeceğim. Ama her halükarda onu tekrar görmek çok güzel olacak."

"En iyi halinizle görünmeniz gerekecek," diye öğüt verdi Fleur. "Senin de çok iyi bildiğin gibi, yaş bizim dostumuz olmadı."

"Evet, ama Fanny'nin terzisi kozmetik ve kuaför konusunda mucizeler yaratabiliyor. Lily de benim için harika yeni kıyafetler buldu." Chantel Lily'ye gülümsedi. "Keşke senin elbisen de bunun yarısı kadar güzel olsaydı, canım."

"Sade bir gece elbisesiyle idare edeceğim," diye cevap verdi Lily. "Parlaması gerekenler öğrencilerimizdir."

Heath'in bakışlarını ona çevirdiğinde kaşlarının çatıldığını hissetti. "Suareye katılmayacağınıza emin misiniz?"

Kaşları çatıldı. "Ama tabii ki. Ne bekliyordun ki?"

Kaşları hiç çatılmadı. "Arkadaşların alıştığın gibi olmayacak."

"Eğer uygunsuzluktan endişe ediyorsanız, kılık değiştirerek gelmeyi planlıyorum - maske ve türban - böylece kimse beni tanımayacak."

"Öyle bile olsa, orada olmana yok."

Lily onun açıkça onaylamadığını görünce gözleri büyüdü, ta ki onun bekâr arkadaşlarının kendisini muslinlerin arasında sanmasından endişe ettiğini anlayana kadar. "Ama gerekirse pansiyonerlerimize yardım etmek için orada olmalıyım lordum. Onları şimdi terk edemeyeceğimi anlıyorsunuz değil mi? Bu suare onların geleceği için çok önemli. Suarenin başarılı bir şekilde sonuçlanmasının O'Rourke'olan borcumuzu ödememize yardımcı olacağından bahsetmiyorum bile."

Heath itiraz etmedi ama sessizce oturup onu izledi. Onun delici bakışlarından rahatsız olan Lily ayağa kalktı. "Kitap hediyeniz için teşekkür ederim lordum, ama beni bağışlarsanız, birkaç dakika sonra başka bir dersim var. Yarın akşam saat sekizdeki suarede görüşebilir miyiz? Ne yazık ki o saatten önce vaktim olmayacak, çünkü bütün gün hazırlık yapacağız."

Heath de ayağa kalkarken, "Yarın saat sekize kadar," dedi.

Kapıya doğru dönmeden önce ona kibarca başıyla selam verdi, ama Lily onun bu halinden hiç de memnun görünmediğini fark etti.

Yine de onun mutluluğu şu anda -ya da başka herhangi bir zamanda- onun başlıca kaygısı değildi, diye ekledi kendi kendine isyan ederek.

Artık tek derdi başarılı bir suare düzenleyerek öğrencilerinin kendilerine bakacak ve onlara başka türlü umamayacakları kadar iyi bir hayat sunacak yeni patronlar edinmelerini sağlamaktı.

Heath, Lily'nin Pazartesi akşamki etkinliğe katılma kararından gerçekten de hiç hoşnut değildi. Müstakbel markizinin böylesine müstehcen bir toplantıda bulunmasını, arkadaşlarının ve bekâr dostlarının açık saçık tekliflerine maruz kalmasını kesinlikle istemiyordu.

Bu yüzden Lily'ye göz kulak olmak için geceye erken gelmişti.

Ne var ki, onun topluluğa karışmasını izlerken huzursuz ve sabırsızdı. Gerçekten de ağzı ve çenesi dışında yüzünün tamamını gizleyen üç çeyrek maske ve parlak saçlarını saklamak için zarif bir türban takmıştı. Yine de hiçbir kostüm onun özünü gizleyemezdi. Canlı ve diriymiş, hayat ve duygusallıkla titreşiyordu. Odadaki her erkek onu fark etti - ne kadar çok rakibi olduğu düşünüldüğünde bu oldukça büyük bir başarıydı.

Suare, Prens Regent'in kibar dostları tarafından Carlton House'da düzenlenen ışıltılı şenliklerle kıyaslanabilecek kadar şık bir geceydi. Salon ağzına kadar doluydu. Sergilenen genç kadınların her biri hanımefendi gibi görünüyor ve konuşuyordu ve Heath, Lily'nin "akademisinin" onları Londra'nın en iyi fahişeleri olmaya layık güzelliklere dönüştürdüğünü bildiği için etkilenmeden edemedi.

Fleur Delee ve Chantel Amour gururlu anne tavuklar gibi bakıyorlardı. Fleur, kırmızı ipek ve siyah dantel giymişti; Chantel ise mor saten deveduğu tüyleriyle göz kamaştırıyordu, ancak ametist ve elmas mücevherlerinin macundan yapıldığından şüpheleniyordu.

Heath ilk bir saat boyunca korumacı bir tavırla Lily'nin yanında durdu ama Lily onu görmezden gelerek gruptan gruba geçti. Daha sonra yaşlı Lord Poole'a yapıştı ve sonraki bir saati onunla gülüşerek, flört ederek ve şampanya içerek geçirdi.

Ve eğer bu yeterince kötü değilse, Lily'ye bir çift hevesli genç kan yaklaştığında gecenin yarısı ancak bitmişti.

İçlerinden biri onun elini öptüğünde Heath yumruklarının sıkıldığını hissetti, ama Lily genç adama gülünce daha fazla dayanamadı. İki adımda onun önünde durdu.

Heath dişlerini sıkarak, "Ah, işte buradasın sevgilim," dedi, kızın dirseğinden tutup onu şirketten uzaklaştırırken.

Ancak adam onu salondan çıkarmak istediğinde, kadın direnerek geri çekildi. "Ne yaptığınızı sanıyorsunuz lordum?"

"Seni buradan götürüyorum."

"Kalamazsın. Size söyledim, öğrencilerimizin bana ihtiyacı olursa diye kalmalıyım."

"Hayır, . Aslında, bunu yasaklıyorum."

"musun?" diye tekrarladı, sesi inanmazlıkla yükseliyordu.

Heath, "Evet," diye ısrar etti, parmakları kızın üst kolunu daha sıkı kavradı. "Benimle geliyorsun, tatlım."

"Tüm o kibirli, yüksek elli-"

Tartışmalarını izleyen çok sayıda çift göz fark ettiğinde kekelemesi kesildi. Sessizce öfkelenerek Heath'in kendisine salondan çıkıp iki kat merdiven çıkarak yatak odasının bulunduğu kata kadar eşlik etmesine izin verdi.

Heath, koridorun tek bir duvar lambasıyla loş bir şekilde aydınlatıldığını, yatak odasının ise hiç aydınlatılmadığını, kapıyı arkalarından sertçe kapattığında fark etti. Yine de perdeler ve pencereler ardına kadar açık bırakıldığı için, gözleri küçük odanın içine süzülen ay ışığına çabucak alıştı.

Lily maskesini çıkarmış ve ellerini kalçalarına koymuş bir halde dönerek ona bakıyordu. İfadesine bakılırsa, adamın sahipleniciliğinden rahatsız olduğu belliydi.

"Bana nasıl davranacağımı söyleyemezsiniz, Lord Claybourne! Bana sahip değilsiniz."

Onun bu açıklaması Heath'in daha da artırdı. Nadiren kendini kaybederdi ama öfkesinin alevlendiğini hissedebiliyordu. "Yanılıyorsun, Lily. Sen benimsin. Ve başka en züppe fahişeler gibi takılmana göz yummayacağım."

"Devam etmek mi?" Sesi neredeyse bir oktav yükseldi. "Bu asılsız suçlamayı haklı çıkaracak ne yapıyordum?"

"Poole geldiğinden beri onunla flört edip duruyorsun."

Yarı şaşkın, yarı öfkeli görünüyordu. "Çünkü burada benim için güvenli olan tek erkeğin o olduğuna hemen karar verdim." Gözleri kısıldı. "Lord Poole'u kıskanıyor olamazsın! O benim büyükbabam olacak yaşta. Üstelik zerre kadar ilgilenmiyor. Bütün zamanını Chantel'in eski ihtişamlı günlerini anarak geçirdi. Ona vurulmuş durumda ve benim için tamamen zararsız."

"O iki zampara zararsız değil. Sizi yataklarına almaktan başka bir şey istemiyorlar."

"Ya yaparlarsa? Kıskanmaya hakkın yok!"

Heath zihninin dikkati dağılmış bir bölümünde, hissettiği şiddetli duygunun yeniliğinin farkındaydı. Daha önce hiçbir kadını kıskanmamıştı. Yine de hem Poole hem de genç rakipleri öfkelenmişti. Daha doğrusu Lily'nin onlara gösterdiği ilgiye öfkelenmişti. Onunla birlikte olması, onu inine geri götürmek ve tüm rakiplerinden korumak için ilkel bir erkek dürtüsü uyandırmıştı.

Bu ruhlu hoyden, başka hiçbir kadının yapamadığını yapmayı nasıl başarmıştı?

Lily sanki kulaklarını çekecekmiş gibi ona bakıyordu. "Bu kesinlikle çok saçma. Şu anda suareye dönüyorum. Bırakın geçeyim."

"Hayır."

"Hayır mı?"

Aralarındaki hava gerginlikle çatırdarken "Hayır," diye tekrarladı. Lily'nin direnişinden, inkârlarından bıkmıştı. Lily o şehvet düşkünü bıçakları değil, *onu* istiyordu.

Bunu ona kanıtlamaya kararlı olan Heath bir adım öne çıktı ve onu kollarının arasına aldı.

Hiçbir nezaket belirtisi göstermeyen bir ustalık ve hâkimiyet öpücüğü olarak başladı. Ağzını yağmalarken duyduğu ihtiyaç tamamen sahip olmakla ilgiliydi... acımasız, amansız, dili öfkeli, kapsamlı ve yıkıcı derecede tutkulu bir açlıkla itiyordu.

Güçlü elleri onu daha da yakına çekerken Lily onun açlığını hissetti. Tamamen teslim olmadan önce direnişi bir kalp atışı daha sürdü. Bir ihtiyaç nöbetiyle Heath'in karşısında eridi ve onu acımasızca öptü.

Lily onun sertliğinden zevk alıyordu... ama öfkeli ve yoğun olarak başlayan öpüşme kısa sürede sıcak ve şefkate dönüştü; öpüşmeleri vahşi, lezzetli ve şaşırtıcı derecede şehvetli bir hal aldı. Lily öpücüğün gücü karşısında çaresiz bir inilti çıkardı.

Heath sonunda geri çekilip ona baktığında kalbi küt küt atıyor, nefesi kesik kesik geliyordu. Arzu havada zonkluyor, uyluklarının arasında belirgin bir nabız atıyordu.

Lily'nin kalbi daha sert çarpmaya başladı. Adamın onunla sevişmek istediğini gözlerinden, ay ışığının solgun parıltısıyla aydınlanan yüzündeki niyetli ifadeden anlayabiliyordu.

"Seni istiyorum Lily," dedi, sesi alçak, boğuk bir törpü gibiydi. "Ve senin de beni istediğini biliyorum."

"Evet," dedi basitçe.

Bir elini ensesinde gezdirerek hafif, kışkırtıcı bir masajla ensesini okşadı ve sonra uzanıp türbanını çıkardı. Saçlarını tutan tokaları kısa sürede çıkararak, koyu renkli kütleyi omuzlarına yaydı.

Sonra elleri yavaşça vücudunun üzerinde gezinmeye başladı, onu büyüleyici bir baştan çıkarıcılıkla keşfediyor, elbisesinin içinden şeklinin izini sürüyor ve Lily'nin özlemle titremesine neden oluyordu.

"Bu sefer kıyafetlerimizi çıkarmayacak mıyız?" diye sordu nefes nefese bir mırıltıyla.

Heath onun nefesini kesmeye yaklaşan bir gülümsemeyle parladı. "Bu sefer değil, aşkım. Her şeyini görmek, hissetmek ve tatmak istiyorum... ve senin de benimle aynı şeyi yapmanı."

Sonra da Lily'nin yardım etmesine izin vermeden onu soydu. Lily onun yavaş hareketlerinin, kalp atışlarının düzensiz ritminin, vücudundaki ağır hislerin dayanılmaz bir şekilde farkındaydı.

Kadının son giysilerini de çıkardıktan sonra, onun çıplaklığını seyretmek için geri çekildi. Bakışları onu okşarken yüzündeki ifade neredeyse saygılıydı. "Bunu sayısız kez hayal ettim... vücudunun ne kadar mükemmel olacağını, ne kadar enfes olacağını. Aramızda hiçbir şey yokken seninle sevişmek nasıl bir duygu olurdu."

O da bunu hayal etmişti, bu yüzden Heath onu yatağa götürüp oturtuktan sonra orada bıraktığında şaşkınlık ve hayal kırıklığı hissetti.

Ama o sadece kendi giysilerini çıkarmak için geri çekiliyordu, Lily minnettarlıkla onun ceketini ve yeleğini çıkarmaya başlamasını izledi. Ayakkabılarına, çoraplarına ve saten diz pantolonuna geçmeden önce kravatı ve gömleği geldi.

Adamın vücudunu ilk kez tamamen çıplak gördüğünde nefesi boğazında düğümlendi. Kendisi de son derece mükemmel görünüyordu, diye düşündü, büyülenmiş bakışları onun muhteşem omuzlarında, geniş göğsünde, dar belinde ve kalçalarında, uzun, güçlü bacaklarında geziniyordu.

Kasları, geniş gövdesinin saten gibi derisinin altında dalgalanıp oynaşıırken, uyarılmışlığı uyluklarının birleştiği yerden kalın ve şişmiş bir şekilde dışarı fırladı.

Bu manzara Lily'nin ağzının kurumasına neden oldu. Heath önünde dururken Lily hipnotize olmuş gibi bakakaldı. Parmağını çenesinin altına koyup bakışlarını kaldırdığında, kendini onun gözlerinin gölgeli ışıltısında boğulurken buldu.

Adam onu dar yatağa geri iterken ürperdi ve adam ona katılıp yanında boylu boyunca uzandığında midesindeki kaslar beklentiyle sıkıştı.

Çıplak tenleri birbirine değdiğinde Lily keskin bir nefes daha çekti. Adam inanılmazdı, sıcak ve pürüzsüz, sert ve kaslıydı. Lily'nin duyuları bu enfes, son derece erkekçe dokular karşısında canlandı. Çıplak teninin yumuşaklığı, altındaki sıcaklık ve çelik. Ve adamın beli... Adamın ereksiyonu nabız gibi ve kadının karnını zorluyordu, kadın ereksiyonun kavurucu sıcaklığını hissedebiliyordu.

Huzursuzca kıpırdanan Lily, daha da yakın olmak isteyerek bedenini onunkine bastırdı.

Heath, "Hayır, kıpırdamadan dur ve seni memnun etmeme izin ver," diye mırıldandı.

İtaatkâr bir şekilde arkasına yaslandı ve onun istediğini yapmasına izin verdi, ama adam onu okşamaya başladığında, eli teninde gezinirken, dokunuşu bir nefes gibi süzülürken hareketsiz kalmak kolay değildi.

Meme uçları dayanılmaz derecede gergindi ve avuç içleri somurtan tomurcuklara hafifçe dokunduğunda, içinde bir ateş kıvılcımı tutuştu ve

aşağıya, dişi merkezine doğru akıyordu.

Lily, Heath'in ellerinin ustalığına teslim olurken dudağını sertçe ısırdı. Bunun saf duygusallığı onu büyülemişti... Heath'in büyüdü dokunuşu, gecenin sessizliği, üzerlerine sıvı gümüş gibi dökülen sessiz ay ışığı.

Elleri göğüslerinden ayrılıp saçlarına dolanırken, ağzı da akıl sağlığına yönelik şefkatli saldırıya katıldı. Tüy gibi öpücükleri, çenesinden elmacık kemiğine doğru ilerlemeden önce boğazının alt kısmında kışkırtıcı bir okşamaydı. Sonra, bir rüyanın yavaş erotizmiyle dudakları onunkilere yerleşti.

Adamın ağzı onunkini büyülerken Lily iç çekmeye benzer yumuşak bir ses çıkardı. Uzun ve ateşli anlar boyunca onun altında yattı, nefesini içti, tadını emdi, saran sıcaklığının ve erkeksi kokusunun tadını çıkardı. Adamın parmakları saçlarında lezzetli bir şekilde gezinip onu öpücüklerinin daha da derinlerine götürürken, iç çekişi yumuşak bir iniltiye dönüştü.

Kendinden geçmişti... onun yumuşaklığı karşısında büyülenmiş, tatlılığı karşısında felç olmuştu.

Onu kalın, rüya gibi bir zevkle beslemeye devam etti, mistik gücüyle onu sersemletti. Şu anda dünyada ikisinden başka hiçbir şey yoktu ve yine de vücudu onu daha fazla tanıma ihtiyacıyla yanıp tutuşuyor, daha büyük bir tatmin açlığıyla yanıyordu.

Adamın eli göğüslerinin çıplak kabarıklığına geri döndüğünde sonsuz minnettarlık duydu. Meme uçları ağrıyor ve zonkluyordu; başparmağı ve işaret parmağı arasında bir tanesini sıkıştırdığında, içinde ateşli hisler titreşti, karnında zonkladı.

Sonra eliyle tümseği kavradı ve tepe noktasını ağzına aldı, emdi, sıcak diliyle yaladı. Eriyen sıcaklık tüm vücudunda alevlenmeye başladığında Lily titreyen bir nefes aldı

Vücudu. Adam onu zevkle coşturmaya devam edince, kadın parmaklarını adamın saçlarına geçirerek başını göğsüne bastırdı.

Ancak Heath sadece meme uçlarına işkence etmekle yetinmemişti. Kızın parmaklarından kurtulup ağzını karnına doğru götürdü.

Dudaklarının değdiği yer Lily'nin içini yaktı ama adam kalçasının kenarındaki bukleli yuvasını okşayınca kaskatı kesildi.

Heath, "Sakin ol," diye mırıldandı. "Sana zarar vermeyeceğim."

Kalbi hararetle çarpan Lily, hareketsiz durmaya çalışarak, adamın iri elleri kalçalarını çevreleyip bacaklarını ayırarak kalbini adamın dokunuşuna açarken bekledi. Sonra kasıtlı olarak dudaklarını onun yumuşak etine dayadı, kadınsı merkezine uzun, sıcak bir öpücük kondurdu ve Lily'nin boğazının derinliklerinden soluksuz bir nefes çıkardı.

Heath ona aldırmadı. Bunun yerine, yavaşça onu yaladı, derin, kadifemsi vuruşlarla yarığının kıvrımlarıyla alay etti ve onun çekirdeğine ısı kirpikleri gönderdi.

Onun tadını çıkarıyor gibiydi, önce uzun, yavaş ve durgun, sonra daha yoğun... dili dönüşümlü olarak narin ve kelebek hafifliğinde, sonra sert, kaba ve acil.

Nefes alış verişi gittikçe düzensizleşiyor, yıkıcı uyarım karşısında kalbi hızla çarpıyordu. Vücudu istekle doluydu, zevk keskin ve sürükleyiciydi, bir his şöleniydi. Ama Heath bu lezzetli işkenceyi Lily mutluluktan bayılana kadar uzattı.

Sonunda ritmini artırarak kızın ayırık dudaklarından bir inilti kopardı ve bir parmağını kızın içine doğru kaydırduğında, kızın içinde vahşi bir arzu alevlendi.

Onun sıcak ağzının altında Lily, şiddetle teslim oldu. Bu çok ... çok sıcak, çok yoğun, çok ezici.

fırtınaya tutuldu, arzu ve zevk, istek ve ihtiyaç. Çırpındı ve haykırdı, sarsıcı bir coşkuyla sarsıldı.

Ateş fırtınası nihayet dindiğinde, Heath'in tekrar yanına uzandığını ve onu izlediğini fark etti. Heath'in parıldayan altın rengi gözlerine baktığında, orada yansıyan sayısız duyguyu gördü: cinsel açlık, şefkat, sahiplenme, yüce tatmin.

Heath'in parmakları yüzünde gezinip onu sürüklenen bir gölgenin hafifliğiyle okşadığında, Lily boğazında oluşan garip ağrıya karşı aniden yutkunduğunu fark etti. Heath'in tutkusu vahşiliğe seslenirken, aynı zamanda derin bir duygusal kargaşaya da yol açmıştı. Heath'in şefkatli yakınlığı Lily'yi sersemletmiş ve ona verdiği cinsel boşalmadan daha çok etkilemişti.

Göz kapaklarının ardında aptalca bir gözyaşı sızısı hisseden Lily başını eğdi ve yüzünü onun göğsünün sıcak tenine sakladı. Daha önce hiçbir erkekle böylesine bir şefkat yaşamamıştı, hele de gözlerini yaşartacak türden bir şefkatle. Böyle bir şeyin mümkün olduğunu fark etmemişti. Anne ve babası sürekli savaşıyor, evlilikleri bir savaş alanına dönmüştü.

Şefkate karşı çok az savunması vardı.

Bunu kabul etmek istemeyen Lily göğsündeki ağrıyı zorla bastırdı ve Heath'ten uzaklaşarak aralarındaki dokunaklı yakınlık hissini bilerek bozdu.

Yine de onun geri çekildiğini hissetmiş olacak ki, uzanıp onu kendine doğru çekti ve bedenini kendi bedenine uydurdu. Hain duyuları onun erkeksi sıcaklığıyla temastan zevk alsın da Lily direnerek sertleşti.

Uzun bir süre onu bu şekilde tuttu, dudakları şefkatle saçlarını öptü, parmak uçları kolunun, sırtının, kalçasının ve

Uyluk. Adamın erkekliğinin sert uzunluğunun karnına bastırđını hissedebiliyordu ama yine de kendi cinsel boşalmasını aramak için hiçbir hareket yapmadı.

"Daha fazlasını yapmaya niyetin yok mu?" Lily sonunda boğuk bir sesle sordu.

"Şimdi olmaz." Sessiz mırıltısı kulağını okşadı. "İstiyorum, inan bana. Burada seninle kalmak ve bütün gece seninle sevişmekten, sevişmenin tam anlamıyla tamamlandığında daha da iyi sana göstermekten başka bir şey istemiyorum. Ama sen benimle evlenmeyi kabul edene kadar bunu yapmayacağım."

Yoğun uyarılmasından dolayı acı çekiyordu, son derslerinden bu kadarını biliyordu. Ve onun rahatsızlığını gidermeyi teklif etmesinin adil olacağını düşündü. "İstersen sana eşlik edebilirim. Arabanda yaptığımız gibi."

Yanıt verirken Heath'in sesinde acı dolu bir gülümseme vardı. "Gerçek olanı beklemeyi tercih ederim, Lily. Bu gece yapmam gerekeni yaptım, o yüzden şimdilik memnunum."

Sorun *şu* ki, tatmin olmamıştı. Heath ona olağanüstü bir zevk vermişti ama yine de kendini bir şekilde eksik hissediyordu.

Kız , adamın elleri başını okşamak için geri döndü - vücudunu okşayarak tahrik edici bir etki yaratan aynı nazik eller
-Ve yüzünü onun yüzüne doğru eğdi, böylece ona bakmak zorunda kaldı.

"Tutkuyu bilmeni istedim tatlım, böylece evlilikten kaçarak nelerden vazgeçtiğini anlayacaksın. Hayatın boyunca evde kalmış bir kız olarak kalmak, gecelerini boşlukta, iffetli, bakir yatağında tek başına geçirmek istemezsin. Ve yakında bir gün seni buna inandırmayı umuyorum."

Zaten bir şeye inanıyordu, diye kabul etti Lily kendi kendine. Sonsuza kadar bakire kalmak istemiyordu. Heath'in üzerine yağdırdığı baş döndürücü tutkuyu yaşadıktan sonra olmazdı.

Lily inkar edilemez gerçek karşısında gözlerini sıkarak kapattı. Heath'in stratejisi başarılı olmuştu. Gerçek şu ki, bu adamın sevgilisi olmak istiyordu.

Onunla evlenmek istemese de, onun şefkatini istemese de, tutkunun ve arzusun b y l  gizemlerini ona açabileceğini bilmek istiyordu.

On Birinci Bölüm

Lord hazretlerinin dikkatini kendimden uzaklaştırmak istiyordum ama kendi kıskançlığımı körükleyeceğimi hiç düşünmemiştim.

-Lily'den Fanny'ye

Heath'in kendisi için yarattığı şehvetli cennetin etkisiyle Lily onun kollarında uykuya daldı, fiziksel olarak doymuştu ama düşünceleri karmakarışık. Ve gece bir ara onu uyandırıp, yatağında keşfedilmek istemediğini fısıldadığında, ona verdiği ayrılık öpücüğü, içler acısı özlemleriyle birlikte Lily'nin kargaşasını yeniden uyandırdı.

Zayıflığı karşısında dehşete düşen Lily kalkıp geceliğini giydikten sonra tek başına yatağına döndü. Ama gecenin geri kalanını dönüp durarak, uyuyamayarak, Heath'in dokunuşunu, kokusunu, sıcaklığını, şefkatini unutamayarak geçirdi. Ve erkenden kalktı, gözleri kamaşmış ve yorgun bir halde, Heath'in kurnaz taktiklerine verdiği acınası yanıtı karşı mırıldanarak.

Ona sadece mucizenin tadını tattırmakla kalmamış, tutkusunu arzulamasına ve ilişkilerini daha da ileri götürme isteğiyle savaşmasına neden olmuştu.

Onunla sevişmesinin yakıcı anısını bastırmaya çalışan Lily, ikilemini düşünürken yıkanıp giyindi. Ne yazık ki Heath'ten kaçmak için Londra'yı terk etmeyi henüz düşünemiyordu. Suare sona erdiğine göre artık eğitmenlik hizmetlerine ihtiyaç duyulmayacak olsa da, onunla kur yapma oyununu oynamayı kabul etmişti ve onurlu bir şekilde bunu sonuna kadar götürmek zorundaydı.

Özellikle de suareye uygun adaylar getirerek anlaşmanın kendisine düşen kısmını yerine getirdiği için. Ayrıca, arkadaşlarının O'Rourke'a olan borcu hâlâ ödenmemişti.

Ama Lily kendi kendine, Heath'e karşı gardını daha fazla düşürmeyi göze alamayacağını hatırlattı. Kesinlikle onun sevgilisi olmayı arzulamak gibi bir aptallıktan kendini alıkoymalıydı.

Hatta belki de oyunu gerçekten kazanma ihtimaline karşı hazırlık yapmaya başlamalıydı. Sadece iki puan daha kazanmak ve bir çeyrek daha ona herkesin önünde kur yapma hakkını elde etmek için koca bir haftası kalmıştı.

Lily bunun, aralarında duygusal bir duvar örmeye başlamasının zorunlu olduğu anlamına geldiğini fark etti. Aksi takdirde kendini ona karşı çok savunmasız bırakacaktı.

Lily kahvaltıya indiğinde hâlâ savunmasını nasıl düşünüyordu. Yemek salonunda Ada Shaw'un yanı sıra Fleur ve Chantel'in de bulunduğunu görünce şaşırdı. Yaşlı güzellerin saat ondan önce kalkması nadiren görülen bir şeydi.

Ada bir tencere kaymak içmiş kedi kadar memnun görünüyordu, yaşlı fahişeler ise geniş geniş gülümsüyorlardı.

"Suaremiz büyük bir başarıydı, Lily," dedi Fleur hemen. "Kızlarımızdan on dördü yeni müşteriler için düzenlemeler yaptı."

"Evet," diye ekledi Ada. "Ve hepsinden daha iyi bir fetih yaptım. Beni metresi yapacak zengin bir kont buldum."

"Ve ben," diye ekledi Chantel mutlulukla, "Lord Poole'un bir kez benimle ilgilendiğine inanıyorum. Eğer kartlarımı doğru oynarsam, Poole'u borç fonumuza katkıda bulunmaya ikna edebilirim."

"Fleur alaycı bir tavırla, "Bizi bu çıkmaza sokan şeyin kartlar olduğunu unutuyorsun," dedi.

"Elbette unutmadım," diye verdi Chantel. "Bu sadece lafın geliyordu. Ya da belki de bunca zaman sonra bir sevgili bulmamı kıskanıyorsunuzdur?"

Fleur alaycı bir ses çıkardı. "Tabii ki hayır! Sana bir sevgiliyi çok görmüyorum, sevgilim. Özellikle de yaşlı, şişman ve eğildiğinde gıcırdayan birini. Poole benden daha fazla korse giyiyor."

Chantel'in yüz ifadesi hem küskün hem de somurtkan bir hal alınca Lily hemen araya girerek suarenin başarısından duyduğu memnuniyeti dile getirdi; neyse ki bu sayede fahişeler gecenin ne kadar görkemli geçtiğinden ve hangi öğrencilerin durumlarını iyileştirme ve demimonde dünyasında yükselme şansı yakaladıklarından bahsederek kendilerinden geçtiler.

Fleur ve Chantel kahvaltılarını bitirip yemek salonundan birlikte çıktıklarında, yeniden hızlı arkadaş olmuşlardı.

Ada'yla yalnız kalan Lily, dün akşam yokluğunu ya da salona dönmediğini fark edemeyecek kadar meşgul için sessizce teşekkür etti. Gecenin son saatlerinde Lord Claybourne'la yatağında yaptığı ahlaksız, skandal niteliğindeki şeyleri itiraf etmek zorunda kalmak istemiyordu.

Bu nedenle, Ada konuştuğunda düşünceleri büyük ölçüde dağılmıştı.

Ada, "Lord Claybourne sizden oldukça etkilenmiş görünüyor, Bayan Loring," diye yorum yaptı.

"Neden öyle diyorsun?" Lily kahvesini yudumlarken dalgın dalgın cevap verdi.

"Siz etraftayken biz kızlardan hiçbirine bakmaz... Siz yokken de bakmaz."

Lily alçak sesle, "Keşke başka birine baksa," diye mırıldandı.

"Gerçekten mi?" Ada'nın ses tonunda şaşkınlık vardı. "Başka bir yere bakmasını mı istiyorsun?"

Düşüncesini yüksek sesle söylediğini fark eden Lily başını kaldırdığında Ada'nın onu kurnazca izlediğini gördü.

"Çoğu kadın," diye belirtti Ada, "böylesine muhteşem bir erkeğin ilgisine sahip olmak için ruhunu satar."

Yanaklarının ısındığını hisseden Lily tostunun üzerine marmelat sürmekle meşguldü. "Belki, ama ben ruhumu kendime saklamaya meyilliyim."

"Lord hazretlerinin seninle evlenmek istediğini duydum," diye ekledi

Ada kibarca. "Öyle iddia ediyor ama ben onunla evlenmek istemiyorum."

"Markiz olmak istemiyor musun?" Gözleri böyle bir saygısızlığı idrak edemiyormuş gibi irileşti. "Lord Claybourne'un himayesini kazanma şansım olduğunu düşünseydim yeni koruyucumu gözümü kırpmadan bırakırdım." Sonra içini çekti. "Ama asla başka bir kızın erkeğini avlamam. En azından bana sizin kadar iyi davranan birini Bayan Loring."

Lily, "Lord Claybourne *benim* erkeğim değil, Ada," diye onu temin etti.

Ada'nın gözlerinde hesapçı bir parıltı belirdi. "Öyleyse onun dikkatini çekmek için elimden geleni yapmamın bir sakıncası yok, değil mi?"

Lily kaşlarını çatarak, genç ve güzel fahişe Heath'i baştan çıkarmaya çalışırsa ne hissedeceğini merak etti. Bundan hiç hoşlanmayacağına karar verdi. Ama o zaman da Ada'nın onun peşinden gitmesini engelleme hakkına sahip değildi, hatta böyle bir hakkı olsun da istemiyordu.

"Onun üzerinde hiçbir hakkım yok," diye tekrarladı Lily.

"O zaman gerçekten sakıncası yoksa... Bir deneyebilirim. Pek başarılı olma şansım olduğundan değil. Çoğu erkeği baştan çıkarmak o kadar zor değildir, ama Lord Claybourne'un muhteşem bir aşık olduğu söylenir. Bir kadını sevinçten ağlatabildiğini duymuştum. Böyle bir adamı memnun etmek ya da onu benimle birlikte olmaya ikna etmek kolay olmayacaktır, hele de istediği her kadına sahip olabileceken." Ada başını iki yana salladı. "Ama bunu ben yapamazsam, kimse yapamaz."

Lily onun değerlendirmesine katılmak zorundaydı. Ateşli saçları, gür kıvrımları ve dünyevi güzelliğiyle Ada, Heath'in seçici zevklerine sahip yorgun bir asilzadeye bile çekici gelebilirdi, özellikle de Ada son bir ay içinde kaba tavırlarını yumuşatmayı öğrendiğinden ve konuşması artık üzerinde çalıştığında kulağa neredeyse kibar geliyordu. Heath bu şehvetli genç sirenden pekâlâ etkilenebilirdi.

Lily hafif bir gülümsemeyle, "Sanırım haklısın," dedi.

Ada'nın yüzü buruştu. "Ve eğer yapamazsam, bu onun sana olan bağlılığını kanıtlayabilir."

"Ne demek istiyorsun?"

"Neden, eğer dikkatini bu kadar çabuk bana yöneltebiliyorsa, o zaman uzun vadede sana sadık kalmayacağını bilirsin. Her zaman söylediğim gibi, bir adamla birlikte olmadan önce onun çizgilerini bilmek daha iyidir."

"Doğru. Babam iflah olmaz bir çapkındı ve onun gibi bir kocaya sahip olmak gibi bir arzum yok."

Lily babasının çapkınlıklarını hatırlayınca ağzının kıvrıldığını fark etti. Heath'in çapkın babasına çok benzediğinden kuşkuluydu, ama ışıklı eteğin sunduğu cazibeye kolayca teslim olduysa, bu gerçekten de onu o kadar da istemediğini kanıtlayacaktı.

Ve aslında, eğer Ada onu baştan *çıkarabilirse*, diye düşündü Lily, bu onun kur yapma sorununu çözebilirdi. Cinsel ihtiyaçları başka biri tarafından *karşılanırsa*, Ada'yı arzulama olasılığı azalacaktı.

"Sana engel olacağımdan endişelenmene gerek yok, Ada," diye mırıldandı Lily. "Aslında Lord Claybourne saat on birde ziyarete gelecek. Onu benim yerime karşılayabilirsin."

"Teşekkür ederim, Bayan Loring. Sanırım bunu nasıl biliyorum."

Ada'nın planı oldukça basitti: Marki geldiğinde, ön merdivenden incek ve ayaklarının dibine düşecekti, böylece Marki'nin ona yardım etmekten başka çaresi kalmayacaktı. Ne de olsa Ada bir oyuncuydu ve tiyatro yeteneklerini iyi bir şekilde kullanmak niyetindeydi.

Ne var ki Lily tereddüt etmeye başlamıştı. Heath'in olası baştan çıkarmasına itiraz etmemiş olmasına rağmen, sabahın geri kalanında kendini garip bir şekilde endişeli hissetti. Ve saat on bire yaklaşırken kendini Fleur'un oturma odasındaki şömine saatini izlerken buldu.

Sonunda ön kapının tokmağının sesini duyduğunda koridora çıktı ve Ada'nın gösterisine başlamak üzere hazırlandığı merdivenlerin başına doğru ilerledi.

Yukarıdan gizlice izleyen Lily, her şeyin fahişenin planına göre mükemmel gittiğini gördü. Lord Claybourne şapkasını uşağa teslim ettikten birkaç dakika sonra Ada en alttaki merdivende bileğini burktu ve tam önünde parke zemine zarifçe düştü.

Küçük acı çığlığı üzerine Heath hemen Ada'yı kurtarmaya geldi. Ve Ada istediğini söylediğinde, Heath

onu kanepesi olan en yakın odaya taşıdı, ki burası birinci kattaki salondur.

Ne yazık ki Lily çok geçmeden ikinci katın sahanlığındaki konumundan Ada ile soylu konukları arasında neler olup bittiğini göremediğini ve duyamadığını fark etti.

Lily'nin sabırsızlığı sağduyusuna galip gelene kadar beş dakika geçti. Merdivenlerden inerek koridordan yavaşça salonun kapısına doğru ilerledi ama orada da seslerin mırıltısı dışında pek bir şey duyamadı.

Onların peşinden koşma isteğiyle savaştan Lily, bunun yerine kendini koridorda durmaya zorladı ama bu arada kendi kendini de azarlıyordu. Bu zavallı tavırla ortalıkta dolaştığına inanamıyordu. Heath'in Ada'yı öpmesi, ona dokunması, onu okşaması ya da ona yaptığı gibi onu zevke getirmesi umurunda *bile* değildi-

Lily, Heath'in güzel Cyprian'ı sevdiğini düşünerek acı veren bir iniltiyi bastırdı ve bir an sonra kendini kandırmaya çalışmanın boşuna olduğunu kabul etti. Heath'i başka bir kadınla düşünmekten *nefret ediyordu*. Onun kendisinden başka kimseyi öpmesini, kendisinden başka kimseyi tatmin etmesini istemiyordu.

Sesinin alçak gürültüsünü onun eğlenen kıkırdaması izlediğinde Lily kaskatı kesildi. Plana ilk başta onay vermesine rağmen Ada'nın onu baştan çıkarmasına engel olmalıydı!

Bulabileceği şeylere karşı kendini hazırlayan Lily, kapıya doğru ilerlerken adımlarını telaşsız atmaya çalıştı ama salona girdiğinde bir şey bulamadı.

Ada gerçekten de kanepede uzanmış, sırtını yastığa , durgun, baştan çıkarıcı bir poz verirken, Heath alt uçta oturmuş, kızın çıplak ayağını kucağına almış, terliği ve çorabı halıyı süslüyordu. Heath kızın ayak bileğine hafifçe masaj yapıyordu, tıpkı bahçe partisinin olduğu öğleden sonra arabasında Lily'nin ayağına yaptığı gibi.

Lily'nin içini bir dehŖet ve Ŗiddetli bir kıskançlık duygusu kapladı; boğazını yüksek sesle temizlerken her ikisini de bastırmaya alıŖtı.

Ada irkilerek baŖını kaldırdı. "Oh, Bayan Loring. Sizi beklemiyordum."

Lily zorla gülümsedi. "Lord Hazretleriyle saat on birde buluŖmam gerekiyordu ama geciktim."

Heath, onları birlikte yakalamıŖ olmasından hiç de rahatsız olmuŖa benzemiyordu. Aslında, normalde her beyefendinin yapacağı gibi onun karŖısında ayağa bile kalkmamıŖtı.

"Ada, canım, acı çekiyor musun?" Lily, fahiŖenin çıplak ayağına dikkatle bakarak sordu.

"Ŗey, bileğimi fena halde burktum ama Lord Claybourne bütün acımı dindirdi." Ada sürmeli kirpiklerini kırpıŖtırarak ona baktı. "Bir kız için böylesine cesur bir kurtarıcıya sahip olmak muhteŖem bir Ŗey."

"Evet," diye cevap verdi Lily tozlu bir ses tonuyla, "lord hazretleri kahramanı oynamaktan hoŖlanıyor."

Ayrıca güzelin ilgisinden hoŖlanıyor gibi görünüyordu, diye dŖnd Lily, heyecanlanmıŖtı. "Ada, istersen Ellen'ı arayıp sana soğuk kompres getirmesini söyleyeyim."

Bellpull'a doğru ilerlemeye baŖladıėında Heath'in yumuŖak ses tonu onu takip etti. "Kompresi Bayan Shaw'un yatak odasına götürün. Yryemediği için onu oraya taŖımak niyetindeyim."

Ada boğuk bir mırıltıyla, "Ah, *teŖekkr* lordum," dedi. "Beni kurtarmamıŖ olsaydınız ne yapardım bilmiyorum."

"Acı çekmene izin veremem, değil mi?" dedi okşayıcı bir gülümsemeyle.

Çenesini sıkmasına rağmen Lily'nin onun isteğini yerine getirmekten başka çaresi yoktu. Hizmetçi Ellen koştura koştura odaya girdiğinde Heath Ada'yı kucağına almış, gözlerinin içine bakarak gülümsüyor, Ada da onun boynuna sarılmış, hayranlıkla ona bakıyordu.

Heath kadınsı yüküyle salondan çıkınca Lily hemen Ellen'a talimat verdi, sonra Ada'nın ayakkabısıyla çorabını kaptığı gibi Heath'i ön merdivenden yukarı kadar izledi.

Ada'nın yatak odası koridorun arka tarafındaki ikinci kattaydı ve Lily ondan önce oraya ulaşıp kapıyı açmayı başarmıştı. Fahişeyi içeri taşıdı ve yavaşça yatağa yatırdı. Ada kollarını Lily'nin boynuna dolamış, bir yandan da Lily'nin kulağına onu hafifçe güldüren bir şeyler fısıldıyordu.

Lily dişlerini gıcırdattığını fark etti ve Heath güzel kızın elinden kurtulup cesurca yanından ayrıldığında rahatladığını itiraf etti.

Ancak Lily'ye koridorda eşlik ettiğinde, onun dirseğini sıkıca kavradığını görünce şaşırdı. "Nerede yalnız kalabiliriz meleğim?" diye sordu aldatıcı ve hoş bir ses tonuyla.

Lily ona dar bir bakış fırlattı. Adamın sesi neredeyse ona kızgın geliyordu. "Fleur'un oturma odası olur mu?"

"Yeterince iyi," dedi ters bir şekilde.

Onun öfkesini neyin uyandırdığını merak eden Lily yolu açtı. Heath kapıyı arkalarından sertçe kapattığında kendini gergin hissetti. Dün gecedan sonra onunla bir daha kesinlikle yalnız kalmak istemiyordu.

Yine de aklında dün geceki sevişmenin bir tekrarı olmadığı belliydi. Bakışları uzun bir süre Lily'yi sabitledikten sonra Lily'ye doğru ilerledi ve bir adım ötesinde durdu. Adamın korkutucu duruşuna rağmen, Lily'nin vücudu adamın yakınlığına anında tepki verdi: Adam bu kadar yakındayken düşünmek bir yana nefes almakta bile zorlanıyordu.

"Ada'nın baştan çıkarma girişimini destekledin, değil mi?" Heath sert bir ses tonuyla sordu. Kadın sessiz kalınca, Heath'in çenesinde bir kas kasıldı. "İnkâr etmeye zahmet etme, tatlım. Ada senin rolünü itiraf etti."

Lily'nin gözleri anlamaya açıldı. "Sana söylemesi için onu ikna ettin, değil mi? İtiraf etmesi için onu *büyüledin*."

"," diye karşılık verdi. "Nasıl tahmin ettin ki?"

"Davranışının onun için bile garip olduğunu düşündüm. Ve bir hile gördüğümde bunu fark etmeyi öğrendim."

"Ah, evet, unutmuşum," diye karşılık verdi Lily. "Dişiler asırlardır kendilerini senin ayaklarına atıyorlar. Yani onun yarasına gösterdiğin ilgi-bileğini o kadar şefkatle ovman- tamamen göstermelik, benim yararına mıydı?"

"Kesinlikle. Bileği tamamen sağlam."

Lily az önceki şiddetli kıskançlık duygularını hatırlayınca parmaklarının yumruk haline geldiğini hissetti. Heath de diğer güzel kadınla ilgileniyormuş gibi davranarak bu duyguları kasten körüklemişti.

Görünüşe göre onu azarlamayı bitirmemişti. "Ada'nın küçük planını onayladığınızı kabul ediyorsunuz. Bilmek istediğim şey *bunun nedeni*."

Lily, onun delici bakışlarından rahatsız olmaya başlayarak, "Açık olduğunu düşünmeliydim," diye karşılık verdi.

"Ada'ya göre, rahmetli baban gibi olduğumu, etekli her şeyin peşinden koşmaya hevesli olduğumu kanıtlamak istemişsin."

"Bu da işin bir parçası, evet."

Kadının cevabı adamın gözlerinde kıvılcımlar çakmasına neden oldu. "Ve sen de beni başka bir kadının üzerine atarak benden kurtulabileceğini mi düşündün? Lanet olsun, Lily."

Kız onun öfkesi karşısında irkildiğinde, Heath'in çenesi kontrol etmek için gözle görülür bir çaba harcayarak kilitlendi. " ne geçiyordu senin? Beni baştan çıkarmayı başarabileceğine gerçekten inandın mı? Sana sahip olmak varken onun gibi bir kadını isteyeceğimi mi?"

Lily savunmacı bir tavırla kollarını kendine doladı. "Doğrusu... evet. Eğer o senin cinsel arzularını tatmin ederse, artık beni istemeyeceğini düşündüm."

"Kahretsin, Lily..." Hayal kırıklığı içinde bir elini saçlarında gezdirdi. "Seninle sadece seks yapmak istemiyorum. Seni *karım* olarak istiyorum. Tek istediğim sevişmek olsaydı, beni şımartacak çok sayıda istekli kadın bulabilirdim."

Lily kısık bir sesle, "Biliyorum," dedi, onun tartışması yüzünden kendini oldukça azarlanmış hissediyordu.

"Ve eğer istersem kendi metresimi bulabilecek durumdayım. Sizin yardımınıza ihtiyacım yok. Ve kesinlikle hilekarlığınızdaki ya da entrikalarınızdan hoşlanmıyorum."

Kanepeye doğru ilerleyerek yere çöktü. "Özür dilerim. Ada'nın seni baştan çıkarmaya çalışmasına asla izin vermemeliydim. Ayrıca," diye ekledi Lily alt dudağını ısırarak, "Ada'nın seni baştan çıkarma riskini hiç düşünmedim bile."

alıyorum. Yeni bir patronu var ve seninle oynadığını öğrenirse şansını mahvedebilirdi."

Lily'yi rahatlatmak için Heath'in ses tonu biraz daha az sertti. "Bu yüzden mi sözümüzü kestin? Yeni koruyucusuyla olan şansını mahvedeceğinden mi korktun?"

"Ummm...tam olarak

değil." "O zaman tam

olarak ne?"

Lily riske girerek Heath'e bir göz attı. Çenesinin hâlâ öfkeyle gergin olduğunu gördü. "Ben... onu öpmeni istemedim."

Ağızındaki sert çizgi gevşemeden önce bir anlığına baktı. "Kıskanmıştın."

Yanaklarının ihanet edercesine kızardığını hisseden Lily başını eğdi. "Şey...evet."

Bir süre sessizlik hüküm sürdü. Sonra Heath gelip kanepede onun yanına oturdu. "Sanırım gurur duymalıyım. Ve cesaretlenmeliyim. Kıskançlığa kapıldığina göre, flörtümde ilerleme kaydetmiş olmalıyım."

Ses tonundaki belli belirsiz espri Lily'nin sertleşmesine neden oldu. "Umutlarınızı fazla yükseltmeyin lordum. Hâlâ sizinle evlenmeye niyetim yok."

Adamın bakışlarının yeniden üzerinde yoğunlaştığını hissetti. "Kıskançlığını kabul ediyorsun ama teklifimi düşünmüyor musun? Bu çok mantıksız. Benimle evlenmeye neden bu kadar karşısın Lily?"

"Sana nedenini söyledim."

"Çünkü ailenizin birliği düşmancaydı. Bu bizimkinin de öyle olacağı anlamına gelmez."

Omuzlarını dikleştiren Lily başını kaldırdı. "Çocukluğun boyunca onların savaşlarını yaşamış *olsaydın*, sen de evlenmeye bu kadar hevesli olmazdın."

Bakışları onunkilere kaydı. "Yani bizim evliliğimizin de onlarınki gibi bir savaş alanı olacağına inanıyorsun."

"Ben... bilmiyorum," dedi Lily sonunda. "Ama bunu riske atmak istemiyorum. Hayatımın geri kalanında annem gibi mutsuz olmak istemiyorum."

Heath'in çenesinde bir kas gerildi. "Beni yine babanla bir tutuyorsun." Lily yorum yapmayı reddedince, hırlamaya benzer ses çıkardı. "Annene bu kadar korkunç ne yaptı?"

Lily yutkundu, midesi eski, çok eski bir acıyla sıkıştı. "Bunu tartışmak istemiyorum."

"Lanet olsun, Lily! Babanın ne yaptığına dair en ufak bir fikrim yokken kendimi ondan farklı olduğumu nasıl savunabilirim?"

"Çok iyi...." Kelimeleri boğuk boğuk söylerken içi acıyla doldu. "Eğer bilmek istiyorsan... ona vurdu! Yumruklarıyla onu dövdü ve yere düşürdü, sonra da çığlık atana kadar tekmeledi. Ve ben buna dayanamadım. *Dayanamadım!* Sonra bir bıçak kaptım ve babama onu rahat bırakmasını yoksa onu öldüreceğimi söyledim. Ve bunda ciddiydim. Ona karşı yumruklarını tekrar kaldırsaydı onu *öldürürdüm*. Duymak istediğin *bu* ?"

Sesi neredeyse bağırmaya kadar yükselmişti ve sustuğunda nefesi boğuk, düzensiz pantolonlarla geliyordu.

Heath ona baktı, yüz ifadesi donuklaşmıştı. Lily de ona bakıyor, dişlerini şiddetle sıkıyor, başını çevirmeyi reddediyordu. Ama göğsü sert, ağır ve sıkı hissediyor, boğazının arkası ağrıyor ve gözleri yaşlarla doluyordu.

O zaman yüz ifadesi yumuşadı ve kız ela renginin anlayışlı derinliklerinde sempati okudu.

Lily zorlukla yutkunarak bakışlarını Heath'in aniden yumuşayan bakışlarından kaçırdı. Onun sempatisini, acımasını istemiyordu. Onun şefkatli dokunuşunu da istemiyordu ama başka seçeneği yoktu. Çenesini kaldıran ve onu kendisine bakmaya zorlayan parmaklarının sıcak, kaygan baskısını hissetti.

"Demek anneni babanın şiddetinden korumak zorunda kaldın," dedi, sesi çok nazikti.

Başını sallayan Lily, soğukkanlılığını korumaya çalışarak orada öylece oturdu. Sonunda konuştuğunda sesi ağlamaklı bir törpü gibiydi. "En büyük pişmanlığım ona daha fazla yardım edememiş olmamdı. Bir yıl sonra annem nihayet acısını dindirmek için bir sevgili edindi ve sonra evinden ve hatta ülkesinden sürüldü. Sen... ortaya çıkan skandalları biliyorsun."

Heath birkaç kalp atışı boyunca sessiz kaldı. Sonra uzanıp yüzünü dikkatle avuçlarının arasına aldı. "Sana asla vurmam, Lily. *Asla*. Tahrik ne olursa olsun, bir kadına asla fiziksel şiddet uygulamam."

Adamın yüzünü, niyetli ifadesini inceledi ve ona hiçbir itirazda bulunamadı. Her nasılsa Heath'in onu fiziksel olarak incitmeyeceğinden emindi... ama duygusal olarak tamamen başka bir konuydu.

"Öyle bile olsa, hiçbir erkeğin benim üzerimde böyle bir güce sahip olmasına izin vermeyeceğim. Karın olarak, yasalara göre senin biraz daha fazlası olurum. Eğer beni dövmeyi, hatta öldürmeyi seçersen, başvuracak hiçbir yerim olmaz."

Heath, Lily'ye el kaldırabileceği gibi gülünç bir düşünce karşısında refleks olarak çenesini sıktı, ama onun bakış açısını takdir edebileceğini düşündü, bu onu çok sinirlendirmiş olsa bile. Ama elinin parmaklarını Lily'nin elmacık kemiği üzerinde gezdirirken hayal kırıklığını gizlemek için kendini zorladı.

Kızın kara gözlerinin irileştiğini ve yeni başlayan gözyaşlarıyla parladığını görünce, ona karşı şiddetli bir koruma duygusu ve babasını mezarından çıkarıp karısına ve kızına yaptıklarından dolayı cezalandırmak için yoğun, yakıcı bir ihtiyaç hissetti.

Ama Heath en azından şimdi Lily'nin bağımsızlık için duyduğu ateşli arzuyu daha iyi anlıyordu. Kendi kaderini çizme konusundaki kararlılığını. Kaderini bir erkeğin ellerine bırakmaktan korkuyordu. Hatta onu piç babasıyla aynı kategoriye koyma konusundaki inatçı kararlılığını bile. Yaşadığı acı tecrübeler yüzünden, onun da farklı olacağına inanamıyordu.

Adamın eli aşağıya kayarak boynunun kıvrımlarına hassas bir masaj yaptığında Lily sertleşti ve geri çekildi, belli ki rahatsız olmuştu.

"İzninizle..." Gözlerindeki yaş izlerini silmek için bir elini gözlerine götürerek aniden ayağa kalktı. Parmakları birbirine düğümlenerek Heath'e baktı. "Ada'nın seni baştan çıkarmaya çalışmasına izin vererek seni kızdırdıysam özür dilerim, ama belki de en iyisi buydu. Artık neden senin karın olmaya asla razı olamayacağımı biliyorsun."

Zorlukla duyulabilen mırıltıyla dönüp odadan çıktı ve onu düşünceleriyle baş başa bıraktı.

Heath o gittikten sonra uzun bir süre orada oturup Lily'ye kur yapmasını ve onun bu açıklamasına nasıl karşılık vermesi gerektiğini düşündü.

Bir kere, ona babasından ya da tanıdığı, kadınlara bir eşya gibi davranan, incitmek ve hükmetmek için şiddet kullanan diğer erkeklerden çok ama çok farklı olduğunu tartışmasız bir şekilde göstermesi gerekiyordu.

Heath'in çenesi sertleşti. Annesini saldırıdan kurtarmak için babasını tehdit ettiğini itiraf ettiğinde Lily'nin gözlerindeki o unutulmaz acıyı düşünmeden edemiyordu. Geçen hafta Lily O'Rourke'u kovalarken de aynı bakışı gördüğünü hatırlıyordu.

Evden çıkarken, geri çekilen adamın arkasına bir heykel sallamıştı. Ve melez bir köpeği savunmak için ara sokaktaki kabadayı çetesine karşı kendini savurduğunda.

Bu aynı zamanda, suareye davet ettiği adaylar için neden nezaket konusunda ısrar ettiğini de açıklıyordu. Ve pansiyonda kanatları altına aldığı bazı genç kadınlara yapılan haksızlığa neden bu kadar  fkelendiğini de. Ve neden onlardan ikisine kendi evinde saygın bir iş bularak fuhuş hayatından kurtulmalarına yardım için kendini ortaya koyduğunu.

Lily'nin davranışları, zayıf ve çaresizleri korumak için duyduğu vahşi arzuyu yansıtıyordu ve bu da Heath'i ona karşı şefkatle dolduruyordu.

Yine de babasını öğrendikten sonra -gözlerindeki acıya tanık olduktan ve sesinden bunu duyduktan sonra- Heath sonunda Lily'nin evliliğini kazanmaya çalışırken ne kadar zor bir görevle karşı karşıya olduğunu anladı. Lily asla gardını indirmeyecekti çünkü kendini herhangi bir erkeğe, sevgiliye *ya da* kocaya vermekten korkuyordu.

Ona şefkati, samimiyeti ve güveni öğretmesi gerekecekti, bundan emindi. Vahşi bir orman yaratığı gibiydi, temkinli, dikkatli, ikna edilmeye, nazikleştirilmeye ihtiyaı vardı.

Heath, dün gece onu kollarına aldığında bir başlangıç yaptığına karar verdi. Servetinin yarısına bahse girerdi ki Lily ondan önce hiçbir erkeğe karşı böyle duygusal bir yakınlık hissetmemişti.

O da daha önce hiç böyle ortak bir şefkat hissetmemişti ve bunun çok özel olduğunu biliyordu.

Bu anı karşısında Heath bir an için gözlerini kapadı ve Lily'nin vücudunun kıvrımlarına bastırđı çıplak hissini, sıcaklığını, kokusunu hatırladı. Lily'nin tutkusunun yalnızca kendisinin ateşleyebileceği bir şey olduğunu içgüdüsel olarak biliyordu; bu düşünce ona ilkel bir tatmin veriyordu. Ama onun bedenini kontrol etmekten daha fazlasını istiyordu. Çok daha fazlasını.

Lily'yi karısı olarak istiyordu.

Ancak bu hedefe ulaşmak, şimdiye kadar karşılaştığı en büyük zorluk olacaktı. Onunla evlenme kararı Lily'nin olmalıydı. Onu kendisini kabul etmeye zorlayamazdı. Lily onu kocası olarak kabul etmek zorundaydı çünkü bunu *istiyordu*.

Ve büyük olasılıkla, bunu istemesinin tek nedeni, onu hakkındaki şüphelerinin ve korkularının üstesinden gelecek kadar sevmesiydi.

Bu da onu kendine aşık etmek için çabalaması gerektiği anlamına geliyordu.

Heath kara kara düşünerek kaşlarını çattı. Belki de cinsel gücünü kullanmak onun kalbini kazanmak için en iyi yol değildi. Lily'ye evlilik düşüncesiyle kur yapmak da öyle. Onun kur yapmasıyla takip edildiğini ve peşine düşüldüğünü hissettiği sürece savunmasını sağlam tutacaktı.

Ama ya kampanyasını geri çekerse? Ya onu takip etmeyi bırakırsa?

Kuşkusuz, kendisi de biraz soluklanmaktan faydalanabilirdi. Her sabah durmak bilmeyen acı verici bir uyarılmayla uyanıyordu. Ve Lily'ye her dokunduğunda, onu her öptüğünde, ona her sarıldığında daha da azap verici oluyordu. Onunla gerçekten sevişmeden, iffetli bir geceye daha katlanmak zorunda kalırsa, kendini tutamayacağından korkuyordu. Ona şiddetli arzuya teslim olacak ve sahip olduğu şeyi geri alınamaz hale getirecekti.

Ama geri çekilirse, diye düşündü Heath, belki de hislerindeki yangına biraz disiplin getirebilir ve açlığını bir nebze olsun kontrol altına alabilirdi.

En azından Lily ile daha fazla cinsel yakınlaşmadan kaçınmak çok akıllıca bir adım gibi görünüyordu. Ve şimdilik ona kur yapmayı bırakmak daha da akıllıca bir adımdı. Ona sürekli evlenmesi için baskı yapmak yerine, işleri kendi başına halletmesi için zaman tanımak.

Bu arada, diye düşündü Heath, kararlılıkla yavaşça başını sallayarak, bu fırsatı Lily'nin güvenini ve saygısını nasıl kazanacağını belirlemek, ona karakterinin daha iyi, daha takdire değer yanını göstermek için kullanacaktı, böylece Lily'nin onun hor gördüğü ve korktuğu adamdan tamamen farklı olduğundan kuşkusu kalmayacaktı.

On İkinci Bölüm

Bu çok garip. Oyunu bırakmış gibi görünüyor.

-Lily'den Fanny'ye

Ertesi gün Heath'i hiç görmeyince Lily şaşırdı. Onu o kadar düzenli olarak aramıştı ki, aynı şekilde devam etmesini bekliyordu. Yine de Çarşamba günü ondan tek bir kelime bile duymadı, bir not bile.

Perşembe günü de ondan hiçbir haber alamadı ve Fleur ile Chantel'i o akşam tiyatrodaki locasını paylaşmaları için davet ettiğini ve bu davetten kendisine hiç söz etmediğini öğrenince çok şaşırdı.

Lily, Lord Poole'un da onlara eşlik edeceğini öğrendi. Suare gecesinden beri Vikont neredeyse pansiyonda yaşıyordu ve belli ki Chantel'e aşıktı; bu gelişme yaşanan güzelliği sevindirmiş ve Lily'nin kalbini ısıtmıştı.

Heath'in tiyatro davetini daha önce reddetmiş olan Lily, bu kez dışlanmasına pek itiraz edemezdi, ama Heath fahişeleri almaya geldiğinde ona tek kelime bile etmedi.

Fleur ve Chantel fark etmemiş gibiydiler, Lord Claybourne'un onlara sunduğu ikram için çok heyecanlanmışlardı. Giriş holünde koşuşturuyor, sargıları ve yelpazeleri toplarken kahkahalar atıyor ve neşeyle gevezelik ediyorlardı.

Gittiklerinde - Lily'ye oyundan sonra şık bir otelde yemek yiyecekleri için beklememesini söyledikten sonra - neşelerinin yankısı evin oldukça sessiz görünmesine neden oldu.

Bunun sonucunda morali bozulan Lily, okuyacak bir şeyler aramak için misafir odasına doğru yürüdü. Suare sona erdiğine göre artık zamanının çok daha az olduğunu düşünüyordu. Hâlâ birkaç öğrencisine istekleri üzerine ders veriyordu ama kızların çoğu için, en azından yeni koruyucular edinmiş olanlar için bu aciliyet ortadan kalkmıştı.

Masanın üzerinde duran günlük gazete *The Morning Post'un* bir kopyasını gören Lily, sayfaları karıştırmaya başladı. Fleur ve Chantel hem sabah hem de akşam gazetelerine abone olmuşlardı, çünkü sosyete ve moda bölümlerini incelemeyi seviyorlardı. Normalde kitaplar, Parlamento tutanakları, dış haberler ve gemicilik haberleri Lily'nin ilgisini çekerdi ama şu anda dikkatini çekmeyi başaramamışlardı.

Bunun yerine, Heath'in ona kur yapmaktan vazgeçip vazgeçmediğini merak edip duruyordu. Belki de onunla evlenme konusundaki tavrını açıkça ortaya koyduğu için oyunlarını bitirmeye değmeyeceğini düşünüyordu.

Garip bir şekilde, bu olasılık onu rahatlatmak yerine hayal kırıklığına uğrattı.
Ondan kurtulduğu için çok mutlu olmalı.

Lily kendi kendine, pişmanlığının geçici olduğunu söyledi. Heath'in yokluğu şu anda hayatında bir boşluk yaratacaktı, çünkü son zamanlarda çok fazla ayak altında kalmıştı. Ama buna alışacaktı. Yine de son iki gündür onun varlığını özlediğini inkâr edemiyordu. Onunla alay etmesini, onu kışkırtmasını ve tahrik etmesini özlemişti-

Lily kararlılıkla bu düşünce zincirini kesti. Heath'in kur yapma planları üzerinde durmanın bir anlamı yoktu. Yine de, birlikte geçirdikleri tutkulu gecenin Heath'in gözlerini onun eksikliklerine açıp açmadığını merak etmekten kendini alamıyordu. Fanny'den ve diğer kaynaklardan, bir erkeğin cinsel ihtiyaçlarının karşılanması gerektiğini çok iyi biliyordu. Ve o da

Heath gibi ünlü bir aşığı tatmin edemeyecek kadar deneyimsiz, yeteneksiz ve *bakirdi*.

Gerçekten de bu kadar uzun süre çekimser kalması şaşırtıcıydı.

Lily, onun yardımı olmadan kendi başına bir metres bulabileceğine dair yaptığı kısa açıklamayı hatırlayınca kaşlarını çattığını hissetti. Belki de artık onun peşinden koşmaya değmeyeceğine karar verdiyse şimdi bunu yapacaktı.

Onun yeni bir metresle seviştiği düşüncesi Lily'nin midesini bulandırdı ve moralini daha da bozdu.

Aptalca davrandığı için kendini azarlayarak gazeteyi bıraktı ve ayağa kalkarak yatak odasına gidip Heath'in ona getirdiği Güney Denizleri'ndeki seyahatleri anlatan kitabı almaya karar verdi. Kitabı bir kez okumuştum ama derinlemesine incelemek için çok az zamanı olmuştu ve anlatılanlar gerçekten de Heath'in söz verdiği gibi büyüleyiciydi.

Ancak ön merdivenden çıkıp ikinci katın sahanlığına ulaştığında Lily sağındaki koridordan gelen hıçkırık seslerini duydu. O tarafa dönerek sesleri takip etti ve açık bir kapıya ulaştı.

Peg Wallace'ın diğer iki pansiyonerle paylaştığı yatak odasıydı. Peg'in yataklardan birinde oturduğunu ve kolunu ağlayan genç bir kadına dolamış olduğunu gördü; gecede bir patron bulamayan pansiyonerlerden biri olan Betty Dunst.

Betty teselli edilemez bir şekilde ağlıyordu, ruhunun derinliklerinden kopup gelmiş gibi görünen hıçkırıklar.

Lily çekingen bir tavırla içeri girdiğinde Peg başını kaldırdı, gözleri üzüntüden kaskatı kesilmişti. "Sizi rahatsız ettiğimiz için özür dileriz, Bayan Loring. Kapıyı kapatacaktım."

"Betty yaralı mı?" Lily yatağa yaklaşarak sessizce sordu.

Peg yüzünü vahşice buruşturdu, Betty ise daha sert feryat ederek yüzünü ellerinin arasına gömdü. "Öyle de denebilir," diye cevap verdi Peg. "O hamile."

Lily bu konularda hiç tecrübesi olmadığı için tereddüt etti. "Yardımcı olabileceğim bir yol var mı?"

Peg suratsızca başını salladı. "Bundan şüpheliyim, Bayan Loring. Siz çok iyi bir hanımefendisiniz. Ama teklifte bulunma nezaketini gösteriyorsunuz," diye ekledi Peg çabucak.

Betty'nin yanına oturan Lily, kızın omzuna nazik bir el koydu. "En azından bana seni bu kadar üzen şeyin ne olduğunu söyle."

Betty titreyerek başını salladı, ağlamasını kontrol altına almak için birkaç derin nefes aldı ve elinde tuttuğu mendille akan gözlerini sildi. "Sadece... ben... ne yapacağımı bilmiyorum. Çocuğa bakamam. Denersem bana ne olur? Karnım çok zaman... Çalışamam."

Lily, Betty'nin yakınlarda bulunan ve birinci sınıf bir genelevden biraz daha fazlası olan bir beyefendiler kulübünde çalıştığını ve iki yıldır orada çalıştığını biliyordu. Betty, Dorsetshire'daki büyük bir malikânenin baş bahçıvanının kızıydı. Malikânedeki bir seyis tarafından baştan çıkarılmasına izin verdiğinde, babası onu evden kovmuş, o da Londra'ya gelmişti. Bir eğlence evinde vücudunu satacak bir iş bulmadan önce neredeyse açlıktan ölüyordu. Ya bu olacaktı ya da yok olacaktı.

"Peki ya babası?" Lily sordu. "O yardım edebilir mi?"

Betty boğuk bir hıçkırık daha çıkardı. "Babasının kim olduğunu bilmiyorum. Bir düzine koydan herhangi biri olabilir. Ve hiçbir piç bir yavruyu zerre kadar umursamaz."

Lily sorusunun ne kadar safça olduğunu fark ederek dilini ısırđı. Ve söyleyecek başka bir şey bulamıyordu.

Betty gözyaşları içinde durumundan yakınmaya devam etti. "Yemek paramı ödeyecek körüğüm ve aylarca gelirim olmayacak ve Bayan Delee beni sokaklara atacak ve gidecek hiçbir yerim olmayacak."

"Öyle bir şey yapmayacak, Betty," diye mırıldandı Lily.

"Ama kalmama izin verse bile, bir bebekle ne yapacağım?
Ona nasıl bakabilirim?"

Sesi tekrar kesilince Peg usulca araya girdi. "Betty yakında bir ebeye gitmesi gerekeceğini biliyor. Bu yüzden ağlıyor."

Peg'in ne demek istediğini anlayan Lily midesinin sıkıştığını hissetti. "Bebeği doğurmak istiyor musun, Betty?"

"Evet... babasının kim olduğunu bilmesem bile. Ama nasıl yapacağımı bilmiyorum. Sokaklara geri dönemem. Masum bir çocuğa bunu yaşatamam. Bebeğimin çok aç olmanın nasıl bir şey olduğunu bilmesini istemiyorum, mideniz gibi hissediyorsunuz. Ölmek isteyecek kadar çaresiz olmak. Bunu yapamam Bayan Loring. Onu şimdi öldürmeyi tercih ederim."

Betty tekrar ellerine kapanarak ağlamaya başlayınca Lily onu rahatlatmak için hafifçe sırtını okşadı. Kalbi kız için acıyordu ve Betty'nin ıstırabının devam etmesine izin veremeyeceğini biliyordu.

"Betty... kendini hasta etmeden önce ağlamayı bırakmalısın. Beni dinle. Bir şekilde bir çözüm bulacağız. Sana yardım etmeleri için ikna edebileceğim arkadaşlarım var. Seni yanına alacak birini bulacağız, böylece bebeği doğurabilirsin ve onun geleceği hakkında endişelenmezsin."

Betty'nin hıçkırıkları aniden kesildi, başını kaldırdı, yüz ifadesi yarı korkulu, yarı umutluydu. "Oh, Bayan Loring... sizce *yapabilir* misiniz?"

Lily ikna edici bir şekilde, "Bundan eminim," dedi. "Hiç çocuğunuzu büyütmeniz için gereken parayı ben sağlayacağım."

"Oh, Bayan Loring," diye nefes aldı. "Siz *bir meleksiniz*. Hiç kimse sizin kadar iyi olamaz. Ama sizden asla geçimimi sağlamanızı isteyemem. Çalışabilirim, geçimimi sağlamak için çalışmaktan mutluluk duyarım."

Lily kızın lekeli, ciddi yüzünü inceledi ve duygularını anladı: Betty bağımsızlık istiyordu, sadaka değil. Tıpkı Loring kardeşlerin her zaman istediği gibi.

"O halde sana kazançlı bir iş bulmamız gerektiğini düşünüyorum," dedi Lily. "Ne tür bir iş için en uygunsun?"

"Çiçeklerle aram iyidir... yani onları yetiştirmekle. Yürümeye başladığımdan beri babamın asistanlığını yapmaya alışkınım."

"Peki, ne yapabileceğime bakacağım. Şimdilik neden yüzünü yıkayıp ? Ağlamak bebek için iyi olmaz."

"Biliyorum." Gözyaşları artık dinmişti ve Betty mendiliyle gözlerini silerken burnunu çekti. "Ama uzanamam Bayan Loring. Kısa bir süre içinde işe gitmem gerekiyor. Eğer geç kalırsam hanımefendi beni işten çıkaracak ve o zaman şu anda olduğumdan daha kötü bir durumda kalacağım."

Lily kaşlarını çatarak başını salladı. "Çocuğun varken orada çalışmaya devam edemezsin. Hayır, Betty, kulübüne geri dönmeyeceksin. Yarın haber verebilirsin ama şimdi dinlen ve gelecek için endişelenme. Aklıma bir şey gelir gelmez sana haber vereceğim."

Lily'ye neredeyse saygıyla bakarken Betty'nin gözlerinden yeni yaşlar süzüldü. "*Teşekkür ederim*, Bayan Loring. Size ne kadar teşekkür etsem azdır-"

"Bana teşekkür etmene gerek yok, canım. Bir zamanlar çok nazik bir hanımefendinin kız kardeşlerime ve bana yaptığı yardımdan daha fazla değil," dedi Lily, Winifred'i ve onun cömertliği sayesinde Freemantle Genç Bayanlar Akademisi'ni nasıl finanse edebildiklerini düşünerek.

Zavallı Betty'nin katlandığından çok farklı hayatlar. "Ben sadece ona nezaketimi göstermeye çalışıyorum."

Betty'nin omzunu rahatlatıcı bir şekilde sıvazlayan Lily ayağa kalktı ve kapıya doğru dönmeye başladı. Ama Peg'in sessiz sesi onu durdurdu. "Bayan Loring?"

"Evet?"

Peg yavaşça ayağa kalkarken Lily bekledi. Tereddütlü görünüyordu, eteğini çekiştirirken bakışlarını yere indirmişti. Sonunda yutkundu. "Bayan Loring... sizce bu mümkün olabilir mi..." Boğazını temizledi. "Yani, arkadaşlarınız... benim için saygın bir iş bulmaya istekli olabilirler mi?"

Lily Peg'e şaşkın bir bakışla baktı. Onun hikâyesi de Betty'ninkine benziyordu; her iki kız da kendilerini sokaklarda bulmuş, kendi başlarının çaresine bakmak zorunda kalmışlardı. Peg'in Londra'da soylu bir evde hizmetçi olarak çalışmış olması dışında. Lord efendisi onu sarhoş bir halde köşeye sıkıştırıp isteği dışında öptüğünde, leydi karısı onları birlikte yakalamış ve Peg'i karaktersiz bir şekilde kovmuştu. Uygun referanslar olmadan saygın bir iş bulamayan Peg, Kraliyet Operası'nda balet olarak iş bulmuş, ancak yetersiz dans becerilerinden ziyade enfes güzelliği için işe alınmıştı.

Ancak Peg'in isteği şaşırtıcıydı, çünkü çok zengin bir baroneti koruyucusu olarak kazanmıştı.

Lily yavaşça, "Sör Robert'la yaptığınız anlaşmadan memnun olduğunuzu sanıyordum," dedi.

"Memnun *oldum*, Bayan Loring. Yani... Sir Robert umduğumdan daha iyi bir patron. Ama ben... ben gerçekten onun metresi olmak istemiyorum. Doğrusunu söylemek gerekirse, bundan nefret ediyorum," dedi alçak ve ateşli bir sesle. "Demirep olmadan önce iyi bir kızdım. Ve bu şekilde günah işlemek zorunda kaldığımda... Bazen ben de ölmek istiyorum."

Lily keskin bir suçluluk bıçağı saplandığında irkildiğini hissetti. Peg'in sadece acı verici derecede utangaç olduğunu düşünmüştü, bu kadar mutsuz olduğunu değil.

"Hiç fark etmemiştim Peg," diye mırıldandı Lily, içinde biraz rahatsızlık hissederek. "Seni derslerimize katılmaya teşvik ettiğim ya da için hazırlanmana yardım ettiğim için özür dilerim. İstedığinin bu olduğunu sanmıştım."

"Oh, *hayır*, Bayan Loring... demek istediğim bu değildi! Derslerinizi takdir etmediğimi düşünmenizi istemem. *Takdir ettim*. Eğer hayatımı sırtımdan kazanmak zorundaysam, zengin bir beyefendiye hizmet etmek çok daha iyidir. Hayır, hepimize kendimizi nasıl geliştireceğimizi öğreterek harikalar . Ama bu hayatı bırakabilseydim, bıraktırdım, hem de seve seve. Ve eğer bana yardım edebilirsiniz... Çok minnettar olurum."

Lily bir an konuşamadı; bu zavallı kadınların durumunu düşündüğünde gözyaşları boğazına düğümlendi. Hayatları sürekli bir mücadele içinde geçiyordu; aileleri yoktu, gelecekleri yoktu, mutluluk ya da neşe için çok az umutları vardı. Ama o bunu değiştirebilirdi.

"Elbette sana yardım edeceğim Peg," dedi Lily, sesi duygu yüklü bir tonda. "Senin için gelen her şeyi yapacağıma hiç şüphe yok."

Peg'in dudakları titrek bir gülümsemeyle titredi. "En azından son zamanlarda faydalı bir beceri öğrendim. Dansçı arkadaşlarım için kostüm dikerken iğneyi çok iyi kullanıyorum. Belki bir modacı dükkânında çırak olarak çalışabilirim... ya da bir terzinin yardımcısı olarak."

"Evet, Bayan Loring," diye söze girdi Betty, kendi sıkıntılarına rağmen ciddiyetle. "Peg'in moda konusunda muhteşem bir gözü var. Fırsatını bulsa kendi tasarımlarını bile yapabilir. Onun eskizlerini görmelisin. *La Belle Ensemble*'ı utandırıyorlar."

Lily etkilenmiş bir ifadeyle, "Fark etmemiştim," dedi.

Peg kızardı. "*Gerçek* bir eğitimim yok ama geçen sezon Bayan Delee için bir sabahlık tasarlamıştım, çok beğendiğini ifade etmişti."

"Bir şeyler ayarlayacağım, sana söz veriyorum."

Bu sözü tutmak için elinden geleni yapacağına yemin eden Lily, birkaç dakika sonra kendi yatak odasının merdivenlerini tırmanırken oturup Betty ve Peg için ne yapacağını düşündü.

Lily'nin öfke ve dehşetle düşündüğü daha da büyük bir trajedi, tıpkı onlar gibi benzer kasvetli geleceklerle karşı karşıya olan sayısız genç kadının varlığıydı. Kendilerini yoksul ve savunmasız bulan, başvuracak kimseleri, güvenilecekleri arkadaşları ya da aileleri olmayan kızlar.

Lily uzun vadede, bu zavallı talihsizlerden bazılarının barınak ve destek bulmalarına nasıl yardım edebileceğini belirlemeye karar verdi. Güvende olabilecekleri, sadece hayatta kalmak için fuhuş yapmak zorunda kalmayacakları bir meslek öğrenebilecekleri bir yer.

Ama bu bekleyebilirdi, Lily biliyordu; arkadaşlarının şimdi yardıma ihtiyacı vardı.

Peg için uygun bir iş bulabileceğinden emindi, ancak yolda olan bir çocukla Betty çok daha ciddi bir sorundu.

Durumu Fleur ve Chantel ile konuşmak isterdi - şimdi, hemen. Kızlara ne kadar çabuk iş bulabilirse, yeni hayatlarına o kadar çabuk başlayabilir ve nefret ettiklerini bırakabilirlerdi.

Ama yaşlı fahişeler hâlâ Lord Claybourne ve Lord Poole'la birlikte oyuna katılıyorlardı. Basil de arkadaşlarıyla dışarıdaydı.

en sevdiği tavernada hukuk katibi arkadaşlarıyla buluştu. Suarenin başarısından sonra Basil eski hayatına dönmek için can atıyordu, çünkü artık öğrencilerinin onun vesayetine ihtiyacı kalmamıştı.

Ancak Lily, Winifred'den Betty'ye yardım etmesini istemenin boşuna olacağından şüpheleniyordu. Normalde zengin dul, aynı kökenden geldiği için işçi sınıfına sempati duyardı. Winifred'in, merhum sanayici babasının imalat ve madencilik girişimlerinden elde ettiği büyük servetle cömert davranacağına genellikle güvenilebilirdi. Ama Lily bu durumda Winifred'in ona Lord Claybourne'a başvurmasını söyleyeceğini tahmin ediyordu.

Belki Marcus'tan yardım isteyebilirdi, çünkü artık hem evlilik yoluyla kardeşi hem de eski vasisiydi. Ama Marcus, geçen ay Danvers Hall'a gönderdiği iki yatılı öğrenciyi yanına alarak onun için yeterince şey yapmıştı.

Lily kendi kendine, "Ne yapman gerektiğini biliyorsun," diye mırıldandı.

İsteksiz bir sonuca varırken alt dudağını sıkıyordu: Heath'e borçlu kalmak istemediği için ondan yardım istemekten hoşlanmasa da, Heath onun için en mantıklı seçimdi. Bir erkeğe bağımlı olmaktan duyduğu nefretin Betty için en iyi olanı yapmasına engel olmasına izin vermemeliydi.

Zengin bir asilzade olan Heath, birkaç mülk ve geniş bir hizmetli kadrosu da dahil olmak üzere onun sahip olmadığı önemli kaynaklara sahipti. Dahası, bir sokak köpeğine gönüllü olarak bir yuva bulmuştu. Aynı şeyi hak eden genç bir kadın ve onun doğmamış çocuğu için de yapmaya istekli olabilirdi.

Ve kız kardeşi Arabella'nın da geçenlerde belirttiği gibi, diye düşündü Lily, Heath tipik bencil, umursamaz bir soyluya benzemiyordu - gerçi onun durumunda, ona karşı gösterdiği cömertliğin şüphesiz bir amacı vardı, oyunlarını kazanmak için puan kazanmaya çalışıyordu.

Önce Heath'e yaklaşması gerektiğine karar veren Lily, ona sunacağı argümanı geliştirmeye koyuldu.

Onu ikna et.

Üç saat sonra, arabasının tiyatrodan dönmesini makul bir şekilde bekleyebileceği zaman yaklaşırken, aşağı indi ve giriş holünde bir uşağın bankında yerini aldı, arayı bir duvar lambasının ışığında *Seyahatler*'i okuyarak geçirdi.

Sokaktan gelen at arabası tekerleklerinin sesini duyar duymaz Lily omuzlarına bir şal attı ve ön kapıya gitti.

Dışarı çıktığında gerçekten de Lord Claybourne'un partisini eve getirdiğini gördü. Gece çökmüştü ama arabanın lambaları, kaldırımda durmuş misafirleriyle vedalaşan uzun boylu, güçlü figürünü aydınlatıyordu.

Onlara içeride eşlik etmeyi planlamıyorsa, Lily merdivenlerden indi ve kaldırımdan caddeye doğru ilerledi.

Lord Poole onu ilk fark eden oldu. "Ah, Bayan Loring, bu akşam sizi tekrar görmeyi beklemiyordum. Oyun muhteşemdi, tek kelimeyle muhteşem. Gelmeliydiniz."

Chantel yeni sevgilisine Lily'nin insan içine çıkarak dikkat çekmek istemediğini söylemişti ama yaşlı Vikont biraz dalgındı, bu yüzden unutmaya meyilliydi.

Lily, Lord Poole'un sözlerine karşılık olarak kibarca bir şeyler mırıldandı ama dikkati Heath'in üzerindeydi. Heath kaşlarını kaldırarak, "Bir sorun mu var Bayan Loring?" diye sordu.

"Sizinle özel olarak konuşabilir miyim diye merak ediyordum lordum."

Bir an tereddüt ettikten sonra başını salladı. "Elbette. Size evin içinde eşlik edeyim mi, yoksa benim arabamı mı tercih edersiniz?"

Arabasına bakan Lily, onunla en son orada yalnız kaldığında neler hatırlayınca yüzü kızardı. "Ev, lütfen."

Fleur, "İşiniz bittiğinde oturma odamızda olacağız canım," dediğinde Cyprians ve Lord Poole'u içeri kadar takip etmişlerdi.

Lily başını sallayarak Heath'i yakındaki salona götürdü.

"Size şarap ya da Porto şarabı ikram edebilir miyim?" diye sordu adam kapıyı arkalarından kapatır kapatmaz.

Delici bakışları onu inceledi. "Neden bu kadar resmisin

meleğim?" "Sanırım gergin olduğum için."

"Sen mi? Gergin misin?"

"Şey," diye cevap verdi Lily, onun ses tonundaki eğlence imasını görmezden gelerek, "riskler oldukça yüksek. Görüyorsunuz ya... Sizden çok büyük bir iyilik isteyeceğim."

Heath Lily'ye bir süre daha baktıktan sonra sanki inanmıyormuş gibi yavaşça, "Benden bir iyilik mi istiyorsun?" diye tekrarladı.

"Evet, her ne kadar kendim için olmasa da."

Ağzının köşesi kuru bir şekilde kıvrıldı. "Asla öyle değildir."

"Oturmak ister misiniz?"

"Ayakta durmayı tercih ederim. Neden onunla ortaya çıkmıyorsun, Lily? Ne iyiliğine ihtiyacın var?"

Oturursa açıklamanın daha kolay olacağına karar veren Lily, bir berjer koltuğa doğru ilerledi ve kenarına tünedi. "Mesele şu ki...

pansiyonerlerimizden biri zor bir ikilemle karşı karşıya. Betty Dunst'ı hatırlıyor musun?"

"Minyon, siyah saçlı, mavi gözlü?"

Lily bir kadın uzmanı olarak Heath'in güzel ışıklı eteği hatırlamasına şaşırmadı. "Evet, bu Betty. Ne yazık ki bir çocuk bekliyor."

Lily ona Betty'nin durumunu kısaca anlattığında, tüm bunların adaletsizliğine bir kez daha öfkelenildi - genç bir kadının sokaklara atılması ve bir genelevde çalışmaya zorlanması, ardından da birçok müşterisinden biri tarafından hamile bırakılması.

Lily gergin bir sesle, "*Enceinte* olması onun suçu değil," dedi. "Ama artık öyle olduğu için bebeği doğurmak istiyor, tabii ona iyi bir gelecek sağlayabilirse."

Neyse ki Heath onun isteğini çok ciddiye almış görünüyordu. "Betty, çocuğun evlilik dışı doğmaması için kendisine bir evlilik ayarlanmasını mı istiyor?" diye sordu. "Onun için bir koca bulmak geleneksel bir yol olacaktır."

Bu soru Lily'nin tereddüt etmesine neden oldu, çünkü bu seçeneği hiç düşünmemişti. "Aslında bilmiyorum. Ama evlenmek istediğine inanmıyorum ve eğer istemiyorsa evlenmeye zorlanmamalı," diye ekledi kararlılıkla. "İstemediği bir evliliğe hapsolmak en az şu anki durumu kadar kötü olabilir, hatta belki daha da kötü."

Kadının sertliği Heath'in dudaklarına belli belirsiz bir gülümseme getirdi. "Evlilik konusundaki duygularının farkındayım, tatlım. Ama Betty seninkinden farklı düşünebilir."

"Bana hayatını kazanmak için çalışmak istediğini söyledi. Babası büyük bir malikanenin baş bahçıvanıydı ve o da bir şeyler yetiştirmekte iyi olduğunu iddia ediyor. Onun için bir yer bulabileceğinizi düşünüyordum."

Çocuğunu güven içinde büyütebileceği mülklerinizden biri. Bir bebek taşrada Londra'da olduğundan daha iyi yaşar."

Heath onu rahatlatmak için başını salladı. "Ailemin evindeki kahya onu kabul etmeye uygun olabilir ama önce Betty'yle konuşup gerçek isteklerini öğrenmek istiyorum."

"Teşekkür !" Lily ayağa kalkarak şöyle dedi. "Hemen Betty'yi getireceğim."
_"

Heath elini kaldırdı. "Gecenin bu saatinde onunla görüşmenize gerek yok. Ama endişelenmene gerek yok. Ben konuyla ilgileneceğim." Başını Lily'ye doğru eğdi. "Bunun bana oyunumuzda bir puan daha kazandıracağını farkında mısınız?"

"Sanırım öyle, ama Betty bir hayattan kurtulabilecekse bu bedele değer."

"Pekâlâ o zaman," diye mırıldandı. "Benden istediğin tek şey buysa...?"

Heath gitmek için sabırsızlanıyormuş gibi omzunun üzerinden kapıya doğru baktı, ama Lily kendini onun kalmasını isterken buldu. Peg'in sorunlarından ona bahsetmeyi planlamamıştı, ama yine de kendini ondan beklemesi için bir ricada bulunurken buldu.

Lily ona doğru bir adım atarak, "Bir şey daha var," dedi.

Beklentiyle ona baktı. "Evet?"

"Diğer pansiyonerlerimizden birini ilgilendiriyor... ama konu biraz hassas."

Heath kibarca açıklamasını beklemekle yetinince, Lily hemen söze girdi. "Geçmişte birkaç metresiniz olduğunu söylediniz, ben de onların modacıları bilebileceğinizi umdum."

"Pardon?" Adamın kaşları havaya kalkmıştı ve sanki yanlış duymuş gibi ona bakıyordu.

Yanaklarına renk geldiğini hissetti. "Gördüğünüz gibi... Peg Wallace bir fahişe olarak çalışmaktan son derece mutsuz. Ve yeni patronu onun koşullarını önemli ölçüde iyileştirebilecek olsa da, o bu hayattan kurtulmak istiyor. Ben de ona modacı çırağı olarak iş bulmaya çalışacağıma söz verdim. Eski metreslerinizin giysileri için bir servet harcadıysanız, onların modacıları üzerinde biraz etkiniz olabileceğini ve onlardan birini Peg'i bir pozisyon için düşünmeye ikna edebileceğinizi düşündüm."

Heath sessiz kalıp sadece ona bakınca Lily telaşla ekledi: "Kız kardeşimle evli olduğu için Marcus'a eski metreslerini soramam."

"Ama bana sorabilirsin? Onur duymalı mıyım?"

Lily ona isteksiz bir gülümseme fırlattı. "Hiç sanmıyorum. Arabella'yı yeni kocasının hovarda geçmişini gündeme getirerek rahatsız etmek istemem. Ve böyle uygunsuz bir taleple yaklaşabilecek kadar iyi tanıdığım, bu konularda deneyimli tek beyefendi de sizsiniz."

Ağzı seğirirken, inanamayarak başını yavaşça salladı. "Beni şaşırtmaktan asla vazgeçmiyorsun, sevgili Lily."

Onun bu cevabı üzerine Lily kendini rahatsız edici bir şekilde garip hissetmeye başladı. "Peki o zaman, lütfen bundan bahsettiğimi unutun. Şüphesiz Peg için kendi evimde bir yer bulabilirim.... Gerçi bu yaz bana ve kız kardeşlerime yeni gardıroplar diken modacı çok titizdir ve eski bir fahişeyi işe alması pek olası değil. Fanny'nin terzisine sorabilirim ama o daha çok tiyatro ve operanın demirbaşlarına hitap ediyor ve mümkünse Peg'e eski hayatından kopması için bir şans vermeyi tercih ederim-"

Heath, "Ne yapabileceğime bakacağım," diye araya girdi.

Lily durup ona ihtiyatla baktı. "Peg'e yardım etmeyi düşünecek misin?"

"Evet, elimden gelirse Peg'e yardım edeceğim. Ama modistes gibi şeylere pek önem vermem. Yine de Eleanor Pierce ile konuşacağım. en iyi yolu o bilir."

Lily kaşlarını çattı. Geçen ay Arabella'nın düğününde Marcus'un küçük kız kardeşiyle tanışmaktan büyük keyif almıştı. Canlı ve güzel Leydi Eleanor modaya uygun giyinen önemli bir mirasçıydı. Ama aynı zamanda koruması gereken bir itibarı olan bekâr bir beyefendi.

"Leydi Eleanor mu?" Lily kuşkuyla baktı. "Bir ışık eteğinin servetiyle ilgilenmek istemeyebilir."

Heath, "Aldırmaz," diye güvence verdi ona. "Nell biri değildir. Yarın sabah onu gördüğümde soracağım."

"Yarın onu ziyaret edecek misiniz?" Lily, Leydi Eleanor'la olan ilişkisini çok merak ettiği için sordu.

"Evet. Parkta birlikte ata biniyoruz. Özellikle Marcus zamanının çoğunu Danvers Hall'da geçirmeye başladığından beri, ona günlük gezintilerinde düzenli olarak eşlik ediyorum. Sizin kadar hevesli olmasa da o da hevesli bir atçıdır."

Lily kendini onlara katılmayı dilerken buldu ama Heath'le karşılaşmalarını minimumda tutmak istiyorsa elbette böyle şey yapamazdı. Ata binememesi hiç şüphesiz içinde dalgalanan kıskançlık duygusunun sebebiydi. Heath'in Marcus'un kız kardeşiyle çok iyi anlaşıyor gibi görünmesi umurunda değildi. Burada ona kur yapmadığı zamanlarda boş zamanlarında ne yaptığı da umurunda değildi.

Onun tek endişesi fahişelik yapan arkadaşları için neler yapabileceğiydi; bu da Lily'ye asıl konuyu hatırlattı.

"O zaman Leydi Eleanor'a sorarsanız minnettar olurum," dedi Heath'e, "umarım bu ona fazla yük olmaz."

"Öyle olmayacak. Peg'e yardım etme arzuza hayran kalacağından eminim. Bir modist hakkında ne düşündüğünü size bildireceğim. Sizin için yapabileceğim başka bir şey var mı?"

Lily gözlerini kırptırdı ve onun gitmeye can attığını fark etti. "Hayır, ama lütfen size teşekkür etmeme izin verin-"

Heath, "Teşekkürünü istemiyorum, Lily," dedi, yüzünde esrarengiz bir ifade vardı.

Sonra kısa bir selamla arkasını dönüp salondan çıktı ve Lily'yi, cömertliği için duyduğu minnettarlık ile bir an bile onun yanında kalmak istemediği için duyduğu pişmanlık arasında bırakarak arkasından bakakaldı.

Heath ne istediğini açıklar açıklamaz Leydi Eleanor, "Kesinlikle yardım ederim," dedi. "Aklımda tam bir modacı var. Benim için bu binicilik kostümünü hazırlayan kişi."

Hyde Park'taki sıra boyunca yanında giden Eleanor'a eleştirel bir gözle baktı. Zümrüt yeşili şık bir elbise ve kısa kuzguni buklelerini ve pembe tenini mükemmel bir şekilde ortaya çıkaran gösterişli bir askeri şapka giymişti. "Oldukça çekici görünüyorsun," dedi onaylayarak.

Marcus'un yerinde duramayan küçük kız kardeşinin yüzü güldü. "Bu güzel iltifat için teşekkür ederim ama övgüyü Madam Gautier hak ediyor. Sadece iğnesiyle harikalar yaratmakla kalmıyor, aynı zamanda muhteşem bir moda anlayışına sahip. Ve tesadüfe bakın ki, daha geçen hafta yetenekli terzi bulma konusunda ne kadar umutsuz olduğunu söylüyordu. Madam

Eğer bu Peg'in ince dikişin yanı sıra tasarım konusunda da yeteneği varsa çok sevinecektir. Bir görüşme ayarlayacağım ve ayrıntıları size bildireceğim."

Heath minnettarlığını gülümseyerek ifade etti. "Sana güvenebileceğimi biliyordum, aşkım."

Eleanor başını salladı. "Benim katkım Bayan Loring'in çabalarının yanında çok küçük kalacak. Bence o kadınlara gösterdiği şefkat son derece takdire şayan. Hayır işleriyle bu kadar ilgili olduğunu bilmiyordum ama arkadaşı Bayan Blanchard'ın çeşitli hayır kurumlarını desteklediğini biliyordum."

Heath, Lily'nin merhametini de takdir etmek zorundaydı. Bu onun çaresizleri ve ezilenleri savunmasının son örneğiydi, diye düşündü Heath, arkadaş olduğu genç kadınlardan bahsederken gözlerinin nasıl parladığını hatırlayarak.

Heath, "Lily de Bayan Blanchard için aynı şeyi söylüyor," diye yorum yaptı.

"Belki Bayan Blanchard'a hayır işlerine nasıl yardım edebileceğimi sorarım," dedi Eleanor düşünceli bir ifadeyle, Heath'e meraklı bir bakış göndermeden önce. "Yani bu, Bayan Loring'e kur yapmanın başarılı olduğu anlamına mı geliyor?"

Heath omuz silkti. "Yeterince iyi."

"*Yeterince iyi mi?*" Kuzguni saçlı güzel kaşlarını çatarak alaycı bir tavır takındı. "Bana söylemek istediğin tek şey bu mu? Çok acımasızsın, Heath! Yakında mutlu olmanı dileyip dileyemeyeceğimi bilmek için can atıyorum."

Onun alaylarına kıkırdamaktan kendini alamadı. Hayat dolu bir cadı olan Eleanor, hiç sahip olmadığı kız kardeşi gibiydi. Onu doğduğundan beri tanıyordu ve küçüklüğünden beri onu parmağında oynatmayı başarmıştı.

Bazı yönlerden ona Lily'yi hatırlatıyordu, çünkü aynı niteliklerin çoğunu paylaşıyorlardı; her iki genç bayan da çekici ve

Sevecen, açık sözlü, bağımsız ve cömert bir yapıya sahipti. Eleanor yirmi yaşında olmasına rağmen Lily'den bir yaş daha gençti ama iki sezondur Marriage Mart'ta çalıştığı için kur yapma konusunda çok daha deneyimliydi. Ve ortaya çıktığından beri Nell iki kez nişanlanmıştı. Her ikisinde de, teyzesi Leydi Beldon'u dehşete düşürerek nişanı bozmuştu.

Heath, "Kur yapmamla ilgili önemli bir şey öğrenir öğrenmez," diye teklif etti, "ilk öğrenenlerden biri sen olacaksın."

"Kulağa pek umut verici gelmiyor. Bayan Loring'e kur yapmak için yardımına ihtiyacınız olmadığına emin misiniz? Drew'a Roslyn'le nasıl aşk yaşayacağı konusunda tavsiyelerde bulunmuştum."

"İki talibini terk etmiş birine göre, Nell, tuhaf bir çöpçatanlık yapıyorsun."

Eleanor muzipçe gülümsedi. "Gerçekten de öyle. Ama bekâr kalmaya karar vermiş olmam, gerçek aşkın yardımcı olamayacağım anlamına gelmez."

"Ah, evet. Sen umutsuz bir romantiksin."

"Ben de öyleyim. İşte tam da bu yüzden nişanlarımı bitirdim - çünkü nişanlılarımdan hiçbiri beni sevmek istediğim şekilde sevedim. Ama mucizevi bir şekilde Marcus ve Drew aşkı buldular, bu yüzden kendim ve sizin için hala umut ."

Heath'in ona verecek hazır bir cevabı yoktu. Kalbini hiç kaybetmemişti ama Lily'nin bu illete ilham verebileceği düşüncesi ona çok çekici gelmişti. Onu aşık olmaya ikna edebilecek biri varsa, o da Lily'ydi. Acaba karşılığında onu sevmeye ikna edebilir miydi.... merak ediyordu.

"Belki de," dedi Nell'in gözlemine karşılık olarak, "kendi gönül işlerine odaklanmalı ve benimkiler için bu kadar endişelenmemelisin."

Eleanor yüzünü ona çevirdi. "Bunu söylemeni bekliyordum. Ama de evlilik prangası takmayı düşündüğünüz için oldukça şaşkınım."

Heath, onun da biraz afalladığını düşündü. Hiçbir zaman tek bir kadına bağlanmak istememişti. Yakın zamana kadar kendini özgür ve macera dolu bir hayata adanmış, sırf şanlı unvanını sürdürebilmek için sıkıcı, yavan, tutkusuz bir birlikteliğe mahkûm olmamaya kararlı bir bekârdı. Ama Lily'ye kur yaptığından beri, eğer Lily onun gardiyanı olursa evlilik zincirleriyle yetinebileceğini fark etmişti.

"Eleanor onun düşüncelerini bastırarak, "Ama Bayan Loring'den neden etkilendiğini anlayabiliyorum," diye devam etti. Ve onun hakkında bildiklerime dayanarak, sizin için ideal bir eş olabileceğini düşünüyorum. İkiniz son derece uyumlu görünüyorsunuz."

Bu kesinlikle doğruydı, Heath de aynı fikirdeydi. Lily gibi kendisine bu kadar uygun bir eş bulacağını hiç ummamıştı.

Kendi anne ve babası birbirine hiç uymayan, karakterleri ve hayata bakış açıları neredeyse birbirine zıt insanlardı. Annesi neşeli, çekici ve kahkahalarla doluydu; babası ise ağırbaşlı, düzgün ve suratsızlık derecesinde sıkıcıydı. Leydi Claybourne'un ölümünden sonra marki daha da içine kapandıkça bu suratsızlık daha da artmıştı.

Heath çocukken annesinin yaşama sevincine değer verirdi, ama annesinin her şeyden önce kendi zevkiyle ilgilendiğini de kabul etmek gerekirdi. Kendisi *dışında* herkes için endişelenen Lily'nin aksine.

Lily ile bir aşk evliliği yapabilse de yapamasa da, onu karısı olarak istiyordu. İlk planladığı gibi sadece ona mirasçı olsun diye değil. Sadece can sıkıntısını hafifletmek ya da yatağını süslemek için de değil, gerçi bunlar da onunla evlenmek için mükemmel nedenlerdi.

Hayır, Lily'yi kendisi için istiyordu. Onun canlılığı, yoğunluğu, yaşama tutkusu onu çağırıyordu. Tıpkı sıcaklığı, yumuşaklığı ve şefkatiyle yumuşatılmış olan sertliği gibi. Lily onu başka hiçbir kadının heyecanlandırmadığı kadar heyecanlandırıyordu.

Yine de, kalbini her türlü aşk ihtimaline kapatmışken ona karşı hislerinin daha da güçlenmesine izin vermenin akıllıca olmayacağı konusunda kendini uyardı. Hayatında ilk kez, savunması aşılamaz olabilecek bir kadınla karşılaşmıştı.

Bu da onu çok sinirlendiriyordu, çünkü Lily ile olan birlikteliğinin ailesinin bildiği soğuk mantık evliliğinden çok daha fazlası olmasını istiyordu.

Lily'ye kur yaparken daha fazlasını da istiyordu. Birlikte toplum içine çıkabilmek, Eleanor'la yaptığı gibi onunla parkta gezebilmek, oyunlara ve bahçe partilerine katılmak ve normal taliplerin izin verdiği diğer tüm küçük yakınlıkların tadını çıkarmak istiyordu. Hepsinden önemlisi, Lily'nin kendisine ait olduğunu iddia etmek istiyordu.

Yine de o an çok uzak görünüyordu.

Belki de Lily'ye açıkça kur yapmayı bırakma kararı bir hataydı. Ona karşı duygularının yumuşamasına zaman tanımak 'nin peşinden gitmeyi gözle görülür biçimde yavaşlatmış, kur yapmanın baskısını daha az hissederse direncini düşürebileceğini düşünmüştü. Ama stratejisinin hiçbir etkisi olmayabilirdi.

Heath hayal kırıklığını üzerinden atarak dikkatini büyüleyici arkadaşına verdi. Eleanor'a ne kadar yakın olursa olsun, Lily ile olan ilişkisini daha fazla tartışmak istemiyordu.

"Sen de beni sersemletiyorsun Nell," dedi konuyu değiştirmek için. "Ne zamandan beri bu salyangoz hızında, dörtnala koşmanın tadını çıkarmak yerine evlilik hakkında gevezelik etmeyi tercih ediyorsun?"

Eleanor dizginlerini toplayarak, "Çok doğru bir noktaya değindin," diye karşılık verdi.

"Gölün sonuna kadar yarışalım mı?" diye meydan okudu.

"Sıra sende!" Eleanor topuğunu atının böğrüne saplayarak haykırdı ve eğlenen Heath'i tozunu yutmak ve ruhlu Lily'siyle bir karşılaştırma daha yapmak zorunda bıraktı.

O öğleden sonra Lily'yi arayarak Eleanor'un gidişatı hakkında bilgi verdi: Ertesi sabah Peg için Madam Gautier ile bir görüşme ayarlanmıştı. Haberi duymak için salona çağrılan Peg, modacının dükkânında saygın bir iş bulacağı için çok sevindi ve Heath'e bol bol teşekkür etti.

Ancak Betty'nin tepkisi ilk başta tamamen farklıydı. Heath ona geleceğiyle ilgili isteklerini sorduğunda kız gergin ve korkmuş görünüyor, yanıtlarını kekeleyerek veriyordu. Evet, lordum, bir noktada bir koca hoş karşılanabilir ve evet, ülkeye dönmekten çok mutlu olurdu. Ama şimdilik tek istediği güvende olmak ve kendini tekrar sokaklarda bulma korkusu olmadan bebeğini doğurma şansına sahip olmaktı. Heath ona hizmetçisinin himayesinde aile malikanesine sığınmayı teklif ettiğinde, Betty uzun bir süre ona baktı ve sonra gözyaşlarına boğuldu.

Lily üzüntüsünü hafifletmek için hemen kolunu kıza doladı, ama Betty şaşırtıcı bir şekilde önerilen teselliye reddetti ve Heath'in önünde dizlerinin üzerine çöktü.

"Ah, Lordum!" diye hıçkırdı, elini tutup hararetle öptü. "Siz bir azizesiniz, tıpkı Bayan Loring gibi. Beni kabul ettiğinize pişman olmayacaksınız, yemin ederim. Ve ben de size borcumu bir şekilde, her kuruşuna kadar ödeyeceğim."

Onun minnettarlık gösterisinden rahatsız olan Heath, kızı nazikçe ayağa kaldırdı ve karşılık istemediğini, hizmetçisine iyi hizmet etmenin yeterli bir ödeme olacağını söyledi.

Betty sonunda onun elinden kurtulup salondan çıktığında, hâlâ sevinçten burnunu çekiyordu, Lily orada öylece durmuş, yüzünde yumuşak bir ifadeyle ona bakıyordu.

"Sana ne kadar teşekkür etsem az Heath," diye mırıldandı minnet dolu bir sesle.

Heath onun eriyen koyu renk gözlerinde kaybolurken sustu. Lily'yi kollarına alma isteğine karşı koymaya çalışarak omuz silkmekle yetindi. "Üzerinde durma."

"Elbette üzerinde çalışacağım. Muhtemelen onun hayatını kurtarmış olabilirsiniz ve şüphesiz bebeğinin hayatını da kurtardınız." Lily tereddüt etti. "Böyle bir cömertlik nadirdir, özellikle de bir soyludan gelirse."

Onun kendi sınıfını bilinçsizce aşağılaması karşısında ağzı buruştu. "Benden bir hayırsever çıkarabilirsin," dedi hafifçe.

Lily onu düşünceli bir şekilde incelerken başını eğdi. "Sanırım bu çok iyi bir şey olurdu. Heath, muazzam servetini asil bir amaç için kullanabilirsin. Bundan yararlanabilecek o kadar çok insan var ki... başkaları için iyilik yapmanın vereceği muazzam tatminden bahsetmiyorum bile."

Heath, onun saygısını kazanmanın daha da tatmin edici olduğunu düşündü. Lily ona böyle baktığında, bütün servetini vermeye hazırды.

Heath yoksullara ve ezilenlere sadaka dağıttığı düşüncesiyle başını iki yana salladı ama Lily'nin davasını paylaşma düşüncesi şaşırtıcı bir çekiciliğe sahipti. Onu kahramancılık oynamak istemekle suçlamıştı ve bu doğrudu; onun gözünde bir kahraman olmak istiyordu. Ve onun ejderhalarını öldürme hakkını istiyordu.

"Çaya kalacak mısın?" diye sordu aynı yumuşak sesle.

Kalmak istememişti ama kendini aynı fikirde buldu. Lily üst katta Fleur'un oturma odasına çıkarken, onun servetini asil bir amaç için kullanmakla ilgili sözleri zihninde yankılandı.

Bu olasılık şimdiye kadar ciddi olarak aklına gelmemişti. Şüphesiz kendi uğraşlarıyla meşgul olduğu için.

Belki de hayatını gözden geçirmenin zamanı gelmişti. Lily'nin daha az şanslı olanlar için duyduğu endişeyi gören Heath, kendi hedeflerini ve arzularını sorgulamaktan kendini alamadı.

Büyük bir ayrıcalık ve zenginlik içinde doğmuştu, çok fazla şeyi çok kolay elde etmişti ve onu ayakları üzerinde tutacak çok az sorumluluğu vardı. Çok düşkün annesi onu çocukken şımartmıştı ve tıpkı onun gibi o da daha çok kendi bencil tatminleriyle ilgilenmişti.

Ve on yaşındayken annesini kaybettikten sonra, acısından öfkeye sığınmış, her fırsatta babasının emirlerine isyan etmiş, bazen sırf prensipleri yüzünden medeni davranışların sınırlarını pervasızca zorlayarak fiziksel tehlike noktasına gelmişti.

Ancak yaşlandıkça bile yeteneklerini ya da kaynaklarını pek akıllıca kullanmamıştı. Hayatı bir oyun olarak görmüş, zevk ve heyecan arayışını birincil amaç edinmişti. Efendisi gibi acımasız, neşesiz, tutkusuz bir varoluşa saplanıp kalmamak konusunda kararlıydı.

Ama Heath şimdi babasının etkisini reddetmeye çalışırken aşırıya kaçtığını görebiliyordu. Ve hayatında daha çok şey yapması gerektiğini fark etti.

Gerçekten de Lily, uğruna çalışmak, kazanmak çabalamak zorunda kaldığı ilk şeydi ve bu meydan okuma onun gözlerini açmıştı. Onun verdiği ilham sayesinde topluma üretken bir katkıda bulunmak istiyordu,

kendisinden daha büyük bir amaç için. Daha iyisini yapmak, daha iyi olmak, ona layık olduğunu kanıtlamak istemesini sağladı.

Belki de eve döndüğünde Tess Blanchard'a bir mesaj yazacak ve hayır kurumlarına nasıl yardım edebileceğini soracaktı.

Heath'in düşünceleri tam o sırada oturma odasına vardıklarında kesildi. Şaşırtıcı bir şekilde Fanny, Fleur ve Chantel ile birlikte oradaydı. Kadınlar alçak sesle konuşuyorlardı, ama Heath Lily'nin arkasından içeri girince konuşmaları kesildi.

Fanny yüzünü onlara doğru çevirdiğinde Lily şoktan kaskatı kesildi.

Heath, Cyprian'ın alt dudağının yarılmış ve kanlı olduğunu, parmak izi şeklindeki çürüklerin de çenesini kaplayan krem rengi deriyi bozduğunu gördü.

"Yüce Tanrım, Fanny-ne oldu böyle?" Lily öfke ve dehşet dolu bir ses tonuyla haykırdı.

Utanmış olduğu her halinden belli olan Fanny başını eğdi. "Önemli değil, Lily, gerçekten."

"Ne demek *hiçbir şey*? Biri sana *vurdu*!"

"Öyle değildi.... Mick sadece kendi gücünün farkında değildi."

Lily bir adım öne çıktı, yumrukları öfkeyle kıvrılmıştı ve Heath onun patlamasına çok az kaldığını biliyordu.

On Üçüncü Bölüm

Onunla evlenmek gibi bir niyetim yok ama itiraf etmeliyim ki metresi olma fikri bana çekici geliyor.

-Lily'den Tess Blanchard'a

"Mick O'Rourke?" Lily açıkça dehşete düşmüş ve öfkelenmiş bir halde sordu. "Bunu sana *o mu* yaptı, Fanny?"

Heath, Fanny'nin irkildiğini gördü. "Evet," diye cevap verdi Cyprian, "ama beni incitmek istediğinden şüpheliyim. Onun himayesini tekrar reddettiğimde Mick sinirlendi ve beni öpmeye çalıştı."

"Tabii ki sana zarar vermek istedi!" Lily karşılık verdi. "Geçen hafta Fleur ona evden çıkmasını emrettiğinde o hayvan Fleur'un canını yaktı-"

"Çünkü ona terbiyesiz sersem dedi. Birinin kökenlerine hakaret ettiğini düşünmesi Mick'i kızdırıyor."

"Bir erkeğin kendisinden çok daha zayıf bir kadına saldırdığını görmek beni tahrik ediyor!"

"Biliyorum, Lily," dedi Fanny yatıştırıcı bir sesle. "Ama o daha iyisini bilmiyor. Londra güveçlerinde büyüdü ve her zaman istediği şey için savaşmak zorunda kaldı, bu yüzden uygar davranış konusunda bizden farklı kavramları var."

Heath bu ikna edici olmayan gerekçe karşısında çenesinin gerildiğini hissederken, Lily de Fanny'ye inanamayarak baktı. "Gerçekten o hödük için bahaneler mi uyduruyorsun? Buna inanamıyorum!"

"Hayır," dedi Fanny biraz savunmacı bir tavırla. "Ben sadece onun bakış açısını açıklamayı düşündüm."

"Onun açısı umurumda bile değil! Sana acımasızca davranmaya hakkı yok."

Fanny'nin gülümsemesi acılıydı. "Mick olaya pek de bakmıyor. Parası benim için yeterince iyi olmadığı için onu reddettiğimi sanıyor, oysa durum hiç de öyle değil. Benim hoşlanmadığım şey onun sahipleniciliği. Ama gerçekten, kendim için endişelenmiyorum. Fleur ve Chantel için endişeleniyorum. Mick onları borçlular hapishanesine koyma tehdidini gerçekleştireceğini söylüyor. Parayı geri ödemek için iki hafta daha süre istemek üzere kulübüne gittim ama beni dinlemedi."

"Eh, beni dinleyecek!" Lily aniden kapıya doğru döndü. "Ona ."

Onun bu imasından hoşlanmayan Heath yoluna çıkarak çıkışını engelledi. "Niyetin nedir, Lily?"

"Şu anda o zalimin oyun kulübüne gidip onunla yüzleşmek, en azından ona ağzının payını vermek istiyorum."

"Böyle bir şey yapmayacaksın."

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu yumruklarını sıkarak.

Lily adeta ateş püskürüyordu, çok öfkeliydi ama belli ki sağlıklı düşünemiyordu. "Demek istediğim, O'Rourke'u idare etmeme izin vereceksin. Beni çok daha ciddiye alacaktır."

Ona itiraz edecekmiş gibi görünüyordu ama sonra sanki onun haklı olduğunu biliyormuş gibi tereddüt etti.

Heath onun öfkeli sessizliğini fırsat bilerek daha sert bastırdı. "Şimdilik kılıcını kınına sokabilirsin, meleğim. Onunla ilgileneceğime söz veriyorum."

Lily ona temkinli bir şekilde baktı, yardımını kabul etmek istemediği belliydi. "Bu gerçekten seni ilgilendirmez, biliyorsun."

"Bunu kendime dert ediniyorum." Heath'in bakışları daha da yoğunlaştı. "Bu konuda benimle kavga etmek istemezsin, Lily. Kazanamayacaksın."

"O'Rourke'un Fanny'ye tekrar zarar vermesini engelleyeceğine söz veriyor musun?" "Yemin ederim."

Lily kendi kendine tartışırken, onu kollarına alıp kendinden korumak için karşı konulmaz bir ihtiyaç hissederek bekledi. Öfkesi muhteşemdi ve arkadaşlarına olan sadakatini takdir ediyordu ama onun güvende olduğunu bilmek istiyordu. O'Rourke'a ininde saldırmak, gerçek bir tehlike olmasa bile sadece bela aramak demekti ve bunu denemesine izin vermeyecekti.

Lily bir kez sertçe başını sallayınca, Heath bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırıp rahatlama ve memnuniyet dolu bir gülümsemeyi gizledi.

Lily için ejderha öldürme şansını çok istemişti. Sadece bu fırsat planladığından çok daha erken gelmişti.

O'Rourke'un oyun kulübü Bond Sokağı'nın hemen dışında, pansiyondan pek de uzak olmayan bir yerdeydi, Heath'in arabası da kısa sürede oraya ulaştı. Kaslı bir kabadayı tarafından içeri alınırken, dekorun pahalı ve kibarlık iddialı olduğunu gördü. O'Rourke'u oyun odalarının arka tarafındaki ofisinde, masasının arkasında otururken buldu.

Simsiyah saçları ve iri yarı yapısıyla O'Rourke, Lily'nin geçen hafta ara sokakta karşılaştığı kabadayılara benziyordu. Yüz hatları kare şeklinde ve sertti, burnu en az bir kez kırılmıştı.

Heath içeri girdiğinde, kumarbazın yüzünde şaşkınlık ve temkinli bir ifade belirdi ama kibarca ayağa kalktı.

"Lord Claybourne... bu onuru neye borçluyum?" diye sordu, diksiyonuna bariz bir özen göstererek.

Heath, "Sanırım kim olduğumu biliyorsun," diye karşılık verdi.

"Doğal olarak. Londra'daki bütün züppeleri tanımak benim işim." O'Rourke duraksadı. "Ve sizi geçen hafta Jades'in evinde gördüm."

Heath bir kaşını kaldırdı. "Jades mi?"

"Fleur ve Chantel. Ben çıkarken merdivenlerdeydiniz." "Belirsiz

bir şekilde tahliye edildiğinizde demek istiyorsun."

O'Rourke'un çenesinde bir kas gerildi ama masasının önünde duran tahta sandalyeyi işaret ederken öfkesine hâkim oldu. "Oturmak ister misiniz lordum?"

"Teşekkür , hayır. İşim uzun sürmez"

Heath içeri girerken şapkasını ve bastonunu saklamıştı ve O'Rourke misafiriyle tekrar göze gelmeden önce bastonu ölçerek inceledi. "Ziyaretinizin amacını bildiğime bahse girerim, lordum."

"mi?"

"O zamparalar adına geldiniz."

"Kısmen. Ben daha çok Bayan Irwin'e kötü davranmanızdan endişe duyuyorum."

Ağır siyah kaşları birbirine çarptı. "Kötü muamele de ne demek? Fanny'ye hiç el kaldırmadım."

"Gerçekten mi? Dudağını patlattın ve tutuşun yüzünden çenesinde çürükler bıraktın."

Yüz ifadesi şaşkınlığa dönüştü. "Asla öyle bir niyetim yoktu. Fanny'yi asla incitmem. Onu seviyorum."

"Sevginizi gösterme konusunda tuhaf bir yönteminiz var."

"Öyle mi?" O'Rourke'un ses tonunda biraz kavgacı bir ifade vardı. "Size ne bundan lordum? Fanny sizinle birlikte olmadı, değil mi?"

"Eğer onun hizmetlerinden yararlandığımı kastediyorsanız, o zaman hayır. Ama yine de benim korumam altında. Bayan Irwin bir arkadaşın arkadaşısıdır."

Anlamış gibi başını sallayan O'Rourke sandalyesine geri oturdu. "Demek öyle? Bana saldıran o küçük ateşböceği için yanıp tutuşuyorsun."

Heath bu terimin Lily'ye uygunluğu karşısında ağzının seğirdiğini hissetti. "Öyle de diyebilirsin. O küçük ateşböceğini bir gün karım yapmayı umuyorum ve arkadaşlarının iyiliği onun için ve dolayısıyla benim için büyük önem taşıyor."

"Seni buraya o mu gönderdi?"

"Ben gönüllü oldum." Heath oldukça soğuk bir şekilde gülümsedi. "Onun buraya gelmesini engellediğim için şanslı saymalısın. Senin kanına sahip olmak için oldukça hevesliydi."

"Peki sen değil misin?"

"Diyelim ki bir uyarıya razı oldum. Eğer Bayan Irwin'i bir daha incitirseniz - saçının teline bile zarar verirsiniz - bana hesap vereceksiniz."

Oyunbaz gözlerini dikti. "Ne yapacaksınız lordum, beni dışarı mı çağıracaksınız? Bu pek de adil olmazdı."

Londra'nın önde gelen kılıç ustaları."

Heath yumuşak bir sesle, "İngiltere'de öyle sanıyorum," diye karşılık verdi. "Ve ben de iyi bir nişancı sayılırım." Gerçekte, O'Rourke'un bildiğinden kuşkulandığı gibi, ölümcül bir nişancıydı.

Adam Heath'in ellerini bastonunun altın topuzuna yere baktı. "Bu bir kılıç sopası, ya da tahminimde yanılıyorum."

"Asla silahsız bir rakiple karşılaşmamayı ilke edinmişimdir."

"Ben sizin düşmanınız değilim, lordum."

"Bayan Irwin'i kötü kullanmaya devam edersen, sen de öyle olacaksın."

O'Rourke gözle görülür bir şekilde dişlerini sıktı. "Yani benimle bir sabah şafak vakti buluşacak mısın?"

"Bu da bir olasılık," diye yanıtladı Heath. "Ya da başka bir yol izleyebilirim. Kulübünüzün kapılarını kapatmak zorunda size daha fazla acı verebilir."

Bu tehdit O'Rourke'un kaşlarını daha da çatmasına neden oldu. "Yani beni işimden edeceğini mi söylüyorsun?"

"Eğer mecbur kalırsam. Kadınları istismar eden bir adamı ezmekten hiç çekinmem." Heath bunu anlaması için durakladı, sonra da yönlendirici bir tonla, "Bir oyun cehenneminin itibarı kırılğan bir şeydir, sizce de öyle değil mi Bay O'Rourke? Eğer bazı dürüst olmayan anlaşmalarla ilgili bir söylenti çıkarsa...."

"Ben dürüst bir işletme !"

"Yani anlıyorum. Ancak hile söylentilerini bastırmak zordur."

Öfkesi her halinden belliydi ama sadece, "Benden ne istiyorsunuz Lord Claybourne?" diye sordu.

"Sana söyledim. Ellerini Bayan Irwin'den uzak tutmanı

istiyorum." "Pekâlâ, çekeceğim!" diye tersledi.

"Ve arkadaşlarını hapsetme tehdidinizi geri çekmenizi istiyorum."

"Neden ki? O borç tamamen yasaldı."

"Yasal belki ama yine de el altından. Onları Faro masanıza çektiniz ve ödeme güçlerinin çok ötesinde bahis oynadınız. Ancak borcun nasıl ortaya çıktığından bağımsız olarak, kısa süre içinde size geri ödeyecek olmalı. Aksi takdirde borcun tamamını ben karşılayacağım."

O'Rourke ters ters bakmaya devam edince Heath dostça gülümsedi. "Bugün bankamdan bir taslak getirebilirdim, ama sizin deyiminizle benim 'ateş böceğim' oldukça gururlu ve bağımsızdır ve sorunu kendi başına halletmek ister, bu yüzden kesinlikle gerekli olmadıkça müdahale etmeyeceğim. Ama öyle ya da böyle Bay O'Rourke, karşılığını alacaksınız."

O'Rourke sinirlenerek başını salladı. "Küntünüzü istemiyorum lordum."

"O zaman ne istiyorsun?" "Fanny.

Fanny'i istiyorum."

Heath sonunda teklif edilen sandalyeye yerleşti. Böyle bir şeyden şüphelenmişti. "Açıklamak ister misiniz?"

O'Rourke'un yüzünü buruşturması kısmen kızgınlık, kısmen de pişmanlıktı. "Onu ilk gördüğüm andan beri Fanny için yanıp tutuşuyorum. Aslında onun ilk koruyucusu bendim."

"Ama o bu duyguya karşılık vermedi."

Oyunbazın ağzı acıyla buruştu. "O zamanlar öyle değildi. Onu saygın biri yapmayı ve evlendirmeyi teklif ettiğimde bile Fanny beni geri çevirdi.

Soğukkanlılıkla. On altı yaşındaydı ve o zamanlar ona veremediğim büyük hayatı istiyordu. Şimdi Karun kadar zenginim ve onu ömür boyu rahat ettirebilirim ama yine de evliliğe yanaşmıyor. Bir servet kazanacak olmasına rağmen beni koca olarak istemediğini söylüyor. Sanırım kendini benim gibiler için fazla iyi gördüğünden. Ama peşini bırakmazsam onu ikna edebileceğimi biliyorum."

Heath, "Yani bu borcu Fanny'yi sana dönmeye ikna etmek için bir koz olarak kullanıyorsun," diye düşündü.

"Evet. Körük umurumda değil. Ve o yaşlı zamparaları gerçekten hapse göndermezdim. Ama neden onların borcunu ödemeni istemediğimi anlıyorsun. Eğer ödersen, Fanny'yi benimle evlenmeye ikna etme şansım olmaz."

Heath kısa bir süre başını salladı. Adamın içinde bulunduğu ikilemi anlayabiliyordu, çünkü Lily'yi *kendisiyle* evlenmeye ikna etmek için çok uğraşmıştı. Ama sempati duymakla göz yummak aynı şey değildi.

O'Rourke devam ettiğinde sesi daha cana yakındı. "Makul bir beyefendiye benziyorsunuz lordum. Karşılıklı bir anlaşmaya varabileceğimize emin misiniz?"

"Şartlarım basit olduğu için öyle olduğuna inanıyorum."

"Fanny'yi bir daha incitmeyeceğim, söz veriyorum."

"Güzel. Onunla evlenmek için çabalamaya devam edeceksen, bunu arkadaşlarını tehdit etmeden başaracaksın. Bu öğleden sonra Fleur ve Chantel'e mektup yazacak ve geri ödeme için istedikleri kadar beklemeye hazır olduğunuzu bildireceksiniz. Ve bu konuda nazik davranacaksın."

"Pekâlâ lordum," dedi O'Rourke isteksizce. "Sanırım bana başka seçenek bırakmadınız."

Heath gülümsedi. "Benim niyetim de tam olarak buydu, Bay O'Rourke. Bu kadar zeki bir işadamı olmanız beni memnun etti."

Lily o öğleden sonra Heath'ten haber aldı, ama kısa mektubunda sadece O'Rourke sorununu hallettiğini bildiriyordu. Lily bu haberden tam olarak tatmin olmamıştı. Fanny'ye zarar verdiği için bu caninin en ağır şekilde cezalandırılmasını istemişti ama Heath'in onu sadece sert bir uyarıyla bıraktığından şüpheleniyordu.

Ancak bir saat sonra Fleur ve Chantel, O'Rourke'dan, onları sıkıntıya soktuğu için pişman olduğunu ve borçlarının derhal ödenmesi konusunda artık ısrarcı olmayacağını, dolayısıyla Lily'nin bununla yetinmek zorunda kaldığını söyleyen coşkulu bir özür aldılar.

Ve gerçekten de, arkadaşlarının hapse girme tehlikesinden kurtulmalarına yardım ettiği için Heath'e minnettardı. Ve Fanny'yi O'Rourke'a karşı korumaya istekli olduğu için. Betty ve Peg için yaptıklarından dolayı daha da minnettardı. Hıçkıra hıçkıra ağlayan fahişeyi teselli ederken gösterdiği nezaket Lily'nin kalbini neredeyse eritmişti. Heath kıza yeni hayatında güvende olacağına dair söz vermişti ve Lily bunun gerçekleşeceğine inanıyordu.

Yine de, Fleur'un o akşam pansiyonda yemek yemesi için yaptığı özel daveti reddettiğine göre, nezaketinin karşılığını almak istemediği anlaşılıyordu. Lily bu reddin sebebinin *kendisi* olduğuna inanmadan edemiyordu. Görünüşe göre ondan kasıtlı olarak kaçıyordu.

Baştan çıkarıcı oyunları bir zamanlar Lily'nin dikkatini dağıtırken, şimdi bu oyunların sona ermesi oldukça tedirgin ediciydi, çünkü Lily onun geri çekilme nedeninden, yani bir metres edinmiş olma ihtimalinden endişe ediyordu. Bu düşünce Lily'yi çok rahatsız etmeye başlamıştı. Heath'in bugünlerde nasıl vakit geçirdiğini merak etmekten kendini alamıyor, onu parfümlü bir güzelin kollarında hayal etmekten kendini alamıyordu.

cinsel ihtiyaçlarını *ona* gösterdiği aynı Şehvetli Şefkatle karşıladı... belki de tam Şu anda.

Canlı hayallerini engelleyemeyen Lily, bütün gece uykusuz bir Şekilde dönüp durdu. Cumartesi sabahı, içinde bulunduğu ikilemi anlayabilecek biriyle konuşması gerektiğine karar verdi. Böylece, Tess hayır kurumlarından birinin işi için Londra'ya geldiğinde, Lily onu hevesle öğle yemeğine davet etti.

Evin arka tarafındaki küçük bahçeye yerleŐtiler, parlak yaz güneŐinden bir karaağacın gölgesiyle korunuyorlardı.

Lily, Tess'e Lord Claybourne'un son zamanlardaki cömertliğini anlatarak işe başladı ama çok geçmeden kendini Lord Claybourne'un kurunun olası sonu hakkındaki karışık duygularını itiraf ederken buldu.

Tess'in ilk tepkisi Şaşkınlık oldu. "Artık seni takip etmeye kararlı değilse memnun olursun sanmıştım. Başından beri istediğin bu değil miydi?"

Lily ona, "Memnun oldum," diye güvence verdi. "Yani... artık beni markizliğine almakla ilgilenmezse çok memnun olacağım."

"Peki seni bu kadar melankolik yapan ne?"

"Tam olarak bilmiyorum." Lily omuz silkti. "Sanırım yapacak bu kadar az Şey varken buraya hapsolmak beni hayal kırıklığına uğrattı. ArkadaŐlarımızın borcu denene ve onlar tehlikeden kurtulana kadar Londra'dan ayrılamayacağımı hissediyorum. Roslyn'in Arden'la düğünü Salı günü St George's'ta yapılacak, o yüzden tabii ki o düğün ve Marcus'un bir gece önce onların onuruna vereceği yemek için burada kalmak istiyorum. Ve Lord Claybourne'la oynadığım oyunun sonucu hâlâ belirsiz. Anlaştığımız iki hafta Pazartesi günü sona erecek. Dn pansiyonerlerimizden birine Kent'teki aile konağında bir ev verdiği için bir puan daha kazandı, yani Şu ana kadar dokuz puanı var, neredeyse kazanmak için yeterli. Ama yarışmayı bitirmeye hiç niyeti olmayabilir."

"Seni endişelendiren bu mu? Ona bağlandınız ve oyununuzun bitmesini istemiyor musunuz?"

Lily tereddüt etti. "Belki de 'bağlanmak' çok güçlü bir kelime. Ama ondan fazlasıyla etkilendiğimi itiraf etmeliyim."

Lily sustuğunda Tess onu delici bir bakışla süzdü. "Bana söylemediğin başka şeyler de mi var, Lily? Seni bu kadar etkilemek için ne yaptı? Seni öptü mü?"

Lily tereddüt etti; Tess onu çok iyi tanıyordu. "Yaptığımız şey öpüşmekten çok daha samimiydi."

"Daha samimi mi?"

"Evet. Ve bundan hoşlandığımı fark ettim, hem de çok."

Tess biraz kaşlarını çattı. "Seninle sevişmesine izin vermedin mi?"

"Hayır. Ben hâlâ bakireyim. Ben onunla evlenmeyi kabul edene kadar daha ileri gitmedi. Ama gerçek şu ki... ben daha ileri gitmek istedim, Tess." Lily'nin sesi çıplak bir mırıltıya dönüştü. "Claybourne hayatım boyunca evde kalmış bir kız olarak kalmak istemediğimi söylüyor ve bu kısmen doğru. Bir erkekle, *onunla* yatmanın nasıl bir şey olduğunu bilmek istiyorum. Tutkuyu, zevki bilmek istiyorum."

Tess yumuşak bir iç çekişle, "Ben de öyle," dedi.

Lily ona şaşkın bir bakış attı. "Sevişmenin nasıl bir şey olduğunu merak ediyor musun?"

"Evet, bir süredir var. Ama vicdanım beni hep iffetli tuttu. Ne yazık ki öyle," diye ekledi alaycı bir yüz ifadesiyle. "Savaşa gitmeden ve öldürülmeden önce kendimi Richard'a verebilirdim ama kendimi evliliğe sakladım. Buna tahmin ettiğinden daha çok pişmanım, Lily. Keşke fırsatım varken birlikte geçirdiğimiz zamanın tadını çıkarabilseydim."

Lily masanın öbür ucuna uzanarak arkadaşının elini tuttu. "Ah, Tess, nişanlıyı kaybetmişken tutku ve sevişmeden söz ederek çok acımasız davrandım. Lütfen düşüncesizliğimi affet."

Tess neşeli bir gülümseme takındı. "Affedilecek bir şey yok, sevgilim. Yas tutmaktan bıktım. İki yıl oldu ve keder ve üzüntü içinde debelenmeye devam edemem, Richard da istemezdi. Kaybıma rağmen hayatımı yaşamam gerektiğinin farkındayım."

"Evet, yapmalısın," diye sıcak bir şekilde onayladı Lily. "Ve evlenip bir aile kurma arzunuzdan vazgeçmediğinizi sanıyorum."

"Hayır. Richard'a sahip olamasam bile bir gün bir kocam ve çocuklarım olsun istiyorum." Bakışları uzaklaştı. "Bir daha bu kadar derinden sevebilir miyim bilmiyorum. Gerçek aşkın sadece bir kez geldiğini söylerler...." Tess birden Lily'ye baktı. "Ama *benden* bu kadar bahsettiğimiz yeter. Şu anda söz konusu olan senin geleceğin. Ne istiyorsun Lily? Bunu biliyor musun?"

Lily alaycı bir kahkaha attı. "Dürüst olmak gerekirse... Lord Claybourne'un sevgilim olmasını isterdim."

Tess tereddüt etti. "Onunla evlenmeyi düşünmüyor musun?"

"Hayır, ama onun metresi olmayı düşünebilirim. Şaşırdın mı, Tess?"

"Öyle olduğumu söyleyemem. Ancak bunun ciddi sonuçları olabilir."

İç çekme sırası Lily'deydi. "Biliyorum. Beyefendilerin istedikleri kadar sevgiliye sahip olmalarına izin verilirken, hanımefendilerin en ufak bir patavatsızlıkla mahvolmaları hiç adil değil."

"Gerçekten de öyle," diye onayladı Tess. "Ama dünyanın düzeni böyle."

"Yine de," diye düşündü Lily yüksek sesle, "bir ilişkiyi gizli tutabileceğimi ve skandaldan kaçınabileceğimi düşünseydim, tereddüt etmezdim. Eğer asla evlenmeyi düşünmüyorsam

Masumiyetimi kaybetmemin pek bir

önemi yok." "Sanırım değil."

"Claybourne'bir ilişki uzun sürmez, bundan eminim. Bu ilişkiyi bitirmek istemeyecek kadar ona aşık olma riskini göze alamam."

"Ona aşık olsan çok mu kötü olurdu?"

Lily ısrarla, "*Evet,*" diye cevap verdi. Birini sevmenin getirdiği ıstırabı ve acıyı asla hissetmek istememişti. Bir erkeğe duyduğu aşkın esiri olmayı hiç istememişti. Çok uzun yıllar boyunca annesinin ıstırabına tanık olmuştu. Annesi evliliklerinin başında babasını sevmişti ve bakın *bu* onu nereye götürmüştü.

Lily başını sertçe salladı. En büyük pişmanlığı annesini böyle bir sefaletten kurtaramamış olmasıydı. Ama kendini kurtarabilirdi. Tek yapması gereken duygusal savunmasını güçlü tutmaktı.

Kuşkusuz, Heath'i tanıdığı kısa süre içinde ona büyük saygı duymaya başlamıştı. Ve yardımını kabul etmekte bu kadar isteksiz olduğu zamanlarda bile arkadaşlarına yardım ettiği için ona son derece minnettardı. Ama saygı ve minnettarlığın kalbini etkilemesine izin vermeyecekti.

Gerçekten de Heath'le bir ilişkinin fiziksel zevk arayışından başka bir şey olması gerekmiyordu. Tutkuyla ilgili yakıcı merakını tatmin edebilirdi. Dahası, Heath'le sevişmek son zamanlarda onu durmaksızın rahatsız eden hayal kırıklığına uğramış arzularına bir son verebilirdi. Bu aynı zamanda onun başka bir kadının kollarında teselli aramasını da engelleyebilirdi.

En önemlisi, eğer onun sevgilisi olmayı teklif ederse, Heath evlilik fikrinden sonsuza dek vazgeçebilirdi. En azından böyle sert bir adım atarsa, Heath onun ne kadar kararlı olduğunu görecekti.

Evlilik teklifini reddetmek için, oyunu kazansa ve ona herkesin önünde kur yapma hakkını elde etse bile.

Tess konuştuğunda düşüncesi yarıda kesildi. "Bazen aklının değil, kalbinin sesini dinlemek daha akıllıca olur, Lily."

"Bu durumda değil."

"O zaman... eğer sevgilin için Claybourne'u istiyorsan, bence şimdi harekete geçmelisin. Öğrendiğim bir şey varsa, o da hayatın çok kısa olduğu ve seni giderken kenarda pasif bir şekilde oturmanın aptallık olduğudur."

Lily yine başını salladı, arkadaşıyla tamamen aynı fikirdeydi. Kaderini kendi ellerine almanın zamanı gelmişti. Günlerdir arzusuyla savaşıyordu ve artık buna bir son vermek istiyordu.

Ancak kararına rağmen, Heath'le bir ilişkiyi harekete geçirecek deneyimden yoksundu. Lily kendi kendine gülerken ağzı kıvrıldı.

"Sorun şu ki, Tess... nasıl başlayacağımı bilemiyorum. Fanny'den tavsiye isteyemem, çünkü o bana sadece Lord Claybourne'la evlenmem gerektiğini söyleyecektir. Onunla yalnız kalmayı nasıl başaracağımı bile bilmiyorum."

"Bu bir sorun teşkil etmez," diye cevap verdi Tess. "Darnley Otel'deki odalarımı kullanabilirsiniz. Çok sessiz ve ihtiyatlı bir yerdir, ayrıca peçe takıp dul bir kadın gibi davranabilirsiniz."

Lily, Tess'in Londra'da bir gece kalması gerektiğinde Darnley'de kaldığını biliyordu.

Tess düşünceli bir ifadeyle, "Öyleyse bir sonraki soru *ne zaman?*" diye ekledi.

Lily zamanın daraldığını fark ederek dudaklarını büzdü. Oyun üç gün sonra bitecekti ama o beklemek istemiyordu.

o zamana kadar. Ama Heath kendisinden kaçmaya kararlıysa onu görmek için nasıl bir fırsat yaratacak? Pazartesi akşamı gelin çiftin onuruna verilecek yemek için Marcus'un Londra'daki evinde olacağı kesindi ama....

"Sanırım Marcus'un yemeğine katılacak. Sen de geliyorsun, değil mi Tess?"

"Evet, bunu kaçırmazdım."

"Daha sonra orada kalıp geceyi geçirmeyi planlıyorum," diye ekledi Lily, "böylece Roslyn evlenmeden önce kız kardeşlerimle birlikte biraz zaman geçirebileceğiz."

"O zaman pazartesiden önce olmalı. Belki de bu gece."

Bu gece Heath'le birlikte olabileceği düşüncesi Lily'nin içinde şok edici bir heyecan yarattı. "Ama benimle otelde buluşması için onu nasıl ikna edebilirim?"

"Bir şeyler düşüneceğiz," dedi Tess kendinden emin bir şekilde. "Ve tabii ki hamileliğe karşı önlem almanız gerekecek. Bunun yöntemleri var.... Buradaki arkadaşlarınızdan biri size tavsiyelerde bulunabilir."

Lily'nin kaşları çatıldı. Bu kadar ilerisini düşünmemişti ama şimdi düşününce Peg'in ona bu kadar mahrem ayrıntılar hakkında danışmanlık yapması mantıklı bir seçim gibi görünüyordu. Yine de... "Böyle şeyleri nereden biliyorsun, Tess?"

Bu soru karşısında yanaklarına hafif bir renk geldi. "Ben de bir sevgili edinmeye karar verdiğimde Fanny ile aynı tartışmayı yapmıştım."

Lily'nin gözleri biraz açıldı. Tess'in böylesine skandal yaratacak bir şeyi düşünmüş olması şaşırtıcı görünüyordu, çünkü kendisi kibar bir hanımefendinin timsaliydi. Yine de sonraki sözleri daha da şaşırtıcıydı:

"Eğer Claybourne senin şerefini lekelemek istiyorsa, Lily, onu baştan çıkarmaya hazır olman gerekebilir."

Şaşkın bir anın ardından Lily yumuşak bir kahkaha attı; Heath'i baştan çıkarma fikrinden çok, bunu önerenin Tess olmasıyla ilgiliydi.

Yine de kararını vermiş olması rahatlatıcıydı. Heath'in baştan çıkarıcısı olarak hareket etmesi gerekse bile, onun sevgilisi olacaktı.

Değişiklik olsun diye peşine düştüğünde *onun* nasıl tepki vereceğini merak ediyordu.

Lily'nin ağzının kenarları eğlenceyle kıvrıldı. Kendini küstah bir femme fatale ve kurbanını Heath olarak düşünmek zordu. Öyle bile olsa, bu çaba son derece ilginç olacaktı.

Bölüm On Dört

Onu baştan çıkarmak beklediğimden daha zor oldu. Lord Claybourne çok inatçı bir adam olabiliyor.

-Lily'den Tess Blanchard'a

Darnley Otelindeki ödünç odasında Heath'in gelmesini beklerken Lily'nin midesi bir hayli bulanıyordu. Öğle yemeğinden hemen sonra ona mektup yazmış, bu gece saat onda burada buluşmak istediğini söylemişti ama yine de geleceğinden emin değildi.

Kapının karşısında, ocağın yanındaki küçük masada oturuyordu, ancak kısa bir süre önce otel personelinin sunduğu görkemli akşam yemeğinden tek bir lokmaya bile dokunmamıştı. Odanın bir tarafındaki perdeli yatağın çok fazla iştahı olmadığını farkındaydı.

Kapı sessizce çalındığında Lily irkildi, ama kuru dudaklarını ıslatarak içeri girdi. Heath odaya girip kapıyı yavaşça arkasından kapatmadan önce bile kalbi güm güm atmaya başlamıştı.

Lily onun bordo ceketine, gümüş işlemeli yeleğine ve gri saten diz pantolonuna bakarak, resmi gece kıyafetleri içinde son derece yakışıklı görüldüğünü fark etti. Lily'nin bakışları kendi kıyafetinin üzerinde gezindi; safir ipekten, yüksek yakalı, mütevazı bir elbise. Hizmetçilerin önünde görünmemek için peçesini takmamıştı ve Heath konuşmadan önce en uzun süre bunu inceledi.

"Beni buraya çağırarak ne demek istiyorsun meleğim?"

Lily peçesini kaldırarak hoş bir gülümseme takındı. "Cmertliğiniz için size gerektiği gibi teşekkür etmek istedim. Dün gece Fleur'un yemek davetini reddettiniz."

"Dün gece önceden verilmiş bir sözüm vardı."

"yle mi?" diye kayıtsızca sordu. "Benden kaçmıyor muydun?"

Bakışları esrarengizliğini korudu. "Hayır. Leydi Beldon-Marcus'un teyzesinin ev sahipliği yaptığı bir mzikale katıldım."

Bu açıklama Lily'nin merakını olması gerekenden daha fazla artırdı. "Sanırım Leydi Eleanor da oradaydı?"

"Elbette. Leydi Beldon sadece Eleanor'un teyzesi değil, aynı zamanda refakatçisi. Nell onunla birlikte yaşıyor."

"Peki bu gece? Bu akşam önceden verilmiş bir sznz var mıydı?"

Heath'in bakışları daraldı. "Kulbmdeydim. Bunun senin için ne önemi var, tatlım?"

"Sadece merak ettim," diye geçiştirdi Lily.

"Peki ya siz? Bir otelde, bir hizmetinin refakatinde olmadan tek başınıza ne yaptığınızı açıklamak istediğinizi sanıyorum. Arkadaşlarınız burada olduğunuzu biliyor mu?"

Lily başını kısaca salladı. "Hayır, bundan hiç bahsetmedim. Fleur'un bu gece Marcus'un evinde kalacağımı ve Roslyn'e düğün planlarında yardım edeceğimi düşünmesine izin verdim - ki durum kesinlikle böyle değil." Gülümseme arsızlaştı. "Roslyn benim yardımımı istemiyor, sanırım onu sevgili dkyle evlenmekten vazgeçirmeye alışacağımdan korktuğu için. Bana katılmaz mısınız?" Lily masadaki boş sandalyeyi işaret ederek ekledi.

Heath'in delici bakışları hiç azalmasa da, en azından birkaç adım daha yaklaştı. "Aç değilim."

"Evet, öyleyim. Bütün akşam bir lokma bile yiyemedim, çok endişeliydim."

Bu kadarı doğrudu. İçinde tüm sinirlerini geren, titrek bir heyecan vardı.

Ancak Heath onun heyecanını paylaşıyor gibi görünmüyordu. Tam tersine, sabırsız görünüyordu. "Neden davetin konusuna gelmiyorsun, Lily? Ne haltlar karıştırıyorsun?"

Yutkundu. "Şey, mesele şu ki... Size bir teklifim var."

"Ne teklifi?"

Lily onun ses tonunun mümkün olduğunca sevgiliye yakışmayan bir şekilde olduğunu fark etti, dudakları gergin bir eğlenceyle titriyordu. "Bir ilişkiyi başlatmanın normalde beyefendilerin ayrıcalığı olduğunu biliyorum ama... ben seni sevgilim olarak istiyorum."

Kaşları birbirine çarptı. "Öyle mi?"

"Evet. Sen haklıydın, Heath. Hayatım boyunca bakire bir kız kurusu olarak kalmak istemiyorum. Ve bu tamamen senin hatan. Ben tam bir deneyim isterken sen bana tutkunun sadece tadına baktırdın. Ama beni yeterince kışkırttın."

"Gerçekten kızlığını bozmamı beklemiyorsun değil mi?" diye karşılık verdi. "Senin bir hanımefendi olman gerekiyor."

"Doğru," diye onayladı Lily, ağzının etrafında dolaşan esprili bir gülümsemeyle. "Ama biliyorsun ki ben hiçbir zaman toplumun kurallarına uymadım. Ve beni yatağında istediğini söylemiştin."

"Karım olarak, sevgilim olarak değil." Heath'in kaşları çatıldı. "Nedir bu, Lily? Oyunumuzdaki bir sonraki hamlen mi? Fleur ve Chantel seni yağmaladığımı öğrenirlerse toplam puanımdan düşecekler diye mi?"

Başını iki yana salladı. "Onlara söylemek gibi bir niyetim yok. Ve bunun oyunla hiçbir ilgisi yok. Bunun arzuyla ilgisi var." Lily yavaşça ayağa kalktı, onun bakışlarını tuttu. "Seni istiyorum Heath. Senin sevgilin olmak istiyorum."

Kıpırdamadan kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Şartlarımı biliyorsun, Lily."

Düşünceli bir şekilde dudaklarını büzdü. "Tess seni baştan çıkarmam gerekebileceği konusunda beni uyardı."

Onun bu kayıtsız itirafı karşısında bir kara kaşı havaya kalktı, ama başka bir yanıt vermedi.

"Yine de," diye devam etti Lily, "kısa paltoları çıkardığın zamandan beri peşinden koşan diğer tüm kadınları taklit etmemden hoşlanmayacağını sanıyorum." O konuşurken Lily saçındaki tokaları çıkarmak için uzandı. Koyu renk saçlarını indirip parmaklarıyla tararken Heath'in gözleri onun hareketlerini izleyince memnun .

"Beni istemiyor musun, Heath?" diye sordu somurtkan bir sesle. "İstediğimi çok iyi biliyorsun."

"Ve ben seni istiyorum. Öyleyse zorluk nedir? Kızıl bir kadın olmaya istekliyim, hatta hevesliyim."

"Benimle evlenmeyi kabul edene kadar seninle sevişmeye niyetim yok, bunu biliyorsun."

"Neden olmasın?"

"Bir seni çocuk sahibi yapma riskine girmeyeceğim."

"Ah, ama benim bir çözümüm var. Brendi ya da sirkeye batırılmış süngerlerin çok etkili olduğu söyleniyor. Peg bu gece kullanmam için bana biraz verdi."

Bakışları keskinleştii ama çenesi sabitlenmiş bir şekilde durdu.

Lily eğilerek gece terliklerini teker teker çıkardı. Sonra arkasına uzanarak elbisesinin arkasındaki kancaları açtı. Elbisenin yere düşmesine izin verip içinden çıktığında, üzerinde sadece narin bir çim kombinezon ve ipek çoraplar kalmıştı.

Heath'in altın rengi bakışları göğüslerine sabitlendiğinde, teninde hisler dans etti. Meme uçları sertleşmişti ve pembe aureoller kombinezonunun ince kumaşından görünüyordu. Bakışları daha aşağılara indiğinde, Heath'in göbeğinin altındaki koyu buklelerin gölgelerini görebildiğini biliyordu. Adamın gözlerinde parlayan arzu açıktı ve bu onu bir ölçüde cesaretlendirdi.

Hissetmediği bir rahatlıkla eğildi ve jartiyerinin kurdelelerini çözdü, ardından ipeği yavaşça bacaklarından aşağı sıyırdı.

"Lily, dur." Komut alçak sesle ama boğuk bir şekilde verilmişti.

"Yapacağımı sanmıyorum, Heath. Eğer benimle sevişmezsen, o zaman saldırgan ben olmak zorunda kalacağım."

Çenesinde bir kas sıçradı. Lily, onun sunduğu cazibeye direnmek için bariz bir çaba gösterdiğini fark etti.

Heath konuşmayınca odanın içinde dolaştı, yatağın başucundaki masanın üzerindeki lambanın ışığı sönene kadar lambaları söndürdü. O sırada yatağın perdelerini geri çekti. Sonra sessizce kapıya gidip kilitledi ve anahtarı çıkardı.

Dönerek anahtarı bir parmağından kışkırtıcı bir şekilde sarkıttı. "Eğer kaçmak istiyorsan bunu benden alman gerekecek."

"Lily..." Sesinde belli belirsiz bir dehşetle birlikte bıkkınlık da vardı. Yine de aklında kaçmak varmış gibi görünmüyordu. Bunun yerine yere yapışmış, onun her hareketini izliyordu.

Lily onun gözlerinin aklıktan karardığını gördü. Bu ona şimdiye kadar sahip olmadığı güveni vermişti. Anahtarı atılmış elbisesine doğru fırlatarak Heath'in yanına gitti, sonra da uzanıp kravatını çözmeye başladı.

"Lily, şeytan seni alsın...."

Yumuşak bir şekilde güldü. "Bana istediğin kadar küfredebilirsin, ama ben seninle yolumu bulmaya niyetliyim."

Onun kahkahası Heath'i yapabileceği her şeyden daha çok etkiledi. Lily onun boynundaki kravatı çözerken Heath de ona baktı. Dudaklarında alaycı bir gülümseme, gözlerinde ise hem masum hem de şeytani bir ifade vardı.

Bu bakış onu büyüledi, parmaklarını yeleğinden aşağı kaydırıp gece pantolonunun altında filizlenen ereksiyonunun sertliğini yoklamadan önce bile, doğrudan beline sıcak bir ihtiyaç dalgası gönderdi.

"Gerçekten bana karşı koyabileceğini mi sanıyorsun?" Lily alaycı bir şekilde mırıldandı. "Denemek bile istiyor musun?"

İri kara gözleri bastırılmış bir kahkaha ve daha fazlası ile parlıyordu: arzu. Onu istediğini söylerken doğruyu söylemişti. Bunun farkına varmak Heath'i onun kışkırtıcı dokunuşundan bile daha fazla tahrik etti.

Lily onun önünde diz çökerken, "Baştan çıkarmanın bir sanat olduğunu anlıyorum," diyordu. "Ve ilk elden biliyorum ki sen mükemmel bir

Sanatçı. Bu nedenle, sizi memnun etme konusunda sizin beni memnun ettiğiniz kadar yetenekli değilsem beni affedeceğinizi umuyorum."

Kadın adamın pantolonunun ön düğmelerini açıp cinsel organının serbest kalmasını sağlayınca Heath bir yemin daha mırıldandı ve alçak sesle, "Lily... Ben taştan yapılmadım," diye homurdandı.

"Umarım öyle değildir," diye mırıldandı, parmaklarını hafifçe adamın sikinin etrafında kıvrarak. "Gerçi bu daha çok granite benziyor."

Sonra onu okşamaya başladı... erkekliğinin kalın şaftını kucaklıyor, parmak uçlarıyla küt başını sıyrıyor, altındaki ağır, şişmiş keseleri avuçluyordu.

Onun bu cesareti karşısında Heath sert bir nefes aldı. Lily'yi hiç böyle görmemişti. Kontrolü tamamen eline almış, onu baştan çıkarmaya kararlı bir büyücüyü oynuyordu. Lily'nin inatçılığı onu sadece memnun etmekle ve baştan çıkarmakla kalmamış, şu anda içinden çıkamadığı daha güçlü duygularla sarsmıştı. Onun şehvetli saldırısına neden karşı koyması gerektiğini hatırlamak bile bir mücadeleyleydi.

"Bunu doğru yapıyor muyum?" Lily ona masumca sordu. "Bana tavsiyede bulunsan iyi olur, yoksa istemedi sana zarar verebilirim."

Ellerini iki yanında yumruk yapmak dışında cevap vermedi. Sonra dokunuşu daha da arsızlaştı, parmakları onun kabarık uzunluğunun etrafını sardı, yavaşça yukarı ve aşağı süpürdü, sıkı, nazikçe yoğurdu.

Heath'in çenesi kilitlendi ve kontrol için savaşıırken tüm vücudu kaskatı kesildi. Lily'nin erotik okşamaları onu ateşler içinde bıraktı. Ve öne doğru eğilip dudaklarını Heath'in uyarılma noktasının tepesine bastırdığında, Heath hevesle sarsıldı.

Kadın dudaklarını şişmiş başın üzerine kapatıp diliyle tadına bakarken, adam boğuk bir iç çekti. İçini bir ateş dalgası kapladı ve direncinin son kalıntılarını da yok etti.

Ellerini onun saçlarına dolayan Heath gözlerini kapadı ve hayal gücünün onu ele geçirmesine izin verdi. Şaftının onun seksinin kadınsı kıvrımları arasında kaygan bir şekilde kaydığını neredeyse hissedebiliyordu....

Lily onu emmeye devam ettikçe, dilinin ve dudaklarının sıcak okşamaıyla, yalayıp çekerek, ondan bir ürperti koparmaya çalıştıkça içindeki ateş arttı.

Heath patlamadan önce sonunda teslim oldu. Hafif bir iniltiyle Lily'nin omuzlarını kavradı ve onu yukarı çekti. Dudaklarındaki tatmin olmuş gülümseme Heath'e onu kendine çekip aç bir öpücükle ağzını yakalamaktan başka bir seçenek bırakmadı. Kendini durdurması mümkün değildi.

Heath sersemlemiş bir halde, dilleri şiddetle birbirine dolanırken Lily'nin soluklarını içine çekerek, "Aslında kendini durdurmak da istemiyordu," diye düşündü. Lily'den uzak durma stratejisi başarılı olmuşa benziyordu; bu kez Lily *ona* gelmişti. Kendini ona kendi isteğiyle sunmakla kalmamış, onu baştan çıkarmaya kararlı bir takipçiydi de; bu, kur yapma savaşlarında büyük bir adımdı. Ve bu özel savaşı onun kazanmasına izin vermeye niyetliydi.

Lily bir gün onun yatağını paylaşacaktı, bu kaçınılmazdı. Henüz onunla evlenmeyi kabul etmemiş olsa da, yakında edecekti. Ve şimdi onun bedenine sahip olmak, sadece onu karısı yapacağı günü hızlandıracaktı.

Bu sakinleştirici düşünceyle Heath kendini yavaşlamaya zorladı. Hâlâ zor nefes alıyor olmasına rağmen öpüşmelerini kesti ve Lily'nin üstündeki giysiyi çıkardı. Sonra kısa bir mesafe geri çekildi, böylece onun her yerini daha iyi görebilecekti.

Lamba ışığının yumuşak parıltısında, çok sevilen bir hayal gibi görünüyordu. Canlı kestane rengi saçlarından oluşan bir bulut yüzünü çerçeveleyip omuzlarına dökülürken, teni soluk altın renginde parlıyordu. Darmadağınık görüntüsü onu büyülemişti, ama kanını kaynatan şey tatlı vücudunun . Yüksek, olgun göğüsleri. Dar beli. Tatlı kıvrımlı kalçaları. İnce bacaklarını. Onu keşfetmek istiyordu.

Elleriyle Lily'nin ipeksi saçlarını okşarken bir yandan da kremi teninin her santimini tattı. Yine de Lily'nin onu soymasına izin verirken sabırsızlığını dizginledi.

Adam tamamen çıplak kaldığında, kadın kollarına doğru yaklaştı. Bütün neşesi kaybolmuş gibiydi. Onun yerine, bakışlarını ciddiyetle onun üzerinde tuttu, elleri sanki ona dokunmaya açmış gibi vücudunda dolaştı - bu da Heath'i daha da acıktırdı.

Sırayla, göğüslerinin alt kısımlarını sıyırarak dolgunluğunu avuçladı. Elleriyle yumuşak tümsekleri avuçlarken Lily nefes nefese bir ses çıkardı, bu ses gergin meme uçlarını okşadığında iniltiye dönüştü. Onun çıplak teninin cazibesi karşısında büyülenmişti ama yine de daha fazlasını istiyordu. Çok daha fazlasını.

Heath kısık sesle, "Gel," dedi, onun elini tutarak.

Onu yatağa çekti ve Lily'yi üzerine çekerek çarşafın üzerine uzandı. Ama sonra yine Lily'nin önderlik etmesine izin verdi. Lily'nin koyu renkli, güzel kokulu saçları başlarının etrafında ipeksi bir perde oluşturdu, sonra eğilip çenesine, boğazına ve göğsüne tutkulu öpücükler kondururken tenini okşadı.

Heath onun hevesini memnuniyetle karşıladı, kendini onun ereksiyonunun sertliğine sürterken vücutları arasındaki erotik sürtünmeden zevk aldı. Ama sonra aniden durdu ve başını kaldırdı, yüz ifadesi bu akşam ilk kez belirsizdi.

"Heath... Diğer kadınların kadar tecrübeli olmadığımı biliyorum," diye söze başladı ama Heath birden sözünü kesti.

"Sus," diye emretti, usulca gülümseyerek. "İkimizin de ihtiyacı olan tüm deneyime sahipsin."

Heath sessizce ekledi: Artık başka kadın da yoktu. Ahırın çatı katındaki ilk öpüşmelerinden beri. Sadece Lily vardı. O da

Gür, canlı ve şimdiye kadar tanıdığı tüm kadınlardan daha çekici.

Vücudunu ustaca ve güçlü bir şekilde döndürerek onu altına aldı. Onun tarafından tamamen büyülendiğini düşündü, ona bakarak. Onun ateşi ve yumuşaklığı, parlayan gözleri, muhteşem ağzı.... onu büyülüyordu. Tanrım, onu nasıl da istiyordu. Yine de onun bakir halini hatırlamak zorundaydı.

Parmakları vücudundan aşağıya, kalçalarının tepesine doğru ilerledi ve buklelerin arasından süzülerek kadınsı yarığını buldu. Zevkinin merkezi olan hassas tomurcuğa dokunmadan ve zarif bir şefkatle okşamaya başlamadan önce bile onun için çoktan sıcak ve şişmişti.

Lily'nin ellerine karşı eğilmesini ve titremesini sağladı ama onu öpmek için başını eğdiğinde bu kez onu durduran Lily oldu.

"Heath, süngerler... üzerinde."

Kadının nefes nefese hatırlatması, onu elde etmek için çılgınca koşuşturan adamın aklını başına getirdi.

Başını sallayarak doğruldu ve masanın üzerinde duran, içinde iplerle bağlı birkaç küçük sünger bulunan keseye uzandı. Sıvı şişesinden bir tanesini ıslatarak parmaklarıyla kadının sıcak, ipeksi kıvrımlarını yokladı ve süngeri yavaşça, dikkatlice kadının geçişine bastırdı.

Lily'nin nefesi kesildi ve kasları gerildi, ama Heath sessiz bir güvence mırıldandı, böylece onu tekrar örtmek için uzandığında, Lily güvenle ona bakıyordu.

Ağırlığını ön kollarına vererek, vücudunu kadının kalçalarının beşiğine yerleştirdi ve şişmiş cinsel organını fallusuyla ayırdı.

"Sana zarar verebilirim," diye uyardı, sesi pişmanlık doluydu.

Hafifçe gülümsedi ve yüzüne dokunmak için uzandı. "Her şey yolunda," diye fısıldadı.

Ona karşı hissettiği şefkat derinleşirken, güzel yüzüne baktı ve yavaşça, çok yavaşça, sikinin başını titreyen etine soktu.

Lily nefesini tuttu ama hiç ses çıkarmadı. Heath büyük bir dikkatle tekrar ileri doğru bastırdı ve bir santim kadar içine itti.

Yüz hatlarında bir irkilme belirdiğinde durdu ve alnına, elmacık kemiklerine, dudaklarına hafif öpücükler kondurdu, acıyı öpüp yok etmek istiyordu. Bir süre sonra vücudunun tekrar gevşemeye başladığını hissetti, bu yüzden yavaşça daha da içeri kaydı, uzun, kalın uyarılması etini gerdi, onu doldurdu. Sonunda tamamen içine girdiğinde, Lily'nin onun zonklayan dolgunluğuna alışabilmesi için tamamen hareketsiz kaldı.

Kız sımsıkı, ıslaktı, ona bir eldiven gibi oturuyor, onu muhteşem bir sıcaklıkla sarıyordu... onun için mutluluk vericiydi ama henüz onun için değil, Heath biliyordu. Adamın sertliğine gömülmüş olan Lily onun altında kaskatı kesilmiş, nefesi kesik kesik geliyordu.

Ancak uzun bir süre sonra vücudu sanki rahatsızlığı azalmış gibi yumuşadı. Ve birkaç kalp atışı daha geçtiğinde, kalçalarını kıpırdattı, geçici olarak, test ediyordu.

"Daha iyi mi?" Heath sordu.

"Çok daha iyi, teşekkür ederim" diye fısıldamadan önce bile dudaklarına yayılan gülümseme ona bilmek istediği şeyi söylemişti.

O zaman hareket etmeye başladı, en ufak bir ölçü geri çekildi, sonra dikkatlice bir kez daha yukarı doğru süzüldü. Onu hissetmesi uzun sürmedi

Heyecandan ürperdi ve kalçaları kendiliğinden hareket etmeye başladı.

İçgüdüsel hareketiyle Heath'in içinde sıcak, acil bir özlem yankılandı. Tekrar tekrar, şiddetle içine gömülmek istiyordu ama kendini tuttu. Bunun yerine dikkatli, kasıtlı ritmi sürdürdü, onu ikna etti, yavaşça ve tatlı bir şekilde tatmin etti, sonsuz bir şefkatle ona sahip çıktı.

Ve Lily karşılık verdi. Şimdi teni tutkuyla kızarmıştı; nefesi kesiliyordu ama acıdan değil, adam onun eriyen etine nazikçe sokulurken. Birkaç dakika sonra ateşli bir şekilde inliyordu, onun ritmine uyarken tırnakları adamın omuzlarını kazıyordu.

Heath dişlerini sıkarak kontrolü elinde tutmaya çalıştı, onun içinde hareket ederken kendi nefesi de sertleşiyordu. Ama sadece doruğun eşiğine geldiğinde hızını artırdı, sadece tekrar dalmak için serbest kaldı. Başını eğerek onun vahşi inlemelerini ağzıyla yakaladı ama altında kıvranıp gerilirken hareket etmeyi asla bırakmadı.

Sonra birdenbire ona doğru sarsıldı, omurgasını çaresizce kamburlaştırdı, içinde kopan fırtınayla birlikte sert çığlıkları dudakları tarafından boğuldu. Vahşi ihtiyacını kontrol altında tutmak için umutsuzca çabalayan Heath, kendinden geçme dalgaları ince bedenini sarsarken, onun coşkusunu uzatmak için tüm becerisini kullandı.

Ama kızın şiddetli terk edişi onun felaketi oldu. Sonunda ona olan ihtiyacına teslim olurken, bedeninden büyük bir ürperti geçti. Boğuk bir iniltiyle, Lily'yle tanıştığı ilk andan itibaren hissettiği arzuyla dolmasına izin verdi.

Adam o kadar yoğun ve çiğ bir zevke dalarken, vücudu da kadının hissettiği aynı yakıcı sıcaklıkla kasıldı ve kasıldı.

Ateş fırtınası dindiğinde, artçı sarsıntıların etkisiyle güçsüz düşmüş bir halde birlikte yatıyorlardı. Sonunda ağırlığını yana veren Heath, Lily'yi kollarının arasına aldı, vücudunu titreyen bedeninin etrafına sardı, titremelerini yatıştırdı, onu sakinleştirdi.

Kadın kesik kesik bir nefes verdiğinde, adam dudaklarıyla onun şakağına dokundu ve kendi nefesini verdi.

Hissettiği memnuniyet tarif edilemezdi. Lily'yi kendine ait olarak işaretlemişti. O artık ona aitti. Birlikteliklerini tamamen tamamlamışlardı ve artık geri dönüş yoktu. Gerçekte, onu gelini olarak görüyordu.

Heath'i ilkel bir sahiplenme duygusuyla birlikte bir sevinç kapladı.

Ancak onu şaşırtan şey, ona verdiği tepkinin ne kadar güçlü olduğuydu. Daha önce hiç böyle bir sevişme yaşamamıştı. İçinden akan o sıvı ateşi hiç hissetmemişti.

Lily'nin de bunu hissettiğinden emindi. Onu şiddetle karşılamış, her şeyi olduğu gibi onu da tutkuyla vermişti. Onun canlılığı kendisini yoğun bir şekilde canlı hissetmesine neden olmuş, içini coşku ve neşeye benzer bir şeyle doldurmuştu....

"Şimdi belki bana inanırsın," diye mırıldandı başının tepesine doğru, "senin büyük tutkulara sahip bir kadın olduğunu söylediğimde."

Doymuş ve kemiksiz Lily onun çıplak omzuna bir öpücük kondurdu. "Sanırım bana çok fazla kredi veriyorsun. Sevişme konusunda son derece beceriklisin."

Kahkahası kızın saçlarına sessizce çarptı. "Yakında sen de ustalaşacaksın."

Lily, eğer tekrar sevişirlerse bunun pekâlâ olabileceğini düşündü. Ve kesinlikle bunu istiyordu. Tutku heyecan verici ve

Heath'in söz verdiği gibi harika .

Bunun büyüünü hatırlayan Lily bir kez daha iç çekti. Adam Lily'nin içindeki acıyı dindirmiş, ona en çılgın hayallerinin ötesinde bir zevk sunmuştu. Bedenleri birleştğinde kendini onun bir parçası gibi hissetmişti; sıcak ten sıcak tene, et çıplak tene, sertlik yumuşaklığa karşı.

Ve şimdi, onu kollarıyla daha sıkı sardığında ve sıcak yanağının kıvrımını yatıştırıcı bir parmakla okşadığında, Lily gözlerini kapadı, onun şefkatinin tadını çıkardı... yakınlığın, burada onunla böyle yatmanın mutluluğunun.

Birden kendini boğazındaki sıkışıklığa karşı yutkunurken buldu. O tehditkâr ağrı, kalbinin olduğu bölgeden yayılan tuhaf, özlem dolu bir hisle birlikte geri dönmüştü.

Bu asla olmaz, diye kendini uyardı Lily. Heath'in şefkatinin duygusal savunmasını aşmasına izin veremezdi. Sadece onun tutkusunu istiyordu, daha fazlasını değil.

Onun üzerindeki büyüü bozmaya kararlı olan Lily, kucaklamasını gevşetmek için ellerini onun göğsüne bastırdı.

"Ee," diye yorumladı rahatça, gözlerini ona dikmek için kısa bir yol geri çekerek. "Eğer cinsel yeteneklerimi onaylıyorsanız, bu beni metresiniz olarak kabul edeceğiniz anlamına mı geliyor?"

On Beşinci Bölüm

Metresi olma teklifimi elinin tersiyle itti.

-Lily'den Fanny'ye

Lily Heath'in sorusu karşısında kaskatı kesildiğini hissetti. Heath ona ölçülü bir bakış fırlatırken, bütün durgunluğunun uçup gittiğini fark etti.

"Seni metresim olarak ayarlayacağımı düşünmüş olamazsın," diye cevap verdi sonunda.

"Aslında ben öyle düşünüyorum."

Heath kaşlarını çatarak yatakta doğruldu ve yastıkları dalgınca arkasına yasladı. "Aklını mı kaçırdın sen?"

Lily yüzünü buruşturarak ona baktı. "Sanırım tüm yeteneklerime sahibim lordum. En azından az önce siz onları yok ettikten sonra geriye kalanlara."

"Lily, lanet ..."

"Bana küfretmen oldukça tekrarlayıcı olmaya başladı." Ağırlığını bir dirseğinin üzerine vermek için kendini yukarı itti. "Senin *"chère amie"* olmak istiyorum, Heath."

İnançsızlıkla başını salladı, sonra son derece aptal bir çocukla konuşur gibi yavaşça, "Ama seni metresim olarak istemiyorum, tatlım. Evlilikten daha azına razı olmayacağım."

"Evlilikle yetinmeyeceğim, özellikle de bu geceden sonra... Artık seninle sevişmenin nasıl bir şey olduğunu biliyorum. Olacağını iddia ettiğinden bile daha iyiydi. Metresin rolünün karın rolünden çok daha iyi olacağından eminim."

Heath sert bir sesle, "Hayır, olmayacak," dedi. "Ve bunu önermek bile sana yakışmaz."

Lily kaşlarını kaldırdı. "Değersiz mi? Neden? Bence bu için mükemmel bir çözüm."

Ayağa kalktı, böylece onun yanında diz çökmüş oldu. Bakışları hemen çıplak göğüslerine kaydı, sonra kız devam edince aniden tekrar yukarı kalktı:

"Bir metresin bir eşe göre sayısız avantajı vardır, Heath. En önemlisi de sefalet çekmeden kendi kadını olma özgürlüğü. İstedğim zaman bir ilişkiyi bırakmakta özgür tıpkı senin gibi. Ömür boyu benimle birlikte zorunda kalmayacaksın."

"Sana söyledim, seninle birlikte olmak istiyorum."

"Ama isteklerimi hiç dikkate almayacak mısın?"

"Elbette dikkate alacağım."

"O zaman neden en azından teklifimi düşünmüyorsun?" Heath

kararlılıkla, "Hayır," diye tekrarladı. "Böyle bir şey söz konusu

bile olamaz."

Bu kararlı açıklamayla yataktan kalktı ve lavaboya giderek bir ibrikle bir bezi ıslattı ve belini yıkadı. Çırılçıplak yatağa geri döndüğünde Lily bakışlarını onun güzel ve kaslı vücuduna dikti - ta ki ona arkasına yaslanmasını emredinceye kadar.

Adam tohum izlerini ve pembe kan lekelerini uyluklarından ve aralarındaki bölgeden dikkatle temizlerken Lily'nin yüzüne sıcak bir renk yayıldı. Lily bu samimi hareket karşısında titrek bir nefes aldı ama Heath'in dokunuşu tamamen göstermelikti, en ufak bir baştan çıkarıcılığı yoktu.

Bezi lavaboya geri koyarken de ses tonu aynı değildi. "Teklifinin sonuçlarını düşünmüş olamazsın, Lily. Eğer benim aşk ışığım olursan tüm saygınlığını yitirirsin."

"İlişkimizin gizli tutulması gerekecek elbette."

"Bir anlaşmayı uzun süre gizli tutamazdık. Ve o zamana kadar, skandaldan kaçınmak için gizlice dolaşmamız gerekecekti. Benimle kasabada dolaşamaz ya da halkın içinde görünemezdin. Tıpkı şimdi yaptığın gibi gölgelerde saklanmak zorunda kalacaktın."

Heath yine yatağa geçti, ama bu kez onun yanına oturdu. "Arada sırada birlikte geçireceğimiz birkaç saatle yetinmeyeceğim. Bu bizim için nasıl bir hayat olurdu? Nasıl bir geleceğimiz olurdu? Evlenmeden bir aile kuramayacağımız kesin."

"Unutmuşum," diye mırıldandı Lily, isteksizce onun bakışlarına karşılık vererek. "Varis istiyorsun."

"Sonunda, evet. Peki ya sen Lily? Bana çocuk istemediğini mi söylüyorsun?"

Böyle bir şey söyleyemiyordu ama çocuk arzusu, evliliğe karşı itirazlarının üstesinden gelecek kadar güçlü değildi. "Evlenmem gerektiği anlamına geliyorsa hayır."

Bakışları onunkileri aradı. "Bu ani dönüş neden? Daha oyunumuz bitmeden sevgili olmamız konusundaki bu ısrar niye?"

Adamın tamamen ciddi olduğunu fark eden Lily, kendisinin de aynı ciddiyeti ona borçlu olduğuna karar verdi. "Gerçek şu ki, başka bir kadını metresin olarak almanı istemiyorum."

Kısa bir süre ona baktı. "Metresim olarak başka bir kadın istemiyorum. Ben seni istiyorum."

"Şimdi öyle diyorsun ama evlilik ipleri kurur kurumaz fikrini değiştirebilirsin."

Çenesinde bir kas seğirdi. "Nasıl olsa bana inanmayacaksın, seninle tartışmayacağım ya da sadakat yemini etmeyeceğim."

"Ben de seninle tartışmayacağım, Heath. Ama beni dinlemen için seni ikna etmek istiyorum." Lily ona yumuşak bir gülümseme vererek parmaklarını dudaklarına götürdü. "Senin gibi engin deneyim ve uzmanlığa sahip bir adamı tatmin edebilmek için önümde uzun bir yol olduğunu biliyorum, ama zamanla yeterince yetenekli olabileceğimi düşünüyorum. Bana bilmem gerekenleri öğretebilirsin."

"Beni zaten tatmin ediyorsun, Lily. Ve şimdiye kadar tanıdığım en iyi metres olacağından şüpheleniyorum. Ama ilgilenmiyorum."

Uzandı ve adamın sarkık aletine hafifçe dokundu. "En azından cömertliğiniz için minnettarlığımı göstermeme izin verin... arkadaşlarıma yardım ettiğiniz için size ne kadar minnettar olduğumu."

Kadının teklifi adamın bakışlarının daralmasına neden oldu. Parmakları kızın bileğini kavrayıp elini tutarken gözlerinde gerçek bir öfke vardı. "Bunu bir cevapla onurlandırmayacağım bile."

Heath aniden ayağa kalkarak giysilerini aldı ve giyinmeye başladı.

"Gidiyor musun?" Lily dehşet içinde sordu.

"Evet, sen de öylesin." Eğilerek elbisesini aldı ve ona doğru fırlattı. "Bunu giy."

Lily dikkati dağılmış bir halde giysiyi çıplak göğüslerine bastırdı. "Ama geceyi birlikte geçireceğimizi düşünmüştüm."

"Böyle bir hakkımız yok. Yasal olarak evli değiliz." "Heath...

Seninle tekrar sevişmek istiyorum."

Ona küçümseyen bir bakış fırlattı. "Ne istediğin konumuzun dışında. Sana bir daha dokunmayacağım."

Lily öfkeyle gözlerini tavana kaldırdı. "Sana karşı erdemimi çoktan kaybettim. Artık kaç kez seviştiğimizin pek bir önemi yok."

"Yarın senin için önemli olacak. Zaten yeterince hassas ve ağrılı olacaksın."

Bakışları, tabakların hâlâ örtülerinin üzerinde durduğu masaya gitti. "En azından akşam yemeğine katılacak kadar uzun kalabiliriz. O kadar yemeğin ziyan olmasını hiç istemem."

"Otel bunu mutfaklarına geri götürebilir ve personeline servis edebilir. Giyin Lily. Seni eve götürüyorum."

Sonunda onu etkileyemeyeceğini kabul ederek yataktan fırladı. "Pekâlâ. Ama beni pansiyona götüremezsin."

"Seni kesinlikle Marcus'a götürmeyeceğim. Bu gece ne yaptığımızı bilse ciğerimi sökerdi."

"Heath-" diye başladı ama adam sözünü

kesti. "Bu kadar yeter, Lily. Giyin hadi."

Son derece sinirli bir şekilde elbisesini çekti ve kafasında çeşitli düşünceler dönerken kancaları takmaya çalıştı. Bu gece tam bir fiyaskoydu... ama artık tamamen bir kadındı ve Heath birkaç büyü, büyüleyici an için onun sevgilisi olmuştu.

Lily küçük, gizli bir gülümsemeye, bundan pişmanlık duyamayacağını düşündü.
Belli ki yapmış olsa bile.

Yine de henüz pes etmeye hazır değildi. Heath şimdiye kadar onun küçük bir yenilgiden sonra teslim olacak türden bir kadın olmadığını anlayacak kadar iyi tanıyor olmalıydı. Heath yine onun sevgilisi olacaktı. Sadece onun itirazlarının üstesinden nasıl geleceğine karar vermesi gerekiyordu.

Lily, kararlılığına rağmen, arabası pansiyonun yakınındaki sokakta durduğunda Heath'in inatçı sessizliğini bozması karşısında biraz rahatlamıştı.

"Yarın öğleden sonra sizi ziyaret etmek niyetindeyim. Saat birde, eğer uygunsa."

Reddetmeyi düşündü ama bu kendi amacını boşa çıkaracaktı. "Pekâlâ, saat birde."

"Pardösünüzü giyin ve peçenizi takın. Arabayla gezintiye

çıkacağız." "Öyle mi?" Lily merakla sordu.

"Sana göstermem gereken bir şey var."

Heath daha fazla açıklama yapmayı reddederek Lily'nin arabadan inmesine yardım etti ve arka taraftaki esnaf girişine kadar ona eşlik etti. Heath ona kısa bir iyi geceler dileyip içeri girmesini beklemeye devam edince Lily garip bir hayal kırıklığına uğradı. Ama onu şaşırtan şey adamın beklenmedik öfkesiydi. Bu ve *onu büyük bir* hayal kırıklığına uğratmış olduğu duygusu.

Eğer o umut etti o olur kaçının tespit
tarafından ve Ancak kısa süre sonra kanıtlandı. Tam da evini
terk etmek üzereyken

Arka servis tırmanırken Fanny'nin koridordan kendisine doğru geldiğini gördü. Şaşırtıcı bir şekilde Basil hemen arkasındaydı.

"Seninle biraz konuşabilir miyim, Lily?" Fanny seslendi.

"Evet, elbette."

Basil, Fanny'nin yanında durdu. "Siz iki bayanı kendi hallerine bırakacağım. Bana ihtiyacın olursa, Fanny, hizmetindeyim."

Fanny yumuşak bir gülümsemeyle, "Teşekkür ederim Basil," diye cevap verdi. "Küçük pastamızı için çok mutluyum."

Karşılığında ona tuhaf bir bakış attığında, bu neredeyse bir irkilmeydi -Bu da Lily'yi şaşırtmıştı. Basil ile Fanny arasında belli belirsiz bir gerginlik vardı, ama birbirlerinde genellikle uyandırdıkları öfke ve kızgınlık yoktu. Görünüşe bakılırsa, en azından şimdilik hançerlerini çekmiş değillerdi. Basil arkasını dönüp merdivenlere yöneldiğinde, gözlerindeki arzu ve özlem ifadesi açıktı.

Lily bunun nedenini düşünerek arkadaşını salona kadar takip etti. Lambalar yanıyordu, bu yüzden Basil ve Fanny'nin az önce bu odayı kullandıklarını tahmin etti.

"Burada ne yapıyorsun, Fanny?" diye sordu sandalyelere yerleşirken. "Bir Cumartesi akşamı meşgul olmanı beklerdim."

"Arkadaş aramaya geldim ama sen burada değildin." Ses tonu neredeyse suçlayıcıydı.

Lily tereddüt etti, tam olarak nerede olduğunu itiraf etmek istemiyordu. "Fleur ve Chantel yeterli olamaz mıydı?"

"Lord Poole ile dışarıdalar, kutlama yapıyorlar."

"Kutlama mı?" diye .

Fanny başıyla onayladı. "Görünüşe göre Lord Poole, Chantel'e olan eski tutkusunu yeniden alevlendirmiş, bu yüzden Mick O'Rourke'a olan otuz bin poundluk kumar borcunun tamamını ödemekte ısrar etti."

"Bu harika!" Lily haykırdı. "Demek ki artık hapse atılma tehlikeleri yok."

"Evet," dedi Fanny asık suratla. "Ama Mick hâlâ onunla evlenmek istemediğimi kabul etmiyor. Bu öğleden sonra beni evime çağırdı ve karısı olmayı kabul edersem tüm servetini bana teklif etti. Reddettiğimde oldukça mutsuz oldu."

İstemsizce kaskatı kesilen Lily sandalyesinde öne doğru eğildi. "O vahşi hayvan seni yine incitmedi, değil mi?"

"Hayır. Bu sefer mükemmel bir beyefendiydi."

Lily arkadaşını dikkatle inceledi. Fanny'nin çürükleri ya iyileşmişti ya da makyaj malzemeleriyle ustaca gizlenmişti. Yine de hâlâ rahatsız görünüyordu.

"Ama...?" Lily dürttü.

Fanny yüzünü buruşturdu. "Ama Mick başıma bela oldu. Evimi terk etmedi, ben de buraya sığınmaktan başka çare bulamadım. Bu akşam Prusya büyükelçilerinden birini ağırlamam gerekiyordu. Mick bana epey patladı, söylememe izin verin. Bu gidişle beni işimden edecek - ki amacının da bu olduğuna şüphe yok."

Lily kaşlarını çatı. "Onunla evlenmen için seni zorlamaya mı çalışıyor?"

"Sanırım o bu şekilde görmüyor." Fanny içini çekti. "Ondan yeterince hoşlanıyorum ama onunla evlenmek gibi bir arzum yok. Ve son derece kötü bir patron. Çok fazla sahiplenici." Fanny birden kaşlarını çatı. "Ya sen, Lily? Bana geceyi burada geçireceğin söylendi."

Lord Danvers'ın evinde kız kardeşleriyle birlikte. Sizi pansiyona gizlice girerken bulduğumda ne kadar şaşırdığımı hayal edin."

"*Sinsice* davranmıyordum," diye itiraz etti Lily. "Sadece ani dönüşümü duyurmak için bir neden göremedim."

"Claybourne'la birlikteydin, değil mi?" Lily şaşkınlıkla ona , Fanny ona alaycı bir gülümseme gönderdi. "Lord Hazretleri'nin arabası caddeden geçiyordu ve kapı panelindeki armasını tanıdım."

"Onunla birlikte olmam bir suç sayılmaz, Fanny."

Arkadaşı iç çekti. "Hayır, ama senin için endişeleniyorum. Onunla ne yapıyordun, sevgilim? Yanaklarındaki kızarıklık, sadece kur yapmanın ötesine geçtiğinizi gösteriyor. Sevgili oldunuz, değil mi?"

"Şey... evet," diye itiraf etti Lily, yalan söylemek istemeyerek. "Aslında bu gece ilk seferimizdi. Ama endişelenmene gerek yok. Bir şey çıkmayabilir. Heath'e metresi olmayı teklif ettim, böylece benimle evlenme fikrinden vazgeçecekti ama o bunu kesinlikle reddetti."

"Ah, Lily." Fanny'nin sesi şoktan çok dehşete kapılmış gibiydi.

Lily ona şaşkın bir bakış attı. "Sorun nedir, Fanny? Bağımsızlık isteğimi herkesten çok senin anlamaman gerekir. Metres pozisyonu bana onun karısı olarak asla sahip olamayacağım bir özgürlük sağlayacak."

"Biliyorum. Ama seni yoldan çıkardığım için kendimi suçlu hissediyorum. Senin üzerinde çok kötü bir etkim oldu. Benimle olan dostluğun olmasaydı Claybourne'a asla böyle rezil bir teklifte bulunmazdın."

Lily gerçekten şaşırmıştı. "Senin hiçbir suçun yok. Hem ne zamandan beri birdenbire bu kadar kibar ve düzgün oldun?"

"Benim izimden gitmek gibi iğrenç bir fikre kapıldığından beri. Güven bana, Lily. Hiçbir erkeğin metresi olmak istemezsin. O hayatı istemiyorsun."

"Senin ticaretine girmeyi teklif etmiyorum, Fanny. Sadece Claybourne'la olan ilişkiyi evlilik yerine bir ilişkiyle sınırlamamı öneriyorum."

"Öyle bile olsa, bence çok büyük bir hata yapmış olursunuz."

Sessizliğe gömülen Lily, arkadaşının güzel yüzünü inceledi. Fanny'nin itirazında görüldüğünden daha fazlası vardı. Ses tonunda gerçek bir üzüntüyle birlikte gerçek bir sıkıntı vardı. Geçenlerde yalnız olduğundan söz etmişti, diye hatırladı Lily....

"Fanny, canım, sıkın nedir?"

Lily, Fanny'nin gözyaşlarını tutuyormuş gibi alt dudağını ısırıldığını görünce irkildi. Gözyaşlarından biri döküldüğünde Lily sandalyesinden fırladı ve arkadaşının önünde diz çökerek ellerini hafifçe kavradı.

"Hadi ama, seni ağlatacak ne söyledim?"

"Bu... senin söylediğin bir şey değildi." Fanny bir elini yaşaran gözlerine götürdü. "Gerçekten bir şey yok. Sadece kendim için üzülüyorum."

"Neden, Fanny? Yalnız olduğun için mi?"

Fanny titreyen dudaklarını birbirine bastırarak titrek bir şekilde başını salladı. "Sanırım öyle. Ve Mick'le ilgili tüm bu belirsizlikler yüzünden. Eğer akıllı olsaydım, onun evlilik teklifini kabul ederdim."

"O hayvanla evlenmenin akıllıca olacağına inanıyor olamazsın."

"En azından Mick'in karısı olarak maddi güvencem olurdu."

Lily çabalayarak kendini alay etmekten alıkoymayı başardı. "Kendini savunmasız hissediyorsun çünkü oyun borcunun ilk on bin poundluk kısmını ödemek için tüm birikimini ortaya koydun."

"Belki, ama yaşlandığımda ve güzelliğimi kaybettiğimde kaderimin ne olacağını biliyorum. Covent Garden'da geçimlerini sağlamak için didinen, karınlarını zar zor doyuran sokak serserilerini görüyorum." Fanny ürperdi. "Ben de gibi olmak istemiyorum."

"Senin koşulların çok farklı, Fanny. Sen Londra'nın gözdesisin."

"Şu an için öyleyim. Ama Fleur ve Chantel kendi dönemlerinin hüküm süren kraliçeleriydi ve şimdi onlara bir bakın. Hepsi yalnız. Şey... Chantel şimdi Lord Poole'a sahip ama bu uzun sürmeyebilir." Fanny burnunu çekti. "Yaşlandığım zaman kimsem olmayacak. Tüm ailem ve eski dostlarım tarafından reddedildim - tabii sen ve kız kardeşlerin hariç."

Lily onun ses tonundaki kasvet karşısında kalbinin sıkıştığını hissetti. "Bize her zaman sahip olacağını . Ve birkaç yakın arkadaşın daha var. Fleur ve Chantel senin ailen gibi."

"Evet, onlar artık benim ailem. Ama bu bir kocaya ve çocuklara sahip olmakla aynı şey değil."

"Bir koca ve çocuk mu istiyorsun?" Lily şaşkınlıkla sordu.

Fanny'nin cevap vermesi bir an aldı. "Sanırım öyle, Lily. Şu anki hayatımda mutlu olduğuma kendimi inandırmaya çalışıyorum ama daha fazlasını istiyorum. Keşke tek bir adamla birlikte olabilseydim... sevebileceğim bir koca. Bir Cyprian'ın eşcinsel hayatını istedim ama gerçek aşk için hepsinden vazgeçerdim."

Lily ne diyeceğini bilemiyordu. Fanny aşkı her zaman aptalca bir zayıflık olarak kınamıştı, ama belki de bu onun mesleğinden kaynaklanıyordu; fahişeler nadiren aşk lüksüne sahip olabiliyorlardı.

Neyse ki o anda cevap vermesine gerek kalmadı, çünkü Fanny acı bir kahkaha attı. "Belki de kitabım yüzünden koca avı üzerinde çok fazla duruyordum. Yayıncı taslaktan memnun, sana söylemiş miydin?"

Lily, Fanny'nin yazar olarak gelirini destekleme çabalarını neredeyse unutmuştu. "Hayır, son düzeltmeleri bitirdiğini söylemiştin," diye mırıldandı.

Fanny, "*Genç Hanımlara Koca Bulma Konusunda Meçhul* Bir Hanımdan *Öğütler*," diye okudu. Dudakları hüzünlü bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Artık kesinlikle bir hanımefendi değilim. Kendi başımın çaresine bile bakamazken, koca bulma konusunda tavsiyelerde bulunabileceğimi sanmak bana oldukça küstahça geliyor."

Lily arkadaşının ellerini sıktı. "Kendine çok fazla . Roslyn'e bir beyefendiyi nasıl tahrik edebileceği konusunda mükemmel tavsiyeler verdin ve bu sayede Arden Dükü'yle evlenecek."

"Ama onların aşık olmasında benim pek payım yok. Arden kalbini Roslyn'e, güzelliğinden bahsetmiyorum bile, zekası ve çekici doğası yüzünden kaptırdı."

Fanny'nin dizini sıvazlayan Lily ayağa kalktı. "Sanırım bir konuda haklısın. Şu anda moralin bozuk, bu yüzden kendine acımana izin veriyorsun. Seni melankolinden çıkarmanın bir yolunu bulmalıyız. Ne tür bir koca istiyorsun, Fanny?"

Lily kendi koltuğuna dönerken dikkatle başını kaldırdı. "Affedersiniz?"

"Belki de kendi tavsiyene uyup bir koca bulmalısın. Ve eğer yapabilirsem yardım etmeye hazırım."

Fanny'nin gözleri büyüdü. "Sen mi, Lily? Bana bir koca bulmamda yardım edecek misin?"

Lily gülümsedi. "Biliyorum. Hayal gücümü zorluyor ve sahip olduğum her bağımsız ilkeyi ihlal ediyor. Ama seni bu kadar umutsuz görmeye dayanamıyorum." Yüz ifadesinin ciddileşmesine izin verdi. "Peki ya Basil?"

Fanny'nin kaşları çatıldı. "Peki ya o?" "Aranızdaki sürekli tartışmalara rağmen ona düşkünsün."

"Onunla *evlenecek* kadar düşkün değil, Tanrı aşkına! Aptal mısın sen? Basil yaşayan en çekilmez, en kışkırtıcı yaratıktır."

"Sana göre öyle. Ancak dikkatinizi çekmek istediği için kasıtlı olarak can sıkıcı davrandığından şüpheleniyorum. Aksi takdirde onu tamamen görmezden gelirdiniz."

İnanmadığı her halinden belli olan Fanny başını salladı. "Basil can sıkıcı çünkü o Basil. Beni de aşk dolu bir şekilde düşünmüyor...." Kesinliği sarsıldı. "Öyle mi?"

"Onun duygularını bildiğimi iddia edemem ama bazen siz farkında değilken size nasıl gördüm. Eğer ona en ufak bir cesaret verseydiniz, üzerinde yürüdüğünüz zemine tapacağını tahmin ediyorum."

Çenesi düşen Fanny, sanki bu olasılık hiç aklına gelmemiş gibi Lily'ye baktı.

"Ona karşı en ufak bir romantik yakınlık duyuyor musun?" Lily sordu. "Onun arkadaşlığından hoşlandığına eminim -başka hiçbir şey olmasa bile ortak çocukluk anılarınız yüzünden. Sen ve Basil biz çok yakın arkadaşınız."

"Sanırım onun arkadaşlığından hoşlanıyorum," dedi Fanny düşünceli bir şekilde, sonra ağzı alaycı bir ifadeyle buruştu. "En azından Basil'in yanında sürekli olmak yerine kendim olabiliyorum. Beni sadece değerli bir mal ya da satılık bir meta olarak görmüyor."

Lily de aynı fikirdeydi. Fanny Londra'daki erkeklerin yarısı tarafından aranıyor ama Basil onun güzelliğine ya da heyecan ve cazibe dolu havasına kapılmamıştı. "Onun yanında gerçek bir insan olabilirsin," dedi Lily.

"Evet," dedi Fanny yavaşça. "Tüm müşterilerime karşı her zaman esprili, pohpohlayıcı ve ustaca çekici olmalıyım."

"Ama Basil ile tam olarak ne söylemek istiyorsanız onu söyleyebilirsiniz."

Gülümsemesi zayıftı. "Gerçekten de öyle. İstediğim kadar sinirli, huysuz ve asabi olabilirim. Ama bunun tek nedeni onun benim duygularımla ilgilenecek kadar beni önemsememesi."

Lily ona, "Önemsiyor," diye güvence verdi.

"Sanırım yanıyorsunuz. Basil benim hakkımda ondan daha kötü düşünemez. Mesleğimi kesinlikle onaylamıyor, bu kesin."

"Çünkü birlikte olman gereken tüm erkekleri kıskanıyor. Ama eğer mesleğini değiştirmeye istekliysen..." Fanny düşünürken Lily bu düşüncenin bir süre daha sürmesine izin verdi. Sonra: "Eğer Basil'in seni gerçekten sevdiğine inansaydın, Fanny, bir gün onun sevgisine karşılık verebilir miydin?"

Fanny cevap vermeden önce uzun bir süre bu soru üzerinde düşündü. "Şaşırtıcı bir şekilde, olabilir." Ama hemen ardından alaycı bir ses çıkardı. "Basil'i çekici bulduğuma göre deli olmalıyım. Şüphesiz onu istiyorum çünkü o beni istemiyor."

"Seni istiyor, Fanny. Senin için değilse bile benim için bu çok açık."

Zıt kutupların birbirini çektiği mükemmel bir durumdu, diye düşündü Lily. Fanny neşeli ve hayat doluydu, saten dans terliklerine kadar zevk peşindeydi, Basil ise ciddi, çalışkan ve çoğu zaman ciddiydi. "En azından senin yalnızlığına çare bulabilir."

Fanny'nin kahkahasında keskin bir mizah vardı. "Belki de öyledir, çünkü sürekli kavga ederdik. Hayır, Lily. Bu asla işe yaramaz. Basil'le asla evlenemem. Her halükarda onun geliriyle aç kalırız. Benim çok pahalı zevklerim var, biliyorsun. O ise çok az kazanan basit bir hukuk memuru."

"Ama daha büyük hırsları olabilir, Fanny ve gelecekteki beklentileri oldukça yakışıklı olabilir. Belki de siyasetle uğraşan bir asilzadenin sekreteri olarak görev alabilir. Lordlar Kamarası her zaman ülkeyi yöneten yasaları geçirir. Ve bu yasaları yazmak için birinin hukuk sistemimiz hakkında bilgi sahibi olması gerekir. Neden Basil olmasın? Bir asilin sekreteri olarak katiplikten çok daha yüksek bir ücret kazanabilir."

"Sanırım öyle." Fanny alt dudağını sıktı. "Ama pahalı bir eşe yetecek kadar değil. Hayır, onunla bir evlilik söz konusu bile olamaz. Bu feci bir uyumsuzluk olur."

"Ben buna ikna olmadım," diye cevap verdi Lily. "Ama şu anda karar vermene gerek yok. Yine de Basil'in senin için ne anlama geldiğini düşünmelisin."

"En azından can sıkıntısına çare olabilir," diye espri yaptı Fanny, belli ki keyfi yerine gelmişti. Birden doğruldu. "Konuları bu kadar kökten değiştirmeyi nasıl başardık, Lily? Biz de senden ve Lord Claybourne'dan bahsediyorduk."

Lily hafifçe, "Sen ve Basil hakkında konuşmayı tercih ederim," dedi.

"Ben hâlâ Claybourne'un evlilik teklifini düşünmen gerektiğine inanıyorum. Daha iyi bir eş bulamayabilirsin."

Bu gerçekten de doğru olabilir, diye düşündü Lily, sustu. Heath şimdiye kadar tanıştığı tüm erkeklerden daha iyi bir koca adayı olabilirdi. En azından birbirlerine çok uygun olduklarını kabul etmek zorundaydı. Eğer evliliğe karşı bu kadar kararlı olmasaydı....

"Ciddi olmak gerekirse," diye devam etti Fanny, "ben de sizin hakkınızda benzer bir gözlemde bulunabilirim. Lord Hazretleri'nin arkadaşlığından çok hoşlanıyor gibisiniz. Onunla sevişmekten de hoşlandınız mı?"

Lily kendi kendine onun arkadaşlığından çok hoşlandığını itiraf etti. Onunla sevişmekten aldığı zevk de tartışılmazdı. Heath'in ona hissettirdiği zevki daha önce hiç tatmamıştı. Bu gece onunla kurduğu yakınlığın tadını çıkardığını da inkâr edemezdi. Şefkat. Paylaşım.

Kadınsı bir güç duygusu da hissetmişti. Heath hükmedecek, emredecek ya da bencilce alacak türden bir sevgili değildi. Bunun yerine, çok az kadının deneyimlediğini bildiği türden büyüleyici bir tatmin yaşamasını sağlamıştı.

Henüz denenmemiş bedenini eğitirken bile ona tamamen eşitmiş gibi davranmıştı. Ona bir başkasına zevk vermenin hazzını öğretmişti. Bir kadın olarak ona teslim olmanın, onun tutkusunu kendi tutkusuyla karşılamanın keyfini. Lily artık onun şefkatinden korkmadığını fark etti -ki bu başlı başına bir uyarı olmalıydı....

Fanny yine sessiz düşüncelerine daldı. "Claybourne'un kocan olması fiziksel arzularından daha fazlasını tatmin edebilir, Lily. Onunla iyi bir geleceğin olabilir. İnan bana, yaşlılığında kendini yapayalnız bulmak istemezsin."

Lily, Winifred'in geçenlerde de aynı şeyi söylediğini hatırladı.

"Fanny, "Şu anki halinizden tamamen mutlu olduğunuzu dürüstçe söyleyebilir misiniz?" diye sordu.

En azından *mutsuz* değildi. Kendini biraz boş hissettiği zamanlar oluyordu. Lily kaşlarını çatı. Kendini gerçekten boş hissediyor muydu? Hayır, elbette hissetmiyordu. Londra'ya geldiğinden beri geçen haftalarda kız kardeşleri olmadan yalnızlık çekse de çok tatmin edici bir hayatı *vardı*.

"Bekâr kalmaktan son derece memnunum," dedi sonunda.

Fanny içini çekti. "O zaman Lord Claybourne'la fazla yakınlaşmamaya dikkat etmelisin. Tutku aşka yol açabilir, Lily. Kalbini kaybetme riskini göze almak istemiyorsan, onunla tüm yakınlığını kesmen en iyisi olur."

Lily'nin kaşları daha da çatıldı. "Başka seçeneğim olmayabilir. Oyunumuzu kazanmaya çok yakın ve eğer kazanırsa, ona resmi bir kur yapmasına izin vermeyi kabul ettim."

"Onun arkadaşlığını paylaşmak zorunda olmanız, yatağını paylaşmanız gerektiği anlamına gelmez. Devam etmek büyük bir hata olur."

Fanny'nin haklı olduğuna şüphe yoktu, Lily de bunu kabul ediyordu. Heath'in sevgilisi olmaya devam ederse, kalbini ona teslim etme riskini almış olacaktı. Ve eğer aşık olursa bu bir felaket olabilirdi. Çünkü o zaman onunla evlenmeyi gerçekten kabul edebilir ve tıpkı annesi gibi kaçış yolu olmayan bir evliliğe hapsolabilirdi.

Heath'in ikna gücünün ne kadar baştan çıkarıcı olabileceğini biliyordu. Cazibesi ne kadar da büyüleyiciydi. Şüphesiz bu gece onunla sevişmekle akılsızlık etmişti-

Fanny, "En azından onun metresi olma fikrinden vazgeçeceğine söz ver," diye ısrar etti.

Lily yavaşça başını salladı. ", " dedi, bu tavsiyenin ne kadar akıllıca fark ederek. "Söz veriyorum."

Heath'le olan ilişkisini daha başlamadan bitirecekti, şu anda kalbi ve bedeni aksini yapmak için can atsa bile.

On Altıncı Bölüm

Beni uyarmakta haklıydın, Fanny. Onunla yakınlaşmak çok tehlikeli. Çok geç olmadan ilişkimize bir son vermeliyim.

-Lily'den Fanny'ye

Heath ertesi gün öğleden sonra gidecekleri yeri söylemeyi reddettiği için Lily'nin aklına gelen ilk şey martıların çığlıkları, tuzlu su ve balık kokuları oldu. Arabanın penceresinden dışarı baktığında Thames Nehri'ni görebiliyordu.

Onu Londra rıhtımına getirdiğini fark edince hem şaşırdı hem de hayrete düştü.

Sessizliği, araba rıhtımında büyük, iki direkli bir brigantin önünde durana kadar devam etti.

"Bir yolculuğa çıkmayı mı planlıyorsun?" Lily onu aşağı indirirken sordu.

Heath gizemli bir şekilde, "Hemen değil, hayır," diye cevap verdi.

Hava kapalı ama güzeldi ve hafif bir esinti Lily'nin peçesini ve pardösüsünü dalgalandırıyor. Gemi terk edilmiş gibiydi ya da en azından Lily gemide kimseyi görememişti.

"Mürettebat nerede?"

"Öğleden sonra için dağıldılar. Bir çift nöbetçi dışında yalnızız. Gelin, alçak güverteye çıkalım."

Merak içinde olan Lily, Heath'i takip ederek pırıl pırıl meşe güvertede bir kapağa ulaştı ve bir merdivenden inerek dar bir koridora çıktı. Heath ilerleyerek onu oldukça zengin döşemelere sahip bir yolcu kamerasına götürdü. Parlatılmış pirinç ve maun bölmeleri süslerken, geniş ranzayı lüks bir brokar kumaş kaplıyordu. Açık lombozlardan süzülen cam gibi ışıktaki, kamaranın ortasında duran küçük masanın üzerine yayılmış bir harita görebiliyordu.

Heath kapıyı arkasından kapatınca Lily peçesini kaldırdı ve tek kaşını kaldırarak ona döndü. "Beni sonsuza dek diken üstünde mi tutacaksın, yoksa beni buraya neden getirdiğini söyleyecek misin?"

"Sana gemiyi göstermek istedim, çünkü o benim sana hediyyem." Lily gözlerini kırptırdı. "Bana bir gemi mi vermek istiyorsun?"

Bir köşedeki küçük yazı masasına geçerek bir çekmeceyi açtı ve kalın bir parşömen kâğıdı çıkardı. "Bu satış senedi, Lily. Son işlemler iki gün önce yapıldı. Mülkiyetin senin adına olduğunu görebilirsin."

Adam tapuyu ona uzattığında dikkatle inceledi ve adının gerçekten de mal sahibi olarak kaydedildiğini fark etti. Ama iki gün önce? Eğer öyleyse Heath satın alma işlemlerine bundan bir süre önce başlamış olmalıydı; hatta muhtemelen oyunlarının başlangıcında. Bu kadar uzun süre uğraştığına inanmak zordu....

"*Gemi* mi?" diye tekrarladı ona bakarak. "Bir talip normalde kitap ya da çiçek gibi küçük hediyeler verir. Bu çok pahalı ve abartılı."

Gülümsemesi hoşgörölüydü. "Aslında *Zephyr* aşırı maliyetli değildi. Gemicilik sektöründe bağlantılarım olduğu için onu iyi bir fiyata satın aldım. Sanırım birkaç bilimsel araştırmayı finanse ettiğimden bahsetmiştim. *Zephyr* geçen yıl inşa edildi ama ilk yolculuğuna çıktı ve denize elverişli olduğunu kanıtladı."

Lily'nin ağzı alaycı bir ifadeyle kıvrıldı. "Fiyatı ne olursa olsun, yine de uygunsuz, Heath. Ama tabii masraflar senin için hiç fark etmez. Bunun oyunumuzu kazanman için gereken toplam puanın üzerine çıkmanı sağlayacağını çok iyi biliyorsun."

"Bunu oyunumuzu kazanmak için yapmıyorum meleğim." "Hayır mı? O zaman neden?"

"Bağımsızlığa olan ihtiyacını anladığımı göstermek için. Bana her zaman maceraya atılmayı arzuladığını söylemiştin. Bu senin şansın."

Lily ona öylece bakakalınca Heath ekledi: "Ben de senin gibi maceraperest biriyim, bu yüzden özgürlüğe olan ihtiyacını anlıyorum. Artık kendine ait bir gemiyle neredeyse her yere yelken açabilirsin. Her zaman hayalini kurduğun gibi dünyayı gezebilir ve gönlünce keşfe ."

Kendini biraz sersemlemiş hisseden Lily, kaşları çatılmış bir halde onun yüzünü inceledi.

Kız sessiz kalınca Heath, "Macera dolu bir hayat istediğini söylemiştin," diye dürtükledi.

"Bir zamanlar vardı," diye itiraf etti. "Ama şimdi değil. Londra'ya geldiğimde bu hayalden vazgeçtim."

"Vaz mı geçtin?"

Lily başını salladı. "Bir seçim yapmam gerektiğini fark ettim. Artık seyahat edecek param olmayacak, çünkü mütevazı bütçemi

Yeni davamda, muhtaç kadınların fuhuş hayatından kaçınmalarına yardım ettiğim şanslıyım. Aslında, yoksul kadınlar ve evlenmemiş anneler için bir yuva kurmayı düşünüyorum. Yapabilirsem onların hayatlarını iyileştirmeyi ve üzücü koşullarını iyileştirmeyi umuyorum, böylece nefret ettikleri hayatlara hapsolmayacaklar. Pansiyonerlerimizin benim yardımına ihtiyacı olmasa bile, yardıma ihtiyacı pek çok yoksul ve çaresiz kadın var."

Heath ona ciddiyetle bakarak, "Anlıyorum," diye karşılık verdi. "Ama macera hayallerinden vazgeçmene gerek yok, Lily. Karım olarak hem dünyayı gezebilir hem de muhtaç kadınlara yardım edebilirsin. Benimle evlenmenin en önemli avantajlarından biri de bu."

Lily'nin kahkahası gergindi. "Ama dezavantajları oldukça önemli. Önce seninle evlenmem gerekecek."

Heath başını salladı. "Benimle evlenmen hediye kabul etmen için bir koşul değil. Doğal olarak yolculuklarınızda size eşlik etmek isterim ama bu sizin seçiminiz."

Senedi havaya kaldırdı. "Nedir bu, teklifinizi kabul etmem için beni ikna etmeye yönelik bir rüşvet mi?"

"Hayır. Aynen dediğim gibi. Size hayalinizi gerçekleştirmeniz için bir araç sunuyorum. Kabul ediyorum ki, birlikte yaşayacağımız hayatın büyük bir macera olabileceğini görmeni de istiyorum. Ve evlendikten sonra bağımsızlığını korumakla ilgili korkularının yersiz olduğunu anlamanı istiyorum. Eşim olarak diktatör bir kocanın boyunduruğu altında olmayacaksın. Hayatını istediğin gibi yaşayabilirsin."

Birbiriyle çelişen duygular içinde uzun bir süre tereddüt etti. "Bu kadar pahalı bir şeyi kabul edemeyeceğimi biliyorsun. Bu beni size karşı çok borçlu yapar."

Heath omuz silkti. "Karar tamamen sana kalmış, tatlım. *Zephyr*'i satabilir ve gelirini Bayan *Zephyr*'den birine bağışlayabilirsin."

İsterseniz Blanchard'ın hayır kurumlarına. Ya da talihsiz kadınlar için kendi evinizi kurmak için kullanabilirsiniz."

Lily yutkundu, boğazında yine o garip sızıyı hissetti. Adamın cömertliği onu çok etkilemişti. Ve aynı zamanda dehşete düşmüştü.

Heath onun özlemini anlıyordu. Pansiyonda kalan kadınlarla ilişkiye girmeden önce, dünyayı dolaşmak en büyük arzusuydu. Kalbinde daha büyük bir arzu onun yerini almış olsa da, hâlâ macera özlemi çekiyordu. Ve adamın teklifi çok cazipti.

Heath sanki onun düşüncelerini okumuş gibi elini tuttu ve onu bir dünya haritasının yayıldığı masaya götürdü. Geniş bir hareketle çeşitli kıtaları ve okyanusları gösterdi. "Eğer yapabilseydin ilk nereye gitmek isterdin?"

Lily isteksizce haritaya baktı. Fransa orada uzanıyordu. Ve İtalya. Ve İspanya. Ve Alpler. Ve görmeyi arzuladığı sayısız başka yer. Napolyon'un ordularıyla uzun yıllar süren savaşlar sırasında bu ülkeler ziyaretçiler için çok tehlikeliydi ama artık savaşlar sona ermişti....

Heath alçak ses tonuyla, "Seni oraya götürebilirim," diye mırıldandı.

Lily hüznüyle işaret parmağını haritanın üzerinde gezdirdi ve dokunuşunun Akdeniz'de kalmasına izin verdi. Zihninin gözünde, hakkında sadece okuduğu o muhteşem güzelliği canlandırabiliyordu. Masmavi denizler. Göz kamaştırıcı güneş ışığı. El değmemiş kumsallar. Ilık esintide nazıkçe sallanan palmiye ağaçları.

"Teşekkür , ama hayır," dedi sonunda pişman bir iç çekişle.

Kadın senedi Heath'e geri verdiğiğinde, Heath onu masanın üzerine koymakla yetindi. Sonra uzanıp kadının bonesinin iplerini çözdü, boneyi ve peçesini çıkardı.

Lily ona şaşkın bir bakış attı. "Heath... ne yapıyorsun?" "Seni soyuyorum."

Dondu kaldı. "Benimle bir daha sevişmeyeceğini söylediğini sanıyordum."

Sağını yerinde tutan iğneleri kısa sürede çıkarırken ona tembel bir gülümseme verdi. "Fikrimi değiştirdim."

İçinden küçük bir heyecan geçti. "Ama beni *enceinte* yapma riskini almak istemezsin."

"Doğru." Paltosunun iç cebinden Lily'nin tanıdığı küçük bir kese çıkardı. İçinde Peg'in ona verdiği süngerler vardı.

Heath ona, "Bunu dün gecedten sakladım," diye bilgi verdi.

Kalbi hızla çarpmaya başladı. "Bu, metresin olmama izin vermeyi yeniden düşündüğün anlamına mı geliyor?"

"Hayır, ama karım olduğun kadar metresim de olabilirsin. İstedğin kadar tutkulu ve vahşi olabilirsin ve aynı zamanda saygıdeğer olabilirsin."

"Heath..." diye itiraz etmeye başladı, ama Heath onun yüzünü ellerinin arasına aldı ve yavaşça bir kez öptü. Bu şefkatli jest onu büyüledi.

"Seni bir dünya haritasında gezdirmek istiyorum Lily. Eminim sembolizmi anlayabilirsin."

Cevap veremedi; boğazı aniden çok kurudu.

Parmakları kızın saçlarında geziniyor, saç tellerini kendi zevkine göre düzenleyerek omuzlarına dökölmelerini sağlıyordu.

"Sana evliliğimizin nasıl olabileceğini göstermek niyetindeyim," diye mırıldandı. "Ne kadar zevkli ."

Orada durmuş onun kararını bekliyordu, altın rengi bakışları samimi, bilgili ve şefkatliydi. Özlemin acısı Lily'nin göğsüne yayıldı. Heath'in onu buraya getirmek için gizli bir nedeni olduğunu biliyordu. Onunla tekrar sevişmeye cesaret edemeyeceğini de biliyordu. Fanny haklıydı; aşık olmak gibi aptalca bir şey yapmadan önce aralarındaki yakınlığa son vermeliydi. Heath her geçen gün daha da karşı konulmaz oluyordu ve bu tehlike onu gemiye getirip muhteşem yeteneğini gösterdiği anda daha da artmıştı.

Lily arzusuyla savaşıarak bir adım geri çekildi. "Sana izin vermemin akıllıca olacağını sanmıyorum."

Bir adım daha yaklaştı. "Ne zaman bilgeliğin hareketlerini belirlemesine izin verdin? Beni istiyorsun, Lily. Tıpkı benim seni istediğim gibi."

Bu kesinlikle doğrudu. Sadece Heath'e bakması yeterliydi ve vücudu buna karşılık verdi. Uyluklarının arasında şimdiden nem birikmişti.

Sonra onu öptü ve Lily nefes almayı unuttu. Lily kendi ellerini onun göğsüne bastırdı, iradesi için mücadele etti, ancak onun uyarılması onu cezbetti ve zihninin arkasında yaygara koparan mantık seslerini yok etti.

Belki ona bir kez daha sahip olabilir, dedi Lily kendi kendine. Sadece son bir kez. Ve sonra bir daha asla...

Heath onun çırpınışlarını sezmiş gibi kucaklamasını sıkılaştırdı, dudakları kur yapıyordu. Küçük bir yenilgi iç çekişiyle Lily çaresizce onun öpücüğüne karşılık verdi.

Bir süre için onun cevabından memnun görünüyordu, ama birkaç dakika sonra sözünü kesti ve sessizce onu soymaya başladı. Parmakları elbisesinin kancalarını ustalıkla çözdü ve onu ve iç çamaşırlarını -korse ve kombinezonunu, terliklerini ve çoraplarını- tamamen bakışlarına maruz kalana kadar çıkardı.

"Bu kadar güzel olman beni her zaman şaşırtıyor," dedi, sesi alçak ve boğuktu.

Lily onun niyetli incelemesi karşısında sıcaktan kızardığını hissetti ve Heath sonunda kendi giysilerini çıkarmaya başladığında sevindi.

Sonunda adam çıplak kaldığında, kadın onun ince bilenmiş, atletik vücudunun güzelliğini seyre daldı. Kaskatı erkekliği belinden dışarı fırlamıştı, boyu gururlu ve sertti. Lily kendi belinin acıyla sıkıldığını hissetti.

Onun şehvet dolu güzel bakışlarıyla karşılaştığında, aralarında elle tutulur bir arzu parıldadı ve havayı doldurdu.

Heath'in gözlerinin karardığını, ona doğru ilerleyip birkaç santim ötede durduğunda gördü. Kalbi düzensiz bir şekilde çarpıyor, boğazında vahşi bir nabız atıyordu. Adamın vücudu bu kadar yakinken, onun sıcaklığını hissedebiliyordu.

Göğüslerinin arasındaki ipeksi oyukta bir çizgi çizdi, sonra parmaklarının tersiyle uçlarını tüylendirdi ve içinde zahmetsizce tutuşturduğu kıvılcımlarla kadının nefesini kesmesini sağladı.

"Meme uçlarının ne kadar hisset."

Elinde olmadan bunu hissetti. Göğüsleri ağırlaşp şişerken, meme uçları uyarıldığını belli edercesine anında gerilmişti.

Ama ona dokunmak da istiyordu. Lily uzanıp Heath'in göğsünü okşadı. Teni sıcak ve pürüzsüzdü, sinirli kasları parmak uçlarının altında dalgalanıyordu. Sonra Heath tekrar kontrolü ele aldı ve Lily'nin göğüsleri göğsünün geniş duvarına, karnı da adamın sert ve düz karnına yaslanana kadar onu kendine doğru çekti. Adamın ereksiyonunun sıcak, kadife baskısı kadının içinde bir açlık dalgası yarattı ve vücudunun derinliklerinde ağır bir sızıya yol açtı.

Nefesi kesilen Lily, Heath onu kaldırıp masanın , karşısına oturttuğunda hiç itiraz etmedi. Ve isteyerek teslim oldu.

onu tekrar yüzeye yatırdığında.

Harita onun altındaydı ve parşömen teninde serin ve sert bir his uyandırıyor. Yine de Heath'in bakışları onun çıplaklığını incelerken sıcak ve çok erkeksiydi.

Lily endişeyle dudaklarını ıslattı. Orada, onun arsız bakışlarına maruz kalarak yatıyordu. Adamın ona bakarkenki bakışlarındaki sıcaklık kalbinin çılgınca çarpmasına neden oluyordu ve adamın uyarısı da öyle:

"Seni tahrik etmek istiyorum, Lily. Seni zevkten öyle çıldırtacağım ki, dayanamayacaksın."

Elleriyle başladı. Kadının ayrılmış bacaklarının arasına girerek göğüslerini avuçladı, yumuşaklıklarını şekillendirdi, sivri tepelere dönüşen meme uçlarıyla alay etti.

Lily, merkezinin derinliklerinde, beline kadar inen tatlı arzu spazmı karşısında iç çekti. Adamın elleri vücudunun üzerinde gezindiğinde, avuç içleri hafifçe sıyrıldığında, kendini okşamalarına karşı eğilirken buldu, içinde uyandırdığı lezzetli zevkin daha fazlasını arıyordu. Adamın dokunduğu her yer tenini yakıyor gibiydi.

Heath ağzını onunkine yaklaştırdığında kadın huzursuz ve ateşliydi. Elleri göğüslerini uyarıyor, nazikçe yoğuruyor, başparmakları hassas tomurcukları okşuyordu.

Onun tadı, kokusu, dokunuşu Lily'nin duyularını doldurdu. Lily onu hissettiğinde titredi... öpücüklerinin erotizmi, ellerinin sıcaklığı ve gücü... onu masaya sabitleyen vücudunun sert uzunluğu... gergin uyarılmasının kalın çubuğu onun zonklayan, kadınsı sıcaklığıyla alay ediyordu.

acıtan bir gerginlik sararken çaresiz bir inilti verdi. Tek düşünebildiği, Heath'in muhteşem tahrikinin onu nasıl dolduracağıydı.

Adamın ağızı kadınıninkinden ayrılıp boğazına doğru ilerlediğinde kadının içinde bir başka şehvetli ürperti dalgalandı. Göğüslerini avuçlayarak ellerinin arasına aldı ve bir meme ucunu sıcak diliyle kaplayarak hassas ucunu dişlerinin arasına aldı.

Kız inleyince Heath başını kısa bir süre kaldırdı. "Seni emzirmemi ister misin, tatlım?"

"Evet," diye mırıldandı Lily, parmakları onun ipeksi saçlarını kavrıyordu. Adamın ağızını tekrar göğüslerine götürmek için her şeyi yapardı.

Heath onun büyük bir rahatlama ve memnuniyetle, ağrıyan meme uçlarından birini alıp ağızının sıcak ve ıslak cenneti içine emdi.

Adam onu emerken içinde ateşli bir his kıvılcımı çaktı. Elleri aynı cesur baştan çıkarıcılıkla onu keşfederken, ağızı çıplak, ağrıyan göğüslerinde yakıcı bir alevdi.

Lily ona saldıran kargaşa karşısında ürperdi. Isı dalgaları vücuduna kadife parıltılar gibi yayıldı, ta ki kendini sersemlemiş ve uyarılmış hissedinceye kadar.

Birkaç dakika sonra adamın elinin bacaklarının arasında hareket ettiğini hissetti. Adam kadının tümseğini kavradı, dokunuşu cinsel olarak sahipleniciydi ve oradaki ıslaklığı bulmak için daha aşağıya indi. Sonra başparmağıyla kadının zevk aldığı noktaya dokunarak uzun bir parmağını kadının içine, kaygan, buharlı sıcaklığına doğru kaydırды.

Beklenti, içinde derin ve alçak bir başka ateş çizgisi tutuşurken duyuları boyunca çılgılık attı.

"Heath, lütfen..."

Kendi kanının akışını hissedebiliyor, içini titreten sarsıntıları hissedebiliyordu.

"Nasıl , aşkım."

Elleri bacaklarını daha da ayırdı ve çıplak kalçalarının iç kısımlarını yavaşça düzeltti. Onları genişçe tutarak karnına eğildi. Dudakları aşağıya doğru inip kadının tam kalbini arayıp bulduğunda, kadının nabızı çılginca bir dansla atmaya başladı.

Ağzının ilk dokunuşunda bir inilti daha çıkardı. "Evet, tatlı meleğim, seni duymama izin ver."

Sesi boğuk bir mırıltıya dönüşmüştü ama kısa bir süre sonra onunla ilgilenmek için sustu, dili kadınlığının zarif yarığını çevreledi ve orada saklı minik tomurcuğu buldu.

Lily iki elini adamın saçlarına koyup yüzünü yanan kalçalarının arasında tutarken bile nefesi kesildi. Avuç içleri göğüslerinin olgun kabarıklıklarını şekillendirmeye devam ederken, sıcak ağzı onun seksi üzerinde büyüleyici büyüsünü çalıştırdı. Fokur fokur kaynayan dili onu okşuyor, her uzun fiskede içinden geçen zevk şaftları zaten yoğun olan uyarılmışlığını daha da artırıyordu.

Dudakları tomurcuğun üzerine kapanıp bir öpücükle emdiğinde, bu his onu sarstı. Yine de Heath onu yavaşça, tadını çıkararak, alay ederek, sanki duyusal bir ziyafet çekiyormuş gibi okşamaya devam etti.

Lily lezzetli eziyete karşı dişlerini sıktı, ancak günahkâr ağzı duyularına yıkıcı bir saldırıyla onu okşarken başını iki sıkı yumrukla yerinde tuttu.

Bir kalp atışı sonra, dili kadının içine kaydı. Nefesi bir hıçkırıkla kesildi ve kalçalarını kaldırarak çaresizce onun büyüleyici ağzına doğru eğildi.

Yine de ağzı yeterli değildi. İkisinin birleşmesini, Heath'in içinde olmasını istiyordu. Heath'in içinde yarattığı vahşi özleme *bir* son vermek istiyordu.

Saçlarını çekiştirip onu daha yükseğe kaldırmaya çalıştığında elleri gerçekten titriyordu. Sessiz ricası üzerine başını kaldırdı.

"Şimdi, Heath... Beni şimdi al."

Kesenin içindekileri kullanıp konyağa batırılmış bir süngerî kadının içine kaydırırken dudaklarını belli belirsiz bir gülümseme kapladı.

Adam bir kez daha Lily'nin kalçalarının arasına yerleşirken Lily'nin boğazından bir iç çekiş koptu, kollarını iki yanına dayamıştı, sertliğı Lily'nin merkezine sıcak bir damga gibi vuruyordu. Lily sadece gelecek olan büyüü, o şişmiş uzunluğun içine girip onu doldurmasının nasıl hissettireceğini düşünebiliyordu. Adamın yumuşak kıvrımlarını yoklayan sert etinin sıcaklığını hissedebiliyordu....

Dehşete kapılan Heath tereddüt etti, onun üzerinde durdu, bakışları yüzünde gezinirken için için yanıyordu. Gözleri uykulu bir bakışa bürünmüş, altın rengi derinlikleri hem ilkel hem de güçlü bir şeye dönüşmüştü.

İleriye doğru kayarken gözlerinin içine bakmaya devam etti, yavaşça içine girdi, teslim olan ıslak etine doğru süzüldü. Lily, adamın kocaman, sıcak ve aceleci bir şekilde onu gererek açtığını hissedince nefesi kesildi. Ama acı yoktu. Sadece büyük bir zevk vaadi vardı.

Onun tarafından, onun zonklayan sıcaklığı tarafından doldurulmanın enfes hissiyle nefesi titrek bir şekilde dışarı aktı. Adam sonuna kadar ilerleyip onları birbirine kilitlediğinde, kendini derinden, tamamen ele geçirilmiş hissetti.

Heath hâlâ onun bakışlarını tutarak, sert vücuduyla onu örtmek için kendini alçalttı. Elleri göğüslerini kavradı, içinde hareket etmeye başlarken erotik bir şekilde yoğunlaştı.

Sadece daha da derine itmek için geri çekildiğinde, yoğun zevk ikisini de titretti.

Heath'in ateşli tepkisi karşısında Lily'nin kalbi coşkuyla çarptı... Heath onu sahiplenirken gözlerinde parlayan o şaşkın ifade. Lily'nin kadını yanı onun ihtiyacının derinliği karşısında heyecanlanmıştı ama sonra kendi güçlü ihtiyacı bedeninin kontrolünü ele geçirdi.

Umutsuz bir özlemle ona doğru sallandı, iç kasları onu kavuran beyaz sıcaklıkla gerildi. Adamın sert, zorlayıcı formu ona karşı hareket ettikçe ve onu arzusuyla damgaladıkça nefesi düzensizleşti ve düzensizleşti.

Kendi kalçaları eski, akılsız, elemental bir ritimle hareket etmeye başladığında inlemeleri inlemeye dönüştü. Bu sırada Heath'in tutkusuna övgüler fısıldadığını duyabiliyordu. Şimdi daha talepkârdı, içine dalıyor, onu bir ihtiyaç çılgınlığına gönderiyordu. Çılgınca hissediyor, ona doyamıyordu.

Lily başını çılgınca savurdu, çaresiz çığlıkları boğazından döküldü ve kulübenin sessizliğini doldurdu.

Yine de, paramparça edici, yakıcı patlama onu gafil avladı. Bir çığlık atarak dişlerini adamın çıplak omzundaki ham ipeğe geçirdi ve kendinden geçti.

Heath hemen arkasından geldi. Başını geriye atıp boynunu gererek son bir kez daha kadının içine girdi. Doruk noktası güçlü bir akışla patlarken ondan boşuk bir inilti yükseldi.

Lily onun şiddetini içine çekti, ateş fırtınası ikisini de ele geçirirken vücudu tekrar tekrar onun etrafında kenetlendi.

Olayın ardından Heath onun üzerine yığıldı, nefesi onunki kadar işkenceliydi. Ateş yavaş yavaş çekilirken kemiksiz bir şekilde birbirlerine sarıldılar.

Heath sonunda başını kaldırdığında Lily'nin içinde tutkunun son ısıltıları hâlâ parlıyordu. Onun hissettiği kadar sarsılmış görünüyordu, kızarmış yüzünü, şişmiş dudaklarını incelerken gözleri şaşkın ama şefkatliydi.

"Seni incittim mi?" diye homurdandı.

"Hayır," dedi kısık sesle ve ona hülyalı bir gülümseme sundu. "Hem de hiç."

"Güzel." Kolları bir an için onu sıkıca kavradı, çıplak göğüslerini göğsüne bastırdı. Sonra kızın bacaklarını kalçalarına doladı, Heath onu kaldırıp ranzaya götürdü ve orada yatırdı.

Lily'nin sıcak ve esnek bedeninin yanına uzanıp onu kendine çekerken içini yakıcı bir şefkat kapladı. Güçlü doruk noktasından sonra hâlâ zor nefes alıyordu ve az önce aralarında olanlardan dolayı hâlâ sarsılmıştı.

Hiçbir kadın gerçeklik duygusunu Lily'nin yıktığı gibi yıkmamıştı. Onun içine girdiğinde ve etrafında paramparça olduğunu hissettiğinde, binlerce parçaya ayrılmıştı.

Heath, Lily'nin de onların tutkusunu en az onun kadar yoğun yaşadığından emindi. Saf arzu, sınır tanımazlık ve vahşilik içindeydi.

Onun yumuşak iç çekişini duyunca ona daha da sarıldı. Arzuladığı şey buydu, diye düşündü, parmakları onun koyu kestane rengi saç tellerinde dolanıyordu. Lily sevişmekten ılık ve zayıf düşmüştü, ona sarılmıştı, kalp atışları onunki kadar düzensizdi.

Onun içine gömülmenin ne kadar inanılmaz bir his olduğunu hatırlayınca kalbini şiddetli bir sevinç kapladı. Ne kadar doğru görünüyordu. Verdiği tepkinin gücü onu hâlâ ürkütüyordu.

Yine de bu onun için yeniydi, tek bir kadınla birlikte olmaya duyduğu bu aşırı ihtiyaç. Daha önce hiç kimseyi Lily'yi istediği gibi istememişti.

Ama onunla tanıştığı ilk andan beri biraz dengesizdi.

Ya şimdi? Heath merak etti. Lily'nin onun için şimdiye kadar hiçbir kadının olmadığı kadar önemli olduğunu kabul etmek zorundaydı. O istediği, arzuladığı her şeydi.

Lily'den önce kimseye ihtiyacı olduğunu düşünmemiş olması çok ilginçti. Ama Lily'nin ona verdiği tamamlanmışlık hissi, bunca zamandır neyi kaçırdığını fark etmesini sağladı.

Onu tatmin edecek şey sadece onunla birlikte olmak, onun hayatını paylaşmak da değildi. Hayata dair çabalarında onun kadar yoğun ve tutkulu olmak istiyordu.

İçinden geçen duygu labirentini fark ettiğinde ağzında sessiz bir gülümseme belirdi: Sahiplenme ve şefkat. Huşu. Onu her zaman el üstünde tutma ihtiyacı. Sevgi.

Heath, Lily'ye aşık olduğunu itiraf etti ve bu gerçeği hayretle karşıladı. Bu duygu günlerdir onu ele geçiriyordu. Onun peşinde koşması bir meydan okuma olarak başlamış olabilirdi ama ona fena halde aşık olmuştu.

Onunla evlenmek artık onun için bir oyun değildi.

Gerçekler alaycı yüzünü gösterdiğinde gülümsemesi soldu. Lily'yi artık karısı olarak görüyordu ama yine de onunla dişe diş mücadele etmeye devam ediyordu. Bir şekilde ona evliliklerinin kaçınılmazlığını kabul ettirmesi gerekecekti.

Heath kendi kendine, ona kur yapmak için çabalarını iki katına çıkaracağına söz verdi.
Artık Lily'yi kendisine aşık etmesi şarttı.

Henüz ona kalbini vermek istemediğini biliyordu. Yine de bir an önce onun gözlerine baktığında, karanlık derinliklerde umutlu, son derece kırılgan bir şeyin kısa bir anını yakalamıştı. Ama sonra tutku onu ele geçirmiş ve ikisini de zevkten akılsız hale getirmişti.

Ancak kesin olan bir Şey vardı ki, onu kollarıyla daha sıkı sararken yemin etti.

Gitmesine izin vermeyecekti. Asla.

On Yedinci Bölüm

Oyunu kazanmış olması beni korkutuyor, çünkü artık bana kur yapmak için üç ayı daha var. Ona bu kadar uzun süre nasıl karşı koyabilirim?

-Lily'den Fanny'ye

Beklendiği gibi, o akşam Lily Fleur ve Chantel'e Heath'in son hediyesini itiraf ettiğinde, sadece sevinmekle kalmadılar, aynı zamanda onun romantik jestinden etkilendiler. Kaç talip sevgilisine bir gemi hediye eder ki?

Fahişeler mutlu bir şekilde Lord Claybourne' bir puan daha vererek toplam puanını ona çıkardılar ve onu oyunun galibi ilan ettiler; bu da Lily'nin içine bir panik dalgası yayılmasına neden oldu. Heath'in kendisine üç ay daha kur yapacağı düşüncesi onu telaşlandırmıştı, çünkü ona bu kadar uzun süre karşı koyabileceği konusunda kendine güvenemiyordu.

Geçtiğimiz iki hafta onun ısrarlı takibi karşısında ne kadar savunmasız olduğunu kanıtlamıştı. Kalbinin savunmasını sağlam tutmak için ne kadar kararlı olursa olsun, Lily eninde sonunda savaşı kaybedeceğinden korkuyordu.

Heath'e aşık olmak ve onun evlilik teklifini kabul etmek istemiyordu.

Lily kendini sakinleştirmeye çalışarak, bir şekilde, oyundaki zaferine rağmen, onu ne talip, ne sevgili, ne de koca olarak arzulamadığına ikna etmesi gerektiğini düşündü.

Bu arada onu kol mesafesinde tutmak zorunda kalacaktı. Kesinlikle onunla bir daha yalnız kalma riskini göze alamazdı. Böyle bir yakınlaşmanın nereye varacağını çok iyi biliyordu; gemisindeki bugünkü karşılaşma da bunu kesinlikle kanıtlamıştı.

Yine de, yarın akşam Marcus'un Roslyn ve dükü için vereceği akşam yemeğinden başlayarak, her günün bir kısmında onun arkadaşlığını paylaşma onuruna sahipti.

Yardıma şiddetle ihtiyacı olan Lily, akşam yemeğinden hemen sonra Basil'in yolunu kesti ve ertesi akşamki yemekte kendisine eşlik etmesi için ona yalvardı.

Ne yazık ki Basil ona sanki delirmiş gibi baktı. "Süslü akşam yemekleri falan umurumda değil biliyorsun. Ve düğün kutlamaları en kötüsüdür."

"Evet, biliyorum," diye onayladı Lily, "ama Lord Claybourne'la yalnız kalmak istemiyorum."

"Neden olmasın?"

"Çünkü sonsuza dek pişman olacağım bir şey yapabilirim. Lütfen Basil, bana yardım etmelisin," diye yalvardı Lily. "Çok zor olmayacak. Tek yapman gereken akşam boyunca yanımda kalmak."

Basil ona, çocukken onu riskli bir maceraya sürüklediği zamanki gibi baktı ve sonunda uzun uzun iç geçirdi. "Pekâlâ, ama bana bir iyilik borçlusun Lily."

"Evet, elbette, ne isterseniz. Siz gerçek bir beyefendisiniz."

Basil'in yanağına minnettarlık dolu bir öpücük kondurdu ve arkasını dönüp salondaki yazı masasına yönelirken Basil'in yüzünün kızardığını fark etmedi. Marcus'a akşam yemeğine bir misafir daha beklediğini bildiren bir not göndermesi . Heath'i uzakta tutma stratejisini de gözden geçirmesi gerekiyordu.

Lily yarın akşam onun varlığını mümkün olduğunca görmezden geleceğine ve tamamen soğuk davranacağına yemin etti. Nezaket gereği ona cevap vermesi gerekiyorsa, son derece yumuşak ve sıkıcı davranacaktı. Gülümsemeyecek, kahkaha atmayacak ve Heath'in onu kışkırtmasına kesinlikle izin vermeyecekti.

Yine de yaklaşan karşılaşmadan korkuyordu. Basil onun tek müttefiki olacaktı, çünkü konusu aşk ve evlilik olduğunda kız kardeşlerinin onun tarafını tutacağına güvenemezdi. Hele de kendileri bu kadar aşıkken. Lily yine de yemekten sonra geceyi Marcus'un kasabadaki evinde geçirmeyi planlıyordu, böylece kız kardeşleriyle birlikte olabilecek ve ertesi sabah Arabella'yla birlikte Roslyn'in düğün günü için giyinmesine yardım edebilecekti.

Lily pazartesi öğleden sonrasını -yemekte ve düğünde giyeceği elbiseler de dahil olmak üzere- bir valiz hazırlayarak geçirdi ve Marcus'un arabası onu almaya geldiğinde saat beşte hazırды.

Roslyn ve Arabella ondan hemen önce gelmişlerdi ve Lily odalarına yerleşme ve kardeşçe eğlenme telaşının Heath üzerinde fazla durmasını engellemesinden memnundu.

Dahası, Roslyn'in mutluluğunu bozacak bir şey söylemek ya da yapmak istemiyordu. Roslyn sevinçten parlıyordu ve bu da onun narin güzelliğinin neredeyse akkor gibi görünmesine neden oluyordu. Bu yüzden Lily kendi iyiliği hakkında soru sorulduğunda kaçamak cevaplar veriyor, kur yapma sorunlarından bahsetmek istemiyordu. Konu ne zaman Lord Claybourne'a çok yaklaşırsa, Lily yine konuyu saptırıyordu.

Neyse ki Basil akşam yemeği için kiraladığı at arabasıyla erkenden gelmişti. Çoktan giyinmiş olan Lily onu karşılamak ve yemekten önce konukların toplanacağı salona götürmek için oradaydı. Böylece Basil'e akşam boyunca yanında kalacağına dair verdiği sözü hatırlatacak zamanı oldu.

Arabella ve Marcus, ardından da Roslyn ve Arden onlara katıldığında Lily, Basil'i iki asilzadeyle tanıştırdı ve Mr.

Eddowes eski bir aile dostuydu. Arabella ve Roslyn, Basil'le Hampshire'da birlikte geçirdikleri çocukluk günlerini anımsadıklarında o da ara sıra söze karışıyordu.

Leydi Freemantle kısa bir süre sonra ortaya çıktı. Lily, Winifred'in can sıkıcı entrikalarına katlanmak zorunda kalmamak için Basil'i Gainsborough'nun bir portresini hayranlıkla seyretmesi için hemen salona götürdü. Yine de yakışıklı bir markizin gelmesini beklerken tedirginlik duymaktan kendini alamıyordu.

İçeri girdiği anda onun varlığını hissetti. Heath'in geniş omuzlu formu salonu dolduruyor gibiydi, çekiciliği ise Lily'nin tüm kadınsı duyguları için güçlü bir cazibeydi. Ve Lily onunla bakışlarını karşıdan karşıya kilitlediğinde, ona gönderdiği gülümseme, sanki dünyada sadece iki kişi varmış gibi hissetmesine neden olan bir samimiyet taşıyordu.

Heath ona yaklaştığında gözlerini kaçırmak neredeyse imkânsızdı ve selamını sadece başını sallamakla sınırlı tutmak da bir o kadar zordu. Ama Heath onunla konuştuğunda tek heceli cevaplar verdi. Ve mümkün olan en kısa sürede, Basil'i de peşinden sürükleyerek dikkatini diğer konuklara çevirdi.

Sonraki on dakikayı damada, geliniyle düğün yolculuğunun ilk ayağı için Kent'teki Arden Kalesi'ni ziyaret etme planları hakkında sorular sorarak geçirdi. Dük daha sonra Roslyn'i Paris'e götürecekti, oradan da Victoria'nın yeni Fransız kocasıyla birlikte yerleştiği eski Leydi Loring'i ziyaret etmek üzere Brittany'ye geçecekti. Ancak Lily Heath'in her an nerede olduğunun sürekli farkındaydı.

Sonra Marcus'un kız kardeşi Leydi Eleanor Pierce, yaşlı teyzesi Leydi Beldon'la birlikte geldi. Hayat dolu kuzguni saçlı güzel, Heath'i bulup aynı sevgiyle selamlamadan önce Marcus'u yanağından sevgiyle öptü.

Bu tatlı jest karşısında keskin bir kıskançlık duymak saçmaydı, Lily bunun farkındaydı ama yine de elinde değildi. Özellikle de Leydi Eleanor orada durmuş Heath'e keyifle gülerken.

Lily planını hatırlayarak dikkatini Basil'e odakladı ve onun her sözünü bekliyormuş gibi yaptı. Bu nedenle, Leydi Eleanor'un Heath'i yanlarına getirmesi ve sonra bir şekilde Basil'i kenara çekmeyi başararak Lily'yi tam da kaçınmayı umduğu adamla baş başa bırakması onu biraz dehşete düşürdü.

Heath'in ilk sözü, "Sizi yemeğe götürmeme izin verir misiniz?" oldu.

"Çok naziksiniz, Lordum," dedi Lily hazırlıksız bir tavırla, "ama Basil zaten teklif etti. Siz ve ben de akşam yemeğinde birlikte oturmayacağız."

"Sanırım oturma düzeninden emin oldunuz?" "Şey...evet."

"O zaman yarınki düğünde senin yanında oturmaya razıyım."

Lily aceleyle, "Yarın Basil'in yanında oturacağıma söz verdim," dedi.

Heath bir kaşını kaldırdı. "İki tarafınız var, değil mi? Ben senin sağında oturacağım, o da solunda oturabilir. Bu ayrıcalığı hak ettiğime inanıyorum. Fleur bana oyunumuzun galibi olarak beni gördüklerini söyledi."

"Evet, ," dedi Lily umutsuzca.

"İlk kez toplum içinde birlikte görüneceğiz. Birlikte bir düğüne katılacak olmamız bir şekilde uygun görünüyor."

"*Birlikte* katılmayacağız," diye belirtti. "Kiliseye kız kardeşlerimle birlikte gideceğim."

"En büyük kız kardeşinizin düğününde yaptığınız gibi. Geldiğiniz anı hatırlıyorum. Kahkahalarınızla dikkatimi çekmiştiniz." Heath sanki bu hoş bir anıymış gibi gülümsedi.

"Öyle mi? O zaman *seninle* tanıştığımı pek hatırlamıyorum," diye yalan söyledi Lily.

Gözleri mizahla parlıyordu. "Beni yaraladın, sevgilim. Gerçekten bu kadar unutulabilir miyim?"

Onun öyle biri olmadığını düşündü, gözlerinde dans eden şeytani cazibeyi görmezden gelmeye çalışarak.

"Ahırın çatı katındaki ilk öpüşmemizi ya da onu takip eden öpüşmelerden herhangi birini unuttuğunu söyleyemezsin."

"Lordum!" Lily baskıcı bir ses tonuyla tısladı ve duyulup duyulmadığını anlamak için etrafına bakındı.

"Şimdi de 'lordum'a mı döndük? Böyle bir küçümsemeyi hak edecek ne yaptım ben?"

"Bu terime itiraz edemezsiniz," diye karşılık verdi. "Kibar bir topluluk içindeyken 'lordum' demenin uygun bir hitap şekli olduğunu biliyorsunuz."

"Beni özel olarak kendi adımla çağırdığınız sürece bunu kabul edebilirim."

Biraz tedirgin olan Lily kaçırarak Basil'i aradı.

"Eddowes'un seni kurtarmaya gelmesini mi bekliyorsun?" Heath merakla sordu. "O şimdi ne, senin koruyucun mu?"

"Bir ," diye yanıtladı Lily, düşüncesindeki çaresizliğin farkındaydı.

"Ona çok düşkün görünüyorsun."

"Gerçekten de  yleyim. Birbirimizi k   kl   m zden beri tanıyoruz."

Heath uzanıp Lily'nin çenesine dokunarak bakışlarını tekrar onunkilere çevirdi. "Sanırım sen de benden biraz hoşlanmaya başladın, Lily."

Ne kadar isterse istesin, dürüst bir ink rda bulunamazdı. Lily sonunda do ruca ona bakarak, "Daha iyi bir karar vermeme rağmen," diye mırıldandı. "Ama sana sevgi besliyor olmam seninle evlenmek ya da hayatımın geri kalanını seninle geçirmek istediğim anlamına gelmiyor."

"Bana sevgi besliyor *musun*, tatlım?" Heath sordu, ses tonu nazik bir alaydı.

Lily dudaklarını birbirine bastırdı. "Bu bir dil s r mesiydi. Seni bir arkadaş olarak görüyorum, bir şey değil."

"Sanırım arkadaşlı ın çok ötesine geçtik. Senin içindeydim, hatırladın mı?"

"Keser misin şunu!" Lily hayal kırıklığı içinde talep etti.

Neyse ki, Marcus'un uşa ı Hobbs ortaya çıkıp yemeğin servis edildiğini duyurdu unda daha fazla kışkırtılmaktan kurtuldu.

Daha da şükür ki Heath o akşam ona yaklaşmak için hiçbir çaba göstermedi. Bunun yerine, zamanının çoğunu Leydi Eleanor'la geçirdi. -Olayların beklenmedik bir şekilde gelişmesi Lily'yi garip bir şekilde tedirgin etti.

O gece yalnız yatağında dönüp dururken, Heath'i hayat dolu, sevimli Leydi Eleanor'la birlikte düşünmemeye ne kadar çalışsa da, birlikte güldükleri görüntü aklından çıkmıyordu.

Lily ertesi sabah yorgun ve gözleri kararmış bir halde geç uyandı ama Arabella'yla birlikte Roslyn'in yatak odasında toplanıp yıkanmasına ve giyinmesine yardım ederken neşeli olmak için büyük çaba harcadı. Roslyn'in neşesi bulaşıcı olduğu için bu çok da zor olmadı. Yine de Lily diğer kız kardeşini kaybedeceği için üzölmekten kendini alamıyordu.

Roslyn sonunda onun melankolisini fark etti ve yorum . "Lily, Drew'la evlenmememi tercih edeceğini biliyorum ama onu çok seviyorum. Birini sevmenin mümkün olduğunu düşündüğömden çok daha fazla."

"Arabella Roslyn'e sevgiyle gülümseyerek, "Ona bakışından bu çok belli," diye araya girdi. Ve bütün geceyi sana hayranlıkla bakarak geçirdi. Zor beğenen, alaycı Arden Dükü'nün herkesin görebileceğı şekilde kalbini koluna taktığını görmek gerçekten olağanüstü."

"Eğer mutluysan onunla evlenmene itirazım yok Rose," dedi Lily, kız kardeşine duyduğu sevgiden boğazının düğümlendiğini hissederek.

"Gerçekten çok mutluyum. Sana da Drew gibi harika bir adamla aynı mutluluğı dilemekten başka bir şey gelmiyor elimden Lily."

Heath gibi harika bir adam, diye düşünürken buldu kendini Lily. *Sevecen.... cömert.... nazik ve güçlü bir adam.*

Lily kısa bir an için kendini, Heath'in gelini olmak için sabırsızlanan, düğün günü için hazırlık yapan kişinin kendisi olduğunu hayal ederken buldu. Kuşkusuz, böyle aptalca düşüncelere dalmasına neden olan şey kararsız duygularıydı. Daha iyi bilmeliydi.

Bilinçli bir çabayla saçma düşüncelerinden sıyrıldı ve bir kahkaha atmayı başardı. "Senin mutluluk anlayışınla benimki oldukça farklı Rose. Ben bir eş olarak mutlu olamazdım. Ama Paris ve Bretanya'ya yaptığın geziyi çok kıskandığımı söylemeliyim. Arden'in seni annemi görmeye götürmesi çok nazik bir davranış."

"Gerçekten de öyle. Ama ondan bu kadar uzun süre ayrı kaldıktan sonra bunun benim için ne kadar önemli olduğunun farkında." Roslyn başını salladı. "Annemle aramız Drew'in annesiyle olduğundan çok daha iyi. Ve itiraf etmeliyim ki düşesin düğünümüzden sonra Londra'da kalacak olmasından çok memnunum."

Lily, Arden Düşesi'nin ne kadar soğuk ve kibirli olduğunu duyduğundan beri kız kardeşinin duygularını anlıyordu. "Dük dün gece bana düğün yolculuğunuzun ilk haftası boyunca Arden Kalesi'nde kalacağınızı söyledi."

"Evet. Drew bir süreliğine aile evinin bize ait olmasını istiyor, bu yüzden annesine bir ultimatoma verdi ve o da Kent'e yaptığımız ziyaret süresince kendini pek göstermeyeceğine söz verdi."

Arabella sempatiyle başını salladı. "Ve evlendikten sonra düşesin arkadaşlığına fazla katlanmak zorunda kalmayacaksınız."

"Neyse ki öyle değil," diye kabul etti Roslyn. "Drew'in Parlamento ve hükümete karşı pek çok yükümlülüğü olduğu için yılın büyük bölümünde burada, Londra'da yaşayacağız."

"Pekâlâ," diye araya girdi Arabella hızlıca, "sohbeti bırakıp seni giydirsek iyi olacak, yoksa geç kalacaksın. Damadınızı mihrapta uzun süre bekletmek istemezsiniz. Lily, Roslyn'in saçını ayarlaması için Nan'i arar mısınız? Yıllardır yaptığımız gibi kendimiz de yapabiliriz ama bu kadar kalabalık bir grubun katılacağı kesin olduğuna göre, bir dükün gelini olmaya layık görünmeli."

Lily, Hanover Meydanı'ndaki Aziz George Kilisesi'ne vardıklarında çok sayıda davetlinin orada olduğunu gördü. Ve bu düğün davetlilerinin çoğu, ünlü Arden Dükü'nün, ailesi skandallarla dolu bir geçmişe sahip olan Bayan Roslyn Loring'le evlenmek için evlilik zincirlerini isteyerek taktığını görünce şaşırmişti.

Kilisenin barok ihtişamı, bir sosyete düğünü için muhteşem bir ortam sağlıyordu. Zarif altın sarısı güzelliğiyle Roslyn hayal edilebilecek en güzel gelin, Arden ise sarı saçları ve çarpıcı yakışıklılığıyla onun ideal eşi gibiydi. Gerçekten de birliktelikleri bir peri masalının mükemmel sonu gibi görünüyordu.

Lily uzun törenin büyük bir bölümünü huzursuz sinirlerini yatıştırmaya çalışarak geçirdi. Yanında oturan Heath'in çok fazla farkındaydı ve onun yakınlığının tonlara nasıl görüneceğinin, yakında Loring ailesinde üçüncü bir düğün olacağına dair spekülasyonları uyandıracağına çok fazla farkındaydı.

Heath'le mümkün olduğunca az konuşuyordu, bunun tek nedeni onu takım elbiseden vazgeçirmek istemesi değil, aynı zamanda boğazındaki sıkışıklıktı. Sonunda tören bitip de Lily gelin ve damatla vedalaştığında, gözyaşlarının tehditkâr acısı daha da arttı.

Diğer konuklar kiliseden ayrılıp devasa Korint revağında toplanırken ve yeni evli çifti beyaz güller ve saten kurdelelerle süslenmiş, tüylü başlıklar takmış altı beyaz at tarafından çekilen dükün arabasıyla uğurlarken sessizce eşlik etti.

Heath, Lily'nin yanında durmuş, arabanın uzaklaşmasını izliyordu. Basil kalabalığın içinde bir yerlerde kaybolmuştu ama Lily onun yokluğunu o ana kadar fark etmemişti. Fanny kendi arabasını beklerken Arabella ile konuşuyordu.

Başını kaldırıp Heath'e bakan Lily acıyla yutkundu. "Pekâlâ," diye mırıldandı, sesi dökülmemiş gözyaşlarıyla boğuklaşmıştı, "sanırım bugün size karşı olan yükümlülüğümü yerine getirdim, Lordum, sizinle birlikte zaman geçirerek."

Uzun bir süre sadece ona baktı. Sonra kızın irkilmesi üzerine dirseğinden tutarak kilisenin içine kadar ona eşlik etti.

Şaşkınlık içindeki Lily, Heath onu labirent gibi koridorlardan geçirirken isteksizce ona eşlik etti. Bir büroya benzeyen ıssız bir odaya vardıklarında Heath onları içeri kapattı, sonra yüzünü Lily'ye döndü.

"Aramızdaki sorun da bu, değil mi Lily? Beni sadece bir zorunluluk olarak görüyorsun."

Heath'e kuşkuyla baktı, onu buraya getirmekteki amacının ne olduğunu merak ediyordu. "Madem sordun... evet. Oyunu kazandığın için senin resmi kurlarına katlanmak zorundayım. Yine de şartları kabul ettim, bu yüzden sözümü tutmaya hazırım."

"Ama siz kaynar yağda boğulmayı tercih edersiniz."

"Şey, dürüst olmak gerekirse-"

Ağzı ironiyle kıvrıldı. "Hiç başka türlü oldun mu?"

"Dürüst olmak gerekirse Heath," diye yeniden başladı Lily, sesindeki çaresizliği bastırmaya çalışarak, "bana kur yapman anlamsız olmaya devam ediyor. Seninle asla evlenmeyeceğim. Senin de benimle gerçekten evlenmek inanmıyorum."

"Büyük bir yanılgı içindesin Lily." Araştıran gözleri canlı, yoğun ve rahatsız edici bir şekilde farkındaydı. "Seninle evlenmeyi her zamankinden daha çok istiyorum... çünkü sana aşık oldum."

Lily keskin bir nefes aldı, onu doğru duymadığından emindi. "Bunu kastetmiş olamazsın."

"Elbette . Seni seviyorum, Lily. Aslında oldukça yoğun bir şekilde."

Hissettiği çaresizlik paniğe dönüştü. O kendisine böyle şefkatli şeyler söylerken kalbini nasıl güvende tutabilirdi?

"Beni sevmiyorsun, Heath! Mümkün değil. Beni ancak iki haftadır tanıyorsun."

"İlk tanışmamızdan bu yana çok daha uzun zaman geçti. Ve o zaman bile senin çok özel olduğunu biliyordum. İdeal eğim olduğunu kanıtlayabilecek biri."

"Ama aşk?" Lily ciddiyetle başını salladı. Heath'in onu gerçekten sevdiğine inanmak istemiyordu. Buna izin veremezdi. "Ben buna inanamıyorum."

Parlak gözleri onunkileri tuttu, hiç tereddüt etmeden. "Sana neden aşık olduğumu bilmek ister misin, tatlım? Çünkü sen canlı, tutkulu ve hayat dolusun. *Bana* yaşadığımı hissettiriyorsun. Beni neşeli ve coğkulu hissettiriyorsun. Seninle her yeni günü bir macera olarak dört gözle bekliyorum. İşte *bu* yüzden seni seviyorum."

Yumuşak bir kahkaha attı. "Hayatım boyunca seni aradım Lily, bunu hiç fark etmemiş olsam da. Ve seni bulduğumda, seni sevmekten başka çarem kalmadı."

Onun itirafı karşısında Lily çaresiz bir dehşete kapıldı. Heath'in baştan çıkarıcı sözlerini dinlemeye cesaret edemedi. Çok baştan çıkarıcıydılar. Çok tehlikeliydi. Kalbini çok savunmasız bırakıyorlardı.

ılgınca, tartışmalarını bir an önce mantıklı bir zemine oturtması gerektiğini düşündü.

"Beni karın olarak istiyorsun çünkü mirasçı istiyorsun," diye ısrar etti.

"Hayır, Lily. Bir zamanlar mantık evliliğiyle tatmin olabileceğimi düşünmüştüm çünkü pek çok yönden uyumluyuz. Ama yanılmışım. Mutlu olmak için seninle gerçek bir evliliğe ihtiyacım var. Seninle bir aile kurmak istiyorum, ocuklar. Bir gelecek. Ama en çok senin sevgini istiyorum. Bunu şimdi istemiyorum. Zamanla geleceğini düşünüyorum. Ama şimdilik bana sadece bir şans verirsen tatmin olacağım."

Heath bir adım daha yaklaşıarak elini Lily'nin yanağına koydu. "İçimde var olduğunu hiç bilmediğim bir boşluğu dolduruyorsun, Lily. Ve ben de senin içindeki aynı boşluğu doldurabileceğime inanıyorum. Sana iyi bir koca olabilirim."

Adam başparmağıyla yanağını okşarken Lily'nin bakışları çaresizce onunkilere takıldı. Lily itiraz etmek istedi. O şiddetli özlem yeniden içinde kıpırdanıyordu ve bunun sadece acıya ve kalp ağrısına yol açacağını biliyordu....

Kız kararlı bir tavırla duygularını bir kenara itip aniden geri çekilince Heath içini çekip elini indirdi. "Aynı sonuca kendin varmak zorundasın, Lily. Benimle evlenme kararı senin olmalı, çünkü sen istiyorsun. Çünkü hayatının geri kalanını benimle geçirmek istiyorsun. Çünkü başka bir seçenek düşünmüyorsun. Ben de senin için böyle hissediyorum, Lily. Hayatımı yaşamayı hayal bile edemiyorum."

"Ve hayatımı seninle geçirmeyi hayal bile edemiyorum, Heath," dedi umutsuzca. "Asla evlenmeyi düşünmediğimi biliyorsun."

"Çünkü incinmekten korkuyorsun." Gözleri derin derin, dikkatle onunkilere daldı. "Seni asla incitmeyeceğimi garanti edemem. Sadece sana asla ihanet etmeyeceğime ya da seni terk etmeyeceğime yemin edebilirim. Ama bana inanmak zorundasın. Bana güvenmeni sağlayamam, sana karşı olan hislerime inanmanı sağlayamayacağım gibi."

Parmaklarını birbirine kenetleyen Lily birkaç adım daha geri çekildi. "Beni gerçekten sevdiğine inanmıyorum," diye tekrarladı hararetle. "Senin gibi asilzadeler aşık olmaz."

Ağzına belli belirsiz bir eğlence dokundu. "Bunu Marcus ve Drew'a anlatmayı dene."

Tartışmayı kaybettiğini anlayan Lily daha da çaresiz bir argüman bulmaya çalıştı. "Bana aşık olduğunu düşünsen bile, bana sonsuza dek sadakat sözü veremezsin. Babam feci bir şekilde

Evliliğinde sadakatsizdi ve sen de onun gibi olabilirdin. Benim iyiliğim için sayısız sevgiliden vazgeçeceğine güvenemezdim."

Heath'in bakışları yoğun, net ve aniden acımasızca onunkilere odaklanmıştı. Heath'in duygularını kontrol altında tutmaya çalıştığını görebiliyordu ve cevap verirken ses tonu sertleşmişti. "Onurumu sorguluyor olsan bile, kendi yeteneklerine daha fazla güvenmelisin. Yatakta senin o ateşli tutkuna hükmedebilen herhangi bir erkek muhtemelen asla sapmayacaktır. Sana söz verebileceğim tek şey sadakat."

Lily yine başını salladı. "Ne kadar söz verdiğin önemli değil, Heath. Bunu riske atmayacağım."

Çenesi hayal kırıklığıyla sertleşirken, bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Yaşlanıp saçların ağardığında, o çok sevdiğin bağımsızlığın sana soğuk bir teselli olacak. Sen kız kurusu olmak için yaratılmamışsın."

İnatla çenesini kaldırdı. "Senin metresin olmak istiyordum ama sen beni elinin tersiyle ittin."

"Çünkü cinsel zevk benim için yeterli değil. Senin için de öyle, bundan eminim. Ve bu sana kanıtlayabileceğim bir şey."

Bakışları tedirginleşti. "Ne demek istiyorsun?"

Aralarındaki mesafeyi kapatarak sol göğsünü avuçlamak için uzandı. Lily onun dokunuşuyla ortaya çıkan şimşeğin kusursuz cızırtısıyla sıçradı. Göğüs uçları gergin bir şekilde canlanınca sarsılarak geri çekildi ve telaşla arkasını dönerek kapıya doğru uzandı.

Heath sözünü esirgemedi arkasında durup onu vücuduna doğru çektiğinde kolu kavramıştı. Giysilerinin içinde bile Heath'in kalçalarının sıcaklığını bacaklarının arkasında hissetti.

Sesi kaba bir mırıltıya dönüştü. "İddiamı kanıtlayayım mı, tatlı Lily?"

"Hayır, yapma-"

"Sanırım yapmalıyım." Kendini onun bedenine göre şekillendirdi ve içinde bir sıcaklık dalgası tetikledi. "Seni tam buraya götürebilirim, bilirsin... arkadan, böylece yüzünü görmek zorunda bile kalmam."

Heath eteklerini kaldırdığında Lily kaskatı kesildi, çıplak kalçalarında aniden gelen serin hava öpücüğünü hissetti. Heath'in böyle çirkin davrandığına inanamıyordu. Bir kilisede sevişmek skandal olurdu.

Adamın kötülüğü onu şok etmişti ama soğukluğu daha da şok etmişti. Yine de geri çekilecek gücü yoktu ve adamın elleri kalçalarının üzerinde yumuşakça kayarken, dizleri bacaklarını ayırdığında bile sessiz kaldı.

Parmakları uyluğunun iç kısmına doğru ilerleyip ipeksi kıvrımlarını okşadığında ise Lily'nin nefesi kesildi ve uzun, güçlü parmakların kendisini okşadığını hissedince midesi sıkıştı. Adam kızın cinsel organının tomurcuğuna dokunduğunda Lily dişlerini sıktı ve onu arzulayan yanıyla savaştı. Onu bu kadar çok istemesi utanç vericiydi.

Sonra yavaşça bir parmağını içine kaydırды ve neredeyse dizlerinin bağı çözülüyordu. Çaresizce ona doğru geri itildi, ihtiyaç iniltisini bastırmak için çenesini kilitledi, eli sanki hayatı buna bağılmış gibi kapı kolunu kavradı.

Yine de haklıydı, diye fark etti Lily zihninin uzak bir köşesinde. Cinsel zevk yeterli değildi. Onun dokunuşu kopuk, tutkusuz ve hesaplıydı. Özlediği şefkatli sevgiliye hiç benzemiyordu.

Tekrar konuştuğunda sesi yine aynı uzaklıktaydı. "Her şeye rağmen seni bu şekilde alacağımı sanmıyorum. Görüyorsun ya meleğim... tek istediğim isimsiz, yüzsüz bir seks olsaydı, herhangi bir kadın işimi görürdü."

Heath parmağını Lily'den çekerek eteklerinin düşmesine izin verdi. Lily hayal kırıklığı ve utançla ürperdi, ama görünüşe göre

onunla işim bitti.

Dudakları kulağını bulurken vücutunu onunkine bastırmaya devam etti. "Sana zevkten çığlıklar attırabilirim, Lily. Ama sonunda sadece bedenlerimiz birbirine bağlı olacak. Benim istediğim senin kalbin ve aklın. Senin ruhun."

Göğsünde keskin bir sızı artarken, gözlerinin arkasından saçma sapan yaşlar süzölüyordu. Ağlamak istemediği için dudağını sertçe ısırđı, ama Heath devam etti, sesi sert ve alçaktı.

"İstediğim *sensin* Lily," diye tekrarladı. "Başka bir sevgiliyi değil. Başka bir kadın değil. Başka bir eş değil. Ama dileğini yerine getirmeye niyetliyim. Seni kovalamaktan ve kafamı diktiğin duvarlara vurmaktan bıktım. Benimle evlenmeyi kabul etmediğin sürece, senden uzak durmaya niyetliyim."

Elleri kadının omuzlarını hafifçe kavrayacak şekilde uzanarak onu kapıdan uzaklaştırdı ve kapıyı açarak koridora çıktı. Ama omzunun üzerinden tekrar ona baktı, gözleri gece kadar karanlık ve ateş kadar parlaktı.

"Aramızdaki şey eşsiz ve çok nadir Lily. Sadece bir aptal bunu bir kenara atar. Seni asla aptal yerine koymadım ama belki de yanılmışımdır."

Onu orada dikilmiş, arkasından bakarken bıraktı. Eğer onu sarsmış olsaydı daha fazla sinirini bozamazdı. Kendini sersemlemiş, dehşete düşmüş ve perişan hissetti.

Ki bu son derece aptalcaydı. Heath onu incitecek güce sahip olmamalıydı. Ama o çekip gitmişti, diye kabul etti Lily, gözlerinin arkasında yaşların sıcak sızısını hissederek.

Zayıflığının farkına vararak, öfkeyle ıslaklığa doğru koştu. Annesinin sık sık yaptığı gibi bir erkek için ağlamayacaktı. Aslında ağlaması için hiçbir neden yoktu. Bu bir

tam olarak istediği, Şeydi! Heath'in onu tamamen yalnız bırakmasını.

Onun evlilik teklifini reddetmekte haklıydı; Şüpheli aşk beyanlarını reddetmekte haklıydı. Karnına keskin bir ağrı saplandığını inkâr edemezdi ama onu sevmeye sürüklenmesine izin verirse çok daha kötü bir acıyla karşılaşacaktı.

Gözlerini son bir kez silen Lily titrek bir nefes aldı ve Basil'i aramak üzere odadan .

"Hangi cehennemdeydin?" diye sordu onu dışarıda, revakta bulunduğunda. "Bana yanında kalmamı söylemiştin-"

"Boş ver, lütfen beni eve götürür müsün?"

Bakışları daraldı. "Sorun ne Lily? *Ağlıyor* muydun?"

"Evet, çünkü kız kardeşimi kaybettiğim için üzgünüm. Ama yanlış bir Şey yok.
Gerçekten de her Şey son derece mükemmel."

Pansiyona dönerken yol boyunca kendi kendine bunu söyleyip , bir an bile kendini buna inandıramadı.

Ancak içeri girdikleri anda Lily duygusal karmaşasından sıyrıldı.

Ellen telaşla yanına geldiğinde bir Őeylerin ters gittiğini fark etti. Görünüşe göre oda hizmetçisi onun gelişini bekliyordu.

"Oh, Bayan Loring, Bayan Delee sizi görmek istiyor!" "Sorun nedir,

Ellen?" Lily biraz telaşla sordu.

"Tam olarak bilmiyorum ama sanırım Bayan Irwin'le bir ilgisi var."

"Bayan Delee nerede?"

"Üst kattaki oturma odasında."

"ona gideceğim," dedi Lily ve hızla arkasını dönerek.

Basil'in peşinden merdivenleri hızla çıktı. Oturma odasına ulaştığında Chantel'i ellerini ovuştururken, Fleur'u da yerde volta atarken buldu. Başka bir perişan kadın da kanepeye oturmuş, yüzü gözyaşlarıyla lekelenmişti.

Fanny'nin şifonyeri, Joan Tait, Lily içeri girdiğinde fark etti.

"Tanrı'ya şükür buradasın, Lily!" Chantel haykırırken, Fleur'un kafası bir anda yukarı kalktı.

"Lord Claybourne nerede, Lily?" Fleur aceleyle sordu. "Ona hemen ihtiyacımız var!"

"Neden?" Lily şaşkınlıkla Fleur'dan Chantel'e ve tekrar Chantel'e bakarak sordu. "Ne oldu böyle?"

"O alçak O'Rourke Fanny'yi kaçırdı ve onu kurtarmak için Claybourne'a ihtiyacımız var!"

On Sekizinci Bölüm

Bir soyluya göre Lord Claybourne son derece korkusuz ve cüretkâr, hatta kahramandır.

-Lily'den Fanny'ye

"Fanny'yi mi aldı?" Lily tekrarladı, midesi dehşetle sıkışıyordu.

"Evet," diye cevap verdi Chantel kısık sesle. "O şeytan onu güpegündüz kaçırdı. Tait her şeyi gördü."

Lily telaşını kontrol etmeye çalışarak Fanny'nin şifonyerine döndü. "Bana tam olarak ne olduğunu anlat. Bayan Irwin'in kaçırıldığını gördün mü?"

Joan Tait gözyaşlarını tutamayarak başıyla onayladı. "Evet. Bayan Irwin kısa bir süre önce düğünden dönerken. Bay O'Rourke'un arabası evin önündeki sokakta bekliyordu, arabanın kapısı açıldığında onu üst kattaki bir pencereden gördüm. Sonra iki iri yarı uşak dışarı fırladı ve Bayan Irwin'i içeri itti ve araba gözlerimin önünde uzaklaştı."

"Kendi isteğiyle gitmedi mi?" Lily emin olmak isteyerek sordu.

"Hayır, Bayan Loring. Yardım için bağırdığını duydum."

Basil öfkeyle yumruklarını sıktı. "O piç kurusu. Eğer ona zarar verdiyse, yemin ederim onu öldüreceğim."

Lily de benzer bir duygu hissetti. Mick O'Rourke'un şu anda Fanny'ye ne yapıyor olabileceğini hayal ederken içinde korku ve öfke savaşıyordu.

an. "Bu ne kadar zaman önceydi, Tait?"

"Belki yirmi dakika. Doğrudan buraya geldim, başka nereye gideceğimi bilemedim."

Şifonyer yeniden ağlamaya başladığında Chantel rahatlatıcı bir şekilde omzunu sıvazladı. "Kesinlikle doğru olanı yaptın. Lord Claybourne yardım edecektir."

"Claybourne'u beklemeyeceğim," dedi Basil ve topuğunun üzerinde dönerek kapıya yöneldi.

"Basil, dur!" Lily haykırdı. "Yarı yolda bırakıp gidemezsin. Bir plana ihtiyacımız var."

"Planım O'Rourke'u bulup ciğerini sökmek."

Lily öfkeyle düşünerek başını salladı. "Haklılar. Lord Claybourne bize yardım edebilir." Gerçi daha bir saat önce yaşadıkları hiddetli ayrılıktan sonra onun kendisine yardım etmeye *istekli* olacağından emin değildi. Ama Heath'in O'Rourke'la başa çıkma konusunda kendisinden ve Basil'den daha yetenekli olduğunu biliyordu.

Belli ki Basil aynı fikirde değildi. "*Sen* git onu getir Lily. Ben Fanny'yi bulmak için O'Rourke'un oyun cehennemine gidiyorum."

"Onu oraya götürecek kadar saf olmayacaktır. Fanny'nin arkadaşlarının onu ilk arayacakları yerin orası olduğunu bildiği halde."

"Ama başlamak için en iyi yer orası," diye ısrar etti Basil. "Claybourne'u bul ve benimle orada buluş. Fanny'yi o şeytanın pençesinden kurtarmak istiyorum," diye homurdanarak odadan çıktı.

Lily, Basil'in muhtemelen atını almak için mews'e gideceğini tahmin etti, bu yüzden Heath'i bulmak ona kalmıştı-

Fleur'a hızla, "Arabana ihtiyacım var," dedi.

Joan Tait başını kaldırdı. "Caddede bekleyen bir at arabam var, Bayan Loring. Onu alırsanız daha hızlı olur."

Lily, Basil'in peşinden hızla gitmeden önce, "Teşekkürler, gideceğim," dedi.

Lily aceleyle merdivenden inerken, önce Heath'in evine gitmeye karar verdi. Eğer orada değilse, daha sonra erkek kulüplerini araştıracaktı. Ya da belki Marcus'la birlikte olabilirdi, bu sabahki düğünden sonra hâlâ kutlama yapıyordu.

Lily kısa bir süre sonra Heath'in Bedford Meydanı'ndaki malikânesinin zarif ve heybetli olduğunu keşfetti. Claybourne'un kâhyası daha da görkemliydi ve Lily kendini tanıtarak markiyle konuşmak istediğinde ona mağrur bir ifadeyle baktı.

Lily, bir bekârın evine uğramanın genç bir bayan için oldukça ahlaksızca olduğunu biliyordu, özellikle de yüz hatlarını gizlemeye yardımcı olacak bir peçe takmıyorsa. Ama acil ses tonu kudretli hizmetkârı etkilemiş olmalıydı ya da belki de onun adını tanımıştı, çünkü onu hemen kabul etti ve kendisi Lord Claybourne'u aramak için izin isterken ona bir oturma odası gösterdi.

Heath birkaç dakika sonra ortaya çıktı, Lily'yi çok rahatlattı.

"Tanrıya şükür," diye mırıldandı, onu gördüğüne ne kadar sevindiğinin farkındaydı. Ceketini ve kravatını çıkarmıştı ama hâlâ resmi düğün kıyafetlerini giyyordu.

Yüz ifadesi önce şaşkıındı ama Lily ona Fanny'nin O'Rourke tarafından kaçırıldığı iddiasını hızlıca anlatınca yüzü karardı.

"Onu uyarmıştım..." Heath tehlikeli bir şekilde, çenesinde bir kasın titreştiğini söyledi.

"Basil onun yerini öğrenmek için O'Rourke'un kulübüne gitti ama her şey boşa gidebilir. Lütfen Heath, Fanny'yi kurtarmamıza yardım eder misin?"

O baktı sabırsız at onu İstek. "İhtiyaç sen Hatta sorabilir miyim?" Aniden döndü ve odadan dışarı çıktı.

"Nereye gidiyorsun?" Lily aceleyle arkasından gitti.

"Birkaç silah almaya."

"Bekleyen bir hack var."

"Güzel. Bu beni kendi arabamı koşturma zahmetinden kurtaracak. Git beni orada bekle, Lily."

Tereddüt etmediği için minnettar olan Lily itaat etti ve kulübeye döndü. Birkaç dakika içinde Heath ortaya çıktı. Ceketini giymişti ama kravatı hâlâ yoktu. Lily'nin içinde tabanca olduğundan şüphelendiği iki küçük çanta ve onunla yaptığı eskrim dersinden tanıdık gelen uzun bir çanta taşıyordu.

Arkasında, at arabasının arka tüneğine tırmanan iki iri yarı uşak vardı.

Heath içeride Lily'ye katılırken, "Takviye kuvvetler," dedi kaba bir sesle.

Heath çantaları açınca gördü ki, küçük kutularda gerçekten de birbirinin eşi tabancalar vardı, ama daha uzun olanın içinde Heath'in maçlarında kullandığı düğmeli alıştırma folyoları yerine son derece keskin rapierler vardı.

Bond Sokağı'na giderken Heath silahların her birini dikkatle doldurup hazırladı. Çenesi öfke içindeydi ve yolda çok az konuştu.

Lily onun sessizliğinin kendisini rahatsız etmesine izin vermemeye çalıştı. Fanny için bu kadar endişelenirken Heath'in uzaklığı üzerinde durmasına izin veremezdi.

Araç sonunda yavaşlayıp O'Rourke'un oyun kulübü olması gereken yüksek bir tuğla binanın önünde durduğunda, "Seninle gelmek istiyorum," demek için kendini zor tuttu.

Heath tereddüt etti ama sonra sertçe başını salladı. ", ama liderliği bana bırakacaksın."

Ancak arabadan daha yeni inmişlerdi ki, ön giriş kapısının yakınlarından gelen bağırışları duydular. Lily'nin kalbi, Basil'in oyun cehenneminden kararsızca dışarı atıldığını görünce yerinden fırladı. Kapı arkasından çarparak kapanırken, Basil kısa merdivenlerden yuvarlanarak kaldırıma bir yığın halinde düştü.

Lily korkuyla soluyarak ona doğru koştu ama kalkmasına yardım etmesi gerekmedi. Onun yerine Basil ayağa fırladı, yumruklarını öfkeyle sıkmış, giriş kapısına doğru bakıyordu. Gözü morarmış, burnu kanamıştı ve çok öfkeliydi.

Kulübe geri dönecekti ama Heath sakinleştirici elini omzuna atarak onu engelledi. "Orada dur, Eddowes. Tabancalar yumruklardan çok daha ikna edici olabilir."

Heath'in elindeki dolu silahı gören Basil omuzlarının çökmesine izin verdi. "Fanny orada değil, O'Rourke da öyle. Ama kanlı çürükleri onun nereye götürüldüğünü söylemiyor."

Heath, "Belki bana söylerler," diye karşılık vererek kapıya yöneldi.

Lily de hemen onun peşinden gitti. Arkadaşının yediği dayak içindeki öfke ateşini alevlendirmişti ve O'Rourke ile yarıdakçılarını çıplak elleriyle boğmaya hazırdı.

Heath kapıyı çaldığı anda kapı açıldı. Orada duran iri yarı adam kaşlarını çatmış, sanki Basil'in geri dönmesini bekliyormuş gibi tehditkâr bir tavırla yumruklarını kaldırmıştı. Ama doğrudan göğsüne doğrultulmuş bir tabanca görünce gözleri irileşti.

Heath, Lily'ye dönerek ceketinin cebinden bir mendil çıkardı ve ona uzattı. "Neden Bay Eddowes'a arabaya kadar eşlik etmiyorsun?" diye önerdi. "Fazla kalmayacağımı sanıyorum."

Sonra kapıcıya ölümcül bir gülümsemeyle bakarak tabancayla bir işaret yaptı. Hizmetçi dikkatle geri çekildi ve Heath içeri girip kapıyı arkasından sessizce kapattı.

Basil intikamının engellenmesine duyduğu öfkeyle hemen söylenmeye başladı. Lily de aynı şeyi yapmak istiyordu ama Basil'in tekrar içeri girmesini ve hırpalanmış yüzüne daha fazla zarar vermesini engellemeyi daha çok istiyordu.

Heath'in bu meseleyi halledeceğine güvenilebileceğini söyleyerek Basil'i tekrar kulübeye soktu, sonra da peşinden içeri girdi. Yine de Heath için endişelenmeye devam ediyordu. Silahlı olsa bile, o zalimlerle tek başına yüzleşirken nasıl bir tehlike içinde olabileceğini düşünmekten nefret ediyordu.

Sonraki bitmek bilmeyen beş dakika boyunca Lily bir yandan vagonun penceresinden dışarı bakıyor, bir yandan da arkadaşının burun kanamasını durdurmak için mendilini uzatıyor, bir yandan sessizce endişeleniyor, bir yandan da Basil'i Lord Claybourne'un Fanny'nin nereye götürüldüğünü bulmayı başaracağı konusunda rahatlatmaya çalışıyordu.

Güveni kısa sürede ödüllendirildi. Heath ortaya çıktığında yara almamıştı. Şoföre yolu tarif ettikten sonra Lily ve Basil'in karşısına oturdu.

"O'Rourke'un uşaklarını bana nerede bulunabileceğini söylemeleri için ikna ettim," diye açıkladı Heath, at arabası ilerleyip hızlı adımlarla ilerlerken. "Görünüşe göre yakın zamanda Marylebone'da özel bir konut inşa etmiş ve dün birkaç hizmetçisini evi yerleşime hazırlamaları için oraya göndermiş. Önümüzdeki birkaç gün boyunca burada olmayacakmış."

Lily, Marylebone'un Londra'nın hemen kuzeyinde, Heath'in kendi evinden çok da uzak olmayan bir semt olduğunu biliyordu.

"Yani Fanny muhtemelen orada mı tutuluyor?" diye

sordu. "Bu makul bir varsayım gibi görünüyor."

"Onu nasıl kurtaracağız?" Basil talep etti.

Heath dikkatini genç adama çevirdi. "Bunu benim halletmeme izin vermeni tercih ederim."

Basil'in çenesi sertleşti. "Hayır lordum, bunu yapamam. Ben boş boş dururken Fanny'ye bir zarar gelirse kendimi asla affedemem." Sesi kaba bir fısıltıya dönüştü. "O piçin şimdiye kadar onu vahşice öldürebileceğini bilmek yeterince kötü."

Heath acımasızca, "Eğer öyleyse, bunun bedelini ödeyecek," dedi. "Ama terzinin gördüklerini bir kaçırılma olayıyla karıştırmış olma ihtimali de var."

"Zayıf bir olasılık," diye mırıldandı Lily. "O'Rourke'un gerçek bir kötü adam olması çok daha muhtemel."

Heath, "Katılıyorum," diye cevap verdi. "Bu yüzden yeterli önlemleri alacağız. Evin sakin bir mahallede olduğu söyleniyor, bu yüzden sokağın aşağısında bir yerde durup yaya olarak ilerleyeceğiz. O'Rourke'u gelişimizden haberdar etmeye gerek yok."

Basil kaşlarını çattı. "Ama sadece ön kapıyı çalmayı mı kastediyorsunuz?"

Heath kuru bir sesle, "Bir eve girmenin olağan yöntemi budur," dedi. "Gerçi bu sefer kapıyı çalmayı düşünmüyorum. İçeri girip onu gafil avlamak "

"Ya kapı kilitliyse?" "O zaman

bir pencere kırarım."

"O'Rourke'un Fanny'yi koruyan bir ordu kurabileceğinin farkında mısın?" Lily uyardı.

Heath, "Doğru," diye karşılık verdi. "Öyleyse içeri silahlı gireceğiz. Ben ön tarafa yaklaşacağım ve iki uşağım da kaçış yollarını kesmek için diğer çıkışları tutacak."

Basil hâlâ şüpheli görünüyordu. "Sanki bir öğleden sonra ziyaretine gelmişsiniz gibi elinizi kolunuzu sallayarak eve inanmıyorum."

Heath sakinleştirici bir kaş kaldırdı. "Ateş ederek patlamamızı mı tercih edersin? Bu masum seyircilerin, belki de Fanny'nin kendisinin yaralanmasına yol açabilir."

Tartışmasının bilgeliği Lily'ye galip geldi ve Basil bile sonunda yavaşça başını salladı.

"Nasıl isterseniz lordum, ama yardım etmek istiyorum,"

diye ısrar etti. "Ben de öyle," diye karşılık verdi Lily.

Heath uzun bir süre ona bakarken yüzünü buruşturdu. "Cesur ve korkusuz olduğundan hiç şüphem yok tatlım, ama arabada kalmanı tercih ederim. Kendini tehlikeye atabilirsin."

Alaycı sesi onun sözünü kesti. "Senin kahramanı oynaman çok iyi ama ben kadın olduğum için oynayamam öyle mi?"

"Seni incinmiş görmek istemiyorum. Bu düşünce kanımı donduruyor."

Onun bu itirafı karşısında Lily savunmasının yumuşadığını hissetti. Yine de kararlılığından vazgeçmedi. "Heath, Fanny benim arkadaşım ve eğer başı dertteyse onu kurtarmak istiyorum. Geride işe yaramaz bir süs eşyası gibi kalmayacağım. Ayrıca, onu kurtarmak için iki uşağından daha fazlasına ihtiyacın olabilir."

Heath gözlerini kısa bir süre için tavanına kaldırarak içini çekti. ", ama *tam* olarak dediğimi yapacaksınız, her ikisi de

sen."

Lily onun fikrini değiştireceğinden korkarak, "Evet, elbette," dedi hemen. "Basil de öyle." Basil dudaklarını kapalı tutunca Lily dirseğiyle onu dürttü. "Lord Claybourne'un bize söylediği gibi yapacağını söyle."

", yapacağım!" Basil baskı altında kabul etti.

Heath planını açıklarken suratı asık bir sessizliğe gömüldü, ama Lily onun her sözünü dikkatle dinledi, Fanny'yi zaten içinde olabileceğinden daha fazla tehlikeye atmamaya kararlıydı.

Araba yavaşlamaya başladığında Lily'nin midesi düğüm düğüm olmuştu. Geniş bir cadde boyunca, ılık ve zengin olduğu her halinden belli olan bir mahallede ilerliyorlardı. Evlerin çoğu gösterişli malikanelerdi ve yeni oldukları her hallerinden belliydi.

At arabası durduğunda, şoför aşağı atlayarak kapıyı açtı ve yolcularını dışarı çıkardı. "On iki numara hemen ileride, lordum."

Lily'nin bakışları arabacının işaret parmağını takip etti. İşaret ettiği zarif teras evi pırıl pırıl beyaz sıvadan inşa edilmişti. Klasik dekorasyonu ve Korint sütunları, Prens Regent ve diğer zengin aristokratlar için sık sık evler ve parklar tasarlayan mimar John Nash'in eseri olduğunu ilan ediyordu.

şoförün verdiği bilgileri sert bir baş hareketiyle onaylayan Heath, dolu tabancaları iki uşağına, bir diğerini Basil'e verdi ve sonucusunu kendine sakladı. Lily pırıl pırıl parlayan bir meğle silahlanmıştı. Lily daha önce Heath'in seçimine karşı çıkmaya çalıştığında, Heath onu arabada bırakmakla tehdit etmiş, bir meğle kendini tek atımlık bir tabancadan daha iyi savunabileceğini ve direnişle karşılaşırlarsa onu koruma konusunda endişelenmek istemediğini söylemişti.

Lily'nin her zaman onun arkasında, daha güvenli bir yerde kalacağına söz vermekten başka çaresi yoktu.

Hizmetçileriyle Basil'in sessizce uzaklaşmasını bekledi, evin yanlarına ve arkasına gizlice yaklaşmak niyetindeydi. Sonra gizlice Heath'i ön girişe kadar takip etti.

Büyük bir şaşkınlıkla ön kapının kilitli olmadığını gördü. Lily, O'Rourke'un bu kadar çabuk bir misafir beklemediğini tahmin etti.

Heath sessizce geride durmasını işaret ettikten sonra kapıyı yavaşça açtı. Heath'in omzunun üzerinden bakmak için başını eğdiğinde giriş holünün ıssız olduğunu gördü.

Ama Heath içeri adımını atar atmaz sol tarafından bir bağırış duyuldu. Lily davetsiz misafirlerinin fark edildiğini anladı, çünkü O'Rourke gerçekten de nöbetçiler koymuştu.

Kaslı, iri yarı bir adam koridordan aşağıya, yumruklarını savurarak Heath'in üzerine yürüdü ama Lily'nin dikkati yukarıya, merdivenin başına çekildi.

"Heath, yukarıya!" diye bağırdı bir an sonra ikinci bir vahşi tabancasını doğrudan Heath'e doğrultup ateş etti.

Onun için duyduğu korku boğazına düğümlendi, ama Heath vurulmamak için tam zamanında geri sıçramayı başardı. Kurşun vızıldayarak yanından geçip başının yanındaki duvara zararsız bir şekilde saplandı ve Lily'nin içini rahatlattı.

Heath'in kendi nişancılığı çok daha isabetliydi. Tabancasını ateşleyerek üst sahanlıkta duran zalimi vurdu. Adam acı dolu bir çığlık attı ve dizlerinin üzerine çöküp merdivenlerden aşağı yuvarlanmadan önce omzunu tuttu.

Patlamalar kulaklarında yankılanırken Lily meçini sıkıca kavradı ve Heath'in peşinden giriş holüne doğru ilerledi. O sırada solundaki vahşi ona neredeyse ulaşmıştı. Heath darbeye hazırlandı ama muhafız ona doğru hızla ilerledi.

İki adam da yere yıkılırken Lily irkildi, Heath'in boş tabancası parkenin üzerinde sıçradı. İri yarı adam dizlerinin üzerine çöküp güçlü yumruklarını Heath'in yüzüne savurduğunda, Heath yana yuvarlanıp ayağa fırladı. Muhafız da aynısını yaptı ve tüm gücüyle saldırdı; ancak bu kez Heath kendini savunmak için saldırıya kendi darbeleriyle karşılık verince, onun darbeleri de karşılık buldu.

Barut dumanı gözlerini yakarken Lily mızrağını kaldırdı ve ileri atıldı, yapabiliyorsa Heath'e yardım etmek istiyordu. Ama onu tehlikeye atmadan saldırma fırsatı yoktu; çok hızlı hareket ediyorlardı.

İki adamın fiziksel egemenlik için vahşi bir mücadele içinde birbirlerini yumruklamalarını izlemek zorunda kalmak endişe vericiydi.

Bu ürkütücü dansın biteceğine dair hiçbir işaret yoktu. Her iki adam da yumruklaşırken, bıçaklanırken ve dövüşürken zor nefes alıyordu. Sonra güçlü bir yumruk Heath'in elmacık kemiğine çarptı, başını geriye attı ve neredeyse ayaklarını yerden kesecekti.

Lily haykırdı, sanki darbe *ona* çarpmış gibi hissediyordu. Sonra garip bir şekilde zaman yavaşlar gibi oldu. Yeniden on altı yaşındaydı ve babasının yumrukları annesine saldırırken korkudan sersemlemişti. Nefes alamıyordu, kalbi dehşet içinde çarpıyordu.

Ama artık o çaresiz kız değildi. Kendini silkeleyen Lily hiddet ve öfkeyle dolu bir çığlık atarak mızrağını savurarak muhafıza doğru hamle yaptı. Adam irkilerek başını çevirdi ve tehdidi aramaya başladı.

Dikkatinin dağılması Heath'e ayağa kalkması için gereken zamanı verdi. Küfürler mırıldanarak şiddetli saldırıya geçti ve muhafızın yüzüne hızlı darbeler indirdi. Şanslı bir tanesi vahşiyi yere düşürdü ve adam acı içinde homurdanarak sertçe yere yığıldı.

Tam o sırada Lily evin arka tarafında bir yerden gelen patlayıcı bir silah sesi duydu. Bir an için dondu kaldı.

Bir an daha, talimat almak için Heath'e baktı.

"Git!" diye bağırdı ona, rakibi bir feryatla ayağa fırlarken.

Lily itaat etti. Heath'in hâlâ muhafızla uğraşması gerekiyordu ama Basil'in başı Fanny gibi büyük belaya girebilecekken o bu savaşı kazanabilirmiş gibi görünüyordu.

Arkadaşları için duyduğu korku Lily'yi koridorda evin arka tarafına doğru koşmaya itti. Daha çalışma odası gibi görünen bir yere varmadan kavgaya sesleri duydu.

Kayarak durdu ve kapı aralığından manzarayı inceledi. Havadaki silah dumanı kokusu Basil'in O'Rourke'a ateş ettiğini ve ıskaladığını, ama sonra iki adamın yumruk yumruğa geldiğini gösteriyordu.

Basil bir kez daha mücadelenin en kötüsünü yaşıyordu, yumruklarını O'Rourke'a doğru çılgınca savururken Fanny bir elini ağzına götürmüştü, dehşet içinde onu izliyordu.

Lily harekete geçmeden O'Rourke, Basil'in çenesine sertçe vurarak onu odanın ortasına savurdu. Basil meşe masaya çarpıp keskin bir çığlıkla yere yığıldığında, O'Rourke çırpınan Fanny'yi açık Fransız kapılarına doğru sürüklemeye başladı.

Kaburgalarını sıkan bir ürpertiyle Lily odaya koştu, peşinden koşarken durması için bağırdı, mızrağını kaldırdı.

Fanny'nin vahşi çığlığıyla irkilen O'Rourke omzunun üzerinden baktı ve onu görünce kaşlarını çatarak yüzünü kararttı. Ama Fanny'yi bırakmadı.

Bunun yerine elindeki en yakın silahı, bronz bir Yunan tanrısı büstünü aldı ve tüm gücüyle Lily'ye fırlattı. Lily ağır nesneden kaçmaya çalışsa da, momentumu onu çok hızlı ileri taşıdı, böylece büst omzuna çarptı.

Acı neredeyse meçini düşürmesine neden oluyordu ama dikkatinin dağılması Fanny'ye onu kaçıranı engelleme fırsatı verdi. O'Rourke'un bacaklarına dolanmak için bir ayağını uzatan Fanny, ona çelme taktı ve sertçe iterek onu tökezleyerek odaya geri gönderdi.

Zekice hareketi Lily'ye dengesini sağlaması için zaman kazandırdı. Mızrağını tekrar kaldırarak O'Rourke'a doğru sertçe savurdu ve kabza muhafazasıyla başının yan tarafına taçlandırmayı başardı. O'Rourke tatmin edici bir gümbürtüyle haliya düştü ve başka bir ses çıkarmadan orada yattı.

Lily rahatlamaktan güçsüz düşerek titreyen Fanny'ye doğru ilerledi ve ona sıkıca sarıldı. Heath odaya girdiğinde ikisi de yarı hıçkırıyor, yarı gülüyordu.

Lily onun güvende olduğunu görünce rahatladı. Yumruk yumruğa dövüştükten sonra hâlâ sert nefes alıyordu ve elmacık kemiğinde kanlı bir yara vardı ama o da tıpkı kendisi gibi savaşının galibi olduğunu kanıtlamıştı.

O anda yanına gidip kollarını ona dolamak ve yaralı yüzünü tedavi etmek istedi ama Fanny'nin ona daha çok ihtiyacı vardı. Arkadaşına tutunan Lily, Heath'in güvende ve sağlam olduğunu görünce kendini bıraktı.

O'Rourke'un endişeli bakışları Fanny'de yara olup olmadığını araştırdığında, Fanny ona kısa bir gülümseme verdi. "Fanny ve ben iyiyiz," dedi O'Rourke'a başını sallamadan önce minnetle. "Kötü adamın aynı şeyi söyleyebileceğini sanmıyorum."

Dikkati başka yöne kayan Heath, O'Rourke'un yüzükoyun yatan bedenine doğru ilerledi ve onu incelemek için eğildi.

Heath, Lily'ye, "Gördüğüm kadarıyla onu

öldürmemişsin," diye mırıldandı. "Hayır," diye itiraf etti.

"Sadece kafatasına biraz vurdum."

"Hatırlat da seninle asla kavga etmeyeyim meleşim."

Cevap veremeden odanın uzak tarafından bir inilti duydu. Basil sersemliğini üzerinden atmaya çalışıyordu.

Fanny onu Lily ile aynı anda fark etti. Kucaklaşmalarından ayrılarak Basil'e doğru yöneldiler, ama Fanny Lily'yi geçerek ona önce ulaştı. Fanny Basil'in yanına diz çöktü, Lily de aynısını Basil'in diğer yanına yaptı ve Heath onun arkasında durdu.

Basil gözlerini açtığı anda hepsinin endişeyle kendisine baktığını görünce irkildi ama sonra bakışları Fanny'ye takıldı.

"Fanny... Tanrım, iyi misin?" diye sordu kısık bir sesle.

"Evet," dedi ona yumuşak bir şekilde gülümseyerek. "Doğrusu, ben senden çok daha iyi durumda ."

"O'Rourke?" diye sordu, onun ötesini görmeye çalışarak.

"Şu anda bilinci yerinde değil. Beni ondan kurtardın Basil," diye ekledi Fanny şefkatli bir ses tonuyla.

"Seni zor kurtardım," diye karşılık verdi. "O'Rourke gün ışığını kararttı."

"Beni kesinlikle kurtardın. Onunla dövüştün ve beni almasını engelledin."

Basil çenesini sıktı, belli ki O'Rourke'u alt edemediği için kendine kızgındı. Ama ayağa kalkmaya başladığında, bu çaba bir kez daha inlemesine ve sanki başı ağrıyormuş gibi elini kanlı şakağına götürmesine neden oldu.

"yat," diye ısrar etti Fanny, başını hafifçe kucağına alarak.

Lily'nin kalbi zavallı Basil'e gitti, yüzü kan içindeydi ve gururu incinmişti. Onun dikkatini dağıtmayı umarak, bu fırsatı

Fanny'ye ne sordu. "Tait, O'Rourke'un seni kaçırmış korkuyordu."

Fanny dudaklarını sıkıca bükerek, "Öyle yaptı," dedi. "Beni hazırlıksız yakaladı ve buraya kadar ona eşlik etmem için zorladı."

"Sana zarar verdi mi?" Lily öfkesi yeniden kabarak sordu.

"Kollarımdaki bir iki çürükten başka bir şey yok," diye yanıtladı Fanny. "Ve Mick'in bana zarar vermek istediğine inanmıyorum. Benim için yaptırdığı güzel evi bana göstermek istediğini söyledi...." Odanın etrafındaki lüks dekoru işaret etti. "Burası benim yaldızlı kafesim olacaktı. Mick onunla evlenmeyi kabul edene kadar beni burada tutmayı planlıyordu. Zaten özel bir ruhsatı vardı ve töreni yapması için bir papaza rüşvet vermişti."

"O piçle evlenemezsin!" Basil öfkeyle haykırdı.

Fanny ona şefkatle bakarken alnını hafifçe okşayarak, "Güven bana, yapmayacağım," diye güvence verdi.

Onun bakışı karşısında sersemlemiş görünen yaralı Basil uzanıp elini onun ensesinde kavradı ve uzun, beklenmedik bir öpücük için ağzını kendi ağzına doğru çekti.

Fanny bir an dondu, sonra şaşırtıcı bir acelecilikle baskıya geri döndü ve Basil'in yarılan dudağından acı içinde irkilmesine neden oldu.

Telaşla geri çekildiğinde, alışılmadık bir şekilde telaşlanmış görünüyordu.

"Beni affedin," diye mırıldandı Basil, yüzü kıpkırmızı olmuştu. "Bunu yapmamalıydım."

Bu şefkatli anın etkisinde kalan Lily, Heath'in uzanıp mızrağını ondan almasına şaşırdı. Ama O'Rourke bilincini yeniden kazanıyor gibiydi.

Ayağa kalkarak Heath'i yüzüstü yatan adamın yanına kadar takip etti.

Heath tek dizinin üzerine çöktü ama O'Rourke'u uyandırmak için omzunu dürttüğü sırada mızrağının ucunu aralarında tuttu. Bir süre sonra O'Rourke yavaşça gözlerini açtı ve bir dirseğinin üzerinde kendini yukarı itti.

Başını halsizce sallayarak gözlerini Heath'e dikti, ama sonra Lily'yi gördü ve ona nefret dolu bir bakış fırlattı. "O şeytanın beni öldüreceğini biliyordum."

Heath'in acımasız gülümsemesinde hiç eğlence yoktu. "Pekâlâ olabilirdi. Ve sen de uyarımı dikkate almayarak aptallık ettin."

"Oh, dikkate aldım, lordum. Fanny'ye sahip olabileceksem ölme riskini göze almaya değer diye düşündüm."

Odanın öbür ucunda, Basil'in başını hâlâ kucağında tutan Fanny'ye bakarken dudaklarını acı acı büktü. "Onun mantıklı düşünmesini sanmıştım. Evlendiğimizde beni seveceğini düşünmüştüm." O'Rourke bir süre daha Fanny'ye uzun uzun baktı ve sonunda yüzünde acı dolu bir ifadeyle kaçırıldı. "Ama yanıldığımı görebiliyorum."

Heath bakışlarını O'Rourke'a odakladı. "Ona bir daha elini sürersen sonuçlarına katlanacağını söylemiştim, hatırladın mı?"

Yüzünü buruşturan O'Rourke onun bakışlarına karşılık verdi ve isteksizce başını salladı. "Evet, öyle yaptın. Peki şimdi benimle ne yapacaksın?"

"Seni yetkililere teslim edeceğim. Asılmazsanız şanslısınız, ama belki de sadece Newgate Hapishanesi'ni boylarsınız."

Mızrağını Lily'ye veren Heath, O'Rourke'u ayağa kaldırdı ve kendi kravatıyla adamın ellerini bağlamaya başladı. O'Rourke yine de direnmedi. İçindeki tüm mücadele bitmişti.

Heath sözlerini bitirdiğinde Lily'ye döndü ve alçak sesle, "At arabasını alıp Fanny ve Eddowes'u eve bırakmalısın," dedi.

"Ne yapacaksın?" diye sordu.

"O'Rourke'un arabasına el koyacağım ve ona karşı suçlamalarda bulunmak üzere Bow Street Sulh Mahkemesi'ne kadar eşlik edeceğim."

". "

Bakışları yer değiştirdiğinde, içinden bir dehşet duygusu geçti. Heath'in yanağı, rakibinin etli yumruğunun açtığı yaradan dolayı hâlâ kanıyordu.

"Heath, yaralanmışsın. Yanağın..."

Elini nazikçe adamın yüzüne doğru kaldırdı ama adam dokunmaktan kaçınarak geri çekildi. "Önemli değil."

Tam o sırada iki hizmetkârı ortaya çıktı ve lord hazretlerinin vurduğu adam da dâhil olmak üzere tüm saldırganların kaçtığını bildirdi. Üstün bir güçle karşılaştıklarında patronlarını terk etmişlerdi.

Heath uşaklara emir verdi, onlar da mahkûmu odadan çıkardılar. Başını öne eğen O'Rourke Fanny'ye bakmadı bile, ama Fanny güzel yüz hatlarında öfke ve hüznün garip bir karışımıyla onun geri çekilişini izledi.

O'Rourke gittikten sonra Lily dikkatini Heath'in yaralı yanağına verdi. Aşağı uzanarak soluk yeşil ipek elbisesinin eteklerini kaldırdı -o sabah Roslyn'in düğününde giydiği ve şimdi Basil'in kanıyla lekelenmiş olan şık elbisenin aynısı- ve kombinezonundan bir şerit yırttı.

"Al," dedi, çarşafı Heath'in yüzüne doğru kaldırarak. "Mendilini vermişsin."

Kadının şaşkınlığı karşısında Heath, sanki onun dokunuşuna dayanamıyormuş gibi aniden geri çekildi. Yine de ondan bir parça aldı ve yarasına bastırdı. "Eddowes'la ilgilen, Lily. Senin şefkatine daha çok ihtiyacı var."

Heath'in soğuk sesi onu şaşırtmıştı. Lily kendi duygusal karmaşasını gizlemeye çalışarak Heath'e sessizce baktı: Ona çok ihtiyacı olduğu bir anda, hiç sorgulamadan ve duraksamadan yardım etmeye istekli olduğu için minnettarlık. Arkadaşını kurtarmak için hayatını tehlikeye attığı için huşu. Nispeten zarar görmeden kurtulduğu için rahatlama. Karşı karşıya kaldıkları tehlikenin verdiği sinir. Soğukluğu yüzünden acı.

Bir kalp atışı kadar bir süre, Heath'e daha fazla bir şey söylemek isteyerek orada garip bir şekilde durdu. Ama Heath başıyla onaylar onaylamaz dönüp hizmetkârlarını takip ederek odadan çıktı ve Lily'yi arkasından bakakaldı, sanki az önce kalbine yakın bir yerden göğsüne güçlü bir darbe almış gibi hissediyordu.

On Dokuzuncu Bölüm

Onu kaybetmenin bu kadar acı vereceğini hiç düşünmemiştim.

-Lily'den Fanny'ye

Endişeden ne yapacaklarını bilemeyen Fleur ve Chantel, Fanny'nin sağ salim eve dönmesine çok sevinirken Basil'in başına gelenler karşısında dehşete düştüler. Yaşlı fahişeler Fanny'nin üzerine titrediklerinden daha fazla Basil'in üzerine titreyerek ikisini de rahat oturma odalarına yerleştirdiler ve Basil'i yastık, sıcak çay ve bol miktarda konyakla güçlendirdiler.

Basil onların şımartmalarından utanmış gibi görüldüğünde, Fanny onun bakımını üstlendi, yaralarını yıkayıp tedavi etti ve sağ elini kendisi sardı.

Fanny'nin şefkatli ilgisine daha büyük bir metanetle katlanıyordu ama yine de onun ilgisinden dehşete düşmüş gibiydi. Şüphesiz Lily, fiziksel yaralarının onu Fanny'nin gözünde zayıf gösterdiğini düşündüğünden şüpheleniyordu, her ne kadar o ve Kıbrıslılar onun kahramanlığını defalarca övmüş olsalar da.

Lily de Basil'le son derece gurur duyuyordu, ama o anda hayranlığını dile getirmekte o kadar başarılı değildi; bunun nedeni kısmen, tehlikeyle burun buruna geldikleri için sinirlerinin hâlâ gergin olması, Heath'in onun uğruna hayatını tehlikeye attığını gördükten sonra duygularının hâlâ sarsılmasıydı. Onu tekrar görmeyi, iyi olduğuna dair içini rahatlatmayı çok istiyordu. Yine de şu anki tedirginliğinin daha da büyük bir nedeni olduğunu biliyordu. Gerçek şu ki, ayrılma şekillerine katlanamıyordu.

Lily hem kendisinin hem de Basil'in dikkatini daşıtmak için öğleden sonrasının geri kalanında ona eşlik etti, Byron'ın son epik şiiri *Chillon Tutsağı*'nı okudu ve o skandal lordun yurtdışındaki son maceraları hakkında yarım ağızla tartışmaya girişti, bir yandan da hissetmediğı bir ilgi varmış gibi davrandı. Ama Heath'in yakında geleceğini umarak gözünü kapıdan ayırmıyordu.

Ancak o akşam Fanny'yi kontrol etmek ve O'Rourke'un tutuklanıp hapse atıldığını bildirmek için nihayet pansiyona geldiğinde, Fanny onunla özel olarak konuşmak istediğinden Lily'nin onunla yalnız kalma şansı olmadı.

Oturma odasından birlikte çıktılar ve Fanny geri döndüğünde Heath yanında değildi.

"Lord Claybourne çoktan gitti mi?" Chantel hayal kırıklığına uğramış bir sesle sordu. "Ama biz ona teşekkür edebilmek için akşam yemeğine kalmasını rica etmek istedik."

"Evet, lord hazretleri gitti," diye cevap verdi Fanny. "Özürlerini iletmemi söyledi ama ilgilenmesi gereken bir işi varmış."

Lily midesinin daha da bulandığını hissetti. Heath'in neden veda bile etmeden gittiğini çok iyi biliyordu: çünkü ondan kaçıyordu.

Yaptıklarının ne kadar akıllıca olduğunu düşünmeden, oturduğu yerden fırlayarak onun peşinden gitti.

Lily birinci katın sahanlığına ulaştığında giriş holünde ondan hiçbir iz olmadığını gördü ve hızla merdivenlerden inerek ön kapıyı açtı.

Adamın arabasına tırmanmak üzere olduğunu fark edince rahatladı. Ona seslendiğinde uzun bir süre donup kaldı ve sonunda dönüp yavaşça ona doğru yürümeye başladı. Uzaktan bile adamın yüzünün tamamen kapalı olduğunu görebiliyordu, bu hiç de iç açıcı bir işaret değildi.

Lily merdivenlerden hızla inerek kaldırım boyunca ilerledi, böylece arabacı ve uşakların duyamayacağı bir yerde, yarı yolda buluştular. Heath onun önünde durduğunda, yüzündeki ifadenin uzaklığı Lily'yi ürpertti.

Lily çaresizce ona bakıyor, gözlerindeki o korkunç soğukluğu gidermek için ne söyleyebileceğini düşünüyordu. En azından yanağındaki yara temizlendiği ve artık kanamadığı için çok ciddi görünmüyordu.

Uzun bir süre sonra, "Fanny'yi kurtardığınız için size teşekkür etmemize fırsat vermediniz," diyerek gergin sessizliği bozdu.

Ağzının mizahsız kıvrımı yüzünü buruşturmasını andırıyordu. "Sana defalarca söyledim Lily, minnettarlığını istemiyorum."

"Evet, sende. Arkadaşımı kurtardınız ve size son derece minnettarım."

"Fanny bana zaten yeterince teşekkür etti. Şimdi, eğer tamamen bitirdiyseniz..." Kaba bir selamla, sanki geri dönmeye hazırlanıyormuş gibi geriye doğru bir adım attı.

İçini bir hüznün kaplayan Lily, Heath'in koluna yalvaran bir el koyarak onu durdurdu. "Bu şekilde mi gidiyorsun?"

"Kalmam için ne sebep var Lily?"

Midesindeki o batma ve sıkışma hissi, özellikle de adamın sesi kaba bir mırıltıya dönüştüğünde daha da şiddetlendi. "Tam bir çıkmazda olduğumuz açık, Lily. Bana güvenmeni sağlayamam. Beni sevmeni sağlayamıyorum. Bu yüzden flörtümüze bir son verdiğimi ilan ediyorum."

Kız sessizce onun yüzüne bakınca Heath soğuk bir kayıtsızlıkla ekledi: "Hadi ama, başından beri istediğin buydu. Dileğini yerine getirdiğim için memnun olmalısın."

Ama hiç de memnun değildi! Onun bu şekilde çekip gitmesini, aralarındaki arkadaşlık şansını bile ortadan kaldırmasını istemiyordu. Ve onu bir daha asla göremeyeceği düşüncesi dayanabileceğinden çok daha fazlaydı. "Heath, lütfen... Yapmamız gerektiğini kastetmedim-"

"*Yeter.* Söylenecek başka bir şey yok."

Ses tonundaki kesinlik Lily'nin göğsünde acı verici bir daralma yarattı. Sonra Heath hiç konuşmadan dönüp arabasına doğru ilerledi ve Lily'yi bir kez daha onun ardından bakakaldı.

Yine de bu kez kalbindeki sızı hiç geçmeyecekmiş gibi hissediyordu.

Heath, arabası uzaklaşırken, Lily'den uzaklaşmak hayatında en zor şeylerden biriydi, diye düşündü. Bırakın onunla özel olarak konuşmayı, bu gece buraya gelmeyi bile istememişti.

Lily'ye karşı duyduğu hayal kırıklığı bıçak sırtındaydı ve ilkel dürtülerini kontrol edebileceğinden emin değildi. omuzlarından tutup sarsmak ve aklını başına getirmek istiyordu. Evlilik teklifini ona kabul ettirmek istiyordu. Ona sarılmak, onu korumak ve sonsuza dek sevmek istiyordu....

Heath tepkisinin korkudan kaynaklandığını biliyordu. Lily'nin ona kendisini hak ettiği gibi sevme şansını asla vermeyeceğinden duyduğu derin korku.

Evliliğin eşler için bir hapishane, aşkın ise korkulması gereken bir kader olduğuna inanıyordu. Mantıksız fobisi onu çok sinirlendiriyordu çünkü bu kazanamayacağı bir savaştı.

Lily'nin ona güvenmesine izin verememesi içini burkmuştu. Bu yüzden kendini uzaklaşmaya zorlamıştı. Eğer devam ederse

Evlilik konusundan kaçınmasını kolaylaştırarak, reddini yeniden değerlendirmesi için hiçbir neden kalmayacaktır.

Hayatının en büyük kumarını oynuyordu ama onu gerçekten ne istediğine karar vermesi için zorlamaya kararlıydı.

Az önce kocaman kara gözlerini hatırlamak - orada gördüğü kederli bakış - ona bir nebze umut vermişti. Dehşeti çok gerçekçi görünüyordu. Ve yokluğun kalbi daha da sevecenleştirdiğine dair atasözünün onun durumunda geçerli olması kesinlikle mümkündü.

Ama onun yokluğu cevabını yeniden gözden geçirmesi için yeterli olacak mıydı?

Öyle olmasını hararetle istiyordu. Bu öğleden sonra arkadaşını kurtarması Heath'e zaten bildiği bir şeyi kanıtlamıştı: Lily'yle ideal bir çift olduklarını. Onun yanında gözünü kırpmadan tehlikeye göğüs germişti. Sevgili ateşi muhteşem bir kadındı ve hayatının geri kalanında yanında olmasını istiyordu.

Ama onu teslim olmaya zorlayamazdı. Lily'nin ona karşı hissettiklerinin, kendisinin ona karşı hissettikleriyle aynı olmasını talep edemezdi.

Böylece yeni bir plan bulmuş oldu. Yine de işe yarayacağına inanmıyordu.

Bu arada, uğraşması gereken bir başka sinir bozucu mesele daha vardı: Fanny'nin Mick O'Rourke'u kaçırdığı için hapse göndermek yerine onunla pazarlık yapmaya karar vermesi.

Kısa bir süre önce yaptıkları görüşme sırasında Fanny argümanlarını ortaya koymuştu: Mick onu sadece kendisi için inşa ettiği güzel evde tutsak tuttuğunda onu gerçekten incitmemişti. Fahişelik kariyerinin başlangıcında ona ne kadar nazik ve cömert da görmezden gelemezdi. Aslında ona nostaljik bir şekilde düşküncüydü. Ama kesinlikle onun istediği gibi evlenecek kadar değil.

Belki Mick'le bir anlaşma yapabilirdi. Kendisini gelecekte rahat bırakacağına dair söz vermesi karşılığında, kaçırılmasıyla ilgili olarak Mick'e karşı suç duyurusunda bulunmayacak ve önemli bir para anlaşması yapacaktı. Evet, daha geçen hafta Lord Claybourne'a da aynı sözü vermişti. Ama bu kez Fanny, Mick'in sonunda aşkına karşılık verilmediğini kabul ettiğinden emindi.

Kadının teklifini kabul ederse, yargılanmaktan ve belki de yıllarca hapis yatmaktan, daha da kötüsü sınır dışı edilmekten ya da asılmaktan kurtulacaktı.

Fanny Heath'ten sabah Newgate'e kadar kendisine eşlik etmesini istemişti, böylece soruyu eski sevgilisine yöneltebilecekti.

Heath Fanny'nin ricasını yerine getirmeye niyetliydi, bunun en iyi yol olduğunu düşündüğü için değil, Fanny'nin oraya tek başına gidip pişman olacağı bir pazarlık yapmasını istemediği için. O'Rourke'un bu kez sözünü tutacağına ikna olması gerekiyordu.

Üstelik, diye düşündü Heath acımasızca, Fanny'nin sorunlarıyla uğraşmak, Lily'yle yaşadığı lanet olası çıkmazın yarattığı korku ve hayal kırıklığını zihninden uzaklaştırma avantajına sahipti.

Dönüp durduğu bir gece daha Lily'nin uyandığında suratını asık ve huzursuz hissetmesine neden oldu. Ve can sıkıcı bir şekilde, moralsizliği bütün sabah ve öğleden sonra da devam etti. Dünkü çalkantılı olaylardan sonra pansiyon aşırı derecede sessiz görünüyordu ama Fleur ve Chantel'in Lord Poole'un izniyle Bond Caddesi'nde bir alışveriş gezisine çıkma davetini kibarca reddetmişti.

Alt kattaki salona yerleşen Lily, kitap okuyarak kendini oyalamaya çalıştı ama basılı bir sayfaya konsantre olmanın neredeyse imkânsız olduğunu fark etti. Duyguları çok fazla karmaşa içindeydi.

Peg Wallace ögle yemeğinden hemen sonra onu aradığında hâlâ alışılmadık depresyonuyla mücadele ediyordu.

Kız iyi haberi paylaşırken utangaç bir mutlulukla gülümsüyordu. "Size teşekkür etmeye geldim, Bayan Loring, tüm kalbimle. Madam Gautier bana asistanı olarak bir iş teklif etti ve ücreti Kraliyet Operası'ndan ayrılmama izin verecek kadar yüksek. Dün gece haber verdim."

"Bu harika Peg," diye karşılık verdi Lily sıcak bir sesle. "Senin adına çok sevindim."

"Betty Dunst da Lord Claybourne'un malikanesindeki işinin 'fevkalade iyi' olduğuna dair haber gönderdi. Bunlar onun kesin sözleri. Konservatuarda üçüncü bahçivana yardım ediyor. Siz gerçek bir meleksiniz, Bayan Loring."

Bu yersiz övgü karşısında Lily hafifçe güldü. "Ben melek değilim Peg, seni temin ederim. Ben sadece ikinizin de daha iyi bir hayat sürmenizi istedim."

"Ve siz bunu mümkün kıldınız. Başka kimse bize yardım edecek kadar önemsemedi. Siz bir meleksiniz ve Lord Hazretleri de öyle. Lütfen benim için ona teşekkür eder misiniz?"

Lily'nin gülümsemesi soldu. "Onu tekrar gördüğümde söyleyeceğimden emin olabilirsin."

Peg gittikten sonra, "*Eğer* onu bir daha görürsem," diye ekledi kendi kendine.

Lily bunun olacağından emin değildi. Tek emin olduğu şey Heath'in geri çekilmesinin onu çaresiz ve mutsuz hissettirdiği idi. Daha bir gün bile geçmeden onu özlemeye başlamıştı.

Berbat bir işaret, diye düşündü Lily, yüzünü buruşturarak. Bu kadar kısa bir süre sonra kendini bu kadar perişan hissediyorsa, ilişkilerini tamamen bitirmeye nasıl dayanabilirdi?

Ama Heath ona başka seçenek bırakmıyordu. Tek çaresi onun evlenme teklifini kabul etmekti ve bunu alamazdı.

Ancak bunun yerine geleceğiyle ne yapacağı hâlâ soruydu.

Çocukluğundan beri seyahat etmek, keşfetmek, heyecan ve macera dolu bir dünyada kendini kaybetmek istemişti. Ama şimdi farklı bir arzusu vardı. Artık talihsiz kadınlar için bir yuva kurmayı çok istiyordu.

Lily, bu zavallı kızların yoksulluk ve fuhuş dolu bir hayattan kaçmalarına yardım etmenin kendisi için bir tutku haline gelebileceğini biliyordu. Kendi hayatı daha önce hep yüzeysel ve sığ görünmüştü, ama şimdi gerçekten anlamlı bir şey yapma şansına sahipti, büyük ölçüde tatmin edici bulacağı bir şey.

Şu anda hissettiği boşluğu tamamen bile.

Lily kendi kendine, nerede yaşayacağını da başka bir soru olduğunu hatırlattı. Burada, Fleur ve Chantel ile birlikte pansiyonda sonsuza kadar kalamazdı ve aslında, arkadaşları O'Rourke'un hapse atma tehditlerine karşı güvende olduklarına göre kalması için bir neden de yoktu.

Kuşkusuz Danvers Hall'a dönüp Arabella ve Marcus'la birlikte yaşamak pek cazip gelmiyordu ama Lily onların kendisini memnuniyetle karşılayacaklarını biliyordu. Ama kendini sadece üzgün hissetmekle kalmayacak, birlikteliklerinin başarılı olması için yeni evlilerin kendilerine zaman ayırmayı hak ettiklerine de inanıyordu.

Lily, belki de Tess'in yanına taşınabileceğini düşündü; Chiswick'teki güzel evinde geniş bir oda vardı. Chiswick, Londra'ya yeterince yakın olduğundan, bir hayır kurumu kurma planlarını gerçekleştirebilirdi.

Kadınlar. Ve taşrada sessizce yaşamak ona kalp kırıklığını atlatma şansı verebilir....

İşte, sonunda söylemişti, diye onayladı Lily gözlerini kapatarak. Kalbinin kırıldığını itiraf etmişti. Çünkü Heath onu hayatından çıkarmaya niyetliydi.

Bunun kendisini ne kadar acınacak derecede zayıf gösterdiğini fark eden Lily, kendini şiddetle azarlarken başını salladı. Bu acınası durumda debelenip durmasına, kendisini istemeyen bir adamın ardından özlem duymasına izin veremezdi. Onun arkadaşlığına, dokunuşuna, yakınlığının ona getirdiği basit neşeye özlem duyuyordu.

Hayır, diye yemin etti Lily hararetle, kendini ve acınası duygularını yeniden kontrol altına almak zorundaydı. Bu da burada, sürekli Heath'i hatırlayacağı bir yerde kalamayacağı anlamına geliyordu. Yeni bir başlangıç yapmak zorundaydı. Ve o kadar meşgul olmalıydı ki, kaybının üzerinde duramayacak kadar yorgun olmalıydı.

Lily oturduğu yerden sıçrayarak salondan çıktı, sabah ilk iş olarak Chiswick'e gitmeye hazır olabilmek için üst kata çıkıp eşyalarını toplamaya kararlıydı.

Giriş holüne henüz ulaşmıştı ki, alışveriş gezisinden dönen Fleur ve Chantel ile karşılaştı. Fahişelerin çay içmek için onlara katılması ve Lord Poole'u eğlendirmelerine yardım etmesi yönündeki ricalarına rağmen Lily onların neşeli hallerine katlanmak yerine kibarca reddetti.

Ne var ki, bavulunu hazırlarken Heath'i ya da kalp acısını aklından çıkarma yemini konusunda pek az ilerleme kaydetmişti.

Kısa bir süre sonra Basil açık olan yatak odasının kapısına sertçe vurarak onu korkuttu ve içeri girmesini bile beklemeden odaya daldı.

"Kadınlar! Onları asla anlayamayacağım!" diye haykırarak kendini tekli koltuğa attı.

"Sorun nedir?" Lily hem Basil'in sertliğinden hem de görünüşünden biraz rahatsız olmuş bir halde sordu. Basil oldukça acınası görünüyordu; yüzü şişmiş, morarmış ve sol gözü siyah ve morun canlı bir kolajına dönüşmüştü. Kaşlarını çatması bu etkiyi daha da kötüleştiriyordu.

"Fanny! Yanlış olan o. İnatçı ve aptal olmasından bahsetmiyorum , lanet olası bir yanlış kafalı."

"O ne yaptı?" Lily şaşkınlıkla sordu.

"Yaralarımı kontrol etmek için beni iş yerinden aradı, öyle söyledi. Ama aslında açıklamak içindi. Ben başkasından duymadan önce kendisi bana anlatmak istedi."

"Neyi duydun Basil? Ben seni boğazlamadan önce bu dolambaçlı konuşmayı keser misin?"

Lily'nin tehdidi onun dikkatini çekmiş olacak ki, oturduğu yerde yığıldı ve saçlarını köklerinden koparmak istercesine tutmaya başladı.

"Fanny, Lord Poole'a otuz bin sterlini ve Fanny'nin başlangıçta ona ödediği on bin sterlini geri vermesi, ayrıca Fleur ve Chantel'e yaşlılıklarında güvence sağlamak için yirmi bin sterlin daha vermesi karşılığında O'Rourke hakkındaki suçlamaları geri çekmeyi kabul etti."

Lily doğru duyup duymadığını merak ederek ona baktı. "Yani O'Rourke onu kaçırdığı ve bir öğleden sonra boyunca esir tuttuğu için hapse *girmeyecek* mi?"

"Ben de tam olarak bunu !" Basil homurdandı. "O piç yarın serbest bırakılacak. Claybourne bu öğleden sonra serbest bırakılmasını ayarladı."

"O'Rourke'un *gitmesine* izin mi verdi?" Lily inanamayarak tekrarladı.

"Evet! Fanny Claybourne'u ikna etti. Tanıdığı her zavallıya yaptığı gibi onu da parmağında oynattı."

"Ama O'Rourke onu ölümlle tehdit etti! Ve hizmetkarları neredeyse Lord Claybourne'u öldürüyordu!"

"Bunu biliyorum! Ama O'Rourke'un kötülüğünü rahatlıkla görmezden geldi. Onun dersini aldığını iddia ediyor. Fleur ve Chantel'e maddi destek sağlayacağına yemin etti. Bana sorarsanız, bence Fanny o piçi sevdiği için hoşgörüyü seçti. Deliliğinin başka bir mazereti yok."

Basil'in sesindeki tiksinti, altta yatan acıyı gizleyemiyordu. Lily onun çok üzgün olduğunu biliyordu. Hatta O'Rourke'u kıskandığı için değil, oyun cehennemi sahibinin işlediği suçların bedelini ödediğini görmek istediği için.

Lily Basil'in hissettiği derin acıyı anlıyordu. İki hafta önce anlamamış olabilirdi ama şimdi anlıyordu. Son iki hafta içinde yeni bir duyarlılık kazanmıştı, çünkü Heath'le yaşadığı son aşk ilişkisi onu aşıkların çektiği sıkıntılara çok daha sempatik hale getirmişti.

Lily daha sakin bir ses tonuyla, "Fanny'nin O'Rourke'u serbest bırakmasına çok üzıldüm, Basil," dedi. "Ama bunun onu sevdiği için olduğuna inanmıyorum."

"O zaman *neden*?" Soru bir anlayış ricasıydı ve Lily, Basil'in bunu fark ettiğinde utanacağını bilse de, ses tonunda bir acı vardı.

"Tahminimce arkadaşlarının geçimini sağlamayı içtenlikle istiyor. Yirmi bin pound önemli bir servet. Fleur ve Chantel en azından tutumlu olurlarsa, hayatları boyunca hazır olacaklar. Ve Fanny'nin artık onların refahı için endişelenmesine gerek kalmayacak. Onun yerine kendi başının çaresine bakabilir."

"O caniyi savunarak onun refahı nasıl daha iyi hale geliyor?" Basil başını öfkeyle sallamadan önce elleriyle saçlarını daha sıkı tuttu. "Hepsine lanet olsun, yetti artık! Onu daha fazla izlemeye dayanamıyorum."

"Ne yapmak istiyorsun Basil?" Lily ihtiyatla sordu.

"Ayarlayabildiğim en kısa sürede Hampshire'a döneceğim. Yarın şirketime haber vereceğim."

Lily uzun bir süre tereddüt etti. "Londra'yı hemen şimdi terk mi edeceksin?"

"Evet!" diye tısladı neredeyse. "Burada daha fazla kalamam. Kendime bu şekilde eziyet etmek *aptalca*. Fanny'ye asla sahip olamam. Bunu kabul etmek zorundayım."

"Onu seviyorsun."

Lily'ye attığı bakış sefalet doluydu. "Evet, aptalım ben. Onu yıllardır seviyorum. Neden onu Londra'ya kadar takip ettim sanıyorsun? Onun güvende ve mutlu olduğundan emin olmak istedim. Sadece ona yakın olmak istedim. Ama onu başka erkeklerle paylaşmaya dayanamıyorum."

Onun ıstırabını gören Lily ses tonunu daha da yumuşattı. "Vazgeçmen gerektiğini düşünmüyorum Basil."

"Neden olmasın? Kalmanın ne anlamı var ki?" "Çünkü

Fanny'nin sana çok düşkün olduğunu biliyorum."

Basil başını sallarken kaşlarını çatmaya devam etti. "Bana karşı hissettiği duygular kardeşçe, tıpkı seninkiler gibi. Beni bir erkek olarak sevmiyor. Sevseydi de benimle evlenmezdi."

"Basil, inan bana, Fanny'nin sana karşı duyguları kardeşçe *çok uzak*. Bundan kesinlikle eminim."

Bakışları Lily'ye takıldı. "Öyle mi?"

"Kesinlikle. Bunu bana geçen hafta kendisi söyledi. Ve bu siz onu kurtarmak için hayatınızı ve uzuvlarınızı riske atmadan *önceydi*. Kahramanlığınızın onun kalbini da erittiğinden hiç şüphem yok."

"Gerçekten böyle mi düşünüyorsun?" diye sordu sanki inanmaya cesaret edemiyormuş gibi.

"Gerçekten de ," diye cevap verdi Lily. "Fanny bugüne kadar gibi senin bu cesur görmemişti. Ama artık her kadının hayranlık duyacağı gizli derinliklere sahip olduğunu biliyor."

Bu Basil'in duraksamasına neden oldu. "Sanırım bir ya da iki gizli derinliğim var."

Lily onun ses tonundaki şaşkınlığa gülümsedi. "Elbette biliyorsun. Evlilikle ilgili endişelerinin daha çok pratik meselelere dayandığından şüpheleniyorum. Fanny seninle evlenmeye parasının yetmeyeceğini düşünüyor. Hayatını nasıl kazanacağını bilmiyor. Ama O'Rourke'un anlaşması yüzünden artık arkadaşlarına destek olmak zorunda kalmazsa, harcamalarını önemli ölçüde kısıabilir. Ve O'Rourke ile yaptığı pazarlık sayesinde birikimlerini geri aldı. Eğer daha yüksek gelir sağlayan bir iş bulabilirseniz... O zaman aranızda bir evlilik olması ihtimal dışı değil."

Gözlerinde kırılğan bir umut parladığında Lily daha da bastırdı. "Gördüğün gibi, eğer şimdi gidersen Basil, Fanny ile aranda neler olabileceğini asla bilemeyeceksin. Şu anda ne kadar acı verici olursa olsun, bir süre daha kalmalısın."

Saçlarını kavrayan parmaklarını serbest bırakan Basil yavaşça başını salladı. "Sanırım haklı olabilirsin."

"Bu konuda haklı olduğumu biliyorum," diye ısrar etti Lily.

Basil sandalyesinde geriye yaslanmış, derin düşüncelere dalmıştı. Sonra aniden Lily'nin yatağın üzerine koyduğu valizi ve temiz çantayı fark etti.

Yanına yığılmış giysi yığınları.

Kaşlarını çatarak tekrar ona baktı. "Neden eşyalarını topluyorsun?"

Bu soru Lily'nin kendi sıkıntılarını hatırlamasına neden oldu ama cevap verirken sesindeki umutsuzluğu bastırmaya çalıştı. "Sabah Chiswick'e dönüyorum. Bir süre Tess'le birlikte yaşamayı planlıyorum."

"Londra'dan ayrılıyor musunuz?"

Lily son elbiselerini katlamaya devam ederken omuz silkti. "Neden olmasın? Buraya yapmak için geldiğim her şeyi ve daha fazlasını yaptım. Buradan ayrılmaktan son derece memnun olacağım."

Bu bariz bir yalandı. Arkadaşları için her şey yolunda gittiği için ölçülemeyecek kadar mutluydu ama bunun dışında son derece mutsuzdu.

"Az önce bana gidemeyeceğimi söylediniz," dedi Basil yavaşça. "Bence belki de kendi tavsiyene uymalısın."

Lily boğazındaki ağrı geri döndüğü için onun bakışlarına karşılık veremedi. "İki durum birbirinden çok farklı."

Basil'in kendisine baktığını hissetti. " mi, Lily? Bence koşullarımız senin kabul etmek istediğinden daha yakın."

Dönerek yatağa uzandı. Doğruydı, diye düşündü kasvetli bir şekilde. Basil'in Londra'da kalması gerektiği konusunda ısrar etmişti, kendisi de öyle.

Heath'i bırakamazdı. Öylece çekip gitmeye dayanamıyordu. Haliya bakarken titreyen alt dudağını ısırды.

Lily sessiz kalınca Basil'in sesi daha ısrarlı bir hal aldı. "Claybourne'a karşı ne hissediyorsun, Lily?"

Hisleri mi? Bu karmaşık soruya nasıl cevap verdi? Heath'e karşı hisleri karmaşıktı. Yoğun. Kafası karıştı. Ezici. Ve sonunda, çok basitti.

"ama, *beni* ruhumu açmaya zorladın."

Başını hafifçe salladı. Basil onun en eski, en sevdiği arkadaşlarından biriydi ve bir süredir aynı şeyi kendine yapıyor olsa bile onu kandırmaya çalışmazdı. Ama kendini fazla kandıramazdı.

Heath'i severdi.

Ona korkunç, umutsuzca, acı verici bir şekilde aşıktı.

Geçtiğimiz iki hafta içinde, kendini korumak için kararlılıkla inşa ettiği duvarlar yıkılmış ve onu adamın tutkulu büyüüne karşı savunmasız ve savunmasız bırakmıştı.

Kararlı talibine aşık olmuştu.

Kadının yüzündeki ifade Basil'i tatmin etmiş olmalı ki ses tonunu yumuşattı. "Eğer onu seviyorsan, evlenme teklifini kabul edecek misin?"

Parmakları elindeki elbiseyi sıkıca kavradı. "Evleneceğimi hiç düşünmemiştim," diye mırıldandı kısık sesle.

Bir hafta önce kendini Heath'le evlendirmekten, onu ömür boyu Heath'e bağlayacak o geri dönülmez sözü vermekten korkmuştu.

Basil sessizce, "Bütün erkekler baban gibi vahşi ," dedi.

Lily başını kaldırıp onun sempatik gözlerine baktı. Basil onun en büyük korkularını anlıyordu. Ailesinin savaşları sırasında ahırda saklanırken ona eşlik eden kişi o olmuştu,

Ya da unutmak için kırlarda cehennem azabı çekiyordu. Annesine karşı gaddarlığı yüzünden babasını öldürmekle tehdit ettiğinde onu teselli eden de o olmuştu.

Lily titreyerek, "Bunu biliyorum," dedi.

"Claybourne da O'Rourke gibi değil, yumruklarını nasıl kullanacağını bilse bile."

Bu da doğruydı. Heath vahşı değildi. Gücünü dikkatli ve akıllıca, sadece gerektiğinde kullanan güçlü bir adamdı.

Ve bazen şiddet gereklidir, diye düşündü Lily, dün O'Rourke'un Fanny'yi almasını engellemek için onu yere serdiğinde duyduğu memnuniyeti hatırlayarak. Aynı şeyi yıllar önce annesini döven babasına da yapmak isterdi....

"Peki ne için endişeleniyorsun?" diye sordu Basil. "Claybourne kadınları incitecek türden bir adam değil, bunu sen de biliyorsun."

Gerçekten de biliyordu, diye itiraf etti Lily. Heath ona asla fiziksel olarak zarar vermezdi. Ona karşı çok hassas ve tutkulu olan Heath. Çok koruyucu, çok cömert.

Peki ya duygusal olarak? Ya onunla evlenirse? O zaman ona tamamen sahip olacaktı, kalbi, ruhu ve bedeni.

Ancak Basil hâlâ bir kocanın oluşturabileceği fiziksel tehdide odaklanmıştı. "Her erkekle başa çıkabilirsin Lily, bunu sen de çok iyi biliyorsun." Yarım yamalak gülümsemesi kendini küçümsüyordu. "Benim aksime. Sen zayıf değilsin."

Lily itiraz etmek için kendini düşüncelerinden kopardı. "Basil, sen kesinlikle zayıf biri değilsin. Claybourne kılıç ustalığı ve yumruk yumruğa dövüş konusunda yıllarca eğitim aldı."

Basil isteksizce başını salladı. "Biliyorum. Angelo'nun salonunda çalışıyor ve Centilmen Jackson'la soyunuyor."

"Evet. Ve sen onun gibi bir asilzadenin boş zaman lüksüne sahip değilsin. Ayrıca, neredeyse onun kadar iyi ata biniyorsun ve aklın da onun kadar keskin."

Basil onun gözleminden oldukça memnun görünüyordu. "Seninki de öyle, Lily.
Sen pek çok açıdan ona uygunsun." Lily gözlerini

kaçırdı. "Bunu inkâr etmiyorum."

"O zaman seni onunla evlenmekten alıkoyan ne? O senin için iyi bir koca olur."

O da bunu inkâr edemezdi.

"Duygularınıza karşılık vermemesinden mi korkuyorsunuz?"

Lily yutkundu. "Evet, korkuyorum. Heath beni sevdiğini söyledi, ama ya bunu gerçekten kastetmiyorsa? Bir erkeğin ateşli aşk ilanları bile yanlış çıkabilir. Arabella'nın ilk vefasız talibi Vikont Underwood'u unuttun mu?"

"Claybourne o zavallı sansara hiç benzemiyor," dedi Basil küçümseyerek. "Ve eğer ciddi olmasaydı seni sevdiğini söyleyeceğinden de şüpheliyim." Basil durakladı. "Seni sevmesini *istiyor* musun, Lily?"

"Her şeyden çok," dedi usulca.

Kendine sadece Heath'in tutkusunu istediğini söylemişti ama onun sevgisini de istiyordu. O kadar çok istiyordu ki canı yanıyordu. Lily öyle şiddetli bir özlem duydu ki, acısını dindirmek için elini karnına bastırdı.

Onun sessizliği üzerine Basil omuz silkti ve ayağa kalktı. "Lily, korkularını ancak sen yenebilirsin. Claybourne'la evlenme riskinin kazanacaklarına değip değmeyeceğine karar vermelisin."

Sonra onu çalkantılı düşünceleriyle baş başa bıraktı. Yatak odasında bir kez daha yalnız kalan Lily, kendini pencereden dışarı bakarken buldu.

Heath'bu kadar güvenecek cesareti kendinde bulabilir miydi?

Öte yandan, gerçekten başka bir seçeneği var mıydı? Onunla evli olmak acıya yol açsa bile, onsuz olmak sonsuz derecede daha kötü olurdu.

Dün ayrıldıklarından beri kendini hayatında hiç hissetmediği kadar yalnız hissediyordu. Onu şimdiden o kadar çok özlemişti ki içi acıyordu.

Heath'in en azından bu konuda haklı olduğunu biliyordu: evde kalmışlık soğuk bir teselli olacaktı. Hayatının geri kalanında yalnız ve kimsesiz olmak istemiyordu. Bomboş. Şu anda hissettiği gibi.

Lily kendi kendine, Heath'in teklifini kabul etmek için başka nedenler de olduğunu hatırlattı. Bunların çoğunu daha önce onunla zaten tartışmıştı.

Evlenmedikleri sürece, onun arzuladığı yakınlığa asla sahip olamayacaklardı. Gölgede kalmaya, arada sırada birkaç değerli saat çalmaya ve birlikte olmaya mecbur kalacaklardı. Asla çocuk sahibi olamayacaklardı, bir aile kuramayacaklardı.

Sahip olabilecekleri tek şey tutkuydu. Ve tutku, ne kadar zevkli olursa olsun, mutluluk için yeterli değildi. Heath bu konuda da haklıydı.

Peki ya ona bir eşya gibi davranılmasından duyduğu korku? Bu düşünce aklından geçse bile, onu reddetti. Heath'in karısı olarak ona zincirlenmiş olmayacaktı. Heath'in birdenbire onu kontrol etmeye, ona emirler yağdırmaya başlaması mümkün değildi. Eğer onu gerçekten seviyorsa, hayır. Aksine, onun kocası, ortağı, yoldaşı, ruh eşı olacaktı.

Ve eğer onu gerçekten sevseydi, ona gerçekten güvenseydi, korkularını bir kenara bırakır ve onunla evlenme riskini alırdı.

Onu seviyordu, bundan hiç şüphesi yoktu. Heath ona istediğini bile bilmediği hayaller kurdurmuştu. Onunla bir gelecek için özlem duymasını sağlamıştı. Onun içinde derin bir şeye dokunmuştu. Sıcak, harika ve büyüleyici bir şeye.

Bana yaşadığımı hissettiriyorsun, daha dün söylemişti ona. Kendimi neşeli ve coşkulu hissettiriyorsun, sanki her gün yeni bir maceraymış gibi.

Bu da tam olarak onun hakkında hissettiği şeydi.

Evet, diye karar verdi Lily, içini rahatlatıcı bir huzur kaplamıştı. Risk almaya ve Heath'le evlenmeye hazırdı. Onun aşkına güvenmeye hazırdı.

Başını çevirerek şöminenin üzerindeki saate baktı ve onun şu anda nerede olabileceğini merak etti. Ona fikrinin değiştiğini hemen söylemesi gerekiyordu.

Lily, Heath'in onu son kez terk ettiğinde ne kadar soğuk ve mesafeli olduğunu hatırlayarak, kendisini affettirmek için biraz yalvarması gerekebileceğini düşündü. Ama aklının başına gelmesi ve kendi kalbini tanıması bu kadar uzun sürdüğü için pişman olduğunu ona gösterecekti-

"Lily?" Chantel'in titrek sesi düşüncelerini böldü.

Lily başını kaldırdığında Chantel'in sessizce yatak odasına girdiğini gördü. Yüzü ve göğsünde bir şey tutuyordu.

Lily dikkati dağılmış bir halde gazeteyi fark etti. "Nedir o?" diye sordu, birden endişelenerek.

"Bunu görmen gerek...."

Chantel başka bir şey söylemeden ona doğru ilerledi ve gazeteyi uzattı. Gazete *Star*'ın bu akşamki baskısıydı ve sosyete sayfasına açılmıştı.

"İşte," dedi Chantel kısık sesle, sayfanın yarısındaki bir duyuruyu işaret ederek.

Claybourne Markizi Lily Read, Lord Danvers'ın kız kardeşi ve Vikontes Beldon'ın yeğeni Leydi Eleanor Pierce ile nişanlandığını duyurmaktan büyük mutluluk duymaktadır. Nikâh gelecek ay aile malikânesinde kılınacak.

Yüzündeki kan çekilirken gazete Lily'nin sinirsiz parmaklarından düştü. Kendi kendine bir hata olması gerektiğini söylerken boş yere nefesini tutmaya çalıştı. Heath kesinlikle Leydi Eleanor'la evlenmeyi planlamıyordu, her ne kadar burada siyah beyaz yazıyor olsa da-

"Anlamıyorum," dedi Chantel ağlamaklı bir sesle. "Lord Claybourne'un seninle evlenmek istediğini sanıyordum, Lily."

"Ben de öyle," diye homurdandı.

"Senin oyununu kazandı. Artık sana kur yapma hakkı var. Peki neden başka biriyle nişanlı?"

Cevabı biliyordu. Çünkü onu birçok kez geri çevirmişti. Ve şimdi bedelini ödüyordu. Heath artık onunla evlenmek istemediğine karar vermişti.

Omurgasında bir panik dalgası oluştu. Heath onun yerine Marcus'un güzel ve hayat dolu kız kardeşiyle evlenmeye karar vermişti.

Leydi Eleanor'a çok yakın bir zamanda, belki bu sabah, hatta dün sormuş olmalıydı. Bu akşamki gazeteye ilan vermek için ancak bu şekilde zamanı olabilirdi.

Lily söylemek istediği acı dolu çığlığı susturmak için titreyen elini ağzına götürdü. Kendisinden başka suçlayacak kimsesi olmadığını biliyordu. Heath'in evlenme teklifini sayısız kez reddetmişti, ta ki Heath sonunda söylediklerinde ciddi olduğunu kabul edene kadar.

Tıpkı uyardığı gibi, onu takip etmekten tamamen vazgeçmişti.

Yaptığı şeyin gerçekliği kafasına dank ettikçe gözlerini sıkıca kapattı. Elinin altında bir ömür boyu mutluluk vaadi vardı ve o hepsini bir kenara atmıştı.

Heath olmadan nasıl yaşayacaktı? Buna nasıl dayanabilirdi?

Korku, kalbi acıyana kadar göğsünde sıkıştı.

"En acı ironiyi biliyor musun?" diye fısıldadı kendi kendine. "Sonunda kalbimin arzusunu anladığımda, artık çok geçtir."

Ona asla güvenmemeye, kalbini ona asla amamaya o kadar kararlıydı ki, onu kaybetmişti. *Yüce Tanrım...*

Çaresizlik duygusu içini kaplayan Lily, inkâr edercesine başını salladı. Onu kaybedemezdi! Heath'in savaşmadan gitmesine izin veremezdi.

Lily gazeteyi göğsüne bastırarak aniden ayağa kalktı.

"Nereye gidiyorsun?" Chantel onun geri çekilişine haykırdı.

"Lord Claybourne'u bulmak için," dedi Lily hiddetle. "O Leydi Eleanor'la evlenmeyecek! Sadece *benimle* evlenecek!"

Yirminci Bölüm

O benim kalbimin arzusu. Nihayet bunu biliyorum.

-Lily'den Fanny'ye

Umutsuzluk Lily'yi Heath'in Bedford Meydanı'ndaki evine giden yol boyunca sardı ve oraya vardığında daha da arttı. Önde gösterişli bir hanımefendinin faytonu duruyordu, gösterişli bir çift griyi canlı giyimli bir damat tutuyordu.

Faytonun Heath'in yeni nişanlısı Leydi Eleanor'a ait olup olmadığını merak eden Lily, at arabasından indi ve kendini zorlayarak ön kapıya yaklaştı, tokmağı eline aldı.

En azından Claybourne'un kâhyası onu tanımış ve sorgusuz sualsiz içeri almıştı. Yine de, eskisinden farklı bir odaya -büyük, erkeksi bir odaydı ve belli ki efendinin çalışma odasıydı- götürüldüğünde midesindeki ağrı daha da şiddetlendi.

Leydi Eleanor oradaydı, pelüş deri bir kanepeye uzanmış kitap okuyordu, bacakları sanki evin hanımı olarak oraya aitmiş gibi rahatça altına kıvrılmıştı.

Dehşete kapılan Lily eşikte durdu ve fark edilmeden önce dönüp kaçıp kaçmayacağını düşündü. Ama sonra uşak onu anons etti ve odaya girmekten başka çaresi kalmadı.

Heath büyük bir masada oturmuş, tüy kalemle yazı yazıyordu. Lily içeri girince başını kaldırdı ve uzun bir süre onu inceledi.

an. Adamın ifadesini hiç ; yüzü tıpkı dün olduğu gibi tamamen esrarengizdi.

Lily'nin kalbi, eğer mümkünse, daha da battı.

Leydi Eleanor'un hoş bir ses tonuyla, "Bayan Loring, sizi tekrar görmek ne güzel," dediğini zar zor duydu.

Soğukkanlılığını korumak için boşuna çabalayan Lily, reverans yaparken kibar bir cevap mırıldandı. Ama hemen dikkatini Heath'e geri çevirdi. "Sizinle özel olarak konuşabilir miyim, lordum?"

Hâlâ onu izlerken güçlü omuzlarını silkti. "Neden özel olarak? Bana Eleanor'un duyamayacağı bir şey söyleyeceğinden şüpheliyim."

Lily ona acı ve hayal kırıklığı karışımı bir duyguyla baktı. "Nişanınızın ilanını gördüm," dedi sonunda.

Leydi Eleanor şaşkınlık ve kızgınlıkla onun yerine cevap verdi. "Sanırım nişanlanmamıza bir itirazınız var, Bayan Loring?"

"Evet...biliyorum." Kuzgun saçlı güzelle yüzleşirken Lily yumruklarını sıktı, tabiri caizse belini kuşandı. "Onu alamazsınız Leydi Eleanor. Onun için çoktan konuşuldu."

Eleanor'un kaşları havaya kalktı. "Sevgili Heath'im üzerinde hak mı iddia ediyorsun?"

"Öyleyim," dedi Lily şiddetle.

Eleanor'un dudaklarına değen yumuşak memnuniyet gülümsemesi son derece şaşırtıcıydı. "Sana söylemiştim," dedi gizemli bir ifadeyle, Heath'e bakarak. "O muhteşem kestane rengi aygırını bana borçlusun."

Kısa bir süre başını salladı. "Nasıl istersen, minx," diye cevap verdi, gözlerini Lily'den hiç ayırmadan. "Şimdi, eğer sakıncası yoksa..."

Eleanor onun üstü kapalı kışkırtmalarına güldü. ", ne zaman istenmediğimi bilirim. Siz ikinizi işlerinizi halletmeniz için yalnız bırakayım."

Eleanor başka bir şey söylemeden kitabını, pelerinini ve retikülünü topladı, ama Lily'nin yanından geçerken gülümsemesi sıcak ve nazikti ve sanki Lily'ye gerçekten iyi dileklerde bulunmak istiyormuş gibi, "İyi şanslar," diye mırıldandı.

Lily şaşkınlıkla Heath'e döndü. Heath ayağa kalkmış ama masasının arkasında kalmıştı. Bir adım daha yaklaştı, kalbi küt küt atıyor, dizlerinin bağı çözülüyor, midesi düğümleniyordu.

"Ne demek istedi?" Lily kararsızca sordu, "'Sana söylemiştim' derken?"

"Önemli değil. Neden buradasın, Lily?"

Ses tonu pek de cesaret verici değildi. Cevap vermeden önce uzun bir süre tereddüt etti, "Nişanlılığınıza son vermek için. Leydi Eleanor'la evlenemezsin."

"Neden olmasın?"

"Çünkü senin karın olmak istiyorum."

Heath'in konuşmasına kadar geçen süre bitmez tükenmez gibiydi. "Gerçekten de. Fikrini değiştirmene ne sebep oldu? Sana defalarca evlenme ettiğimi ve her reddettiğini hatırlıyor gibiyim."

"Biliyorum." Lily boğazı toz gibi kuru olmasına rağmen yutkunmaya çalıştı. "Ama fark ettim ki... seni seviyorum, Heath."

Bakışlarının keskinleşmesi dışında ifadesi hiç değişmedi. "Sevginin yeterli olacağını sanmıyorum Lily."

"Yeterli değil mi?" diye tekrarladı, sesi titriyordu. "Sana

söyledim, senin de güvenini istiyorum."

"Sana güveniyorum, Heath." Kelimeler boğazında düğümlendi ama yeterli olmaya yaklaşamadılar bile. "Senden korkmakla hata ettiğimi biliyorum. Sen beni asla kasten incitmezsin."

Yüz ifadesi hafifçe yumuşadı. "Sonunda bunu anlamış olmanız ne kadar sevindirici."

Lily başıyla onayladı. "Aptallık ettim, bunu artık biliyorum. Sen haklıydın. Sahip olduğumuz şey eşsiz ve nadir. Böylesine mükemmel bir şey hayatta bir kez gelir. Korku yüzünden hepsini bir kenara atamam."

"Bu gerçekten de aptallık olur."

"Evet. Dün..." Sesini tekrar bulana kadar birkaç kalp atışı daha tereddüt etti. "Dün beni sevdiğini söylemiştin. Beni ikinci bir şans verecek kadar seviyor musun?"

Ona doğrudan cevap vermese de gözlerinde aniden parlayan sıcaklık karşısında kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. "Gerginliğini çok sevimli buluyorum, tatlım."

Lily'nin içinde korku ve umut birbirine karıştı. "Gergin değilim. *Dehşete* kapıldım çok geç kaldım."

"Yani bu bir evlilik teklifi mi?" diye sordu masanın arkasından kalkıp kadının karşısına geçerken.

"Evet."

Heath düşünceli düşünceli dudaklarını büzdü. "Söyle bakalım, Lily. Ben kendi payıma düşen evlenme teklifini yaptım. Sanırım sıra sende."

Gözlerinde şefkatin yanı sıra belli belirsiz bir eğlence de vardı. Lily onun pişmanlığından zevk aldığını fark etti. Yine de onun özürlerini duymayı hak ediyordu. "Benim de diz çökmemi ister misin?"

"Hayır, basit bir teklif olacaktır."

"*Lütfen* benimle evlenir misin, Heath?"

"Neden evlenmem gerektiğini söyle."

"Çünkü seni çok seviyorum ve sensiz yaşamak istemiyorum."

Bakışları onu ölçmeye devam etti. "Çok değer verdiğin bağımsızlığını koruma konusunda kararlı olduğumu sanıyordum."

"Öyleydim ama mutsuz olursam özgürlüğümün bir değeri kalmaz. Ve ben sensiz tamamen mutsuzum. Seni kaybedersem hayatım acı verici bir şekilde bomboş olur." Lily onun bakışlarını kararlılıkla tuttu. "Seni kocam olarak istiyorum, Heath. Günlerimin geri kalanını seninle, karın olarak geçirmek istiyorum."

Sonunda tatmin olmuş gibi başıyla kısa bir selam verdi. "O halde teklifinizi kabul ediyorum."

Lily'nin içine dolan rahatlama dizlerinin neredeyse bükülmesine neden oldu ve Heath bir adım daha yaklaşıp onu öpmek için eğildiğinde de öyle oldu.

Dudakları onunkilere değdi, beklenmedik derecede nazik, inanılmaz derecede harikaydı. Tadı tanıdık, değerli ve çok tatlıydı ama Lily daha ellerini onun omuzlarına kaldıramadan geri çekildi.

Heath arkasını dönerek masasına gitti ve bir belge alıp ona uzattı. Merakla ona doğru ilerledi ve okumaya başlamadan önce belgeyi aldı.

Evlenmek için özel bir ruhsattı, Heath'in adı başvuru sahibi olarak belirlenmiş ve müstakbel gelin olarak onun adı yazılmıştı.

Lily şaşkınlıkla Heath'e baktı. "Anlamıyorum. Senin Leydi Eleanor'la nişanlı olduğumu sanıyordum."

Ona masum olamayacak kadar yumuşak bir bakış fırlattı. "Çünkü öyle düşünmeni istedim. Ama gördüğün duyuru gerçek değildi."

"Gerçek değil mi?"

"Hiç de değil. Ve siz tek nüshayı aldınız. *The Star*'ın yayıncısı bir dostumdur ve Eleanor'la nişanlandığımı ilan eden duyuruyu tek bir nüsha olarak basması için onu ikna ettim. Fahişe arkadaşlarınızın gazetelerdeki sosyete dedikodularını okumaktan ne kadar hoşlandıklarını biliyorum, bu yüzden o haberi bulup sizi bilgilendireceklerine güvendim."

Lily uzun bir süre Heath'e inanamayarak baktı, sonra ruhsatı masasının üzerine fırlattı. Gözleri kızgınlıkla kısılrken ellerini kalçalarına götürdü. "Leydi Eleanor'la evlenmeye niyetli olduğunu düşünmem için beni *kandırdın* mı? Yapılacak onca alçakça, sinsice, hilekârca şey varken!" diye mırıldandı. "Beni ölesiye korkuttun!"

Gözlerini aydınlatan bir gülümsemeyle Heath pek de pişman görünmüyordu. "Turnabout adil bir oyundur, aşkım. Ne yaparsam yapayım benimle asla evlenmeyeceğine yemin ederek ödümü kopardın."

"Yani başka birini istiyormuş gibi mi yaptın?"

"zorlamayı umuyordum. Aklını başına getirip bana karşı olan hislerini fark etmeni sağlayacak bir şey varsa o da kıskançlıktır diye düşündüm. Eleanor da bana ayak uyduracak kadar nazikti."

Lily işaret parmağını onun göğsüne sertçe soktu. "Sen alçak bir canisin, Heath Griffin!"

Kendini savunmak için onun bileğini yakaladı ve elini uzak tuttu. Bakışları onunkileri yaktı, sıcak, eğlenceli ve meydan okuyucuydu. "Bana çok az seçenek bıraktın, inatçı küçük zebani. Başka ne yapabilirdim ki? Aşk itirafları seni paniğe sürüklüyor ve zorlama sadece topuklarını daha da şiddetle kazmana neden oluyor. Seni elimi kabul etmeye zorlayamazdım, Lily. Özgürce seçim yapman gerekiyordu."

Parmaklarını dudaklarına götürdü ve parmak eklemlerine hafif bir öpücük kondurdu. "Ama benden uzaklaşmana asla izin vermeyecektim. Seni, cevabın olarak 'Hayır'ı kabul edemeyecek kadar çok seviyorum."

Lily'nin öfkesi onun ses tonundaki hararetle, gözlerinde dans ettiğini gördüğü sahiplenicilik, şefkat ve sıcaklıkla azaldı. Birden sanki yeniden nefes alabileceymiş gibi hissetti. Her şeye rağmen Heath'i kaybetmemişti. Heath onu seviyordu ve inatçılığı yüzünden onu affetmeye hazırdı.

"Hâlâ bir canavarsın," diye mırıldandı, her ne kadar ağzında bir gülümseme belirlemekle tehdit etse de.

O tanıdık, büyüleyici gülümsemesiyle ona iltifat etti. "Belki, ama bu sana seni ne kadar sevdiğimi kanıtlamalı. Sevmeseydim bu kadar zahmete girer miydin?"

Lily isteksizce, "Sanırım hayır," diye itiraf etti. "Bu yüzden seni affetmeye çalışacağım."

Uzanıp yüzüne dokundu, gözlerinin içine bakarken başparmağıyla elmacık kemiğini okşadı. "Yani benimle evlenecek misin?"

Altın rengi derinliklerde parıldayan aşkı görünce kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. "*Evet*, Heath. Seninle evleneceğim, hem de seve seve."

"Tanrı'ya şükür. Umudum tükenmek üzereydi." Kollarını Lily'ye dolayarak onu kendine çekti ve yanağını saçlarına yasladı. "Sensiz asla yaşayamam, Lily. Artık mutluluğun ne olduğunu bildiğim için asla yalnız başıma mutlu olamam." Yumuşak bir şekilde güldü. "Seninle tanışana kadar tamamen mutlu olduğumu sanıyordum. O zamana kadar ne kadar çok şey kaçırdığımı hiç fark etmemiştim. Seni o ahırın çatı katında öptüğümünden beri aynı adam olamadım."

Lily de Heath için aynı şeyleri hissediyordu. Kalbindeki ve hayatındaki tüm boş yerleri o dolduruyordu.

Onun sıcak, katı gücüne yaslandı, ona sarılmanın, sonsuza dek ona ait olduğunu bilmenin verdiği duyguya değer verdi. "Benden vazgeçmediğin için sana son derece minnettarım."

Adam cevap verdiğinde sesindeki gülümsemeyi duydu. "Senin kadar inatçı olabileceğimi şimdiye kadar öğrenmiş olmalıydın. Bu sadece ne kadar uyumlu olduğumuzu gösteriyor." Durakladı. "Ama sen beni değiştirdin - sanırım daha iyisi için."

"Ne demek istiyorsun?"

"Senin sayende kendimle ilgili bazı tatsız gerçeklerle yüzleşmek zorunda kaldım. Daha da önemlisi, sevgini kazanmak istiyorsam sana layık olmam gerektiğini anladım."

Hâlâ bir şey anlamayan Lily, yüzüne bakmak için geri çekildi.

Heath devam ederken yüzünde şaşırtıcı bir ifade vardı. "Gördüğünüz gibi, her şey bana hep kolay geldi. İstedğim hiçbir şey için çalışmak zorunda kalmadım. Ve sonra seninle tanıştım. Sadece parmaklarımı şıklatarak sahip olamayacağım, arzuladığım tek şey sendin. Sırf sana yakın olabilmek için olağanüstü çaba sarf etmeme neden oldun."

Ciddiyetle ona baktı. "Ve sonra seni tanıdım, Lily. Adanmışlığını gördüm. Arkadaşlarına yardım etme konusunda ne kadar tutkulu olduğunu gördüm. Bu beni alçakgönüllü hissettirdi meleğim. O zamana kadar hayat benim için hep bir oyun gibiydi. Başkalarını, yanımda hizmetçileri, fuhuşa zorlanan genç kızları hiç düşünmedim. Ama senin sayende hayatın sadece bir oyun olmadığını anladım. Ve tüm servetim ve kaynaklarımla, daha az şanslı olanların kötü durumlarına yardım etmek için daha fazlasını yapabileceğimi."

Lily ciddiyetle, "Şimdiden çok yardımcı oldunuz," diye cevap verdi. "Betty ve Peg'e tamamen yeni bir hayat verdiniz."

"Yeterli değil. Ancak servetimi iyi bir şekilde kullanarak gelecekte daha iyisini yapmak istiyorum. Tess'e katkıda bulunarak başladım."

Blanchard'ın hayır kurumları. Hayatta kalmak için bedenlerini satmak zorunda kalmasınlar diye yoksul kadınlar için bir yuva kurmanıza yardım etmek istiyorum."

"Oh, Heath..." Lily onun hayata bakış açısında böyle bir fark yaratabildiği için biraz afallamış olsa da kalbinin eridiğini hissetti. "Benim için bu kadar zahmete girmene gerek yoktu."

"Evet, öyle yaptım. Sana iyi bir koca olmak istiyorum, Lily. Tutkunu paylaşmak istiyorum."

Kalbinde büyük bir sevinç dalgası oluştu. "Bir kadının umabileceği en iyi koca olacağından hiç şüphem yok." Lily kollarını onun boynuna dolamak için uzanırken ona alaycı bir gülümseme verdi. "Soylu akranlarınızın çoğunun olduğu gibi değersiz bir çapkın olmadığınızı çok iyi biliyorum."

Sırıttı. "Böyle düşünmeniz beni memnun etti."

"Ve senin benim ideal eşim olduğuna katılıyorum. Cesur, korkusuz ve gözü pek birisin. Bir erkekte bu niteliklere büyük hayranlık duyarım ve bunların kocamda olması konusunda ısrarcıyım."

"O zaman şanslıyım."

Birden ciddileşen Lily başını salladı. "Hayır, şans *benim* Heath. Seni hak sanmıyorum, ama seni çok seviyorum ve sana iyi bir eş olmak için elimden geleni yapacağım."

"Bundan çok emin olmak niyetindeyim, tatlım."

Sözleri kışkırtıcıydı ama gözlerindeki alaycı ışık geri dönmüştü ve Lily'ye bir sonraki şefkatli açıklaması kadar güven veriyordu: "Seni seviyorum, Lily. Seni sevmekten asla vazgeçmeyeceğim."

Kararsızlığını belli etmek istemeyerek bir kaşını kaldırdı. "Peki ya benden bıcarsan?"

"Bu bir milyon yıl geçse bile asla olmayacak."

Heath, iddiasını kanıtlamaya kararlıymış gibi kızın yüzünü kavradı ve ağzını şefkat dolu bir öpücüğe boğdu.

Lily sevinç dolu bir iç çekişle onun okşamalarına tüm coşkusuyla karşılık verdi. Duyguları ona açlık duyuyor gibiydi, onu en son öptüğünden, ona en son dokunduğundan beri çok uzun zaman geçmişti. Onun ateşli tutkusu Lily'nin son korkularını da yok etti ve arzusunu ateşli bir aciliyetle alevlendirdi.

Ama Heath birdenbire kollarını onun boynundan ayırdı ve onu dehşete düşürdü. "O kadar çabuk değil, aşkım. Zevke dalmadan önce bazı meseleleri halletmemiz gerekiyor."

"Hangi sorunlar?"

"Benimle gerçekten evleneceğin zaman, birincisi."

Nefes nefese kalan ve kaşlarını çatan Lily, Heath'in onu kanepeye götürmesine izin verdi. Heath'in koluna girip yerleştiklerinde, "Randevunun benim için pek önemi yok," dedi.

"Bu benim için çok önemli. Töreni mümkün olan en kısa sürede yapmak istiyorum - bu hafta, siz fikrinizi değiştirmeye karar vermeden önce."

Ona gülümsedi. "Sana söz veriyorum, fikrimi asla değiştirmeyeceğim."

"Riske atmayacağım. Kız kardeşlerinin gibi büyük bir düğün mü istiyorsun?"

"Tanrı korusun." Lily bir ürperti taklidi yaptı. "Masraftan tasarruf edip yeni kadın evimizin kuruluşuna katkıda bulunmayı tercih ederim. Aynı şey düğün hediyeleri için de geçerli. Bana o gemi gibi aşırı cömert hediyeler vermene gerek yok, Heath."

"Pekala, artık cömert hediyeler yok... *Zephyr*'i aşkımın bir simgesi olarak kabul ettiğiniz sürece."

Gülümsemesi arsızlaştı. "Sanırım ikna edilebilirim. Sizinle birlikte dünyayı dolaşmak için yaptığınız en çekici teklifi reddedecek kadar inatçı değilim. Bir zamanlar heyecan ve macera dolu bir hayat sürmeyi hayal etmiştim ama yeni amacımı keşfettiğimde bu hayalimden vazgeçmeye hazırdım."

"Neyse ki zengin bir markiz olarak ikisini de yapabiliyorsun."

Lily şaşkın bir kahkaha atarak, "Evet," dedi. "İkisini de yapabilirim."

"Evliliğin zincirlerinden kaçma ihtiyacı hissettiğin her an gemi emrinde olacak. İstedtiğin zaman, istediğin sebepten ötürü beni terk edebilirsin."

Heath'in hediyesinin önemini nihayet anlayan Lily'nin yüzü biraz asıldı. "Demek bana gemiyi bu yüzden verdin," dedi yavaşça. "Oyunumuzda puan kazanmak için değil, kaçma imkânım diye. Böylece seninle evlenme riskini göze alırsam, buradan ayrılmakta kendimi özgür hissedecektim."

Heath, "Evet, tatlım," diye cevap verdi.

Başını eğip onu düşündü. "Senden kaçmak isteyeceğimi hiç sanmıyorum, sevgili Heath. Ben de sensiz hiçbir yere yelken açmak istemiyorum. Ama teşekkür ederim."

"Rica ederim. Şimdi..." dedi, konuyu değiştirerek, "önce nereye gitmek istersiniz? Düğün gezimizi Akdeniz'e yapmayı öneriyorum. İstersen Brittany'de anneni ziyaret edebiliriz."

"Oh, Heath, bunu çok isterim. Her zaman Fransa'yı görmek istemişimdir. Ve İtalya ve İspanya-"

"Güzel gelinim ne ," dedi centilmence.

Adam dudaklarını onunkilere doğru indirerek uzun bir öpücük kondurdu. Lily bu şefkatli hareketin ona verdiği kalp atışlarını hızlandıran heyecanla içini çekti.

"Yani anlaştık mı?" Heath ona hava alması için izin verdiğinde sordu. "Cumartesi günü evleneceğiz. Düşünü *Zephyr* gemisinde yapabiliriz ve töreni bir din adamı gerçekleştirir."

"Cumartesi yeterince iyi olur. Roslyn'i Arden'la *yaptığı* düğün gezisinden geri çağırmak için bize zaman tanıyacaktır. Kent'ten gelecek haftaya kadar ayrılmayı düşünmedikleri için itiraz edeceğini sanmıyorum. Kız kardeşlerimin düğünüme katılmasını istiyorum, Heath. Ve Winifred ve Tess. Ve Fanny, tabii ki. Ve Fleur ve Chantel."

"Tabii ki, bizi bir araya getirmede büyük rol oynadıkları için. Eleanor'un da orada olmasını isterim."

Lily'nin bakışları onunkileri aradı. "Senin üzerinde hak iddia etmekten vazgeçtiği sürece, başımızın üstünde yeri var."

Heath'in güzel ağzının bir köşesi yukarı doğru kıvrıldı. "Onunla evlenmem söz konusu bile değildi. Kıskanman için bir neden yok, yine de memnun olduğumu itiraf etmeliyim. Bence Eleanor'a şans verirsen onunla çok iyi arkadaş olabilirsin."

"Leydi Eleanor'dan artık son derece hoşlanıyorum, ama benim yerimi almasını istediğinizi düşündüğümde onu ezip geçmeye hazırdım."

"Kimse senin yerini alamaz, benim büyüleyici viragom."

"Güzel," dedi Lily kesin bir tavırla. "Çünkü seni paylaşmak gibi bir niyetim kesinlikle yok."

Heath ona düşünceli bir bakış attı. "Arkadaşınız Eddowes'u kıskanmam için bir neden yoktur umarım?"

"Basil mi?" Lily neredeyse gülecekti. "Hiç de bile. Basil benim için bir kardeş gibidir. Ayrıca Fanny'ye sırılsıklam aşık."

"Onu kurtarmak için dayak yeme riskini göze aldığında böyle bir şeyden şüphelenmişim."

Lily yumuşak bir sesle, "Umarım sorunlarını çözebilir ve mutluluğu birlikte bulabilirler," dedi.

"Öyle mi?" Heath alaycı bir sesle sordu. "Lütfen bana çöpçatanlık yapmaya niyetli *olduğunu* söyleme, meleğim."

Yanaklarının renklendiğini hissetti. "En azından şimdi Winifred'in çiftleri bir araya getirme zorunluluğunu anlayabiliyorum."

Heath kıkırdadı. "Senin de benim kadar değiştiğini söyleyebilirim."

"Daha çok."

Lily hülyalı bir iç çekişle başını onun omzuna yasladı. Aşkın onu değiştirdiğine, hem de çok daha iyi yönde değiştirdiğine inanıyordu. Kalbinin etrafındaki koruyucu kabuk erimişti, tüm bunlar Heath'in onu durmaksızın, tereddütsüz takip etmesi sayesinde olmuştu. Kızın teslim olmaktan başka çaresi kalmayana kadar savunmasını sürekli olarak yontmuştu.

Ve şimdi ona karşı hissettiği aşk güçlü ve reddedilemezdi.

Hiç kimse onun kadar şanslı olamaz, diye düşündü Lily, ağzını sözsüzce onunkine götürerek. İnanılmaz bir adamın sevgisine ve birlikte olağanüstü bir gelecek vaadine sahipti.

Heath de aynı sessizlikle, bağımlısı olduğu türden derin bir öpücükle onu ödüllendirdi. Büyüleyici ağzı onunkini tamamen ele geçirmiş, sadece onunla bildiği arzu ve ihtiyacın baş döndürücü telaşını hissetmesini sağlamıştı.

Yine de kravatını çözmek için körü körüne uzandığında, Heath elini durdurdu. "Ne yaptığını sanıyorsun, tatlım?"

"Seninle sevişmek istiyorum," dedi boğuk bir sesle. "Sana bir düğün hediyesi vermeyi düşündüm. Kendime."

Adam onun elini . "Bu her zaman değer vereceğim bir hediye, ama geri dönülmez bir şekilde evlenene kadar kabul etmeyeceğim."

"Heath," diye başladı, sesi aynı anda hem kızgın hem de yalvarır gibiydi.

"Ben de senin kadar sabırsızım ama gelinim olana kadar beni baştan çıkarmana izin vermeyeceğim."

"*Beni* baştan çıkarmana izin vermeye tamamen hazırım."

"Cumartesi gününe kadar öpücüklerle yetinmek zorunda kalacaksın."

"Sadece öpücük mü?" Büyük bir hayal kırıklığına uğrayan Lily suratını astı. "Düğün gecemize kadar beklemek işkence olacak, biliyorsun."

Ela gözlerinde şeytani bir parıltı belirdi. "Beklemeye degecek, sana söz veriyorum."

"Gerçekten mi?" Parmağını adamın alt dudağının üzerinde gezdirdi ama Heath teslim olmayı reddetti.

"Bir ömür boyu birlikte düğün geceleri geçireceğiz," diye ısrar etti.

"," diye kabul etti sonunda. "Ama sözünüzü tutmanızı sağlamaya niyetliyim."

"Yapacağına inanıyorum, aşkım. O zamana kadar"-Heath uzanıp saçındaki tokaları çekerek onu şaşırttı-"Sadece öpücüklerle ne kadar yaratıcı olabileceğimizi görmek istiyorum."

Gölümsemesinin büyölü sıcaklığı Lily'nin nabzını yükseltti. Ve ağzını tekrar yakalamak için eğildiğinde, kendini Heath'in büyüleyici okşamlarına bırakırken Lily'nin içinde kahkaha ve arzu eşit ölçüde kabardı.

Sonsöz

Haklıydın, sevgili Fanny. Benim mutluluğum Lord Claybourne'la evlenmekte yatıyor. Tanıdığım en harika adamla ömür boyu sürececek bir aşk ve tatmin. Daha ne isteyebilirim ki?

-Lily'den Fanny'ye

Mutluluğun beni çok heyecanlandırdı, sevgili Lily. Eğer yeni kitabım başarılı olursa, elde edeceğim gelir belki de kendi mutluluğumu evlilikte aramam için yeterli olur. Kim bilir? Belki de kurgu yazmaya yönelir ve bir yazar olurum. Senin ve kız kardeşlerinin gerçek aşkı nasıl bulduğunuzu anlatan hikayeler çok hoş olurdu.

-Fanny'den Lily'ye

Londra, Ağustos 1817

Heath, Zephyr'in güvertesinde üç saatlik gelinine gurur ve şefkatle bakıyordu. Lily ailesi ve arkadaşlarının arasında inanılmaz mutlu görünüyordu, kara gözleri mizah ve heyecanla irileşmiş ve parlıyordu.

Heath, o parlayan gözleri ne kadar sevdiğini düşündü. O tatlı ağzı nasıl öpmek istediğini...

Gelini ile başa kalmak için sabırsızlanmasına rağmen, düğün konukları gemiden ayrılana kadar beklemek zorunda kalacaktı. At

ayrılmak için hiçbir istek göstermediler. Şampanya içmek, tebrik kadehleri kaldırmak ve yeni evlilerle ilgili eğlenceli hikâyeler paylaşmakla meşguldüler.

Kısmen konuk listesinin küçük olması toplantıya samimiyet kattığı için bol bol kahkaha atılıyordu. Evlilik töreni, Drew'in birkaç gün önceki gösterişli sosyete düğününe kıyasla basit bir olaydı. İki ay önce Chiswick'teki köy kilisesinde yapılan Marcus'un düğününün ardından Danvers Hall'da düzenlenen muazzam düğün kahvaltısı ve baloya hiç benzemeyen, Heath'in yetenekli personeli tarafından güvertede servis edilen öğle yemeğinden sonraki kutlamalar da oldukça mütevazıydı.

Ama Lily düzenlemelerin mükemmel olduğunu düşünüyordu. Nikâh, Marcus ve Arabella'nın nikâhını kıyan Chiswick papazı tarafından kıyılmıştı. Thames Nehri'nde demirlemiş ve rıhtıma yanaşmış sayısız gemiyi görmek Lily'nin gelecek hafta başlayacak olan düğün yolculuklarına dair beklentisini daha da artırmıştı.

Heath'i çok eğlendiren yeni karısı, ilk kez öpüştükleri ahırdaki utanmaz davranışının tekrarlanmasını istemediğini söyleyerek sadece yarım bardak şampanya içmişti. Lily, konuklardan bazılarının skandal yaratan mesleklerine rağmen ihtiyatlı davranmaya kararlıydı.

Fleur ve Chantel, Fanny ve Basil ile birlikte hevesle katılmışlardı. Leydi Freemantle onları ilk etapta bir araya getirdiği için övgü alırken, yaşlı fahişeler geçen saatin çoğunu gelin çifti bir araya getirmedeki başarılarıyla övünerek geçirmişlerdi.

Leydi hazretleri şimdi kendini beğenmiş bir şekilde mutlu görünüyordu ve gür sesiyle, "Tek istediğimin senin mutluluğun olduğunu biliyorsun, sevgili Lily," diye haykırdı.

Lily arkadaşını sevgiyle kucaklayarak, "Biliyorum Winifred," diye karşılık verdi. "İşte bu yüzden senin işgüzar girişimlerini affediyorum."

    atanlık."

Winifred küstahça, "Hımm," dedi. "Karıştığım için özür dilemeyeceğim, genç bayan. Eğer Lord Claybourne'u sizi Hampshire'a kadar takip etmesi için teşvik etmeseydim - yanlışlıkla orada saklandığınıza inandığımı da eklemeliyim - muhtemelen şimdi evli olmayacaktınız. Kendinizi evliliğe hapsetmeye o kadar kararlıydınız ki, sizi takip etmek için sert adımlar atmak zorunda kaldı."

"Kabul ediyorum," dedi Lily gülerek, "evliliğin bir hapishane olduğu konusunda büyük bir yanılığya düşmüşüm."

Arkadaşının ötesine bakarak Heath'i aradı. Onu birkaç metre ötede bulunduğunda, ona gönderdiği gülümseme saf güneş ışığıydı, sıcaklıkla altın sarısıydı.

Heath kendini büyülenmiş bir halde ona bakarken buldu. Onun etkisi göğsüne, doğrudan kalbine inen bir darbe gibiydi. Bakışları birbirine değdiğinde, Heath'in üzerine öyle güçlü bir şefkat dalgası yayıldı ki dizlerinin bağı çözüldü.

Tam o sırada Marcus ve Drew ona katıldı.

Marcus Heath'in sırtını sıvazlarken, "Demek artık sen de bizden birisin," diye eğlenen bir sesle söylendi. "Daha    ay önce evlilik ilmiğinin  zg rl ğ n z  kısıtladığını söyleyerek inatla karşı çıktığınızı hatırlıyorum."

Heath kıkırdadı. "Haklıydın, eski dostum. Sadece doğru kadınla tanışmak yetti."

"    m z de bu dersi aldık," diye ekledi Drew alaycı bir mizahla ama eski alaycılığından eser kalmadan. "Yine *de* ideal eşlerimizi bulmayı başarmış olmamız ve onların kız kardeş olmaları oldukça dikkat çekici."

Üç asilzade güzel Loring kardeşlere hayranlıkla bakmak için döndüklerinde Heath, arkadaşlarının kendi hanımlarına karşı hissettiklerinin, kendisinin Lily'ye karşı hissettiklerine çok benzediğini biliyordu.

Heath, "Yine de gelinim için çalışmak zorundaydım," diye hatırlattı onlara. "Lily'yi kur yapmama izin vermesi için bile ikna etmekte çok zorlandım."

"Leydi Eleanor kardeşinin yanına giderken, "O zaman pes etmemen büyük bir şans, Heath," diye araya girdi. Sen ve Lily birbiriniz için mükemmelsiniz."

Heath sırtarak Eleanor'a bir teşekkür selamı verdi. "Ve benimle nişanlıymış gibi davranarak Lily'nin aklını başına toplamasına yardım ettiğin için sana teşekkür borçluyum."

Marcus'un bakışı da alaycıydı, Eleanor'un omzuna kardeşçe bir kol attı. "Neydi o, Nell? Üçüncü nişanın mı?"

Esprili bir yüz ifadesi takındı. "Sanırım öyle, her ne kadar bu nişan tamamen uydurma olsa ve sadece birkaç saat sürse de."

Marcus Heath'e döndü. "Bu yanlış duyuruyu yazdırırken ihtiyatlı davrandığınıza inanıyorum."

"Ben yaptım. Yayıncı ve matbaacısı gizlilik yemini etmişler ve avuçlarını iyice yağlamışlar."

"İyi," diye yanıtladı Marcus. "Eleanor'un bozulan bir başka nişanı daha duyulursa, bu sadece onun şıllık olarak ününü pekiştirir ve evlenmesini daha da zorlaştırır. Ve Lily'nin aksine, o hayatının geri kalanında evde kalmış bir kız olarak kalmak istemiyor. Öyle değil mi, minx?"

Eleanor neşeyle başını salladı. "Evet, sevgili kardeşim. Senin, Heath'in ve Drew'in yaptığı gibi ben de gerçek aşkı bulmayı çok istiyorum. Umudumu yitirmedim. Bayan Irwin'in kitabına göre

genç bayanlara nasıl koca bulacakları konusunda bir kitap yakında yayınlanacak. Belki de ideal eşimi bulmama yardımcı olur."

Leydi Freemantle onun yorumunu duydu ve ona seslendi. "Eğer yardıma ihtiyacınız olursa, Leydi Eleanor, tam da ihtiyacınız olan kişi benim."

Eleanor gülümseyerek, "Teşekkür ederim leydim," dedi. "Nazik teklifinizi aklımda tutacağım."

O sırada Fanny de sohbetlerine katıldı. "Leydi Eleanor, kitabımı önceden okumanıza izin vermekten memnuniyet duyarım. Eğer tavsiyelerimi faydalı bulursanız, kibar arkadaşlarınıza satın almalarını önerebilirsiniz."

"Okumaktan ve tanıtmaktan memnuniyet duyarım, Bayan Irwin."

"Teşekkür ederim. Elde edeceğim gelirin tam zamanlı bir yazar olmamı sağlayacak kadar kârlı olmasını umuyorum."

Fanny, yediği dayaklardan dolayı yüzü hâlâ renksiz olan Basil'e baktığında, paylaştıkları şefkatli bakış Lily'nin onların birlikte bir gelecek istediklerine dair şüphelerini doğruladı. Heath, Lily'ye aşklarının ilerlemesi için üzerine düşeni yapacağına söz vermişti; Basil'e hukuk kâtipliğinden daha kârlı bir iş bulmakla işe başlamıştı. Şimdiye kadar aklında üç olası pozisyon vardı.

Ve Basil şimdiden bir soylunun sekreteri gibi görünüyordu. Yaşlı fahişeler, onu şık bir beyefendiye dönüştürmek için elinden tutmuşlardı. Onların yönlendirmesi altında Basil, sade kıyafetleriyle birlikte kâtip havasından da sıyrılmıştı. Şimdi ustalıkla dikilmiş bir frak, pantolon ve parlak Hessian botları içinde, sanki Fanny gibi güzel bir Kıbrıslıyla eşit olmayı planlıyormuş gibi, kendine çok daha fazla güveniyor, hatta daha erkeksi davranıyordu.

Tam o sırada kalabalık biraz yer değiştirdi, böylece Tess Blanchard Heath'e yaklaşabildi. "Size teşekkür etmek istiyorum Lord Claybourne, davalarınıza gösterdiğiniz cömertlik için. Böyle bir aileye sahip olduğumuz için şanslıyız.

cömert hayırsever. İhtiyaçlarınıza çok iyi cevap verebilecek bir ev bulduğumu bilmek sizi memnun edebilir."

"Oh?" Winifred araya girdi. "Ama lord hazretlerinin zaten muhteşem bir evi var -aslında birkaç tane."

Lily, Tess'in yerine cevap verdi. "Muhtaç kadınlar için bir yuva açmayı planlıyoruz, Winifred. Çaresiz kızların sığınabilecekleri ve saygın bir iş bulmalarını sağlayacak çeşitli beceriler öğrenebilecekleri bir yer."

Winifred Heath'i onaylayan gözlerle bakarak, "Ne kadar takdire şayan," diye haykırdı.

Elini Lily'ye uzatarak, "Övgüyü ben alamam," dedi. "Fikir sevgili gelinimden çıktı."

Elini tutan Lily, onun yanında durmak için hareket etti. "Ama sen bunu gerçeğe dönüştürüyorsun. Benim davamı savunmak için bu kadar istekli olman olağanüstü."

Konuşma ilerleyince Heath eğilip Lily'nin kulağına sadece onun duyabileceği şekilde mırıldandı. "Aşk bir erkeğe böyle yapar, karıcığım. Leydisi için ejderhaları öldürmeye istekli hale getirir."

Lily'nin gözleri ona bakarken dans ediyordu. "Ejderhalarımı öldürmeyi mi teklif ediyorsun, kocacığım?"

"Eğer bana ihtiyacın olursa - gerçi sen çoğu durumda kendi avını yapacak kadar vahşisin."

"Bunu bir iltifat olarak kabul ediyorum."

Heath onun şakağına hafif bir öpücük kondurarak, "Öyle olması gerekiyordu," dedi.

Heath, yorumunu gerçekten de övgü olarak yapmıştı, diye düşündü, Lily'nin onun bu samimi hareketi karşısında kızarmasını izlerken. Onunla ilgili hiçbir şeyi değiştirmezdi, en çok da tutkulu doğasını. O değiştirirdi.

Yumruklarını sallayan kötü adamlarla yüzleşecekti, ama onun yanında duracaktı. Ve onu şiddetli bir sadakatle seveceğinden hiç şüphesi yoktu.

O da Lily için aynı şeyleri hissediyordu. Lily'ye karşı hissettiği aşk yoğun ve kontrol edilemezdi, arzu ise kalbinde şiddetle yankılanıyordu.

Winifred, Lily'nin kızarmış yanaklarını fark etti ve Lord ve Leydi Claybourne'un düğün günü olduğu gerçeğine cesaretle dikkat çekti. "Sanırım artık ayrılmalı ve çifte kumrulara biraz mahremiyet tanınmalıyız," dedi Leydi Hazretleri kendi açık sözlü üslubuyla.

Heath tüm kalbiyle kabul etti, ancak düğün partisinin tamamen dağılması için neredeyse yarım saat geçmesi gerekti. O zamana kadar hizmetkârları kutlamadan arta kalanları toplamayı, masa ve sandalyeleri arabalara yüklemeyi bitirmişlerdi.

Konuklar teker teker gelin çiftle vedalaştı. Arabella ve Roslyn en son gidenlerdi. Kız kardeşleri onu kucaklarken Lily'nin gözlerinden yaşlar akması oldukça şaşırtıcıydı.

"Lütfen ağlama canım," diye yalvardı Roslyn, "yoksa bana da aynısını yaptırırsın."

Arabella sevgiyle, "Saçmalama," dedi. "İkinizin de ağlamak için bir nedeni yok. Lily, sanki seni terk ediyormuşuz gibi değil. Seni iki haftadan kısa bir süre sonra Brittany'de göreceğiz."

Arabella ve Marcus da Brittany'ye bir yolculuk planlıyorlardı, böylece üç kız kardeş anneleriyle yeniden bir araya gelebileceklerdi. Victoria ve Fransız kocası bu yaz başında İngiltere'yi ziyaret edip Arabella'nın düğününe katıldığından beri Roslyn ve Lily evlenmişlerdi.

Lily gözlerindeki nemi silerek, "Biliyorum," diye cevap verdi.

Sonunda kız kardeşlerinin gitmesine izin verdi ama kocaları onları güvenli bir şekilde iskeleye götürürken ayakta durup onları izledi.

bekleyen arabalarına yerleşirler.

"Kız kardeşlerini evliliğe kaptırdığın için hâla zgn müsün?" Heath merakla sordu.

Lily kolunu onunkinin arasından geçirerek parlak bir gülümseme takındı. "Hayır, şimdi değil. Sadece hepimiz birbirimizden ayrı yeni hayatlara başlıyoruz. Ama sen yanımdayken zgn olamam."

Bir süre daha korkulukta durup vagonların uzaklaşmasını izledi. Heath ise *onu izliyordu*. Lily'yi sık sık bu geminin pruvasında, güneş ışığının koyu kestane rengi saçlarını parlatarak rzgârda arkasından akıp gittiğini hayal ediyordu. şu anda çok az rüzgâr vardı, ama güneş sa tellerindeki bakır ve altın parıltılarını ortaya çıkarıyordu.

Heath başının tepesine bir öpücük kondurunca Lily dönüp ona hayranlıkla baktı. "Benim mutluluğum için endişelenmene gerek yok, Heath. Daha mutlu olamazdım. Ve düğün yolculuğumuzun birlikte yaşayacağımız pek çok harika maceranın ilki olacağından hiç kuşkum yok."

"Eğer bu konuda söz hakkım olursa olacak."

Lily uzanarak kollarını onun boynuna doladı. "Ne düşündüğümü biliyor musun?"

"Hayır, tatlım, ne düşünüyorsun?"

"Bu aşk, maceraların en büyüğü olacak." "Aynı

fikirde olduğuma kolayca ikna olabilirim."

Büyüleyici gülümsemesini bir öpücükle yakaladı ve onu çekti. Ona bu şekilde sarılmayalı çok uzun zaman olmuştu.

"Aşağıya, kamaramıza gidelim mi leydim?" Heath mırıldanarak konuşmasını bitirdi.

Lily alaycı bir kaşını kaldırdı. "Öyle mi? Aklında ne var?"

"Gelinimi baştan çıkarmak istiyorum. Düğün gecemizde sana unutulmaz bir baştan çıkarma sözü vermiştim, değil mi?"

Adamın gözlerinde parıldadığını gördüğü arzu karşısında bir sıcaklık dalgası hissetti. "Gerçekten de öyle. Peki neden burada oyalanıyoruz?"

Hep bir ağızdan güvertayı geçmek için döndüler. Kanı beklenti ve heyecanla çarpan Lily, Heath'in onu aşağıya götürmesine izin verdi. Kamaralarına vardıklarında kalbi kaburgalarına çarpmaya başlamıştı.

Ve kapıyı arkalarından kapattığı anda birbirlerinin kollarındaydılar.

Heath, Lily'nin hissettiği hararetle onun ağzını almadan önce, "Sonunda," diye homurdandı. Onun her dokunuşuna, her öpüşüne, talepkâr dudaklarına, usta kollarına şiddetle karşılık verdi. Aldığı her nefeste onu daha çok istiyordu.

Giysilerini çıkarırken ikisi de çılgınca kontrolden çıkmıştı... ve sonra çıplaktılar, muhteşem bir şekilde çıplak.

Heath, Lily'yi ranzaya doğru iterken gözleri arzuyla, aşkla parlıyordu. Birlikte ipek çarşafların üzerine düştüler, şehvetli bir arapsacı gibi birbirlerine kenetlendiler, öylesine şiddetli ama öylesine şefkatliydi ki. Adam Lily'nin bedenine girip onun bir parçası haline geldiğinde bir sıcaklık sağanağı onları yıkadı.

Heath onu taşarcasına doldururken Lily ürperdi. İçinde güçlü bir duygu titreşiyordu; o kadar tatlı ve nadir bir mutluluktan ki, parıldayan güneş ışığı gibi hissediyordu. Sevinç ve merakla dolup taşmıştı. Vücudu paramparça olurken, Heath'i de yanında taşıdı.

Bittiğinde, birbirlerine sarıldılar, nefessiz ve doygun bir halde, birleşmelerinin tadını çıkarıyorlardı.

Sonunda Heath onun kulağına bitkin bir yemin mırıldandı. "Lanet olsun, ama ben ilişkimizin yavaş ilerlemesini istemiştim. Bu pek de baştan çıkarma ."

"Hayır," diye zayıf bir sesle onayladı Lily. "Bu bir yangındı."

Tekrar öpüşürken birbirlerinin dudaklarına usulca güldüler. Sonra Heath Lily'nin üzerinden ağırlığını hafifleterek yan yattı ve Lily'yi yüreğini sızlatan bir özenle kendine doğru çekti.

Uzun bir aradan sonra boğuk bir sesle, "Beklediğime değdi," diye mırıldandı. "Cinsel zevkin bu kadar tatmin edici olabileceğini hiç düşünmemiştim."

"Mmmm," diye hülyalı bir şekilde kabul etti.

Lily yanağını onun kalp atışlarına dayayarak yatarken bunun doğru olduğunu düşündü. Karı koca olarak tutkulu sevişmeleri, sadece sevgili olarak sevişmelerinden daha tatmin edici, daha heyecan verici, daha keyifliydi.

Ve orada uzanıp onun sıcaklığının tadını çıkarırken, başka bir şeyin farkına vardı: Artık Heath'e bağlıydı ama kendini hiç bu kadar özgür hissetmemişti. Onun kollarında özgürlüğü bulmuştu, çok şaşırmıştı. Ona güvenmeyi öğretmişti. Ona aşkın gücünü öğretmişti.

Artık birlikteliklerinin başarılı olacağından hiç şüphesi yoktu. Heath onun kocasıydı; her zaman için arkadaşı ve sevgilisiydi. Gülüşü kalbinin ritmini kontrol edebilen adam.

Lily dudaklarını şefkatle onun göğsünün sıcak ve çıplak tenine bastırdı. Hayatında hiçbir şey ona bu kadar doğal, bu kadar doğru gelmemişti. Heath'in kolları onu sıkıca sardığında, böylesine özel bir adam tarafından el üstünde tutulmanın büyüyle iç çekti. Seviliyordu, derinden seviliyordu.

Hiçbir kadın daha fazlasını isteyemez.

"Israrın için sana ne kadar minnettar olduğumu söylemiş miydim?" Lily sonunda başını kaldırarak onun yüzünü görebilmek için mırıldandı.

"Son zamanlarda değil, karıcığım. Neden bana tekrar söylemiyorsun?"

"Sana minnettarım, Heath. Benden vazgeçmediğin için son derece minnettarım. Ve beni sevmeye geldiğin için daha da minnettarım."

Kaşlarını kaldırdı. "Size sayısız kez söyledim, minnettarlığınızı istemiyorum... ama bu durumda bir istisna yapacağım."

Heath elini ensesinin arkasına atarak ona çekici bir erkek gülümsemesiyle, o çok sevdiği hınzırca çekici gülümsemesiyle yaklaştı. "Ama şimdi, benim güzel gelinim," dedi kışkırtıcı bir şekilde, "sana söz verdiğim bu baştan çıkarma işi ne olacak?"

Lily ona arsız bir gülümseme fırlattı. "Belki de kimin kimi daha iyi baştan çıkarabileceğini görmek için bir yarışma düzenlemeliyiz."

"Yarışmaya fazlasıyla istekliyim," diye kabul etti Heath boğuk bir sesle, kızın ağzını kendi ağzına yaklaştırarak. "Ama uyarayım meleşim, kazanmaya niyetliyim."

Temel bir memnuniyet kahkahası atarak başını eğdi. "Başka türlü olmasını istemezdim."

Yazarın Kur Savaşları üçlemesindeki üç büyüleyici
romanı da kaçırmayın

Nicole Jordan

Bir Bayanı Zevklendirmek

Marcus Pierce, kötü bir üne sahip, çarpıcı derecede yakışıklı bir aristokrattır. Arabella Loring ve iki kız kardeşinin vasiliği kendisine miras kaldığında, onları evlendirme niyetini hemen açıklar. Ancak meydan okuyan Arabella, Marcus'un içinde hayal kırıklığı ve son derece erotik bir şeyler uyandırır. Ve çok geçmeden olağanüstü bir baştan çıkarma oyunu başlar....

Bir Güzelle Yatmak

Zeki ve çekici Roslyn Loring, müstakbel kocasının sadakatini kazanmak için bir beyefendinin ateşini körüklemenin sırlarını öğrenmesi gerektiğini fark eder. Ve Arden Dükü Drew Moncrief'te istekli bir öğretmen bulur, Londra'nın en ünlü çapkını olduğu fısıldanmaktadır. muhteşem bir aşık. Ancak Drew Roslyn'i eğitmeye başladığında zevk derslerinin ne kadar kolay aşk derslerine dönüşebileceğini keşfederler....

Bir Gelini Baştan Çıkarmak

Güzeller güzeli Lilian Loring, aşkın çok riskli bir girişim olduğuna ve evlilikten tamamen kaçınmanın en iyisi olduğuna inanmaktadır - istenmeyen talibi Claybourne Markisi Heath Griffin gibi lezzetli bir şekilde paketlenmiş olsa bile. Ancak Heath için tutku oyununda zafer, Lily'nin ele geçirilmesi zor kalbini kazanmaktan başka bir şey değildir....

Ballantine Kitapları

Lord Claybourne'un elleri Lily'nin omuzlarına hafifçe masaj yaptı. Sonra eğilerek, yavaş, yıkıcı, büyüleyici bir öpücükle Lily'nin ağzını kendi ağzıyla kapattı ve aralarına yeniden yakıcı bir sıcaklık yayıldı.

"Anlamıyor musun?" diye sordu, sesi boğuk ve alçaktı. "Aramızdaki her neyse, keşfedilmeyi hak ediyor."

Lily sersemlemiş bir halde gözlerini açtı. Evet, gördü. İsimsiz bir özlemle yanıp tutuşuyordu... *onun için yanıp* tutuşuyordu. Hayal kırıklığına uğramış bir inilti çıkararak onun kucağından kaydı ve aralarına mümkün olduğunca çok mesafe koyarak geri çekildi.

Lord Hazretleri bakışlarını Lily'ye kilitlemiş, dikkatle onu süzüyordu. Lily titreyen parmaklarıyla gevşek bir saç tutamını kulağının arkasına sıkıştırdı ve zorlukla yutkundu. Sonunda konuştuğunda sesi hâlâ boğuk bir törpü gibiydi. "Sırf harika öpüşüyorsun diye uysalca teslim olacağımı sanıyorsan yanılıyorsun."

"Ben öyle bir şey düşünmüyorum," dedi alaycı bir ses tonuyla. "O güzel vücudunda tek bir uysal kemik bile yok, garanti ederim."

"Hayır, evlenme teklifini de asla kabul etmeyeceğim," dedi Lily kararlılıkla.

Ona verdiği gülümseme son derece güzel ve son derece çıldırtıcıydı. "Göreceğiz."

Nicole Jordan tarafından

Kur Savaşları: BİR

BAYANI

ZEVKLENDİRMEK İÇİN

BİR GÜZELİ YATAĞA

ATMAK İÇİN BİR

GELİNİ BAŞTAN

ÇIKARMAK İÇİN

Cennet Serisi:

BAŞTAN ÇIKARMANIN

EFENDİSİ BAŞTAN

ÇIKARMANIN EFENDİSİ

KÖTÜ FANTEZİ

ATEŞLİ RÜYALAR

Notorious Serisi:

BAŞTAN ÇIKARMA

TUTKU ARZU

COŞKU

ZEVK PRENSİ

Diğer

Romanlar:

AŞIK SAVAŞÇI

BANA ATEŞLE DOKUN

Bir Gelini Baştan çıkarmak bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya kurgusal olarak kullanılmıştır. Yaşayan ya da ölmüş gerçek olaylar, yerler ya da kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

A Ballantine Books Mass Market Original

Telif hakkı© 2008 Anne Bushyhead tarafından

Tüm hakları saklıdır.

Amerika Birleşik Devletleri'nde Random House, Inc. şirketinin bir bölümü olan The Random House Publishing Group'un bir baskısı olan Ballantine Books tarafından yayınlanmıştır.

BALLANTINE ve kolofon Random House, Inc. şirketinin tescilli ticari markalarıdır.

www.ballantinebooks.com

eISBN: 978-0-345-50475-3

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

